

העולם הזה

שנה 47

72 עמודים

מספר 2356

27.10.1982 חשון תשמ"ג

לנקות את בגין

ללכלך

את

רפול

אדיה

מול שופטיו

קוקולד

חטיף קוקוס מצופה
בשוקולד חלב.

טוב לי עם קוקולד **עלית**

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל אביב, רחוב גורדון 3, פל. 03-232262/3/4. תאריך: 136 • העורך הראשי: אורי אבנרי • עורכת-בית: יוסי שנק • רכז מערכת: שלמה פרנקל • עורכי כתוב: תמי מטוביץ וגורא נוימן • צד מי מערכת: ציון צמיר וענת סרגוסטי • ראש המינהלה: אברהם סימון • מחלקת המדעות: רפי זכרני • המד"ל: "העולם הזה" בע"מ • הרשפה: "הרשפה החדש" בע"מ, תל אביב • הפצה: "גד" בע"מ

טית של פעולה למען השגת השלום. כל אחת משתי הסיבות האלה די בה כדי שהשופט ידחה על הסף כל אישום פלילי. אשר לתנאי השני, האם ימצא במדינת ישראל שופט אחד שיאמין ברצינות שהיה בכוונתי לפגוע בביטחון-המדינה? יכול פלוגי להסכים עם דיעותי או לפי סול אותן, לראות בהן ברכה או קללה — אך גזמה לי שבש שונאי הקיצוניים ביותר אינם מאמינים לרגע כי יש מצדי כוונה לפגוע בביטחון — כלומר לרגל, לגלות סודות וכו'.

לכן, גם אילו הוגש נגדי כתבי-אישום, לא הייתי חושש. אמנם, סעיף-האשום ש"עליהם בחקתי" — פגישת עם אויב ("סר-כוח"), כניסה לשטח אויב וקשירת קשר לעירעור רוחו של צה"ל — היו מספיקים כדי לגזור עלי מאסר-עולם, אך לא הא-מנתי שיימצא אף שופט אחד במדינת-ישראל כולה שהיה מרשיע אותי.

אולם הייתי בטוח לגמרי שביכלל לא יוגש נגדי כתבי-אישום. סמכתי על הפרד-ספור יצחק זמיר, היועץ המישפטי, שהוא על פי החוק האדם היחיד שהיה מוסמך להחליט אם לתבוע אותי לדין או לא.

היועץ המישפטי הוא מוסד ישראלי, ודור-מני שאין בעולם כולו פקיד בעל מעמד דומה. כאשר הציע בשעתו יועצו של אחד משרי-המישפטים הקודמים לבטל מע-מד זה, התנגדתי לכך בתוקף. האמנתי אז, כפי שאני מאמין כעת, כי מעמד זה מה-וה תרומה חיונית וייחודית לקיום הד-מוקרטיה הישראלית.

היועץ הוא פקיד-מדינה, אך למעשה הוא הבוס של עצמו. אין הוא מקבל — ואסור לו לקבל — הוראות משרה-מישפ-טים או מכל אישיות פוליטית אחרת לגבי החלטתו להעמיד אורחים לדין. הוא חייב להחליט על פי מצפונו והבנתו.

אמנם, למעמד זה יש ערך רק כל עוד מופקד על תפקיד זה אדם בעל הבנה ומצפון — אדם שאינו רוצה להתרפס, שאינו משרת השליטון, שיש לו אומץ-הלב ותוס-הלב הדרושים למילוי עצמאי של התפקיד. עד כה התמנו אנשים כאלה ל-תפקיד זה. לא רק יצחק זמיר עצמו, אלא גם קודמיו — כגון מאיר שמגר ואהרון ברק — הצטיינו בתכונות אלה.

עד כמה שהדבר דרוש, הסתבר דווקא בפרשה זו. אחרי שכמה מראשי השליטון פירסמו נגדי הודעות של זדון ודיבה, מייד בהיות דבר הפגישת. החליטה הממ-שלה למנות ועדה שתבדוק אם לפתוח בח-קירה מישפטית נגדי. זמיר שהה אז ב-חול, ובראש הוועדה הוצב ממלא-מקומו, מנכ"ל משרד-המישפטים, מאיר גבאי.

קרא קרי.

כאשר שאזו אותי עמיתים ב-חול'ל אם איני דואג. השבתי בשלילה. עמיתים אלה קראו בעיתונות על תבי-עתם של חברי הממשלה והכנסת להעמיד אותי לדין על בגידה, בשל פגישתי עם עם יאסר ערפאת בבירות הנצורה. הם יודעים מה קורה לעיתונאים במקומות ש-נים בעולם, כאשר ממשלותיהם סבורות ש-הם בגודים.

כמה עיתונאים חשובים התכוננו להר-עיש עולמות, לגייס את מוסדות העיתונות הבינלאומית, להחתים על עצומות בינ-לאומיות ולפרסם הודעות-גינוי. אמרתי להם שאין מה לדאוג ושאלו צו-רך בהתארגנות כזאת. וכאשר שאלו או-תי על מה אני מבסס את ביטחוני, הסברתי להם את מהותו של אותו מוסד ישר-אלי מובהק ששמו "היועץ המישפטי לממ-שלה".

משום כך לא הופתעתי כאשר נמסר לי השבוע, בחזורי מביקור חסוף בחול'ל — שבמהלכו נפגשתי עם כמה מראשי אש"ף

י"א 981

(ראה עמוד 5) — כי היועץ המישפטי החליט שאין כל עבירה בפגישתי עם ער-סאח, וכי אין להעמיד אותי לדין. היו שתי סיבות לחוסר-האפתעה: ראשית, הייתי בטוח לחלוטין כי אכן אין כל עבירה בפגישת זו. שנית, הייתי בטוח כי היועץ המישפ-טי יחליט על פי מצפונו והבנתו.

אי השופט!

כפי שהסברתי בשעתו בעמודים אלה, אין החוק הישראלי אוסר על פגישות עם אויבים כל עוד יש סיבה סבירה לפג-י-שות, וכל עוד אין כוונה לפגוע בביט-חון-המדינה. פגישתי עם ערפאת סיפקה שני תנ-אים אלה.

היתה לה סיבה סבירה ביותר. ליתר-דיוק, היו לה שתי סיבות סבירות: ה-סיבה העיתונאית הטאורה והסיבה הפולי-

כתבת השער הקידמ:

שרון במצור

המצור הצבאי על בירות היה למצור מישפטי על שר הביטחון, שהספקיקה שלו ה-בררה: גזר כלפי מע-זה, בקד כלפי מטה.

8

כתבת השער האחר:

הומוסקסואלים ובסונה

יהודה סופר, הומוסקסואל שהופי-עתו בזה הזמן נמנעה, מספר על הפרדות, איומים והתנכלויות מצד עיריית תל-אביב והמישפטה. ניצב אברהם תורגמן מגיב: "הם עוסקים בפעילות פלילית".

33

שעת

ההסדרים?

הנשיא האמריקאי רונלד רגן שלח איגרת סודית ל-מנהיגי ערב, המלך חסן השני מיהר לוויינגטון עם איש-אש"ף, וכעת מחכים לישראל.

5

ליצעד

במקום ניצחון

המזכמה העכורה ב-לבנון היתה כל כולה כישלון. יוזמיה רוצים לפצות עצמם, לקבל פני חייילים מצריים. מויקרא: זיכרו את המתים!

7

השבט

של שפירא

האם ידע ח"כ האגודה אברהם שפירא ששפיר-חיו מוטסים לחול'ל ב-שבת? גיורוי העולם הזה.

69

גומדי

בדילמה

המישפט נגד רחמים אהרונ, בעניין הרצח הכפול, נמשך באיזו גורמה ידבק: בזו של ידיו טוביה אושרי, או ער-המדינה רמי ערסני?

58

צרות במכבי

אגודת הכדורגל של מכבי פתח-תיקוה בתחתית הליגה ומנהלה נאלץ להתפטר בגלל חובות הימורים!

66

גודל האכזבות

הבימאי היווני קוסטה גאברס מספר בראיון לעדנה פיינר על סרטו הנעדר, ועל אשמת האמריקאים ל-זוועות צילום.

40

מיפגשים

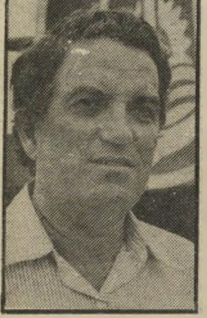
בסיציליה

כתבת העולם הזה פגשה בפסטיבל סירמי הים הר-תיכון כמה מגדולי יוצרי הקולנוע הערביים. הבימ-אית הזכרנית ראנדה שאהל פגנה כי אחותה נחשפה לישראל והקולנו-ער המצרי יוסף שאהין איכזב.

47

"זרים"

החוצה!"

בראיון חושפני מספר ראש עיריית אילת, גד כץ, כי כמה מידידיו הטובים ביותר הם ערבים. כ הוא אוהב זרים בתור-תיירים ומכריז: "תראי כמה כושים מס-תובבים באילת. יאללה, שילכו מפה!"

63

אל'על:

המזימה

גיהוי העולם הזה בפרשת ארעל. כיצד התקבלה ההחלטה והסופית לסגור את החברה, מדוע הסכימו העובדים לחתום את מי משרת איתן רוזנמן ועוד.

אין הפסד בוולרים

הכלכלנית אסתר אלקסנדר ניתחה את המאזן של ארעל והיא מגלה: החברה לא מפסידה דולרים, והנימוק ה-כלכלי לסגירתה הוא כוזב!

10

יוולדת

בקאמרי

עדת פלדל חגגה את יום-הולדתה במסיבת הפתעה, ש-ערבו לה חבריה ב-תיאטרון הקאמרי.

62

מדורים קבועים:

40	קולנוע — קוסטא גבראס והקולנוע ההונגרי	4	תשקוף
42	כלבוטק — תערוכת הכלבים	11	אנשים
44	רחל המרחלת	14	בזנים
36	לידה-לו	15	יומן — ויקי הנג ופייר מנדס-פראנס
50	אופנה — קורדווי	16	מה הם אומרים
	נמר של נייר — ברנד מלמוד	18	קמעים
52	דוד שחר, חוברת עכשיו ואמנון נבות	19	הירוסקופ — מזל עקרב
54	זה היה העולם הזה שהיה	20	מיכתבים
55	תמויץ סלוויזיה	22	תשבץ
56	שירור		עולם קטן — ארצות-הברית, יוון ועיראק
60	לידות ישראל	27	אנשים בעולם — סטפאני ממונקו
66	ספורט	29	ושני הלמוט בבון
70	אתה והשקל	39	חשבון עובר ושב

למי שכן

כך תקיף חיל-האוויר

הישראלי טור שיריון

השבועון הצרפתי נובל אובורוטר מסר בגיליונו מחשיתי באקטובר, את הפרטים על האופן שבו התקיף חיל-האוויר הישראלי טור שיריון ישראלי, אשר פעל במסגרת אחת עם עוד שתי יחידות אחרות, במערכה נגד הסורים במלחמת הלבנון. כותב ה"אובורוטר": "הטור שנחשף ביקש את עזרת חיל-האוויר, כדי לפתוח עבורו מעבר, אך בעיקבות טעות טרגית ניתנה הפקודה להילחם בגלים לתקוף בכל העצמה, למרות הכל. עם שחר התקדם הטור הישראלי וחדר מהגד 20 ק"מ, לתוך הקווים הסוריים. אך המפוסים הישראליים, לא הודיעו מראש, התערבה, ותקפו את כוחותיהם-שלמה. למחרת זה היו שתי תוצאות: הוא קינף, כמורה נכבדת, את היחסים בין המפקדים שבשטח, ובין שריהביטחון והמטה הכללי. חשוב יותר, המחרל גרם לעצירה מוחלטת של שדש היחידות הישראליות."

רפול-שרון -

קרע מוחלט

הקרע בין שריהביטחון ובין הרמטכ"ל הוא מוחלט. אריאל שרון ורפאל איתן חוששים זה מפני עדותו של האחר לפני ועדת כהן. הם נמנעים מחפופי יחד באירועים ציבוריים, ולמעשה, אפסו סיכויי של רפול זכות בשנת כהונה נוספת כרמטכ"ל, אם ישאר שרון בתפקידו כשרהביטחון.

מת'חות בחרות

המתח בתנועת החרות לקראת ישיבת המרכז מגיע לשיאו. ראשי התנועה חוששים שפעילים מהמחנות השונים ינסו לפוצץ את הישיבה באמצעים אלימים. בסניפים השונים נעשות פעולות הרגעה מיוחדות, כדי למנוע פיצוץ מול אמצעי התיקשורת.

שרה דורון -

שרת-נשים ?

במרכז הליברלים גוברת הנטייה להעדיף את שרה דורון כשר שישי מטעם המפלגה, עליפני סגן-השר

מזכיר הממשלה

יחפטר

מזכיר הממשלה, עורך-הדין הירדן שמי דן מרידור, שוקל התפטרות ממישרתו. ירידור של מרידור אומרים, כי הוא מתחבט בלבטים מצפוניים קשים, שעה שעליו למסור את הודעתה של הממשלה, כאשר הוא יודע מה האמת מאחוריו, בהיותו נוכח בישר בות הממשלה.

פסח גרופר. נציגי הסקטור החקלאי מעדיפים שגרופר ימשיך בתפקידו במשרד-החקלאות. דורון, המועדפת גם על ידי ראש-הממשלה מנחם בגין, מבקש לפעול בממשלה כשר לענייני נשים.

אוריאל לין יפוטר

מנכ"ל משרד-האנרגיה, אוריאל לין, יפוטק בקרוב מתפקידו על ידי השר החדש, יצחק מודעי. זאת למרות שהשניים הם חברי המפלגה הליברלית, ולין מזכר כמנכ"ל מרשד.

מודעי מתכוון למנות במקום לין אחד ממקורביו.

יכוח קשה בתק"ם

החלטתה של הנהגת התנועה הקיבוצית המאוחדת לאמור על כנס צעירי התק"ם לקבל החלטות פוליטיות חריגות מעיות נבעה מהחשש מפני ההחלטות שיתקבלו בכנס.

הצעות ההחלטה כללו התנגדות מפורשת לכל התנחלות בגדה המערבית, ובכלל זה התנגדות להתנחלות בכיקעת-הירדן, וכן תביעה, לבדיקה מחדש של הנחש הפלסטיני.

קורפו מאבד תמיכה

שר-התחבורה חיים קורפו, שהיה ידוע כאיש החזק של סניף ירושלים של תנועת החרות, איבד את תמיכת הסניף.

בסניף ירושלים יש ייצוג רב לפועלים ולכני

שביחת רעב

בלבון

אחד מחיילי-המיזואים שחתמו על העצומה של קבוצת "יש גבול" גילה שיטה פרטית להשתחרר מן השירות בצבא הכיבוש הישראלי בלבנון: חייל המיזואים, שיחידתו נשלחה ללבנון, פתח בשביחת רעב. כתום שבוע של שביחת הוא נשלח לפסיכיאטר צבאי, ששיחרר אותו משירות המיזואים.

עדות המיזורה, הסבורים כי עמדת כמה משרי-החרות בפרשת "אדע" היא בגידה בהם.

פרשת "אדע" גרמה לתסיסה בסניפים רבים של החרות, וגורע על קבוצות של חברים השוקדים להחזיר במאורגן את ועודות-החבר שהם למרכז התנועה.

רוגז במיפלגת

העבודה

בסניפים רבים של מיפלגת העבודה קיים רוגז רב על כך שהמיפלגה לא קיימה כל דיון בפרשת אדע, ולא הגיגה עמדה חריגות בעניין זה. חברים בסניף תל-אביב יוזמים התארגנות שתקיף חוגים רבים במיפלגה ושתקרא לסילוקם מהחזר של שימפון פרס ושל ירוחם משל מהנהגת המיפלגה.

לקרנות אין דו"חות

קרנות הנאמנות של הבנקים אינן מפרסמות, כנדרש בחוק, דו"ח מפורט על מצב השקעותיהן מדי שלושה חודשים. ואף משהת העברת הדו"חות לידי המשקיעים המבקשים זאת.

ראשי קרנות הנאמנות מנמקים זאת בהגנה על ציבור המשקיעים בהן. לדבריהם, מעוניינים בדו"חות הללו בעיקר משקיעים פרטיים, שאינם שותפים לקרנות ושרוצים "התפוס טרמפ" על המניות שהקרנות משקיעות בהן.

עיסקות עם אסירים

שרות בתי-הסוהר, שהתבקש לפנות מקום בבתי-הכלא

בארץ, עורר לאחרונה עיסקות עם אסירים ביטחוניים. האסירים הללו זוכים לשיחרור מוקדם, כאשר התנאי הוא התימה על התחייבות שלא יחזרו לעולם לישראל.

מה יקרה

לקונסורציום ?

בעיקבות הודעתו של המדען הראשי של משרד-התיקשורת כי המישרד יתקן מערכת מיתוג ממוחשבת להעברת הודעות במלפון, צפויים קשיים לחברת "קונסורציום אינטרנשיונל", העוסקת בתחום זה.

וייצמן למוקד

עוז וייצמן ירואיון כנראה בקרוב לתוכנית הטלוויזיה "מוקד". זאת בעיקבות שיחת מלפון שיזם מנכ"ל הרשות, יוסף ("מזמי") לפיד, עם וייצמן. שיחת המלפון של לפיד עם וייצמן נערכה דקות אחדות אחרי שיחת מלפון יוזמה אחרת של לפיד, עם חבר הוועד-המנהל של רשות-השדרה, ח"כ חרות מאיר שיטריה, ממקורביו וייצמן.

לפיד פנה לשיטריה וביקש, שיתיי ייצב לימינו בפרשת שידור היריעה ב"מבט" על הופעת אריק שרון בעצרת הזיכרון להלליהצנחנים, ידיעה שאותה ערך לפיד אישית ושעליה נמתחה ביקורת רבה בוועד-המנהל. כיריעה נאמר, שהורים שכולים כינו את שרון "רוצח" ו"מיפלגת".

קונסורציום היא חברה פרטית, שמניותה נסחרות בבורסה, היא תתקשה להתחרות במישרד-התיקשורת.

סתימת פיות

בהסתדרות

ועדת הביקורת המרכזית של ההסתדרות תבעה מפועל שפוטרו על רקע פוליטי, שיתחייב שלא לדבר על פוליטיקה בשטח המיפעל, כתנאי להחזרתו לעבודה.

המדובר באסף אדיב, שפוטרו בתחילת המלחמה מהמיפעל ההסתדרותי חמת בחולון. אדיב סירב לעיסקה והועדה דחתה את החלטתה למועד אחר.

ביקורת על העורכים

עיתונאים מותחים ביקורת על התנהגותם של כמה מחברי ועדת העורכים, שהוזמנה על ידי גופים כלכליים לביקור בשווייץ.

כמה מהעורכים שהשתתפו במשלחת ניהלו למעשה מסע הסברה לתגנת עמדותיה של ממשלת בגין.

מפיקים ישראלים

לגאברס

הבמאי קובטה גאברס בחר במפיקים הישראליים אבי "צ'רפה" קליינברגר וגירי אמיר כמספקי שירותי ההפקה של פרמו החדש בישראל. קליינברגר ואמיר הפיקו בעבר את סרטיה של מוכה בת-ארם.

סרטו של גאברס יעסוק בבעיה הפלסטינית והמיועדת להפקיד הראשי היא השחקנית גייל קלייבורג.

קוטלר:

לא אפרוש ממעריב

העיתונאי יאיר קוטלר טוען כי המל"ל של בטאון הליכוד, יומן השבוע, פנה אליו בהצעה לקבל עליו את עריכת השבועון (הטולס הזה 2354). קוטלר היתנה זאת בקבלת עצמאות. לדבריו, אם יקבל עליו את עבודת העריכה, הוא ימשיך במקביל בעבודתו ב"מעריב" והוא לא אים כפרשה מהעיתון.

**ההצעות הסודיות של
ערפאת למלך חוסיין:
צבא פלסטיני „סימלי“,
דרכונים, דגל ושגרירים**

**איגרת סודית של רגן
למשלות הערביות פירטה
את תוכניתו הסודית:
„החזרת 98% של הגדה“**

שנות הכוכבים

להלן התמונה המתקבלת מפסיפס זה של מידע — תמונה השונה מאוד מזו המצטיירת בכלי-התיקשורת הישראליים. על המשך שיחותי עם מנהיגים ערביים, ועל מגעים המטילים אור חדש על המתרחש, אדווח בשבוע הבא.

מאת אורי אבנרי

בימים האחרונים היתה לי ההזדמנות לשוחח עם שורה של אישים ערביים — החל בח'אלד אל-חסן, המנהיג הבכיר של פת"ח והנציג של אש"ף במישלחת של המלך חסן וכלה באישים פחות בולטים, המתמצאים ברזי המישחק, המתנהל עתה בתריסר בירות ברחבי העולם, ערביות ואחרות.

דברים גדולים מתרחשים בימים אלה בעולם הערבי וסביבו. חלק קטן של הדברים מתנהלים לפני הקלעים — פגישת ערפאת-חוסיין, ביקורם של מלך מארוקו ומישלחת שרייהחוק הערביים בארצות-הברית. אך זהו רק הקצף שעל פני המים. מתחת לפני המים גועשים זרמים נסתרים. שוב נוצרו תנאים המאפשרים פריצת-דרך היסטורית. היא אפשרית — אך אין עדיין ביטחון שזה אכן יקרה.

כמו במצב אסטרולוגי מסוייב, כל גורמיהשמיים נמצאים ברגע זה במקום הנכון. זוהי שעת-גורל, כפי שהיא באה אחת לכמה שנים. אם תחמק, מי ידע מתי תבוא שעת כזאת שוב — אם בכלל. ברגע זה מחכים הכל לכך — הערבים דאמריקאים.

רגן ובגין

האמריקאים לאש"ף. וכולם יחד לשינוי הגדול בישרא.

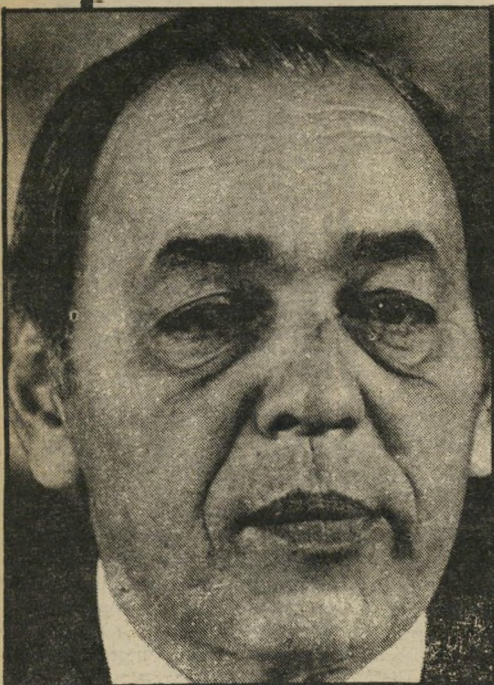
איגרת סודית

לפני כמה שבועות סיגר רונלד רגן איגרת סודית לארבע ממשלות ערביות: סעודית, מצרית, סורית וירדן. יתכן ששדר דומה נשלח גם לממשלת-ישראל, אך אם כן — לא ברור אם התוכן היה זהה. האיגרת גיעדה להסביר לערבים את המשמעות האמיתית

של „תוכנית רגן“ — אותה תוכנית סתומה שהסעירה כליכך את ממשלת-הליכוד. אם אכן הגיעה איגרת זו לידעתה של ממשלת-ישראל, היא היתה מוכרחה להבהיר אותה עוד יותר. כך כי הסביר נשיא ארצות-הברית לעמיתיו הערביים: 80% משטח הגדה המערבית ורצועת עזה יחזרו לריבונות ערבית. 2% הנותרים עשויים להסתפח לישרא, אך לא מפעמים מדיניים או ביטחוניים, אלא רק מפעמים של איחוד כפרגם מחד קדים, וכדומה. ירושלים צריכה להישאר מאוחדת מבחינה עירונית, אך על המעמד המדיני של העיר המיוחדת יתנהל משא-ומתן. הריבונות הערבית תחול „על השטח וכל מה שיש בשטח“. על מקורות המים צריך להתנהל משא-ומתן לשם תיאום. ארצות-הברית תבטיח את חופש היבחרות שיערכו בגדה וברצועה. ארצות-הברית „מתנגדת“ להקמת מדינה פלסטינית עצמאית. לדעת הנמענים הערביים, פירוש המילה „מתנגדת“ הוא שושינגטון לא תמנע את הקמתה של מדינה פלסטינית, אלא תנקוט במשא-ומתן עמדה שלולית בלבד. בתקופת-המעבר ישלטו הפלסטינים על עניינים כגון סחר-חוק, אך לא על ענייני החוק והביטחון.

תוכנית רוג'רס ב'

אצי ראשי המדינות הערביות ואש"ף עוררה האיגרת הד חיובי ביותר. היא הזכירה לכולם את תוכנית-רוג'רס של 1969 — תוכנית שגולדה מאיר, ראש ממשלת-ישראל דאז, דחתה איה שכל וכל „על הסף“. ויליאם רוג'רס, שרהחוק של הנשיא ריצ'ארד ניקסון, הציע אז את החזרת השטחים הכבושים לירדן, „תוך שינויי-גבול מיועזרים“. (ניכסון עצמו הופיע השבוע בטלוויזיה האמריקאית דיבור ארוכות על השלום הישראלי-ערבי, אחרי ששילם מס-שפתיים להישגיו של מנחם בגין, שחיסל את הסכנה שישאל תצטרך להילחם בו זמנית בשתי חזיתות, אמר ניקסון שאין סיכוי לישראל להזקיקם לאורך ימים. אם לא תעשה עכשיו שלום, לפי תוכניתו ה„סבירה“ של רונלד רגן.) תוכנית רוג'רס מתה בעודה באיבה, מפני שניכסון נתקל בהימנעות של ההתנגדות היהודית, ובמצב פוליטי ופסיכולוגי שלא איפשר לו לבצע אותה. הנשיא רגן מוצא את עצמו עכשיו במצב שונה לגמרי. בין השאר: דעת-הקהל בארצות-הברית השתנתה באופן יסודי בעיקבות מצור ביירות והשתייטה במחנות-הפלסטים. רגן נמצא במצב פוליטי קשה. בעור כמה ימים תיערכנה באמריקה הבחירות לבית-הנבחרים ולסנאט, והנשיא המרכזי הוא המצב הכלכלי, האינפלציה והדאבנות. אם יצליח להשיג לפני כן ניצחון מרשים בענייני-חוק — לזושה, צעד מכריע לקראת פיתרון ישראלי-ערבי — ישתפר מצבו בהרבה. אש"ף נוקט קו מתון, וברור כי ראשי האירגון רוצים להשתלב בתהליך השלום ולבוא בדברים עם ארצות-הברית. נפתח דרשיה בין אש"ף וירדן, והמקל על האמריקאים לנקוט עמדה העשויה להתקבל על דעת רבים בישראל, ומהביא להפגת הליכוד. תנועת-השלום הישראלית עשתה רושם כביר על העולם. (המשך בעמוד 6)

חסן המלך

ח'אלד אל-חסן

חוסיין המלך

העולם הערבי ואש"ף, ומקלה על אש"ף לנקוט עמדות מתונות.

חוכנית ערפאת

מה התרחש באמת בין המלך חוסיין ויאסר ערפאת? מה ריתק את מנהיג אש"ף בבירה הירדנית הרבה מעבר לימים שנקבעו לשיחות אלה מראש — עד כדי כך שהחמיץ פגישה עם ברונז קרייסקי, בעת ביקורו של הקאנצלר האוסטרי בתוניס?

מידע מוסמך מזמזם כי הן עמדות שני חוסיין וערפאת קרובות יותר מהרבה יותר מכפי שהיה נדמה דאז. הן היתירות השיטחיות של מלך הירדן, התוכן האמיתי נשמר בסוד כמזם.

ערפאת הסכים לעיקרון של מעין פדרציה בין ירדן והמדינה הפלסטינית שתקום, בתנאים הבאים:

- דרכון פלסטיני לאזרחי המדינה הפלסטינית.
- רגל פלסטיני ל מדינה הפלסטינית.
- צבא (קרי: מוגבל) למדינה הפלסטינית.
- שגריר יחיד ל מדינה בכל מדינה, בשיטה של חלוקה שווה. למשל: שגריר ירדני באנגליה, שגריר פלסטיני בצרפת.
- שני פרלמנטים נפרדים בירדן ובפלסטין, ופרלמנט מיוחד שתף לשתייהן.

עדיין לא הושג עם חוסיין הסכם על תנאים אלה, אך באש"ף שירת אופטימיות רבה לגבי הן אפשרות להשיג פשרה. הנקודה העיקרית המסרדה את המלך חוסיין שונה לגמרי: קבלת ערובות מאש"ף שלא ייעשה נסיון להתנכל לשליטון המלך בירדן עצמה, שמי חצית אוכלוסייתה היא פלסטינית. אש"ף, מצידו, רוצה להשיג מאמריקה ערובות לכך שהבחירות כגדה וברצועה אכן תהיינה חופשיות. ראשי האירגון חושבים על כוח רבליאומי או כוח של האו"ם שייכנס לשטחים אלה ערב הבחירות.

(חווית את דעתי שאין כל צורך בכך. כפי שכבר הוכח ב-1976, אין הממשל הישראלי מסוגל להשפיע על תוצאות של בחירות. שיתונאי כל העולם יתעניינו בהן.)

לילה בבית-חלון

בארק מעריבים כי סוריה היא עתה קרובה יותר לארץ צוהרבית מאשר לברית-המועצות, ושהיא רוצה בהסדר.

כל המנהיגים הפלסטיניים משוכנעים כי אריאז שרון נפגש בארצות-הברית עם רפעת אל-אסד, אחיו של הנשיא, כששניהם גרו בי אותו בית-מלון.

במישפט גירושין בריטיים די להוכיח שהגבר והאשה לנו באותו בית-חלון במשך לילה, כדי שיהיה להם הוכחה לניאוף. בי בירות הערביות נפוץ דו"ח מלא של פגישה זו — פרוטוקול אימי או זיוף משכנע ביותר.

אם כן, למה מחכים? האמריקאים מחכים. אש"ף, הם רוצים שאש"ף יפרסם הודעה חד-משמעית, המכריזה בפשטות שהאירגון מכיר בחוקיותה של ישראל ומקבל את החלטות 242 ו-338.

הערבים רוצים להיות בטוחים שאם אכן תימסר הצהרה כזאת, האמריקאים יפתחו במגעים רשמיים עם אש"ף, ולא יטענו ש-

ההודעה אינה מספקת, באמתלה זו או אחרת. לכן תוצע למלך חסן שיניח על שולחנו של רגן טיטא של הצהרה כזאת, ושיקבל מפי רגן תשיבה חד-משמעית לגבי קבילותה.

רגן מחכה לכך שהערבים ירדעו לו בצורה מפורשת, שאינה משתמעת לשתי פנים, כי הסעיף 7 של החלטות ועידת-הפסיגה בי פאס, המדבר על זכות, כל המדינות באזור, חל על ישראל. הערבים רוצים שרגן יבהיר כי צורה חד-משמעית כי תוכניתו אינה רק איסוף של עקרונות יפים, אלא שארצות-הברית תנקוט פעולה למעשה לביצועה.

עוק מחיפה

המנהיגים הפלסטיניים אמי רים כי ערפאת אינו יכול למסור לאמריקאים את הצהרה המבוקשת, אלא אחרי הבלטה מפורשת על כך מטעם המועצה הלאומית הפלסטינית, הפרלמנט של אש"ף. המועצה אמורה להתכנס בעוד כחודש, כנראה באג'יר. בינתיים נמצא ח'אלד אל-חסן בארצות-הברית. ח'אלד הוא ענק רחבי-מידות ושופע חוש-הומור, אך הן הפלסטינים המעטים שקיבלו אזרחות קווייתית. השפעתו בי אש"ף עולה בהרבה על תואריו הרשמיים (יו"ר ועדת-ההגנה של המועצה הפלסטינית, חבר הוועד המרכזי של פת"ח). ח'אלד העשיר (הוא סוכן שארף בכוויית), יליד חיפה, נמנה עם מייסדי פת"ח. הוא אחד האישים המרכזיים בי אש"ף (יחד עם ערפאת עצמו, אברגיהאד, אבו-מאזן, אבו איאד ושניים-שלושה אחרים).

לפני חודש ברומא, בתופיעו ל-1500 הצירים של האיגוד העולמי הבין-פרלמנטרי, הרים אל-חסן כוס לכבוד כוחות-השלום בישראל. הצירים מהאו"ם במשך המסע דקות רצופות. כישפתו של אל-חסן היתה בי משך דורות רבים שומרת קבר-אליה ליד חיפה, והוא עצמו נולד בבניין השומר של המערה. הוא שבע מפי בעניין על הכוונה של הממשלה-ישראל לשפץ את האתר. רגן סירב לקבל את פני אל-חסן כחבר המשתלח של המלך חסן. הסיתרון היה טבין למדי לגבי האמריקאים: ח'אלד היה במלון בווינגטון, והשתתף כחבר מלא בכל ההתייעצויות של הממשלה, אך בבית הלון התייצבה המיטלה חת. בראשות המלך, בלעדיו. הכל מסכימים כי המישחקים הן אלה צריכים להיפסק, וכי יש לבצע את המעשים הדרושים כדי לשלח את אש"ף במהלכים הרשמיים.

ידידיהם של הפלסטינים כווינגטון אומרים להם: "עזיבים לפעול במהירות. סדקו את המיכשולים האחרים. רגנים. רגן לא יוכל להשיג שום כיוונה זו זמן רב, אם לא יהיו לו הישגים. תשובות" — זהו שם העולם לכל בעיית ההתעוררה מחדש תודות למעשיו של אריאז שרון. זכנו — אינה אורכת זמן רב, היא נמרדת בשבועות, וזכנו היותר בחודשים, והוא הרין לגבי התעוררות כוחות השלום בישראל.

התמונה האסטרולוגית נכונה בי רגע זה. האמריקאים, הפלסטינים, העולם הערבי, כוחות-השלום הן ישראלים — כולם קרובים עתה לסיתרון. אבל הם לא יישארו תימים במקום. הרגע הוא עכשיו.

במדינה

העם

על הדוכן

האם היה דוכן הערים לספסל נאשמים?

אריאל שרון עמד על דוכן העדים. אך כל אחד מן הנוכחים ידע שהוא ספסל-נאשמים. הוא התפתל, התחמק, בילבל. הוא המציא תשובות, שזוררו יותר שאלות מכפי שהן ענו עליהן (ראה עמודים 8-9). ובסוף העדות, ריחף באולם סימון שאלה ענקי. רק חברי-הוועדה עצמם מוסמכים להעריך את העדות, ולהסיק את המסקנות ממנה. אך כל אורח בישראל, ששמע את הדברים ברדיו ושקרא אותם בעיתונים, גיבש לו את המסקנות הפרטיות שלו. סמכות המישפט. עצם הופעתו של שרון לפני בית-דין זה,

תתיבשת שלמה, היתה חזקה פי כמה מרוב הממשלות האירופיות. מילחמת הלבנון נראתה לכמה סוחרים ממטולה, בני האצולה של חקלאי הארץ. כהודמנות לייסד לעצמם חברה קולוניאלית משהלם.

דף מידע מיוחד, כך כונה הדף שהוצא על-ידי המועצה המימית מטולה והמרכז הקהילתי בי מקום. וכל זאת בגלל דחיפות הניגון — הקמת חברת-מניות לי מיסחר עם לבנון.

בדף, שהודבק במקומות ציבור שונים בעירה ובסביבתה, נאמר: "עם פיתוח הגדר הטובה המיסחר עם לבנון, החלטנו להקים חברת מניות של כל חקלאי ותושבי מסר לה, הרוצים בכך, בשיתוף משקיים עים מבחון."

כל מי שרוצה להירשם בחברת יפקיד המחאה על-סך עשרת אלפים שקל אצל יפה נאווי בי חקלאי. המחאה תהיה לתאריך 28 בחודש אוקטובר. ההרשמה תיסגר

שמאל — ימין! שמאל — ימין!

ימים כשרה-מישפטם, ליום בדי עבד את החוק שהתאים בדיוק לי סיפוק דרישתו של בן-גוריון, כי עשר שנים קודם לכן.

אילו היה קיים חוק כזה בעבר, יתכן שאפשר היה לחקור פישעי-מלחמה קודמים, כגון טבח דירי-יאסין בידי אנשיו של מנחם בגין באפריל 1948, וטבח קיבאי בידי היחידה 101 של אריאל שרון בי-1953. הטבח של כפרי-אסם הגיע לבית-המשפט הצבאי, שבראשו ישב שופט אורח שחוייל לצורך זה. גם טבח השבויים שנערך בי-1948 על-ידי שמואל לאהיס בלבנון נדון בבית-מישפט צבאי. כך נדון גם פישעי-המלחמה של דניאל פנינו ואריה שדה במלחמת-הלי-טאני.

ועדות-החקירה שהוקמו על-פי החוק של יעקב שימשון שפירא משנת 1969 דנו בפרשות שונות, כגון השחיתות בספורט, השחיתות בחברת נתיבי נפט בעקבות גילויי העולם הזה, הצהרה במיסגד אל-אקצה, ובעיקר: המחל של יום-הכיפורים. חקירת הטבח בבירות היא הראשונה הנוגעת לעניין ה-מגיע בחומרתו ובהשלכותיו לעסקי-ביש של פרשת-לבנון. למען עניין כזה בדיוק נחקק החוק.

בן-גוריון, שדיבר רבות על "עם סגולה" ועל הרמה המוסרית שרם היא מעניקה זכות-קיום למדינת-ישראל, יכול היה השבוע להיות מרצח.

החקירה

עסק ביש

החוק שנחקק בעיקבות

המערה של דויד

בן-גוריון ממלא עתה

את תפקידו המיועד.

ועדות-החקירה, שעמדה השבוע במרכז החיים הישליים, היתה ניי

הגליל

אין גבול במטולה

תושבי העיירה

מקימים חברה

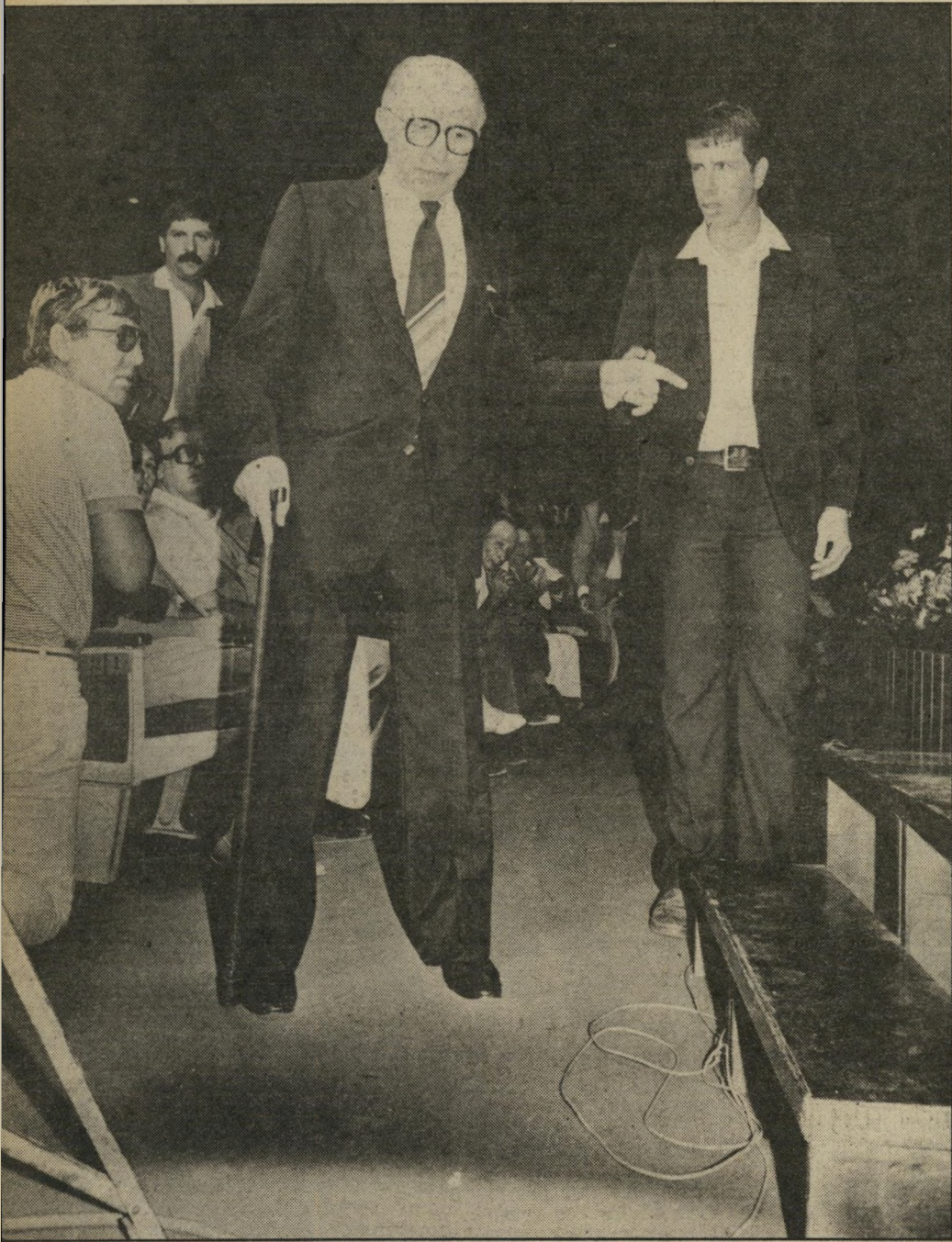
כדי לפתור עם לבנון

הסוחרים הברזים במאות ה-18 וה-19 הקימו לעצמם חברות שנקראו על שמן של הקולוניות. חברת הודו המזרחית, למשל, שלטה בי

אותו הטימוס השחצני, שהביא למילחמת-הלבנון, הוליד גם את רעיון המיצעד

ל ש לאמר זאת בפשטות גמור:
היום ביום העצמאות הבא עריין תהיה קיימת בישראל מבשרה בראשותו של מנחם בגין יגיע לכוונת עונש ב- צורה מיצער צבאי, שיוכר לנו את עוננו.

משום כך לא נחרדתי, כאשר נודע כי מנחם בגין מתכנן מיצ' עד כזה.
יום העצמאות הבא יחול ביום השני, ה-18 באפריל 1983. עד אז נותרו כמעט שישה חודשים.
די והותר כדי להעביר במשלה זו מהאריך.

ה כוונה לקיים מיצעד צבאי ביום העצמאות הבא היא הפ' גנה של אטימות לב ועיוורון מדי' ני, שחצנות, רהב וטימוס. בעיקבות ההרפתקה הרת'האסון של אריאל שרון בלבנון, מצטיירת עתה ישראל בעולם כולו כמדינה מיליטריסטית, ברוטאלית וגסה, מדינה נטולת-ערכים, המאמינה ב-

את מהותה של ישראל. שהיתה פעם אהובה ואהדה בעולם?

איזה טימוס? אותו ה' טימוס שהוליד את מילח' מת'הלבנון, טימוס שמקורו ביהירות איך-כך.

א קשה להבין את רוחו של מנחם בגין, מבלי להבין לרוחו.

להבין, מבדי לסלוח.

מיצעד צבאי בא במקום ני' צחון צבאי. מסע-הניצחון בא כפיצוי על מיבצע-הכישלון. האימ' פרטור, החור מן המילחמה כשהוא מובס, עורך לעצמו מסע-טריאומף בבירת האימפריה. (אך אוי ללחשן שיעז לאמר לו Memento mori!) כל אדם בישראל שאינו כסיל

לצעוד?

אופן בלעדי בכוח הגס — מעין פארודיה לזואנטיגית של גרמניה הקיסרית.

זהו דעתם של מי שהיו ידידי-ישראל, מי שהיו אויבי-ישראל משווים את ישראל של בגין-שרון לגרמניה אחרת — לא זו של ה' רייך השני, אלא זו של הרייך השלישי.

גרמניה של מיצעים. גרמניה של קובע-פדרה וצדדי-אווז. גרמניה של מנהיגים על בימות-הצדעה וגייסות המוצגים לראווה ככדי-מיש' חק. גרמניה של המננים ה' מרעיים לכדי-משחית.

גרמניה זו מצאה לה חיקוי נא' מן בפולין של המרשל יוזף פי-סודסקי — המדינה שבה עוצבה אישיותו של מנחם בגין, תלמיד-המישפטים בוורשא. בנו של לב' לרהקהילה בברסט-ליטובסק. עכשיו בא זה להפוך את ישראל לחיקוי של חיקוי, ל-פארודיה של פארודיה.

ה פרישה של אריאל שרון ללבנון הובילה להפצצת-החור' עה של בירתו, והסתיימה בטבח של צברה וישראל.

לא במיקרה הובילה לשם. בה כרח הובילה לשם.

הטבח היה טבוע בעצם מהותו של מיצעד זה. הוא נבע מהגיגו המדיני והנפשי.

העולם כולו מרגיש זאת. לכן, ככל שתבחר ישראל להשכיח מיבצע ארור זה מלב העולם, כן יוטב לנו. איזה מין טימוס הוא זה, הבא להוכיח פרשה זו לעולם על-ידי מיצעד צבאי, שחזיר אותה למר' קד החדשות ולמרכז תשומת-הלב? מי בעולם כולו יוכל לראות במסלוליו סאנקים ישראל'יים, תותחים ישראל'יים, מוטס'יקרב ישראל'יים — מבלי להיזכר אופוזמיות כי זוערת לבנון?

איזה טימוס הוא זה המחזיר דווקא עכשיו מיפגני-ראווה צב' אים ליום העצמאות, תחת לשם את הדגש על אירועים המוקדשים לערכי-רוח, אשר יוכיחו לעולם

או חסיד מושבע של הליכוד יודע כבר כי מילחמת-הלבנון היתה ה' כישלון הגדול ביותר בתולדות ישר' ראל. אף אחת מן המטרות האמרי' תיות שלה לא הושגה. אש'ף לא נשבר, אלא זוכה עתה בכבוד ובי' הכרה שעוד לפני כמה חודשים לא יכול היה לחלום עליהם. ה' בעייה הפלסטינית לא הורדה מן הפרק, אלא הפכה נושא ראשון על סדר-היום הבינלאומי וגם האמרי' קאי. הסורים לא הובסו ולא גור' גלויים של ארצות-הברית. בלבנון לא הוקמה ממשלת-יבובות פד' ישראלית. אלא נבחר נשיא ש' העליב ושהכפיש את ישראל הש' בוע מעל הבימה העולמית הרמה ביותר. וגם המייג'ר סעד חדאד, שבידיו הפקידה ישראל את "שלום הגליל" לפני המילחמה, עומד על עברי פייסחת.

כל זה במחיר 100 בחורים צעירים, שאיש מהם לא יחזה במיצעד יום-ההעצמאות תשמ"ג.

חייו של כל אחד מהם שווים יר' תר מכל המיצעים שמנחם בגין מסוגל לחלום עליהם כחלומותיו הנרקסיסטיים.

ל תכן כי בגין אינו הנרקר' סיסט היחיד החולם על הרגע שבו יעמוד על בימת-ההצדעה, וי' ישקיע קיסר על טורי האדם השר' יין שיעברו על פניו. Ave caesar.

יתכן שגם אריאל שרון ורפאל איתן שותפים לחלום זה. ואכן, הם זקוקים לחלום.

חיילים רבים הצטיינו במילחמה זו, כמו במילחמות הקודמות. אני שים חירפו את נפשם. ביצעו מעשי גבורה. מגיעה להם תודת האומה, תודה שלב.

אך אף אחד מהם אינו זקוק למיצעד-ראווה.

שרון, רפול ושות' זקוקים למיצ' עד, שיהפוך בדיעבר את כיש' לונם המחפיר לניצחון מזהיר, כי שום תהילה לא תירשם

שקרה רובצת כל כולה על שר' הביטחון ועל הרמטכ"ל.

שום מיצעד צבאי לא יעזור להם. בעומדם על הבימה מצדיעים, הם יוכלו לרמות את עצמם. אבל הם לא ירמו איש מהדמם.

ישראל הטובה כבר צעדה. ישראל הטובה, היפה, המצ' פוגית, צעדה בהפגנות נגד המיל' חמה. הפגנות אלה עשו רושם כביר בעולם. הם חוללו את השינוי, ש' עכשיו מתפאר בו יצחק שמיר — כשרוד המתפאר במעשיו של מי שמנע ממנו לבצע את זממו. הער' לס, שהתחלחל למראה הזוועות של אריאל שרון, ושהיה מוכן למחוק את ישראל מרשימת המדינות ה' רבות-תיות, חזר בו למראה התפג' גות הבבירות.

בהפגנות אלה צעדו אזר' חים וחייזרים ביחד, מיטב הציבור ומיטב צה"ל — שהם היינו הך.

עכשיו יבוא המיצעד ויקלקל תמונה זו, ייחזיר לתודעת העולם את ישראל הברוטאלית, הפולשת, המפציצה.

האם זה יקרה למדינה הזאת. אח' רי 35 שנים בלבד?

עכשיו יבוא המיצעד ויקלקל תמונה זו, ייחזיר לתודעת העולם את ישראל הברוטאלית, הפולשת, המפציצה.

ה-7 אינו צבא של בובות, ולא צבא של חיילי-עופרת.

בשנים הראשונות של המדינה היתה — אולי! — הצדקה כלש' הי למיצעים צבאיים. העולם עדיין לא הכיר את צה"ל, היתה מקום למחשבה כי המיצעים ישמשו כי הרתעה למניעת-מילחמה. אולי הם עזרו גם לאחד ער-רירב של מהג' רים מארצות רבות.

זאת היתה תופעה של יד' דולת וכאשר התבגרה המדי' נה, היא התגברה עדיה.

אומרים, שבן-אדם סגילי חוזר לילדותו, שיש לו "ילדות שניה". ואולי נכון לאמר: אינפנטיליות שניה.

האם זה יקרה למדינה הזאת. אח' רי 35 שנים בלבד?

שרון מסתבך

„ברגע זה לא היה שום דבר שיכול להצביע על שפיות דמים בין גוף מסויים אחד לגוף מסויים שני.“

כאן נשאלת השאלה: כן, מדוע היה צורך להיכנס לעיר, אך חברי הוועדה לא לחצו.

ברק: „גם לא היה שיקול רלוואנטי?“ שרון: „גם כמקובל בין ערבים אינו כולל ילדים, נשים וקנים.“

וזהי תשובה מדהימה, בעיקר משום ששרון יודע מה קרה בתל אל-זעתר. שרון סיפר, שההחלטה להיכנס לביירות התקבלה סמוך לחצות ביום השלישי. בי פעם הראשונה דובר על הצורך בכניסה בשיחה בין שרון ובגין, בין השעות 7 ו-8 בערב. דובר אף עם הרמטכ"ל.

לחסוך

בחיילים

ברק: „דובר על תפקיד הפלאנגות?“ שרון: „לא.“ כהן: „דובר על כך עם הרמטכ"ל?“ שרון: „לא.“ שרון ציין שבישיבה הסגורה הוא יפרט מתי כן דובר על כניסת הפלאנגות.

לדבריו, ההחלטה הממשלתית על הכניסה לביירות התקבלה בשיחה או שתיים בין ראשיה ממשלה ורפול בסביבות חצות, ואיתו — כעבור כמה דקות, כשהיה בדרכו לבינה.

כהן היקשה לגבי מועד ההחלטה על כניסת הפלאנגות. שרון בשלו, רוצה בדלתיים סגורות.

כהן אינו מרפה: „מה היה התוכן לגבי תפקיד הפלאנגות?“ שרון מחפש מיסמך

כהן וברק ביקשו לדעת מה דובר על תוכניות הפלאנגות בקשר למחנות הפליטים. שרון חזר שוב על עמדת הממשלה, שעיקרה היה לא לאפשר לפלאנגות להרוס את המחנות, אך ביקש לפרט רק בדלתיים סגורות.

בשלב זה עברו חברי הוועדה לדבר על האירועים שהובילו לכניסת כוחות צה"ל לביירות ולפריצת הפלאנגות למחנות.

שרון נשאל מה עשה ביום השלישי, ה-14 בספטמבר, בשעות אחר-צהריים, כשי התברר שג'מיל מת. הוא סיפר, ששמע על-כך כאדם מסויים. שאיתו התבקש להתקשר. הוא הגיע למישרדו בתל-אביב וקיים שורת-התעצויות עם ראשי המוסד, ראש שירותי-הביטחון וראש אמ"ן. עד 7 בערב הוא התייעץ עם רפול, שוחח טלפוניית עם בגין, כאשר הכלל היה פשוט — רק כאשר ישראלי יראה את ג'מיל, ייקבע בודאות אם הוא חי.

שרון סיפר בפתיחת נאומו הכתוב, שצה"ל ידע כי אש"ף השאיר 2000 איש, נשק ותשתית בביירות, אך ישראל דחתה את הטיפול בכך לשלב מאוחר יותר. רצח ג'מיל זירז את הכניסה. כאן חזר שרון לאותו עניין.

בתחילה הוא תיאר את ראשי הפלאנגות, והגיש מיסמך המתאר את תולדות חייהם ואופיים של ראשי הכוחות הלכונניים. אחר-כך תיאר באופן כללי את המערכת הצבאית שלהם: „לא ראיתי מערכת שפר עלת מתוך יצרים משולהבים.“

הוא הסביר, שבביירות נשארו — מלבד 2000 אנשי אש"ף — עוד 7000 אנשי מל"י, צוות חמושים. צה"ל חשש מגרעין חדש ומכך שכל הצדדים יגעו באוכלוסיה, אך

בה לפני העיתונאים. כהן לא קיבל את עצתו של שרון, וכך יכלו העיתונאים לראות במשך שעות אחדות חצי לחקירה מרתקת.

שרון פתח בנאום פוליטי על מטרות ה-מילחמה, על הסיבות לכניסה לביירות ורי רצח בשיר ג'מיל, על עלילת-הדם שהעלילו על הישראלים בנוגע לסבה, וסמוך לשעה 9.30 הציע לסגור את הישיבה לעיתונאים. כהן הודיע שהדיון יתנהל על-פי כללי חוק ועדת-החקירה, והעיתונאים הושמו ארו באולם.

בדלתיים

סגורות

הישיבה בהן, ששאל את רוב השאלות ביקש מיד לדעת, מה היה ידוע על יחסן של הפלאנגות לאוכלוסיה הפלסטינית בלבנון עד לרצח ג'מיל.

שרון הודה שקיים יחס של אנטגוניזם לפלסטינים. כהן ביקש לדעת אם ידועים מעשי טבח לפני רצח ג'מיל. בתשובתו, הפריד שרון בין התקופה שלפני מלחמת הלבנון והתקופה מאז כניסת צה"ל לאזור. הוא הזכיר מעשי טבח הדדים, וכמובן, את טבח תל אל-זעתר המפורסם בביירות, שבו נטבחו פלסטינים על-ידי הפלאנגות והצבא הסורי.

כלומר, שרון ידע מיהם הפלאנגות וכיצד הם טובחים גם באוכלוסיה האזרחית. שרון הזכיר את המיקרים שבהם הש"ת הפלאנגות במלחמת הלבנון, לסע"ת. כדי לחסוך בחייהם ישראליים, וכדי שהפלאנגות יהיו ביתר קלות לוחמים פלסטיניים בשטחים שנכבשו.

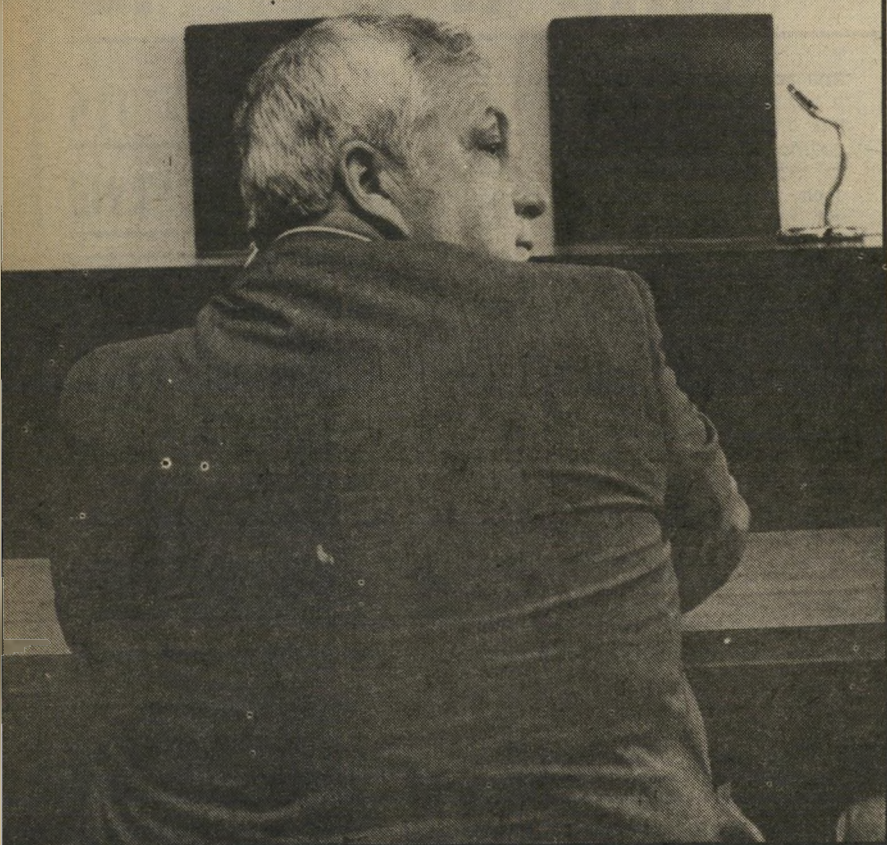
כאזרה, היה התרגיל פשוט. אריק שרון ינסה להציל את ראשיה מממשלה, בעת מתן עדותו לפני ועדת-החקירה ל-עניין הטבח בביירות, ויגדל את האשמה על הרמטכ"ל. כל זאת, כדי להבטיח את עתידו הפוליטי.

כאשר סיים שרון את עדותו, היה ברור דבר אחד — שרון סיבך את עצמו היטב. הוא החדיר בעורמה למחנות-פליטים רוצחים, שאותם הכיר ממקרי-טבח קודמים, ללא אישור מעודכן, והופתע שהם, רצחו לא רק גברים אלא גם נשים וילדים. שלושת חברי-הוועדה, השופטים העליונים יצחק כהן ואהרון ברק, האלוף (מיל.) יונה אפרת, חקרו את שרון בנימוס, אך המלכודת שהם טמנו לו, לפחות בישיבה הגלוויה של הוועדה, יבשו את גרונו. שלוש כוסות מים לגם שריהביטחון במהלך החקירה, שבסופה נסם לרווחה, כאשר התבשר שהסיט הופסק עד לישיבת אחר-הצהרים הסגורה.

שרון הגיע לישיבה מצויד היטב. לצידו ישבו שני עוזרים: מזכירו רבי-סרן עודד שמיר, ואלוף-מישנה, קצין ביחידה לבי-סחן לארבי בלישכת השר, מאחוריו ישבו דרורים כל הזמן אישתי. לילי שרון, ור יועצו לענייני-תיקשורת, אורי דן.

כעבור דקות התברר, ששרון הכין תרי גיל נוסף, הפעם לאמצעי-התיקשורת. בי משך ימים נמסר בשמו שהוא רוצה להיציג בדתיים-פתוחות, משום שאין לו מה להסתיר. כך התאפשרה לראשונה כניסת עיתונאים וצלמים לאולם, אך מיד עם פתיחת הישיבה קרא יושב-ראש הוועדה, יצחק כהן, מיכתב של שרון מיום הראשון, ערב החקירה, שבו הוא ביקש כי אחרי דיברי פתיחה כלליים שלו, תיסגר הישיבה

כאן אמר שרון, שלצה"ל יש הרבה נסיון בשטח בנוי והיה ברור שיהרגו או רחם, כשהוא מתכוון לשיטחי מחנות הפליטים.

שרון סיפר, שבפריצה לביירות השתתפו אלפי חיילי צה"ל ואילו הלבנונים מנו בין 100 ו-200 איש. פרט זה מרכזי להמשך החקירה.

נורה

אדומה

ביום הרביעי ה-15 בספטמבר הוא נפגש בלבנון עם מפקדי הפלאנגות ללא רפול. לצידו היה ראש אמ"ן, נציג המוסד וראש השב"כ. לשאלת כהן, הכחיש שדובר על אפשרות טבח באותה פגיושה. אחר כך יצא לנחם את מישפחת הנשיא הנבחר. שוב חזר שרון ופירט את פגיושו תיו ביום הרביעי והחמישי.

ביום החמישי, ה-16 בספטמבר בערב נכנסו הפלאנגות למחנות. באותו ערב היו תה ישיבת הממשלה. ברק ניסה לברוק מדוע לא הדליקה הערתו של השר דוד לוי נורה אדומה אצל שרון. לוי דיבר על חשש לטבח. שרון ניסה להתחמק. הסביר שלוי לא ביקש להעלות את הסתייגותו להצבעה, ומסביר שהסתייגות לוי לא הייתה מכניסת צה"ל למערב העיר, "שנועה לשם שמירת החוק והסדר". "דעתו (של לוי היתה) שיכולים לקרות אירועים שאינם זהים לחוק וסדר. ראה בכך שאנו גוראים בעיקבות כך, והסיעון (שלנו) לא יעמוד על רגליו". כהן: "דבריו לא היו צריכים לעורר לזהירות מיוחדת?" שרון:

בין ערימות המיטמכים שאותם הביאו יוצרי, וטוען שההחלטה היתה קודמת, ושהוא יפרטה בדלתיים סגורות.

כהן: "מה היתה התוצאה הסופית, מה יעשו ומה יהיה תפקידם?" שרון: "סוכם, שתפקידם יהיה להיכנס לשכונות המהבילים צברה, שאתילא ופקאני".

כאן הסביר שרון באריכות, תוך הצגת תמונות, שהמחנות הם למעשה פרברים עירוניים של ביירות, עם מאגרי נשק ורעלות מתחת לקרקע ובניינים בני קומה ויותר.

כאשר תיאר שרון את החפ"ק (חדר פיקוד קדמי), שהוקם סמוך למחנה הפליטים, הוא סיפר על כמויות התחמושת האדירות שהיו בסביבה, ביניהן פצצות מיצור. הוא אפילו ראה חייל אחד נשען על פצצת חיל-אוויר שלא התפוצצה שמישהי קלה 500 קילו. הוא ציין שבמחנות היה הרס רב.

התרשמותו, ביום הרביעי ה-15 בספטמבר, כאשר החלה הפריצה של צה"ל לעיר, היתה שההתנגדות בתחילה היתה מעטה, או שלא היתה קיימת כלל. הוא סיפר שהוא ראה את המחנות צברה ור שאתילא, אפילו של טנקים, אך מיד אחר כך הוסיף: "שלנו".

לטענתו, אחרי שהוברר שיש התנגדות עזה, הוחלט להכניס את הפלאנגות לשטח, כדי לחסוף בחיי חיילים ישראלים. הבסיס לכך: החלטת הממשלה מה-15 ביוני, שדיברה בצורה ברורה על שילוב הכוחות הלבנוניים במלחמה.

בנקודה זו ברור, ששרון פעל באופן בלתי-חוקי, החלטת הממשלה, שעליה הוא מדבר, התקבלה למטרות אחרות. לגמרי,

וזאת לרעה

שר הביטחון, אריק שרון, נכנס לאולם דיוני ועדת החקירה מלווה על ידי אשתו, לילי, לילי לבשה שמלה בצבע טגול ומעדיה צעיף סרוג ציבעוני. לאורך כל עדות בעלה בישיבה הפתוחה, היא יושבה בשורה שמאחוריו והביטה בו במתח רב. למעלה: שרון יושב מול שולחן חברי הוועדה.

"ננקטו צעדי זהירות מעבר למה שאני מכיר בפעולות קודמות שהוכנסו לבנונים". בשלב זה התבקש השר להשיב, מתי נודע לו על הטבח לראשונה. הוא סיפר שבערב ראש-השנה, יום השישי ה-17 בינואר, סמוך לשעה 9 בערב, טילפן אליו הרמטכ"ל לביתו. הוא סיפר, שהוא שב כמה דקות לפני כן מביירות ואמר לשרון: "כי במהלך פעולות הפלאנגות במחנות פגעו הנוצרים באוכלוסיה אורחית

בתקופה שבה התרכזו כוח של אש"ף במערב ביירות. יציאתם מביירות לאלפיהם שינתה, למעשה, גם את החלטת הממשלה. שרון תיאר את שרשרת המעשים הדיריפלומטיים באותם ימים, כדי לאפשר ל"כוחות הלבנוניים" להיכנס לשטח.

כהן: "בשלב ההחלטה הועלה חשש של מעשי נקם? שרון: "לא, לא" וממחר לשתות כוס מים שנייה, את כוסו המלאה של יונה אפרת, שהגיש לו אותה.

מדוע אם כן נדרשו לכמה עשרות אנשים יותר מ-18 שעות כדי לצאת?

"שרון"

פרימיטיב

בשבת ניהל שרון שיחת טלפון עם רפול ב-8.30 בבוקר, בעיקר על פרשת אנשי חדר שגור. שרון דיבר עם מנכ"ל משרד-ההגנה, דוד קימחי, בשעות הצהריים. אחר כך שוב עם רפול, סמוך לשעה 1, ומיד אחריה שוב עם קימחי, שבה הוא סיפר על החלטת רפול בנוגע לכוחות הלבנונים במחנות.

שרון התקשר לראשונה עם ביתו של בנין בצהרי יום שבת, אך נאמר לו ש"ראש-הממשלה נמצא בבית-הכנסת. אחר-הצהריים קיים עוד שלוש שיחות עם רפול, שתיים עם קימחי, משעה 3 אחר-הצהריים החלו הדיווחים ברדיו על כך, ובשעה 6 בערב הוא דרש דו"ח מפורט על מה שהתרחש במחנות. שרון הדגיש שבאותו יום שבת הוא לא יצא לשטח.

ענה נשאל שרון מה אפשר לראות ממקום עמדת החפ"ק. שרון מציג תמונות אישיות של התאולוף, שצולמו ב-17 בספטמבר, יום השישי, בעיצומם של האירועים, וטוען שכל מה שניתן לראות הוא גוש בתים, ביניהם אי-אפשר לראות דבר. כאן הוא התבקש להראות על המפה, שהייתה פרוסה בצד שמאלי של החדר, את מקום החפ"ק.

שרון נשאל על הברור שנעשה, אם לא היו אנשי חדר מעורבים בטבח. הוא הסביר שהנושא מורכב ומסובך והוא ידבר על כך בדלתיים סגורות.

שרון: "אם הייתי צריך להישאל מי רצה, אינני יודע. היו שני צדדים של המחנה, מיוחד ודרום החוקנו בהם, ואי-אפשר לדעת מי נכנס משם".

סמוך לשעה 12 הודיע השופט כהן על סגירת הישיבה הפתוחה והועדד כישיבה נוספת עם שרון, סגורה, לאחר-הצהריים של יום שני. עשרות שאלות מטרידות לא נשאלו באותן שעות וחצי. רבים מהמיסרים ששרון הביא נותרו במעטפות.

שר הביטחון יצא מהאולם מחייך. בדרך-כלל למכוניתו הוא כבר לא ראה סיסמא שכתב אלמוני על הקיר מול בניין פאסיק. "שרון פרימיטיב", מישור דאג לשלוח פורעלים ערבים שינקו את הקיר.

בן-ציון צטרין

ההתחדשות

כך היא נרקמה - כך היא מתבצעת

שר-תחבורה קורפו
פגישה עם האוצר

שאנחנו מוכרחים להביא למכירת החברה, ומה שנעשה עכשיו בא-ל-על מכוון כולו להשיג מטרה זאת."

זהו ציטוט מדויק של דברי סדן לכסה. שאותה העביר הח"כ יאיר צבן ליד ירד ועדת-הכלכלה של הכנסת. סדן נשמע אומר דברים דומים לאלה גם בהודמנויות אחרות. מדברים אלה ברור מדוע החלטת ועדיהעובדים לקבל את "מיסמך העקרונות" אינה מספקת כדי למנוע את סגירת אל-על. הממשלה יודעת, שבכל דיון בי בית-המשפט על החלטתה לסגור את החברה הלאומית בשבתות היא תפסיד. זה קואליציה הממשלתית תתפרק. ארידור קורפו מנצלים איום זה כדי לממש את החלטתם להעביר את אל-על ליד הפדרל סקציונרים של הליכוד.

שר-האוצר, יורם ארידור, ובין שריהתחבורה, חיים קורפו, אחרי שהתברר להם כי התנגדותו של ראש-הממשלה, מנחם בגין, להפעלת אל-על בשבתות היא מחלטת. השניים החליטו להשתמש בהחלטתו של בגין כמנוף. מנכ"ל משרד-האוצר, הפרור פסור עורא סדן, שהיה בסוד העניין, אמר על כך לידידו, צבי כסה, שהוא בעל מכוון למחקר כלכלי:

"אני מכיר את כל עניין אל-על מקרוב, ואני מעורב בו. כאשר ראינו שבגין החליט סופית על כל עניין השבת ואי-אפשר להוריד אותו מזה, היה ברור לנו שבת-איום אלה אי-אפשר להביא את החברה למצב עבודה היא אבודה. ואז השאלה היא איך הממשלה מתפטרת ממנה ומוכרת אותה לקונסורציום ציבורי או לגוף פרטי. שיזכל להפעיל אותה גם בשבת. החלטנו

מנכ"ל האוצר אמר

שצריכים לסגור

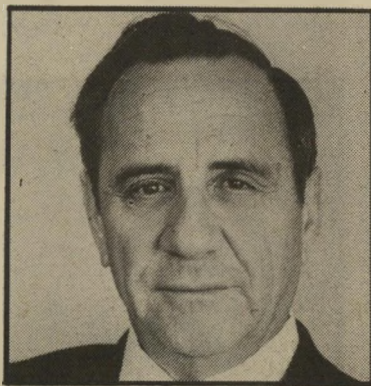
את אל-על

בגלל בגין

ההחלטה הסופית לסגור את אל-על ה"ת" קבלה בפגישה שנערכה לפני חודש בין

להפעיל את הבארים, לאחר שקודם לכן אמרה ההנהלה שאין כל חובה על הדיילים להפעיל את הבארים. רונמן העדיף שבי החלטת הסגירה תיאחו ההנהלה בשביתת טייסים, משום שהם בעלי השכר הגבוה ביותר באל-על, ויותר קל ל"לכלך" אותם בעיני הציבור, ובדרך זאת לזכות באהדתו לצעדה של הממשלה.

יו"ר מועצת המנהלים של אל-על, נחמן פרל, שהיה נתון ללחץ כבד של שרי האוצר והתחבורה, לפעול בכל דרך לסגירת החברה, הוא שהחליט להאחו בתירוק של "שביתת" הדיילים כדי להביא לסגירת אל-על. ההחלטה המהירה שלו הפתיעה גם כמה מחבריו למועצת המנהלים, שלא כלום הובאו בסוד ההחלטה הממשלתית להביא לסגירת חברת-התעופה.

יו"ר פרל
החלטה מהירה

תירוק לסגירת החברה, תוך ניצול "שבי" תה מזומנת" של העובדים. ראש אגף כוחי אדם בחברה, איתן רונמן, המליץ לגררת את הטייסים לשביתה, וגם מצא את ה"עילה":

הטייסים הודיעו כי לא יסכימו לטוס אם יוצב לטיסה הדייל שמואל אלוני, שגרם לבעיות באחת הטיסות מניירורק. ועד הניהול של הדיילים הוריד את אלוני מלוח הטיסות, אך הנהלת אל-על התחילה ללחוץ על ועד הניהול להצבת אלוני לטיסה, תוך איום לפטרם אם לא יצב. ועד הניהול, שהשד בכוחות ההנהלה, ולא רצה להביא לשביתת הטייסים, נמנע מכך.

בסופו של דבר לא היתה להנהלה ברירה, אלא להאחו בסירובם של הדיילים

התוכנית המקורית

הייתה להפיל

בפח את

הטייסים

מרגע שהחלטת השרים לסגור את אל-על הועברה להנהלה, התחילה זו לחפש

מיליארדר אייזנברג
קונה מיועד

קידו היה לפעול למען הפקדת הרישיון להקמת טלוויזיה בכבלים בידי המיליארדר. אין זה מיקרה ששמו של אייזנברג מופיע בין הקונים המיועדים של אל-על. היום סבורים כמה מחברי הוועדים של אל-על כי רונמן ביקש להביא לסגירת אל-על כבר בעת שניהל את המאבק נגד יו"ר ההנהלה הקודם של החברה, אברהם (בומה) שביט.

מי שמנע את סגירת אל-על באותה שביתה היה סגן-ראש-הממשלה, דויד לוי, שניסה למנוע את סגירת החברה גם הפעם. הח"כ מיכה רייסר נאלץ לבחור בין נאמר ונתן לארידור ולאייזנברג ובין נאמנותו ללוי, ובחר בלוי. לא מן הנמנע שהחלטתו של לוי להתערב בפרשה באה אחרי שנודע לו כי החלטת ההנהלה לא התקבלה בתום לב. היתה מאחוריהן מדימה מכוונת להביא לסגירת אל-על ולמכירתה. המיפלגה הליכודית, שבה יש לאייזנברג מהלכים, רואה בלוי יריב, בגלל השקפותיו החברתיות, וסגן-ראש-הממשלה יודע זאת.

(המשך בעמוד 68)

איתן רונמן

ונתן פרל

הם אנשי

אייזנברג

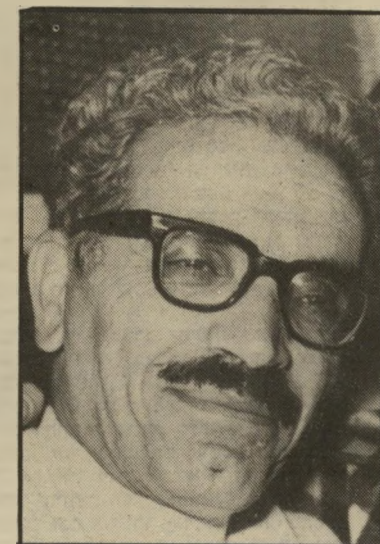
מי שהיה איש הוועדים של אל-על ו-אחר-כך מונה למנהל כוח האדם של החברה, איתן רונמן, הוא איש סיעתו של המיליונר מיכאל (מיקי) אלבין במפלגה הליברלית שבליכוד. אלבין הוא נציגו של המיליארדר שאול אייזנברג, שהוא אחד הקונים המיועדים של אל-על.

להלן עדותו של אחד השותפים לאותה פרשה, משה צדה, כפי שניתנה לכתב העולם הזה (2309): "תוך כדי ההתמחות (של "חברים" לאיגוד העובדים הליברליים) בוצעו שתי פעולות נוספות. האחת היתה ישיבה בבית אסיה, שבה נכחו כמה חברים וביניהם מיספר דמויות בולטות בנוף הישראלי כמו אוריאל לין, הממונה על הכנסות המדינה, איתן רונמן מועד עובדי אל-על, מיקי אלבין ועוד.

"פעולה שניה היתה אירגון מועדון הקב על-ידי מיכאל אלבין, מנחם עצמון, ח"כ מיכה רייסר ואחרים."

שמו של רייסר מופיע בהקשר נוסף, שבו מופיעה גם דמות מפתח אחרת באל-על, יו"ר מועצת המנהלים של החברה, זהו נחמן פרל, איש עסקים ועסקן ותיק של תירות, המתגורר בוולה מפאחת בי הרצליה-פיתוח. פרל, שכבר הספיק להיות נאמנם של עזר ויצמן ושל שמואל תמיר, הפך מאוחר יותר נאמנו של יורם ארידור, שגמל לו במינוי הבכיר באל-על. אך בי מקביל היה פרל שותפו של רייסר בלובי המיוחד שהוקם על-ידי אייזנברג, ושחסי

ואופן לקבל את העקרונות הנוקשים. שר-האוצר גם לא האמין כי ההסתדרות תסכים לקבל את העקרונות הללו, שכן היא חבין כי אם הם יתקבלו באל-על, אפשר יהיה להעבירם גם בחברת-החשמל, ברשות-הנמלים, ברשות-השידור ובשרה ארוכה של מיפעלים חבורות, ציבוריים כפרטיים, ודבר זה פירושו מהפך ימני קיצוני ביחסי העבודה במשק. הוועדים הסכימו לעקרונות הדרקוניים אחרי שניציגי ההסתדרות, ובראשם ישראל קיסר, הבטיחו להם כי כאשר יחזור המערך לשליטון, יסולקו מייד כל החברים הנוכחיים של הנהלת החברה, מיסמך ששת העקרונות יבוטל, ויחסי העבודה באל-על ישתנה על בסיס סביר יותר. ניציגי ה"הסתדרות הצליחו לשכנע את הוועדים כי חזרתו של המערך לשליטון היא עניין של חודשים ספורים."

במיליארדר קיסר
עניין של חודשים

ההסתדרות

הבטיחה לוועדים

להחזיר את

המצב לקדמותו

כאשר יחזור

המערך

לשילטון

בעוד כמה

חודשים

לפי הערכתם

שר-האוצר ושר-התחבורה איתנים בה" לשם להביא למכירת החברה לידיים פרטיות. למרות הסכמת הוועדים לקבל את העקרונות, הסכמה זאת הפתיעה את ה"ממשלה ואת ההנהלה. העקרונות נוסחו אחרי התייעצות עם איש-הוועדים-לשעבר, איתן רונמן, אשר טען באוזני חבריו להנהלה כי הוועדים לא יסכימו בשום פנים

בכנסת התווכחו מי מהח"כים הוא בן למישפחה מרובת ילדים. והפרופסור אסא כשר מתאר אותם כחבורת גנגסטרים

■ בעת הגאום המדיני בכנסת סיפר ח"כ התחיה, הנן פורת, שהוא אב לשישה ילדים. ח"כים שנכחו במליאה העירו לו: "זה יפה, יפה מאוד". אמר פורת: "זה כלום, לאחותי יש 12 ילדים." ענה לו ח"כ המערך, יעקב גיל: "אני ממשפחה של 11 יל-

אל מה יהיה תשובתו: "ב-מיקרה הטוב יהיה רע."

■ תחלטה לישכת מיפלגת העבודה לצרף את הליברלים העצמאיים למערך עוררה, לר-עת מני פאר, בעיה קשה. בערב ראיונות, השבוע הזה, אמר מני: "עכשיו צריך לה-

רוך חדשות, ושהוא אינו מסוגל לעבוד עם הוועד. העיר המיש-נה ליושב-ראש הוועד, מליכה יגון: "אם זה המצב, על לפיד להתפטר ולחזור ל-מעריב."

■ לפיד, שהיה נועם במיר-חד, תקף באופן אישי את חברי הוועד אהרון פאפו ואחובה מורן. קטע אותו יגון: "כשבאת להיות מנכ"ל, ידעת שפאפו נמצא בוועד ה-מנהל. זו לא היתה הפתעה בשבילך. אתה נכנסת מרצונך הטוב." העיר פאפו: "נכון, אך אמר הכלל המישפטי הרומי? Caveat Emptor, היזהר ה-קונה!"

להגנת הדרוזים הישראלים, ש-הפגינו בירושלים נגד הנעשה בלבנון. פנה לאב הרוחני של העדה הדרוזית השייח' אמין פריף, וקרא לו לצגן את חמ-מי-המח בעדתו.

■ תומכי דויד לוי, סגן ראש-הממשלה ושר-השיכון, מתפללים שחיים יבין לא יחזור למלא את תפקידו ככתב הסלוויזיה בכנסת. הם מרוצים מאוד ממחליפו, יגאל גורן. הסיבה: אשתו של גורן, עלי-זה, היא דוברת משרד-השי-כח.

■ צרחות כאלה כבר לא נשמעו זמן רב בישיבות הוועד המנהל של רשות-השידור. ה-

אופירה נבון רעיית הנשיא, לוחצת את ידה של חאלמנה שושנה שיפמן, שרבים עברו וניחמו אותה ואת שתי בנותיה. דויד שיפמן המנוח ואחיו התאום, מרדכי שיפמן, מי שהיה דובר "אגד" והיום בעל משרד ליחסי-ציבור ולפירסום, נשאו שתי אחיות תאומות, שושנה ותחיה.

שמואל פלאטו-שרון היה בין הראשונים שבאו לעבור על פני ארונו של דויד שיפמן. הוא ניצל את הופעתו שם ללחיצות ידיים רבות עם עיתונאים ופוליטיקאים, שמילאו את אולם הכניסה של בניין העירייה, וגם מצא זמן לשבת לצידו של הקבלן התל-אביבי הוותיק, אריה פילץ, שמרבה לבנות בתל-אביב וגם במה את בניין "דיזנגוף סנטר" בעיר, בניין שבו יש לפלאטו חלק בבעלות.

■ חבר הוועד נסים אלמלוג התנפל על פאפו ב-צעקות: "אידיוט, חמור!" אמר לו פאפו: "ככה מדבר רקטור של אוניברסיטה." בי-רמזו לכך שמוסד בית-בר, שאותו מנהל אלמלוג, זכה ב-הכרה אקדמית ממשרד החי-נוך, אתה לא מדבר כמו דק-טור אלא כמו רקטור. (רקטור הוא שמו הלאסני של פ-הטבעת).

וועד דן בכתבה ששודרה מא-דרסת הצנחנים, שבה דיווח הכתב מנחם חור, שהורים שכולים קראו לעברו של אריאל שרון: "מיטצת! רוצו!" יוסף ("טומי") לפיד ערך באותו ערב את המהדורה וחברי הוועד מתחו ביקורת על שיקולו לפתוח אותה בידיעה זו, שאחרי-כך אף התגזלו עליה. לפיד טען, שהוועד ה-מנהל לא ילמד אותו איך לע-

שלמה להם מליט בידו את פניו. ראש עיריית תל-אביב קיבל את פני ראש-הממשלה, מנחם בגין, שבא לבניין העירייה לטקס האשכבה שנערך לסגן-שר התחבורה, דויד שיפמן. להם נתפס במצלמה כשהוא מתכוון לישר את בלוריתו, ולכן הוא נראה כאילו הוא מסתיר את פניו מהמצלמה. סגנו של להם, יגאל גריפל (משמאל) קיבל אף הוא את פני ראש-הממשלה. שיפמן היה במשך שנים סגן-ראש-עיריית תל-אביב מטעם הליברלים ועבד לצידו של להם.

פס אותם, כדי להודיע להם על כך.

■ תשובה מחצת לקרי-את-ביניים גם היא מתחומה של אמנות-הגאום. זאב הוליה הפרופסור לפילוסופיה אסא כשר, שהיה בין אורחי כינוס אנשי יש גבול במועדון צוותא בתל-אביב. בעודו מדבר על זכות האזרח לסרב להשתתף במלחמה לא-צודקת, הפריע לו כל הזמן אחד הנוכחים. קרא לעברו כשר: "חכה לסוף דב-רי, ואז תחליל לצעוק (מנחם) בלין, בגין."

דימ". אז התערב ח"כ מפ"ם, יאיר צבן: "מה זה, כל ח"כ נותן הצהרת הון?"

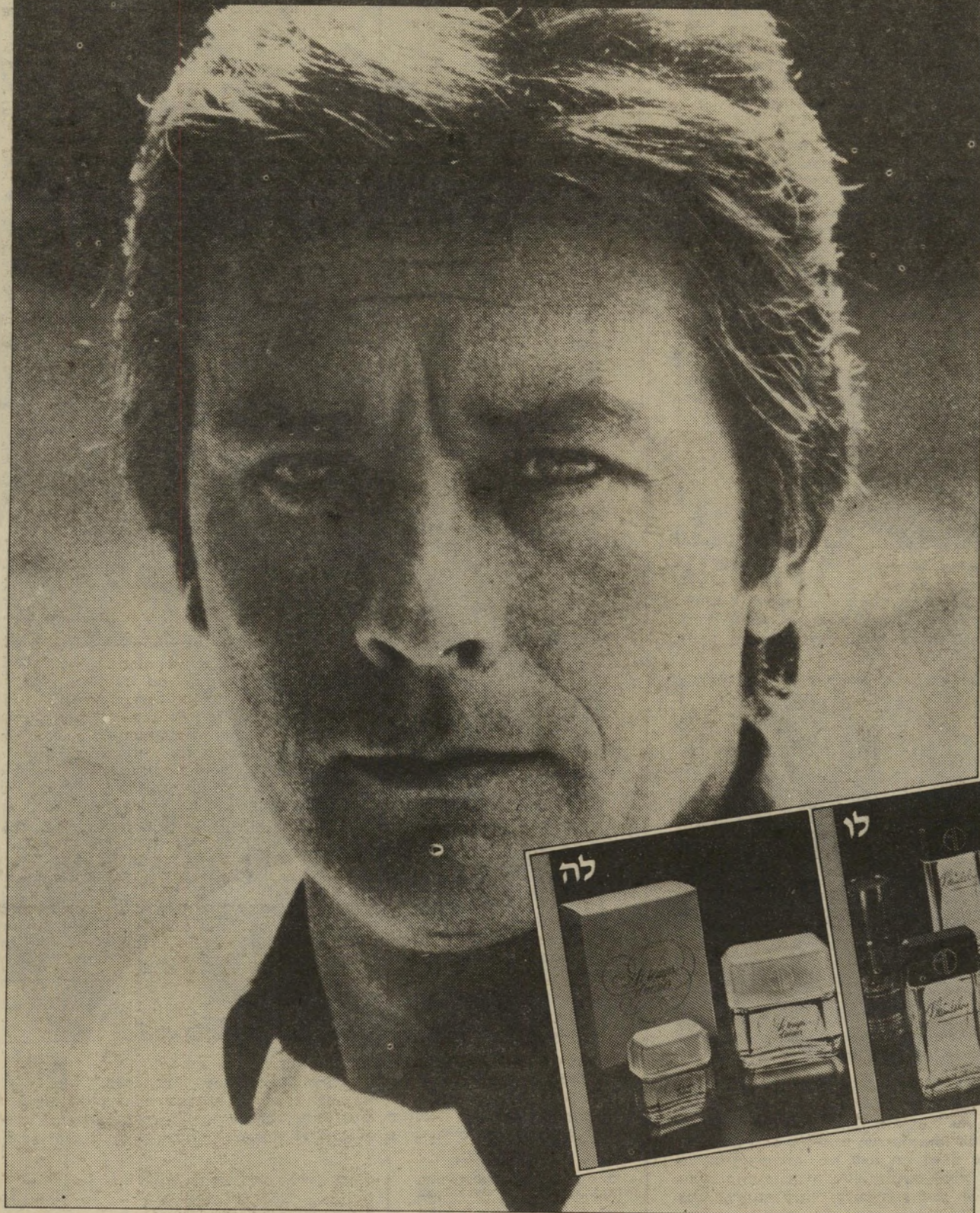
■ פורת הוכיר בנאומו את הצורך הדחוף בעליה, וזה היה כבר אחרי הזמן שהוקצב לו. סגן יושב-ראש הכנסת, משה שחל, האץ בפורת לסיים את דבריו. עזר לו צבן: "אתה מדבר על עליה, וכרגע מה שאקטואלי זה ירידה. רד מהדוכן!"

■ הכתב הפרלמנטרי של על המישמר, יצחק שור, נש-

הוא הגיע!

אלן דילון. שלך עד הטיפה האחרונה.

א. ד. א.

אלן דילון.
גבר הידוע לאהוב.
הוא חלם על אשה
ויצר בושם
בדמותה.
Le Temps D'aimer
חס, מתוק, נשי.

אלן דילון.
גבר הידוע לחיות.
בסגנונו האישי
המיוחד הוא יצר
סדרה יוקרתית
לגבר:

PARFUMS
ALAIN DELON

Alain Delon
PARFUMS ALAIN DELON

יבוא והפצה: חב' נורית בע"מ

אנשים

הפסיכולוג ג'ורג' זכין, בנו של ח"כ מפ"ם דב זכין, שי נערכה בקיבוץ להבות הבשן. הוא מיהר להצטרף: "לקחת לא הלקתי גם לחתונתו של חיים דרוקמן".

מה עושים העיתונאים כאשר לא מתרחש דבר במקום האירוע? ביום השלישי ישבו ליד שולחן אחד בכנסת ארבעה — דן מרגלית, מהארץ, ראול טייטלבוים, מדינות אחרונות, ביצור ואריה גולן מהרדיו — וריאיונו תאחד את השני.

הפרופסור זאב וילנאי טוען, שיש לו חלק במחדל הגדול ביותר של מדינת ישראל אל וילנאי, המומחה לידיעת הארץ, מספר שהוא היה מראשי שוני המסיירים בעיר העתיקה בירושלים אחרי הכיבוש ב-1967. בהרבה היה לא מצא נפש חיה, ואז הוא דרש שיצרו עובדה, יפתחו את השערים ויתנו ליהודים להיכנס למקום. הוא סיפר שלדעתו אפילו ה-רמב"ם היה שם, ובעבר אף היה שם בית-כנסת, שבו התפללו יהודים. הרבנים הטילו וטו על הרעיון, וילנאי מצטער שהוא לא עמד אז על דרישה בכל תוקף.

הוא צילצל למזכירתו של הר-פרופסור שלמה לניאדו, ראש המחלקה הקאדיולוגית בבית-החולים איכילוב, וביקש שתשלח אמבולנס לבניין ה-עירייה. מרון הועבר לבית החולים על-שם שיבא בתל-השומר וכעבור שלושה ימים שוחרר לביתו.

ח"כ זימור היה עד לסיקור הטלוויזיה מהכנסת, ומסיבה זו נאלץ הצוות לצלם שנית את הקטע. ביום שני בלילה, כאשר הסתיים חלקו הראשון של הדיון המדיני, שפתח את מושב הווארף של הכנסת, החל יגאל גורן משרד על רקע האולם הריק את שיר דורו מהמישכן. זימור, ששכח ספר על שולחן, נכנס שוב למליאה המוארת, שבה נשמע רק קולו של גורן. הוא עבר מאחורי גבו של גורן וצולם כך. כשהגיע למלגו בירושלים, הוא המתין לראות את עצמו בשידור, אך לאזכרתו גילה שהקטע צולם שנית והוא לא נראה מאחורי גבו של גורן.

מהו פילנטרופ? ח"כ המערך, נפתלי ברנמן.

מעל דפי אותו עיתון, בעיקר בות כך הם נפגשו. והחליטו לעבד במשותף הצעת "חוק יסוד: חופש הביטוי", כחלק משאיפה להעביר בסופו של דבר את כל סעיפי "חוק יסוד: זכויות האזרח". השג"ים נפגשים לעיתים תכופות ודנים בחוק המוצע. הם מציינים לבטל את הצנוורה על סרטים ומחזות.

קליינר, שתואר מישפטן במיקצוע, החליט לנצל את ימי ראשון וחמישי, הפגיונים מעבודתו בכנסת והצטרף ל-מישרד עורכי-דין בתל-אביב. הוא כבר דאג להודיע לחבריו בחרות שלא יעזו לפנות אליו כדי לקבל עזרה. תוך ניצול מעמדו כח"כ.

מי אמר שבמפלגה הליברלית אוכלים איש את רעהו? סגן יושב-ראש הכנסת לשעבר, משה מרון, חייב את חייו לשניים מחברי המייסדה. מרון הגיע לטקס האש-כבה של דויד שיפמן, סגן-שרי-התחבורה שמת השבוע, וחש ברע. הוא פתח את חולצתו וביקש לשבת. שר-התיירות.

השידור, וראה את כל נבחריו-הציבור שם: "היושב-ראש, ראובן ירון מחרות, מעמיד פנים כניטרלי. חברים אחרים לא יודעים על מה לדון, רק הסמיר-רוזינוביץ הזה, אהרן פאפו, הוא היחיד שם שגותן כיווני-דרך". פאפו משתייך ל-חטיבת לע"ם שבליכוד.

כאשר כתב ח"כ מייסד אל קליינר בזמן המלחמה מאמר שפורסם במערב, הוא לא העלה על דעתו שבעיקבות כך הוא יכבד הצעת חוק מפורטת עם חבר. קליינר כתב אז, שיתכן כי יש לחוקק חוק, שיאסור הפגנות-רחוב בזמן מלחמה. חברו, המישפטן זאב סגל, המתנגד לרעיון, ענה לו

בסוף ישיבת הוועד הציני יגון, שכדי לשמור על כבוד המנכ"ל המוסד, מן הראוי שהישיבה תהיה חסויה, אולם ליתר-ביטחון, מחשש שמא תודלף גירסת לסי החוצה, הכינו יגון, מרון ופאפו הודעה משותפת, שתתפרסם רק במיקרה של הדלפה. מייד אחרי ההדלפה הצפויה, נמסרה הודעה חברי-הוועד, אך יגון חזר בו ממנה, אחרי-כן, והביע תמיכה בלפיד.

פאפו זכה באחרונה בדבריי-שבח מכיוון בלתי-צפוי. המפגין הירושלמי הוותיק, איש הימין הקיצוני-קיצוני יצחק שמואל, סיפר שהוא מופיע בישיבות של מליאת רשות-

נראה מפנה את גבו לאלוף במילואים אורנה ויהורם גאון, שאירחו תערוכת ציורים של הצייר יעקב פיצ'חדה, שהכנסותיה קודש לבית מכבי רמת-גן. שני האלופים אינם יריבים, אלא אפילו בעלי תפיסת-עולם אידיאולוגית דומה, והפניית-הגב לא היתה מכוונת. זורע בא לתערוכה כדי לצפות בתרשים המיבנה אותה תיכנן האדריכל החפאי דויד ינאי, שהתפרסם כמי שחשף את שערוריית "בית-הלוחם" בעיר. בעיקבות הפירסום הוא נותר ללא עבודה, ואז חקמו זורע ועוד שני חברים מקיבוץ מעגן-מיכאל, האלוף יוחאי בר-נון וגרשון אגמון, ועד ציבורי להגנת ינאי. ינאי וחבריו ממעגן-מיכאל פגשו באותה תערוכה שני עיתונאים, שליוו את פרשת "בית-הלוחם" לאורך כל הדרך — יגאל גלאי מ"על המישמר", ומרדכי גילת מ"ידיעות אחרונות".

מפיק הסרטים האמריקאי בא לתצוגת התמונות בבית גאון עם השחקנית ניצה שאול. בירך את באי-האירוע שריהאוצר, יורם ארדור, המוגדר כאיחוד מס' 1 של קבוצת הכדורסל של מכבי רמת-גן. הסיבה: בנו, דני, משחק כדורסל בקבוצת הנוער הרמת-גנית. את האירוע אירגן העיתונאי נח קליגר, סגן יושב-ראש מכבי רמת-גן, שביקש מיהורם גאון, שתחת הופעת-הינם יתן את ביתו ברמת-השרון ליום שבת אחד לצורך תצוגת ומכירת הציורים.

בימאי הסרטים, בא עם חברתו לחיים, השחקנית מיכל בתיאום וילדס המשותף למישמרת מחאה של ה"וועד נגד המלחמה בלבנון", שהתקיימה 40 יום לטבח במחנות הפליטים בביירות. המישמרת, שעמדה במקום מבוקר ועד לילה עוררה תשומת-לב רבה ואנשים רבים נעצרו נעצרו ליד המפגנים ושוחחו איתם.

ראובן כ"ץ, שהוא פסיכולוג תעשייתי, מוכר יותר כיועץ לענייני השקעות של חברות וקונצרנים גדולים. יש לו אחות תאומה, חוזה, ה-נשואה לאיש-הביטוח ירפי חבמלי. השניים החליטו להכנס לעסקי-בידור. הם שותפים ב-דיסקוטק גדול בתל-אביב וכ"ץ, שהעסק נראה לו, מספר שהוא מתכוון להביא לארץ באפרייל הבא את הזמר רוד סטיון-ארמ, בהשקעה של 200 אלף דולר. באותו דיסקוטק שבו שותף כ"ץ, שומרים בפתח אנשי אבטחה של חברה פרטית. כ"ץ החליט שהוא פולש גם לתחום זה, ונכנס לשתופות עם בעל-החברה, מנחם ארמון.

הסביר, שתרנום בלתי-מדייק מאידך הוא: "אומר הרבה וגותן סיפה". עיתונאי מעריב יהושע ביצור, מספר, ששמו של ח"כ הליברלים דרור זינגרמן הגיע עד ליציעי מיגרשי ה-כדורגל, ולא דווקא ככינוי חיובי. במישחק בין בית-ר ירושלים והפועל כפר-סבא, שבו נוצחו הירושלמים, היה גרמה לקהל האוהדים, שהבית-ישרים מזלזלים בכוחה, כדי להפסיד ומאחזים את עיני-הקהל. ה-קהל סרץ בקריאות ציבוריות: "זינגרמן, זינגרמן!"

אברהם שריר, שעמד ליד, רץ להביא כיסא. ואז צנח מרון על הריצפה. למולו של מרון, שנתקף בדום-לב, עמדו לצידו שני רופאים. שני הם חברי המפלגה. האחד היה ד"ר שלמה ברק והשני ד"ר חיים פרלוק, רולא-עיתונאי בצבא-הקבע. השניים הגישו לו סיוע ראשוני. פרלוק היכה ב-חוזקה באגרופיו על חזהו של מרון וערך לו עיסוי-לב. ביני-תיים חיפשו הגוכחים טלפון כדי להזמין ניידת שח"ל (שי-רות חולי-לב). ח"כ לא נמצא אס-מן לטלפון ציבורי, וח"כ ה-ליברלים, יצחק זינגר, הוכנס לחדר אחר וצילצל למגן-דויד-אדום. לא היתה תשובה, ואז

יצחק רבין יעיד על אנטישמיות

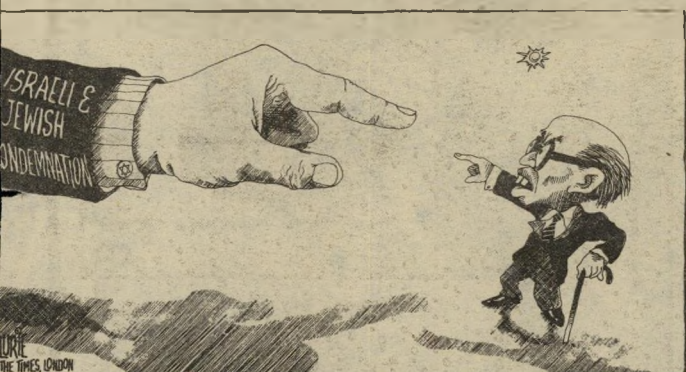
יומן ח"כ המערך יצחק רבין, שביקר בארצות בעלות מישטר פאשיסטי בדרום-אמריקה.

מנכ"ל רשות השידור לשעבר, יצחק ליבני, נשמע אומר את הפסוק הבא, ללא קשר לאירועי הזמן האחרון: "סיפרו לרבי מקוצק על איש עושה נפלאות שיודע את הסוד לעשות גולם, אין חשיבות לכך, אמר הרבי והמשיך, אבל כלום יודע הוא את הסוד לעשות חסיד?"

רופא השיניים נתן חורין הוא גם פסל, ותצוגת פסליו אף מוצגת בפואייה של תיאטרון הבימה. הוא סיפר,

ראש המוסד לשעבר, מאיר עמית, הגה רעיון מר-תק. הוא הבחין שבני דור הפלמ"ח הגיעו לגיל שבו הם אמורים להכנס לבית-אבות. הוא בדק את האפשרות להקים בית-אבות שבו ישבו יוצאי מחנות-העולים והנוער-העובד, בית אבות מיוחד של ה"חבריה", כפי שכינה זאת עמית. הרעיון נגנז לבסוף.

עמית מודה, שהוא חסר כישרים פוליטיים. אך הוא בעל כישרים אירגוניים. הוא רוגז שהליכוד לא נתן לו תפקיד אירגוני כלשהו מאז נפרד מהכנסת. עמית, בעל חברה פרטית קטנה לתיקשורת, סיפר

דענו לוריא שהקריטריון שלו מתפרסמות ב"טיימס" הלונדוני ובעוד עשרות עיתונים בעולם, קיבל הזמנה לפגישת-פיסגה של קריקטוריסטים פוליטיים, שתיערך בחודש הבא בטוקיו. נספח השגרירות הישראלית בלונדון, ג'קי קיינן, צחק ואמר שהמשתתפים יוכלו להתפלל שם, משום שיהיו בהם לפחות מניין של יהודים. בקריקטורה העליונה נראה בגין מאשים באנטישמיות את האירגונים היהודיים התוקפים אותו על מעש הממשלה. בקריקטורה שנייה (למטה), הוא לא שמע, לא ראה ואינו מוכן לדבר על הטבח במחנות בביירות.

שחלמו הוא לעשות כסף מרי-פוי שיניים כדי להוציא אותו על פיסול. לדעתו, יש קשר בין שני עיסוקיו: כשהוא מטיף פל בשיניים, הוא סותם חורים קטנים, וכשהוא מפסל, הוא פוער בשיש חורים גדולים.

ההצגה המחודשת של שלמה המלך ושלמי הסנדלר זכתה להיות מוצגת בתערוכה. צייר התפאורות אריה נבון, שעשה יותר מ-40 תפאורות בתיאטרון הקאמרי מאז ה"ווסדו, פתח עתה תערוכת רי"שומים, תילבושות ותפאורה של התיאטרון. בין השאר מוצגות שם התיפאורות מההצגות שלמה המלך ושלמי הסנדלר — המקורית והמחודשת.

שאנטייה-ליכוד אף הכשילו את מועמדותו כיושב-ראש המועצה למניעת תאונות-דרכים.

עמית, שהיה מועמד ל-רמטכ"ל ולא זכה במשרה ה"מיוחדת, גילה שכאשר היה במוסד, הוצע לו לשוב וללבוש את מדיו. להיות סגן הרמטכ"ל ואחר-כך להתמנות לתפקיד הבכיר. אז הוא סירב.

בדין בוועדת העלייה והקליטה של הכנסת דיווח פקידי משרד-החוץ על היקף האנטישמיות בארצות-ידידות באירופה. היקשה ח"כ המערך מנחם הכהן: "ומה עם הקשרים שישראל מקיימת עם מישטרים אנטישמיים?" מייד הוצע שלישיבה הבאה

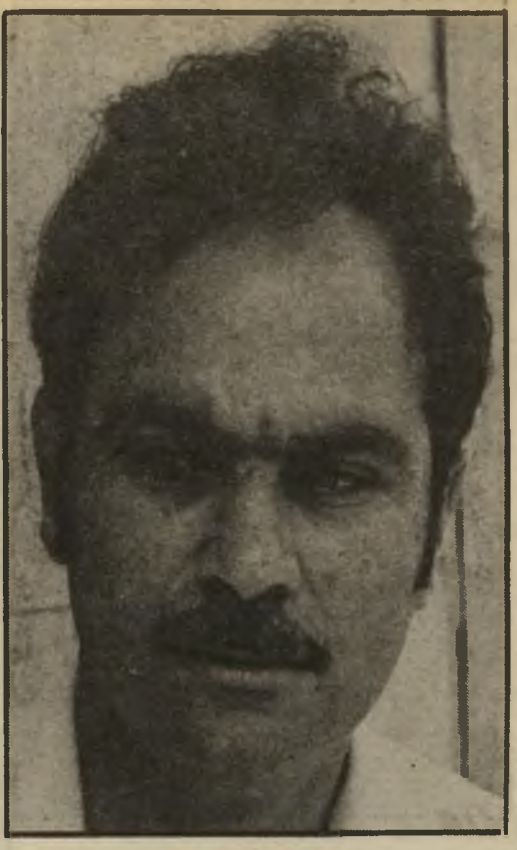
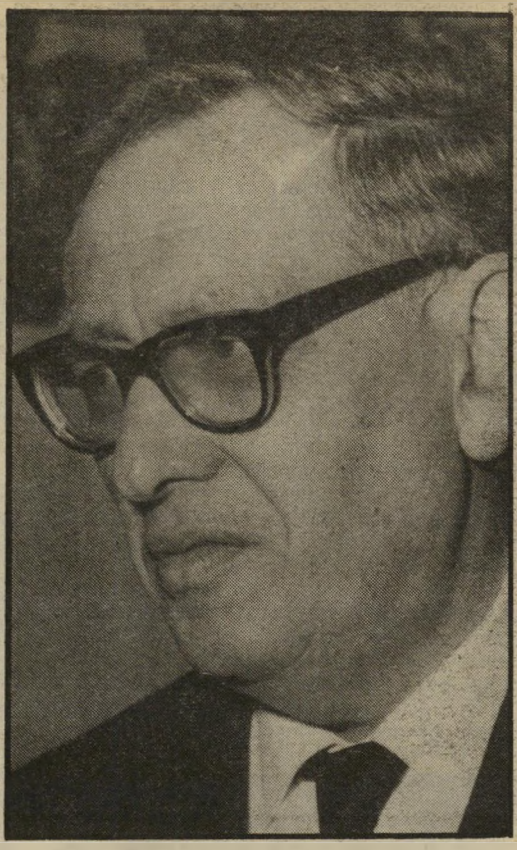

שר-החוץ יצחק שמיר נואם

15

מנחם סבידור:
„המושב הזה נראה
יותר אלגנטי מהקודם!”

שמעון אגרוט:
„הם יודעים בעצמם
מה לעשות!”

עדי אמורי:
„שידאגו אלה שאנחנו
חייבים להם!”

ועדה מיוחדת, שבראשה עומד יו"ר הכנסת מנחם סבידור, פירסמה השבוע תקנון לבוש לחברי-הכנסת. לומר את האמת: לא הבגדים הפריעו לי בכנסת האחרונה ולא זה מה שהייתי משנה, אם היו שואלים אותי. אבל לא שאלו, ופירסמו שיש לבוא בחליפה, או לפחות במיכנסיים ומיקטורו, שאסור לנעול סנדלים, שאסור להניח את המיקטורו על הכיסא ועוד כל מיני חוקים כאלה. שאלתי את מנחם סבידור האם לדעתו זה מה שישנה את האווירה הבלתי-אלגנטית של הבית: לפי דעתי, יש קשר בין אתיקה ובין אסתטיקה. אנשים שהיו לבושים כראוי יכבדו את המקום ויכבדו את עצמם וגם היחסים ביניהם יהיו יותר רגועים. חוץ מזה, זה ישנה את התדמית של המישכן כלפי חוץ. הרי אנחנו כל הזמן מצולמים בשביל העולם ונראים לבושים כמו שלומפרים. איך אנחנו נראים זה יותר חשוב בעיניך, ממה שאנחנו אומרים, או עושים?

אני מבין שזה לא מכריע מבחינה מהותית, אבל זה מוסיף „דיגניטי” — מילה שאני לא יכול לתרגם לעברית. היו תקופות בכנסת, שהברים היו באים בחקיקה בסנדלים ובמיכנסיים קצרים, ואז לא נשמעו ביטויים כמו „פסיכיי”, „גנב”, „שקרן” — אולי כדאי שדווקא נחקק את התקופה ההיא?

זו היתה תקופה אחרת, היו משגים אחרים בארץ, היתה ישראל אחרת, סטנדרטים אחרים. אי אפשר לחזור אחורה.

האם היו ח"כים שהתנגדו לתקנון הזה? לפני שהנהגתי את זה, היתה לי התייעצות עם כל הסיעות. היו כמה מעטים שסירדו. אני קראתי להם דיברתי איתם ושיכנעתי אותם. עכשיו נשארו רק 2-3 ח"כים שאינם מזכנים לקבל את זה מבחינה אידאולוגית. ואני לא רוצה לפרט את השמות.

מזה אתה עומד לעשות נגדם?

מה זה חשוב? העיקר ש-98 אחוז לפחות מסכימים איתי.

האם יש בדעתכם לעשות דברים נוספים כדי לנסות ו„לערוך” את הבית?

יש ועדה מיוחדת של נורמות התנהגות, והיא תשב ותדון מה לעשות, כי יש עדיין דברים שלא מתיישבים עם נורמות פרלמנטריות. אבל אני בטוח שגם מבחינת התנהגות וגם מבחינת דופעה המושב הזה יראה יותר אלגנטי מהקודם.

בימים אלה החלה את עבודתה ועדת-החקירה, שהוקמה לעניין הטבח בבירות. בראש הוועדה עומד השופט יצחק פהן וחיא הוקמה לפי חוק ועדות חקירה, שעל פיו הוקמה בזמן ועדת אגרנט, אשר עליה הטילו לחקור את מחדלי מלחמת יום-הכיפורים. פיהן אל מי שעמד בראש אותה ועדה, השופט לשעבר שימעון אגרוט, ושאלתי אותו אם הוא מוכן להעניק עצה מועילה לשופט, העומד בראש הוועדה הנוכחית.

אני כרגע לא מוכן לדבר. לפחות לא בתקופה שהם יושבים.

אולי לפחות איזו עצה.

זה אסור לפי החוק של ועדות-החקירה. הם יודעים בעצמם מה לעשות.

כלומר, אתה סומך עליהם לחלוטין?

אמיתי, שאני לא מוכן בשום אופן לדבר על זה.

קראתי בעיתון, שישראל עומדת להפקיד שיבעה מיליון דולר מהרזרבות שלה בבנקים בקוסטה-ריקה. אחרי מה שמספרים לי כל הזמן על המצב הכלכלי בארץ, שמחתי לשמוע שיש לנו מספיק רזרבות בשביל לתת לאחרים. פניתי לח"כ דן תיכון ושאלתי אותו על העניין, אבל הוא אמר לי שכל הנושא חסוי, לא יכולתי להשלים עם כך שלא רוצים לספר לי כמה אני עניה, ומצאתי את ח"כ עדי אמורי, חבר ועדת-הכספים של הכנסת, שהיה מוכן לעדכן אותי. ביקשתי ממנו שיספר לי בקצרה מה מצבנו הכלכלי.

לישראל יש 24 מיליארד דולר תוב. כנגד זה יש לה נכסים ופקדונות ברשות הממשלה או במוסדות פיננסיים שונים. ב-11 מיליארד דולר. כאילו יש לך בבנק אחד אובר-דרפט ובבנק השני יש לך עדיין יתרה בוכות. כשעושים את המאזן בין החובות לנכסים של מדינה ישראל, יוצא לנו חוב נטו-נטו 13 מיליארד דולר. שזה סכום אדיר. פר קפיטה אני לא מכיר מדינה עם חוב כזה. בשנה שעברה, למשל, איבד המשק נכסים ב-800 מיליון דולר במטבע זר. כלומר, היבוא היה יותר גדול מהיצוא בסכום הזה.

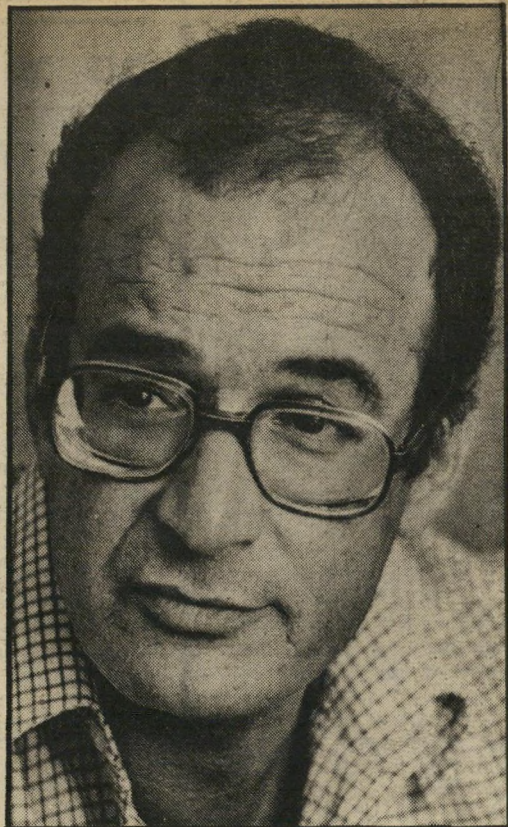
איך הגענו למצב כריכך גרוע?

כל המדיניות של ארידור בנויה על ביזבוז דולרים. הוא מגדיל את הגירעון, מגדיל את החוב ועושה אותנו תלויים יותר ויותר באמריקאים. הוא בונה את כל חגיגת הביזבוז הזאת על ההנחה שארצות-הברית תמשיך להגדיל את המענקים ואת ההלוואות בתנאים נוחים, וזאת בשעה שראש-הממשלה שלו מנהל מדיניות של התכתשות עם האמריקאים.

זהו הזמן להפקיד שיבעה מיליון דולר בקוסטה-ריקה?

מה זה שיבעה מיליון לעומת המיספרים שדיברתי עליהם קודם? זה לא מצלה ולא מוריד. מהפיקדונות שיש לנו בבנקים שונים — שאותם הזכרתי בתחילת דברי — לוחקים שיבעה מיליון דולר ומפקידים בבנק בקוסטה-ריקה. לפעמים דבר כזה שווה. בשביל לשפר יחסים עם מדינה מסוימת. הסכום הזה ודאי לא ישנה את מצבנו. הצינקאנים אומרים: תגענו למצב, שכבר אין לנו מה לדאוג — שידאגו אלה שאנחנו חייבים להם.

יוסי שריד:

„מצאתי את עצמי מגן על בגין!“

שמעתי שח"כ יוסי שריד כמעט איחר לפתיחת מושב החורף של הכנסת, כי הוא השתתף בכנס מנהיגים שאירגן ד"ר הנרי קסינג'ר בווינגטון. שאלתי אותו על מה מדברים המנהיגים כשהם נפגשים בכנסים כאלה, ואם היה שם משהו שנע לישראל.

הכנס הזה הוא, למעשה, סמינר שמארגן אותו בית הספר שלהם למדע-יחף של „ג'ורג' טאון יוניברסיטי“. ד"ר קסינג'ר הזמין 22 אנשים מכל העולם, מיעוטים פוליטיקאים והשאר מנהלי-בנקים, מנהלי קונצרטים גדולים, מילוסופים, אנשי-תיקשורת.

מדוע הזמינו בישראל דווקא אותך? אין לי מושג. אני מתאר לעצמי שהם התייעצו, אבל אני לא יודע במי. מה עשיתם שם? שמעתם הרצאות או נתתם הרצאות?

למדנו. הלימודים התחילו ב־8 בבוקר ונגמרו ב־10 בלילה. אנחנו היינו הסטודנטים. כולם היו נורא אמביציוזים ולמדו ברצינות. בסוף השבוע קיבלנו תעודות. אני מכיר כמה פוליטיקאים בארץ, שהכניסו את העניין הזה לקוריקולום-יוטה שלהם.

מי הרצה שם? כל השמנה וסלתה האקדמית, הכלכלית והעיסקית שלהם.

מה מתוך הדברים שנאמרו נגע לנו? לאסוננו. תמיד מגיעים איכשהו לישראל. כולם כבר גייסו מאיתנו. כשדברו על פירוק החימוש, נגעו בנו. כשדברו על כלכלה, דברו בנו. מה לא נגע לנו? אנרגיה, מיוזר-תיכון, חימוש — הכל. אנחנו, הרי המדינה המערבית היחידה שלא חתמה על האמנה לאי-הפצת נשק גרעיני. ובכללה — למי עוד יש 130% אינפלציה לשנה? זה מעורר בהם תימהון, איך הם, עם הראש הגויי שלהם, מצליחים להוריד את האינפלציה לפחות מ־10%? ואנחנו עם הגניוס היהודי מעלים אותה ל־130%. אנשים שומעים את זה ותיכף מתנהגים אליך כאל מישור שיש לו ריח רע. ממשיכים להיות אדיבים, אבל קצת מתרחקים.

פגשת מישהו מעניין במיוחד? פגשתי שם את שרה-פיתוח של בחריין, שנשא קריאה מאוד נרגשת לשלום במיזרח-התיכון וכשנשאלתי את ידה כל הקהל פרץ במחיאות-כפיים. אותו האיש מבחירין היה גם אחראי בתחילת השבוע למעשה שעשיתי ושאיני מתפאר בו במיוחד. הוא אמר כמה דברים על בגין ועל ההתפשטות הישראלית מתורכיה ועד אפריקה, וכדי להר כית את החייה, סיפר סיפור על המפה שנמצאת בכנסת ומראה את הממדים האלה של ישראל, סיפור שאיננו נכון. ככה מצאתי את עצמי מגן על ראש-הממשלה בגין, אבל אין לראות את זה כקביעת תקדים.

רבקה מיכאלי:

„אנשים צמאים לסאטירה טובה!“

„יורדים על השבוע“ היתה בשעתו תוכנית סאטירית מצויינת, שעזבה אותנו מתוך כבוד למערכת הבחירות האחרונה, ואולי בגלל עייפותם של המשתתפים.

קצת חודשה התוכנית בהשתתפותם של רבקה'לה מיכאלי, טוביה צפיר, יוני חן ועוזי אסנר, כשמעל כולם ה„לידר“, כני שמכנה אותו רבקה'לה מיכאלי, מוטי קירשנבאום.

מדוע אתם חוזרים לכימה דווקא עכשיו? אנחנו מרגישים שאנשים צמאים לסאטירה טובה.

אינך חושבת שהפתיחות לסאטירה הציטוטית צמצמה קצת בזמן האחרון?

אני לא חושבת כך. בשתי ההופעות האחרונות שלנו בגיבעתיים, או בבית-החיל, אנשים נורא נהנו ואי-אפשר היה לומר שהקהל היה מורכב משמאלנים.

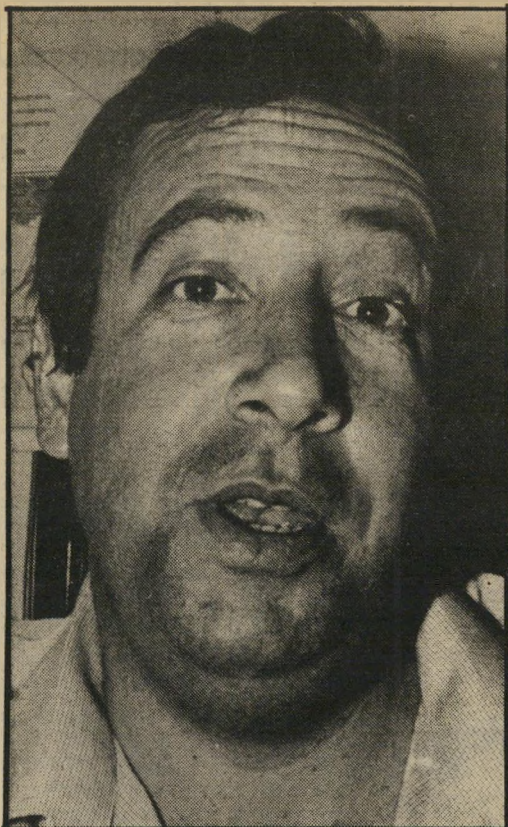
הייתם מעזים להופיע בקריית-שמרנה? כמשה?

אני חושבת שכן. הפצת הכרטיסים נעשית קודם ואם היו קונים כרטיסים, היינו באים. זו תוכנית סאטירית שצרה לכל הכיוונים. אין ספק, שלכותבים שלה יש דעה מאוד ברורה בקשר למלחמה בלבנון וגם לא אהדה ניכרת במיוחד למערך במצבו היום, אבל אנחנו בפירוש לא טרסטימוחות עם השקפת-עולם אחידה. הנה, המרואיין הראשון שלנו היה רוני מילוא, ואחרי שריאיינו אותו הוא נשאר לראות את כל התוכנית וצחק מלוא פיו.

אתם מחליטים באופן דמוקרטי מה ה"חומר שיוצג"?

אי-אפשר לעשות את זה דמוקרטי. יש לנו לידר, שהוא גם הבימאי וגם הכוח המניע — מוטי קירשנבאום. לרוב הוא מחליט.

מי הכותבים שלכם? ב' מיכאל, אפרים סידון, מוטי קירשנבאום ומאיר שלו. אגב, אנחנו לא היחידים עכשיו, יש הזמן תוכניות סאטיריות: ההצגה של יהונתן גפן, חנוך לוין עשה את הטריט. בדאי אילי שסוציולוגים יבדקו מדוע יש כל-כך הרבה סאטירה.

מ'קי כהן:

„אני רוצה שהממשלה תחליט החלטה שפוייה“

כשתפורק חברת „אל-על“, יפוטר כחמשת אלפים עובדיה. החטיבה הגדולה ביותר ב„אל-על“ היא חטיבת הפקידים. כשאומרים „אל-על“ שובתת“, כמעט לעולם אין מתכוונים אליהם. כשאומרים „ב,אל-על“ מרוויחים מיליונים, לא אליהם מתכוונים. מה מרגישים האנשים האלה, במי הם תולים את האשמה במצב הנוכחי, שבו הם יכולים להישאר חסרי מקום-עבודה בקרוב?

מצאתי את מ'קי כהן, בן 34, נשוי ואב לארבעה ילדים, עובד ב„אל-על“ 11 שנה, ושאלתי אותו:

מתוך משכורות הענק שלכם, לא הצלחת לחסוך משהו במשך השנים?

הנה, תראי את התלוש שלי. תביטי טוב. מה את רואה? התשלום נטו, כולל שעות נוספות — 18.500 שקל. אולי, אם את פוגשת את קרופה, תשאלו אותו האם זו משכורת-ענק בשביל אדם. שאלתו לא עובדת ויש לו ארבעה ילדים. כל עם ישראל חושב שאנחנו מיליונרים ופה אולי המקום „להודות“ לחברים מהטלוויזיה, חנוך עוזון ובני רום, עמוס חדר מהארץ ואריה אגוזי מיריעות אחרונות על התדמית הנפלאה שהם יצרו לנו בציבור. אם הציבור מרגיש שהוא משלם לנו את המשכורת מכיסו, אולי אפשר לבקש ממנו החדש איזו מיפרעת?

לא רק המשכורת עשתה לכם את התרומה, אלא גם השכיתות. אמנם, לא שר חטיבת הפקידים, אבל בעיני הציבור כולכם „אל-על“.

השכיתות הן חטא שחטאנו, אני מודה. אבל בארץ הזאת, בזמן האחרון — ואני שונא להגיד את זה — אי-אפשר להשיג כלום ללא שכיתה.

בכדי-זאת, אינך חושב שהפעם הוועדים שלכם עברו את הקו?

לפי דעתי, ולפי דעת עוד אנשים רבים באל-על, הם צריכים להוריד פרופיל. כי אם לנקוט לשון המעטה, הממשלה לא אוהבת אותנו. הציבור לא אוהב אותנו. מועצת-המנהלים לא אוהבת אותנו וגם אגודת-ישראל. הציבור העובדים הכללי במשק לא הולך אחרינו הפעם. מצידם, אל-על יכולה ללכת לעזאזל. לדעתי, צריך לעשות עכשיו מישאל בין העובדים ולהחליט: אם לחתום על מיסמך העקרונות. שכל עובדי אל-על יחליטו, ולא רק הוועדים. אני מניח שחלק היה מסכים לחתום, למרות שכולם מבינים, שהמיסמך הזה מקנה יותר מדי קרדיט להנהלה. שלא בדיוק הובילה אותנו להישגים מרשימים מאוד.

מה ההרגשה שלך: הממשלה תסגור או לא תסגור?

אני רוצה שהממשלה תחליט פעם החלטה שפוייה. בניגוד לחלק גדול מהחלטותיה בזמן האחרון. כלומר, לא לסגור את אל-על. הנימוק שאל-על לא ריווחית, הוא נימוק מאוד לא משכנע. גם מדינת ישראל היא מאוד לא ריווחית ועוד לא סוגרים אותה.

חריפות רבה על העיורון של מנהיגי ישראל, שאינם מבינים ש"עצם קיומה של ישראל בטווח רחוק מותנה בהשגת השלום עכ"ש, הוא האמין כי ניתן להשיג שלום בכל עת, ושה תלוי ורק ברצון הטוב ובאינטליגנציה של המנהיגים.

בשיחתי האחרונה עימו, לפני שנה, מתח ביקורת חריפה על הנ"הגת אש"ף. הוא ידע כי ערפאת וחבריו רוצים בפיתרון הסיכסוך, וזעם מפני שלא נקטו את הצעדים הדרושים לכך, בגלל הרצון לש"מור על אחדות התנועה הלאומית הפלסטינית, שיש בה מיעוט ה"דוגל בסירוב.

האחדות היא דבר טוב", אמר, אבל רק בתנאי שהיא מאפשרת להנהיג לבצע מה שיש לבצע. אם בגלל אחדות אי אפשר לקבל החלטות חיוניות — האחדות היא דבר רע, ויש לשבור אותה!

הצרה היתה שמנדס פראנס היה משמיע את ביקורתו הנוקבת כל"פי מנהיגי ישראל — מדויד בן גוריון ועד מנחם בגין — רק ב"שיחות פרטיות, בעוד שפומבית היה שותק, פעם, כאשר ביקר אצ"ל מישלחת של המועצה הישראלית לית למען שלום ישראלי-פלסטיני במלך המלך דויד בירושלים. הש"מיע באותו ביקורת קטלנית על מדיניות הממשלה. משם הלך ישר למסיבת עיתונאים — ושם הע"ניק מחמאות מנומסות לממשלה.

מעשהו האמין ביותר היה גם האחרון. בראשית יוני, בימי המ"צור של ביירות, פירסם יחד עם נחום גולדמן ופיליפ קלוצניק הצ"הרה משותפת, שבה תבע הכרה הדדית מיידית בין ישראל ואש"ף. הצהרה זו מילאה תפקיד חשוב ב"התפתחות הפוליטית מאו. ערפאת ברך עליה, ובגין התעלם ממנה. לא קל היה להשיג את הסכמתו של מנדס-פראנס לפירסום הצה"רה זו. הוא התווכח על כל מי"לה, תבע לתקן פה ולשונות שם, בעוד שהימים חלפו והמצב בל"בנון החמיר. ולבסוף אמר גולד"מן לעיצאם סרטאוו, שליח אש"ף שאירגן יוזמה זו: "תגיד לו שאם לא יחתום על הנוסח כמו שהוא, אני אפרסם אותו בשמי ובשם קלוצניק בלבד!"

זה סיים את ההתלבטות של מנדס-פראנס, וגם הוא חתם. ההי"סוסים לא הפחיתו את אומץ-הלב שבהחלטתו הסופית.

הלקח

בתוכנית על משבר-הטילים של אוקטובר 1962, שהוקרנה בהמשך כיום על המרקע שלנו, יש כמובן נקודות רבות המזכירות את מל"חמת-הלבנון.

היה הבדל עצום אחד בין דיוני הנשיא קנדי ויועציו לפני השלת המצור על קובה ובין הדיונים ש"היו בישראל לפני הפלישה ללבנון. שם כמו פה דובר על כוח, על הפעלת-עוצמה, על מילחמה מנ"ע, על השמדת יעדים בהפצצות, אך שם הושמע נימוק שכלל לא עזר על הדעת כאן: כיצד תגיב דעת-הקהל הבינלאומית? מה תהיה מדינתנו בעולם? איך נוכל להיר"אות את פרצופנו לאחר-מכן?

לא זה בילבד שהנימוק הזה הושמע, אלא שהוא גם הכריע בסופו של הדבר. התוכנית של הפצצה ופלישה נדחתה, על אפס ועל חמתם של הקצינים, ובמקומה בחר הנשיא בתוכנית האלטרנטי"בית, שמנעה את המילחמה ושי"הביאה להשגת המטרה מבלי ש"נשפכה טיפה אחת של דם.

האמריקאים זכרו את אימרתו המפורסמת של תומאס ג'פרסון: שום אימה אינה יכולה לכלכל את מעשיה ללא כבוד הגון לדעת הקהל העולמית.

לכן הם ניצחו, ואנחנו הפסדנו.

מי האלוף שהאשים את הממונים עליו וכיצד צריך להתנהג עם סגולה *

אילו ניירות שומר הרמטכ"ל ומתי יפרוש בגין מתפקידו

הראיון של שרון

אלכס פישמן

יתכן מאוד, שהמסקנות הללו יתניעו תגובת שרשרת, שתאלץ את מנחם בגין להתפטר. וזהו לכל הפחות אחת האפשרויות. מנחם בגין צריך להתכונן לקראתה בעוד מועד ולהכין סיבה נאה יותר להתפטרות — מחלת אשתו, זו יכולה להיות גם סיבה אמיתית כשהיא לי"עצמה.

תוצאת לוואי אחרת מנקודת ראותו של בגין יכולה להיות ריסון המריבות הפנימיות ב"חירות" לקראת הוועידה שלה, שכבר נדחתה כמה פעמים. האיום בפרישה צריך להפחיד את היורשים השונים בצמרת "חירות", המתחרים זה עם זה, ולשכנע כל אחד מהם להעדיף את דחיית ההכרעה על הירושה, העלולה ליפול בידי כל אחד מהמתחרים האחרים.

21.10.82 "רבר"

אביעזר רביצקי:

שמונים ותיקוח עכשו:

לעומת דבריו של הרב גורן כי החזקת שטחי ארץ-ישראל דוחה פיקוח נפש, פוסק עמיתו — הראשון לציון הרב עובדיה יוסף — בזו הלשון: "אם ראשי ומפקדי הצבא, יחד עם חברי הממשלה, יקבעו שיש פיקוח נפש בד"בר, שאם לא יוחזרו שטחים מא"י קיימת סכנת מלחמה מיידית מצד השכנים הערבים, וכזה תאכל החרב ח"ו, ואם יוחזרו להם הש"טחים תורחק מעלינו סכנת המלחמה ויש סי"כויים לשלום בר קיימא. נראה שלכל הדעות מותר להחזיר שטחים למען השגת מטרה זו, שאין לך דבר העומד בפני פיקוח נפש". הרב יוסף אף מפליג וקובע כי אם המדי"נאים ואנשי הצבא חלוקים בדעותיהם האמנם קיימת סכנה, הרי "ספק נפשות להקל ויש להחזיר השטחים למנוע סכנת מלחמה... כש"בידינו להחזיר שטחים למנוע סכנת מלחמה של האויבים, חייבים לעשות כן משום פיקוח נפש" (מאמר בדבר הכינוס הארצי הכ"א לתורה שב"ע).

21.10.82 "מעריב"

כסוקי השבוע

● העיתונאי אמנון אברמוביץ': "לדויד מגן יש בליבו על בית"ר רמלה. היא הורידה לליגה א' את 'כב' קריית-גת. יחסיו המעורערים עם ה"כ מאיר שיטרית נובעים אולי, בין השאר, מכך שמכבי יבנה עלתה ללאומית".

● ח"כ חרות, דוד מגן, על שאלת עי"תונאי, אם רק דויד לוי מדליף משיבות הממ"שלה, או אולי גם שרה-ביתחן, אריק שרון: "זו שאלה קשה. מדוע שלא תשאל אותו יש"רות? אבל אני רואה שאתה מתעקש. אז נכון, גם הוא מדליף".

● הרמטכ"ל, רפאל ("רפול") איתן, על תת-אלוף עמרם מיצנע: "יכולתי להוריד לו את הראש ולקצץ לו את הכנפיים. אבל לא עשיתי זאת".

● הרב מנחם כהן: "סולידריות יש"ראליית-פוליטית — ראשי ממשלות ורשה וירר"שלים החליטו לספל באיגודים המקצועיים".

● ה"נ"ר: "את מאבקם להטבת שכרם מנ"הלים שוטרי ישראל בסיסמה 'שימלה לך' — שוטר תהיה לנו".

● המחזאי יהושע סובול, על ידיעה, ששוטרי בית-שאן פיזרו בכוח הפגנה של נשר"תיהם: "התנזר למישרה ותוכל לחכות את אשתך".

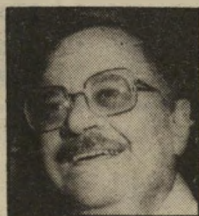
● ה"נ"ר: "מדוע רק חטיבה זו לא גוייסה? איך אפשר להסביר שרק חטיבה זו הורעלה האחרות לא? מסתבר, שזו החטיבה היחידה בצה"ל שקוראת עיתונאים".

● ח"כ המערך, אמנון לין, על שמר"עות כאילו בחן אפשרות לחזור לליכוד: "הצי"עו לי הצעה מגונה".

היהודי אינן עולות בקנה אחד (בעיני הצופה הנוצרי, בעיקר) עם תדמיתו כעם בעל תכונות מוסריות נעלות, או כעם ששומה עליו, על פי בחירתו בידי אלהים, להיות כזה. אירופה המ"אמצת אל לבה את ספר התנ"ך, כאחד מספרי היסוד של תרבותה, מגלגלת את עיניה ה"סדות ושואלת אותנו: האם יאה לעם שמתוכו יצא חזון השלום הנצחי לעסוק כל ימיו במיל"חמות? עם שנאמר עליו "אור לגויים" ו"עם סגולה" ו"גוי קדוש" — כיצד זה שופך הוא דמים כמי שרוח אלהים לא נחה על גביאיו? וכאן מוסיפים את הסענה הידועה: מילא, הערבים האלה, שבני המידבר הם, שפרימיטי"ביב הם וחסרי השכלה — מה ניתן לצפות

אברמוביץ

אשר

מהם? — אבל אתם, שבני תרבות אתם, כי"צד אתם מתנהגים? "מעריב" 21.10.82

מאיר עמית:

סימנים להישודדות

התמרמרותנו על כי לא נהגים בנו כמינהג העולם ומתייחסים אלינו באיפה ואיפה וכעסנו על כי דורשים מאיתנו לנהוג לפי אמות-מדיה של מוסר אחר ושופטים אותנו לפי כללי צדק שיוחד — היא אחד הסימנים המדאיגים להי"דרדדנותנו.

במקום להיות גאים על כי אנו מיוחדים במינו ואיננו דומים לאומות אחרות, אנו מבק"שים להצדיק מעשים, לא רק מפני אמונתנו כי הם היו נכונים, אלא מפני שהו הנחה ו"הכלל המקובל בעולם, טיעון כזה הוא הרה-אסון וסומן בחובו סכנה גדולה לקיומנו!

אינני רוצה לחיות במדינה אשר מעשיה ימדדו לפי כללי המישחק "המקובלים"; אי"נני רוצה להידמות לשכנינו הסורים או ה"ירדנים ואפילו לא לאירופאים! "ידיעות אחרונות" 20.10.82

רבי-אלוף רפאל איתן:

שומר על הניירות

יש פוליטיקאים המתעבים בצבא בעניינים פוליטיים: יום אחד באו אלי ואמרו לי להגיד שאינו גיבעה ליד חברון חשובה. אמרתי: מה פיתאום חשובה? ואז, אחר כך, ראיתי בניירות שיש טכסיס: לשים אהלים עם חיילים על הגיבעה, ואחר כך להוציא החיילים ולשים מתיישבים. אל תדאגו... אני שומר על הניירות האלה טוב מאוד..."

22.10.82 "מעריב"

● הדברים נאמרו בשיחה עם חברי קיבוץ נווה-אור.

תגי אשד:

הרהורי הפרישה של בגין

גם כלפי פנים יש למנחם בגין טעם להש"מיע הרהורי פרישה. קודם כל בגלל ועדת"החקירה המישטטית בעניין הטבח בבירות. לא ידוע, מה יהיו מסקנותיה ומתי הן יוגשו. אבל

9" בנובמבר 1973, הופיע על פני עמוד שלם בניו-יורק טיימס ראיון עם אריאל שרון, תחת הכותרת "בגלל ישראלי מאשים את ה"ממונים עליו". במשך ארבע שעות גולל האלוף שרון לפני הכתב צ'זלס מהר יריעה רחבה של ביקורת צבאית ומדינית. במקביל פרסם בלונדון העתון גארדיין ראיון עם האלוף שרון. למרבה הפלא, גם לפני המראיון הבריטי, ויליאם טוהי, כתב שרון ביקורת נוקבת על הממונים עליו. בשני הראיונות — שפתחו את המתקפה של שרה-ביתחן לעתיד על הממונים עליו — עבר כחוט השני הרעיון, כי שיקולים פוליטיים ולא שיקולים אסטרטגיים עמדו מ"אחורי ההחלטות על מהלכי אוגדתו במלחמה.

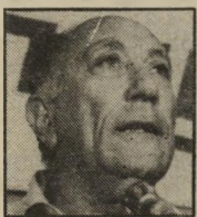
הדרך בה הוענק הראיון לכתב האמריקאי תוארה בהרחבה בעיתונות הישראלית: "האלוף שרון, שעדיין נמצא במילואים, ניצל את ההז"דמנות כדי להעניק ראיון לכתב אמריקאי, שביקש ממלחמו — קצין, נציג דובר צה"ל — רק לומר שלום לאלוף. שרון העניק לו בהודמנות זו — יחד עם ברכת השלום — את הראיון, שכתבו לא העניק עדיין לכתב ישראלי. העיתונאי האמריקאי טס לחו"ל כדי להבריק את הראיון מתוך ידיעה, שהצגוורה עוללה למנוע פירסומו... בבירורים שנערכו עם שרון הוא טען, כי לא אמר את כל מה שיחם לו. זאת כנראה כדי להמתיק את העובדה ש"הסר פקודות מטכ"ל בדבר מתן ראיונות לעי"תונאים.

"על המשמר" 22.10.82

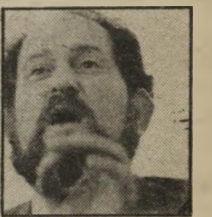
ראסל לוגנרדי:

ילדים שוחנים

בתקופת מלחמת העולם השנייה שיחררה הדיווזיה שלנו את אחד ממחנות-הריכוז ב"

עמית

הפחן

גרמניה. אף כי ראינו מות מדי יום והת"רגלנו למראות אלו, חשתי בעתה כאשר ראיתי את גוויותיהם של ילדים יהודים קטנים, ערר"כות בערימות לקראת שריפתם. מהגופות הק"טנות הופשטו אף הבגדים, נלקח רכושם הא"חרון. יום זה חרט בזיכרוני נצח, בכיתי ובכיתי אז על אותם ילדים, הם מתו בפחד ללא אף אדם לידם להרגיע אותם. הגרמנים שלחו אותם למותם. כאשר אני כותם מיכתב זה עולות דמעות בעיני על היהודים שראיתי ליד המשרפות, על הילדים בלבנון שנשרפו למות ושהוטל בהם מום לכל חייהם מפצצות הורחן שהטיל חיל האוויר הישראלי. ואני שר"אל, האם יש הבדל כלשהו בין ילד שנשרף למות במשרפות, או נשרף למות מפצצות זרחן, או שגורה למות על-ידי אנשים חמר"שים שנשלחו למחנות בצבריה ושאחילא. "הארץ" 22.10.82

● הכותב הוא חושב העיר קניטון שבאר"צות-הברית.

יצחק שלו:

כיצד מתנהגים בני תרבות?

מסתבר, שידו החזקה וזרועו הנטייה של

חיים
בניחין

מזל החודש: עקרב

על בני עקרב עברה שנה מעניינת ובלתי-שיגורית. כוכב יופיטר, ששהה במזל, הביא להם הזדמנויות לקידום בתחומים שונים. רבים מהם ניצלו את האפשרויות. תפקידים חדשים או עבודות נוספות ומעניינות העסיקו אותם במשך השנה. חלק מבני המזל הרחיבו את דירותיהם

גרות. הוא מראה את מינבולות הזמן, את ניסיונות החיים שעלינו לעבור, כדי להתחלש, להתגבר ולתת לנו צורה בוגרת. שבתאי מסמל את מידת הדין. החשש בן הוא חשבון נקי של שחר ועונש. שבתאי מצביע על הדברים שמגיע לנו לקבל, לטוב או לרע. הצד החיובי והשלילי שבדין. לעיתים, אדם מקבל על עצמו ברכה גדולה, המעלה אותו ומזכה אותו — אך ברכה זו משולבת בנשיאת אחריות גדולה ובקבלת עול, שיש עימו הרבה מן השכר.

שבתאי מסמל מוסריות גדולה וחוקי מוסר נוקשים. דרישות מן האדם גדולה. לכן, כשהוא שוהה במזל מסוים, הוא מכביד את עולו, ובני אותו מזל מרגישים בהשפעתו המכבידה. כאן יש להזכיר שכוכב זה לא רק מכה, הוא גם מזכה, אך כדי להגיע לזיכוי, על האדם להתאמץ להיות ראוי, לכן דרישותיו הקשות מכ-

השנה שעברה היתה מוצלחת - בשנה הבאה המצב עומד להשתנות

בירות על כל אחד, גם אם בסופו של דבר הוא מביא לבנייה, לקידום ולהתייצבות. בחודש דצמבר 1982 יכנס כוכב שבתאי למזל עקרב. וישפיע בעיקר על אלה שנולדו בתחילת המזל. שבתאי מתכוון להתיישב במזל עקרב בשנים וחצי "קרובות, איש מבני המזל לא יוכל להתעלם מנוכחותו (או להימלט ממנו). ב"תחילת התקופה יושפע אלה שנולדו בתחילת המזל, בעוד כשנתיים אלה ש"נולדו בסופו. אם כך, איך תראה שנת 1983 לילידי מזל עקרב?

עבודה

במקום שבו הם עובדים כעת, הם יבססו את מעמדם, ויזכו להערכה מהממונים עליהם ומהעמיתים. אחרים, שעדיין היו בקשרי עבודה, יעריכו את עבודתם. ה-

הם, או קנו דירות חדשות. אנשי-עסקים הצליחו יותר מתמיד. רבים מבני המזל נישאו ובנו להם משפחה. כוכב יופיטר מסמל שפע ומזל, ולכן צפוי היה שתהיה שנה מוצלחת. אולם, כמו תמיד, לא הכל רודף, ולמרות שכוכב יופיטר אמור לעזור, עולו להיווצר מצב שבו מפת-החלידה של עקרב זה או אחר נמצאת במצב קשה, והעזרה שיופיטר מעניק אינה נראית על פני השטח. לדוגמה: אם בן מזל עקרב היה מעורב בתאונה או בהפסדים כספיים, הוא יצא מזה בקלות יחסית, לעומת מצב שבו השפעתו המיטיבה של יופיטר לא היתה קיימת.

באשר לשנה הבאה, המצב עומד להשתנות. כוכב יופיטר עובר למזל קשת, ואת מקומו תופס כוכב שבתאי.

כוכב זה מביא עימו, על-פירור, קשיים לא מעטים. וזאת בגלל טבעו ואופיו של הכוכב. שבתאי מסמל הגבלה. באסטרולוגיה הוא מסמל גבולות, תחומים ומס-

לאחר תקופה נוחה, יחסית, מורגשת שוב מתיחות. מצבכם הפיננסי גורם דאגה.

חובות והתחייבויות ש"לקחתם על עצמכם מכבידים עליכם וגורמים לעייפות. היחסים עם בני-הזוג אינם כ"רעים, כל דבר הופך ריב. עליכם לבקש מהם שיתורו ויבינו אתכם. מצב זה הוא זמני בלבד, ויחלף בעוד זמן מה. בשטח העבודה — נרקמת תוכנית חדשה, עדיין מוקדם לספר על כך, כדאי לשמור על סודיות.

החיים החברתיים יעסיקו אתכם יותר מ"הרגיל. מכרים וידידים ותיקים ינסו ליצור איתכם קשרים מחודשים. תמצאו את עצמכם מארחים אותם ב"ביתכם. בשטח העבודה — תהיה הזדמנות לעבוד בשותפות עם אנשים. ישיבולו לקדם אתכם. כדאי ללמוד מהם ולהקשיב לרעיונות חדשים. מבחינה רומנטית — המצב משתנה. אתם יורש מבוקשים מתמיד, ובני המין השני יבקשו קירבתכם. צאו לבלות.

השבוע אתם עסוקים בענייני בריאות. ההרגשה הכללית אינה כה טובה שלשום — כל יום אתם מחוץ לריים עם מיוש אחרי, וזה מביא לחרדות מיותרות. בתקופה זו הגישה רבה מהרגיל, וחולשה, שקשה להשיג ביר מה מקורה — מפרעה לכם לתפקד כרגיל. נסו לקחת חופ"ש קצרה ולנוח. גשו לרומא, אם אינכם חשים בטוב. בשטח העבודה — מוטלות עליכם משימות חדשות וחובה חדשה.

עלויות לגרום לשינויים פיתאומיים ב"תוכניות. כל מה שקשור למכוניות יהיה מפתיע. אותם שלא חלמו שביכולתם לרכוש לעצמם מכונית חדשה, ימצאו את עצמם בעלי כלי-רכב חדש, ואחרים יאלצו, לפתע, להשקיע כספים רבים בתיקון מכונית, שנראתה בסדר וללא בעיות.

בריאות

עקרבנים יוכלו להבריא ממחלה, ש"מציקה להם זמן ממושך, אך עליהם להזהר מרגישות באיזורים אחרים ב"גופם. בריאותם של קרובי-משפחה עלולה לעורר דאגה ולגזול זמן וכספים. יתכן שבני המזל יאלצו לטפל בקרובים מבו"גרים ולהעמיס על עצמם אחריות נוספת, שתגרום לקשיים לא מעטים.

מגורים

עקרבנים ירצו להחליף את המקום שבו הם גרים. הם יחוו אי-שביעות-רצון מביתם. למרות רצונם, יתקשו למצוא לעצמם סביבה או דירה שתשקף אותם. ואם אכן ימצאו משהו שיענה על דרישותיהם, הם יתקלו בכל-כך הרבה מכשולים ועיכובים, שיתכן שיצטערו על שהחליטו לבצע שינויים. אין להסיק מכך שיש לשבת בבית ולהמשיך במצב הקודם, אך כדאי לקחת בחשבון את הקשיים שעלולים להיווצר.

אהבה

אלה מבני המזל שנהנו השנה מאהבות קלילות ובלתי-מחייבות, ירגישו צורך ב"מיסגרת קבועה ויציבה. קשרים בלתי-יציבים יתמסדו, או ינותקו. חגיגות ה"אהבה, שליוו את השנה החולפת, ייפסקו, ובמקומם ייווצרו קשרים רציניים יותר. בני עקרב ירגישו שהם מתגעגעים לקשר קבוע וכן להבנה ולחזקות עם בן-הזוג. אלה שחששו את עצמם בודדים ליד בן-זוגם, יחוו נטייה לשנות את המצב, ויחפשו לעצמם בן-זוג. שעיו יוכלו להגיע להבנה. התייחסות רצינית וכנה תביא לתוצאות מקוות.

ממונים עליהם ידעו להשתמש בכישוריהם, ויפנו אליהם בהצעות מעניינות. רצוי לא לשנות את שטח העבודה, שינוי המקום עלול לגרום אכזבה. הזמן לא יתאים לשנות מיקצוע, או מקום. יחסים עם עובדים אחרים ישתפרו. הסמכות של בני עקרב תתקבל, והתחרות והקינאה, שהורגשו קודם לכן, יעלמו.

כספים

כוכב יופיטר יכנס למזל קשת — הבית השני של מזל עקרב (בית הכספים וה-

רכוש), ובתחום זה הוא יביא לבני המזל הפתעות משמחות. כל השנה תהיה ב"סימן של עירנות גדולה סביב עניינים פיננסיים. אולם כוכב נוסף משפיע על הבית השני — כוכב אוראנוס. הצמידות בין שני כוכבים אלה תביא לרעיונות גורמים ולהפסדים גדולים, חליפות קשה יהיה להגיע לאיזון שהיציבות בשטח זה. מה שייראה טוב ומקדם, יכול פיתאום להשתנות ולאכזב, וההיפך. הוצאות כס"פיות, שקשורות לבני משפחה אחרים,

עומס עבודה והתחייבויות מוטלים עלי-כס השבוע. אתם חשים עייפות רבה, ואינכם מוצאים די זמן

למוחה. לימודים ו"בחינות מעסיקים חלק מכם בימים אלה, אך למרות המתיחות וה"חרדה, הסיכויים להצליח טובים מאוד ה"פעם. המצב הכספי ישתפר, ותוכלו לה"שות לעצמכם להוציא כספים על דברים ש"אתם אוהבים במיוחד. בשטח הרומנטי צפויות הרפתקות חדשות ומסעירות.

המתיחות מתחילה להעלם, ואתם מרגישים עצמכם עירניים וקלי"תנועה. מתעורר בכם החשק להתחיל בעיסוקים חדשים ולהתנסות בחוויות, שזמן רב לא הרשיתם לעצמכם. ב"שטח המיקצועי תוכלו לקדם את ענייניכם, אולם עליכם להיות זהירים. להתנהג בה"אפקט ולגלות חוש מ"דה התלהבות ורגשנות לא יסיפדו דבר. הזמנות למסיבות ולמסיגשים חברתיים יענימו לכם את הזמן, ובני המין השני יישכו אליכם.

הקשתים עיפים מפעילות חברתית וציבורית. זה הזמן לעשות עם עצמכם חשבון נפש, ולסכם את השנה החולפת. קשרים יש"גים מכבידים עליכם, ולקשרים חדשים אינ"כם מרגישים זי התל"הבות. במקום העבודה קשה להתמודד עם ה"שיגרה. למרות שאתם נוטים לפרוק את ה"הרגשה המכבידה עליידי דיבורים עם ידידים — עליכם להיות זהירים מתמיד.

השבוע כדאי לשוחח עם אנשים בעלי השפעה על המשך הדרך בתחום הקאריירה. בחקופה זו מתנהגים אלכם בדידותיות ו"שמחים בחברתכם. את השיחות ואת תוצאותיהן כדאי לשמור בסוד, עד שתדעו בבטחון שהה"שחות עומדות להתקיים. היזהרו מקינאתם של עמיתים לעבודה, והי"מנעו מלשפוט בחיכוכים. הכריות חדשות עומ"דות בפתח. בזמן הקרוב תזמנו למסיבות ולשמחות — קשרים חשובים יתפתחו.

נדי
20 בדצמבר -
19 בינואר

מאזניים
23 בספטמבר -
22 באוקטובר

סרטן
21 ביוני -
20 ביולי

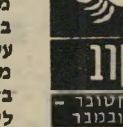
טלה
21 במרץ -
20 באפריל

השבוע תהיו עסוקים בעניינים מיקצור עיניים. אנשים נוטים לכם חסד, ומוכנים להקשיב לרעיונות חדשים ומקוריים. אל תהססו להשמיע אותם באוזניהם. יש להיזהר מאנשים מתוסכלים במקום העבודה. הם עלולים להפיץ אינפורמציה שאינה נכונה בקשר אליכם, ולנסות לקלקל את שימכם ה"טוב. אל תאפשרו להם לבקר את מעשיכם, והימנעו מטעויות בשבוע. תופתו לטובה בתחום הכספים.

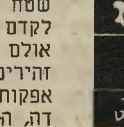
השבוע תהיו עסוקים בעניינים מיקצור עיניים. אנשים נוטים לכם חסד, ומוכנים להקשיב לרעיונות חדשים ומקוריים. אל תהססו להשמיע אותם באוזניהם. יש להיזהר מאנשים מתוסכלים במקום העבודה. הם עלולים להפיץ אינפורמציה שאינה נכונה בקשר אליכם, ולנסות לקלקל את שימכם ה"טוב. אל תאפשרו להם לבקר את מעשיכם, והימנעו מטעויות בשבוע. תופתו לטובה בתחום הכספים.

זלי
20 בינואר -
18 בפברואר

מקרב
22 באוקטובר -
22 בנובמבר

אריה
21 ביולי -
21 באוגוסט

שור
21 באפריל -
20 במאי

השבוע אתם עסוקים בענייני בריאות. ההרגשה הכללית אינה כה טובה שלשום — כל יום אתם מחוץ לריים עם מיוש אחרי, וזה מביא לחרדות מיותרות. בתקופה זו הגישה רבה מהרגיל, וחולשה, שקשה להשיג ביר מה מקורה — מפרעה לכם לתפקד כרגיל. נסו לקחת חופ"ש קצרה ולנוח. גשו לרומא, אם אינכם חשים בטוב. בשטח העבודה — מוטלות עליכם משימות חדשות וחובה חדשה.

דגים
19 בפברואר -
20 במרץ

קשת
23 בנובמבר -
20 בדצמבר

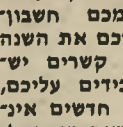
מחולה
22 באוגוסט -
22 בספטמבר

תאומים
21 ביוני -
20 ביולי

השבוע אתם עסוקים בענייני בריאות. ההרגשה הכללית אינה כה טובה שלשום — כל יום אתם מחוץ לריים עם מיוש אחרי, וזה מביא לחרדות מיותרות. בתקופה זו הגישה רבה מהרגיל, וחולשה, שקשה להשיג ביר מה מקורה — מפרעה לכם לתפקד כרגיל. נסו לקחת חופ"ש קצרה ולנוח. גשו לרומא, אם אינכם חשים בטוב. בשטח העבודה — מוטלות עליכם משימות חדשות וחובה חדשה.

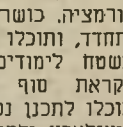
השבוע אתם עסוקים בענייני בריאות. ההרגשה הכללית אינה כה טובה שלשום — כל יום אתם מחוץ לריים עם מיוש אחרי, וזה מביא לחרדות מיותרות. בתקופה זו הגישה רבה מהרגיל, וחולשה, שקשה להשיג ביר מה מקורה — מפרעה לכם לתפקד כרגיל. נסו לקחת חופ"ש קצרה ולנוח. גשו לרומא, אם אינכם חשים בטוב. בשטח העבודה — מוטלות עליכם משימות חדשות וחובה חדשה.

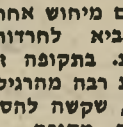
דגים
19 בפברואר -
20 במרץ

קשת
23 בנובמבר -
20 בדצמבר

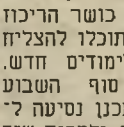
מחולה
22 באוגוסט -
22 בספטמבר

תאומים
21 ביוני -
20 ביולי

השבוע אתם עסוקים בענייני בריאות. ההרגשה הכללית אינה כה טובה שלשום — כל יום אתם מחוץ לריים עם מיוש אחרי, וזה מביא לחרדות מיותרות. בתקופה זו הגישה רבה מהרגיל, וחולשה, שקשה להשיג ביר מה מקורה — מפרעה לכם לתפקד כרגיל. נסו לקחת חופ"ש קצרה ולנוח. גשו לרומא, אם אינכם חשים בטוב. בשטח העבודה — מוטלות עליכם משימות חדשות וחובה חדשה.

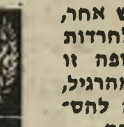
השבוע אתם עסוקים בענייני בריאות. ההרגשה הכללית אינה כה טובה שלשום — כל יום אתם מחוץ לריים עם מיוש אחרי, וזה מביא לחרדות מיותרות. בתקופה זו הגישה רבה מהרגיל, וחולשה, שקשה להשיג ביר מה מקורה — מפרעה לכם לתפקד כרגיל. נסו לקחת חופ"ש קצרה ולנוח. גשו לרומא, אם אינכם חשים בטוב. בשטח העבודה — מוטלות עליכם משימות חדשות וחובה חדשה.

דגים
19 בפברואר -
20 במרץ

קשת
23 בנובמבר -
20 בדצמבר

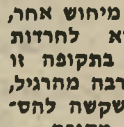
מחולה
22 באוגוסט -
22 בספטמבר

תאומים
21 ביוני -
20 ביולי

השבוע אתם עסוקים בענייני בריאות. ההרגשה הכללית אינה כה טובה שלשום — כל יום אתם מחוץ לריים עם מיוש אחרי, וזה מביא לחרדות מיותרות. בתקופה זו הגישה רבה מהרגיל, וחולשה, שקשה להשיג ביר מה מקורה — מפרעה לכם לתפקד כרגיל. נסו לקחת חופ"ש קצרה ולנוח. גשו לרומא, אם אינכם חשים בטוב. בשטח העבודה — מוטלות עליכם משימות חדשות וחובה חדשה.

השבוע אתם עסוקים בענייני בריאות. ההרגשה הכללית אינה כה טובה שלשום — כל יום אתם מחוץ לריים עם מיוש אחרי, וזה מביא לחרדות מיותרות. בתקופה זו הגישה רבה מהרגיל, וחולשה, שקשה להשיג ביר מה מקורה — מפרעה לכם לתפקד כרגיל. נסו לקחת חופ"ש קצרה ולנוח. גשו לרומא, אם אינכם חשים בטוב. בשטח העבודה — מוטלות עליכם משימות חדשות וחובה חדשה.

דגים
19 בפברואר -
20 במרץ

קשת
23 בנובמבר -
20 בדצמבר

מחולה
22 באוגוסט -
22 בספטמבר

תאומים
21 ביוני -
20 ביולי

השבוע אתם עסוקים בענייני בריאות. ההרגשה הכללית אינה כה טובה שלשום — כל יום אתם מחוץ לריים עם מיוש אחרי, וזה מביא לחרדות מיותרות. בתקופה זו הגישה רבה מהרגיל, וחולשה, שקשה להשיג ביר מה מקורה — מפרעה לכם לתפקד כרגיל. נסו לקחת חופ"ש קצרה ולנוח. גשו לרומא, אם אינכם חשים בטוב. בשטח העבודה — מוטלות עליכם משימות חדשות וחובה חדשה.

קריקטורה ב"דס-אנג'לס טיימס"
לוחות הברית נשברו בביירות

עליהם על גל של סירחון. גל של מזוכים לאומי. כל-דבר שהיה נגד הממשלה, נגד המדינה, נגד הצבא, אישית נגד ראש-הממשלה, שרה-ביטחון והרמטכ"ל, פורסם ב"דס" ראשונים ובראש מדוריהם שות. הכל בשפה בוטה, בשפת ה"עולם התחתון" וכל זה בגלל מיקרה אסון אחד מיני רבים, שקרו ו"לצערנו יקרו במשך שנות קיומנו. האם חשבתם איך אפשר יהיה ל"החזיר את העם הזה לשפיות-דעה, לכבוד הדדי, לחיים בארץ דמוקרטית?

הוארו לכם במעשיכם, שלא אתם תהיו בוועדה-החקירה הבאה. **משה דלגין**, תל-אביב • "מיקרה האסון" שאליו מת" ייחס הקורא — ומבטיח לנו נוס" פיס כמוהו — הוא כמוהו, הסבך השפל בשכונות הפליטים בביירות.

להשענת אלסלך

הוועדה האקדמית בנצ'רות, המורכבת מנציגי ה"עדות הנוצריות — ה"אורתודוקסיות, הקתוליות, הלטיניות, המארוניות, ה"פרוטסטנטיות והבפטסטיות — החליטה בשיבתה, מ"1 באוקטובר 1982 לפנות לשר-החינוך ולעורכי-הע"תונים בעניין חבא:

כליה-התיקשות מרבים להשתמש במונח "המיליציות הנוצריות" כסותם ידיעות אודות הפלאגות או אנשי סעד חדאד. מונח זה יש בו כדי להטעות ולסלף. ואנו ר"איים בשימוש בו נסיון לתקוע טריץ בין בני העם הערבי על כל עדותיו — מוסלמים, נוצרים ודרוזים, ו"לעורר קינאות וחיכוכים דתיים. אנו דורשים להפסיק את השימוש במונח מטעה זה, או בכל מונח אשר גורף ממנו ריח ההפרדה ה"דתית או הבלטת הבעיות הפוליטיות והחברתיות בלבנון ובאזור כולו כאילו הינן מבוססות על בסיס דתי או עדתי.

מונדר גרייב,
בשם הוועד האקדמי, נצרת

כמו אונז'זכוס

מיכתב גלוי לסגנית-שר החינוך מרים תעשה-הלזר: (המשך בעמוד 22)

מכתבים

מיסדר השתקיים

איפה אלומי צה"ל?

העם כבר אמר את דברו — ארבעים רבבות בכירי-מלכ"י ישראל ועוד אלפים רבים בערים אחרות זהו מנין מכובד מאוד. ועובדה: הממשלה החליטה להקים ועדת חקירה ממלכתית, בלי להודות ב"אשמה.

מיסלגות, אירגונים, אישים ונ"ציגות היהדות הדתית, כולם היכו על חטא של "הושטת יד".

בתוך המולת המחאות ישנה שתיקה רועמת, זו של אלומי ה"מילואים. מדובר כאן על שורה מכובדת של אלופים, סגני-אלופים האליטה של צה"ל, אשר בנתה את הצבא והובילה אותו בכל מילי-חמותיו.

זה ארבעה חודשים שהצבא נש-

טעות לעולם צודקת

בורג נגד הארכת כהונת גורו

בן-מאיר בעד

מאת **בניה ביידי**
תל-אביב, **תב"ב**
כתב: "ידיעות אחרונות"
ראשי: "העיתון" ישיב
גורו את הרב
ידיעות אחרונות 13.10

כותרת בצהרון מכתירה את הרב גורן בתואר גורו. עכשיו, כשגורן נושא בתואר רם יותר, שוב אין צורך לשנות את החוק כדי לה"אריך את כהונתו. מה שממשיך ל"הטריד בכל זאת, זה על מי נכ"תב "כבדהו וגורו ממנו" (תהי"לם כ"ב 24): על הגורו גורן, או שמא סתם על אלוקים?

ישראל דמדיאנו,
גיבעת-שמואל

חק מוסרית ואירגונית. בראשית המלחמה שתקתם היתה מובנה. אבל אחרי שחיללים כה רבים הבי"עו את סלידתם מן התפקיד שה"על עליהם, אחרי שקצינים בכירים בשרות פעיל סתרו על פניו של שרה-ביטחון, אחרי שזה הכפיש את צה"ל כדי לחפות על עצמו — שתיקה של ההנהגה ההיסטורית של צה"ל היא עוול.

איני מזמין את קצינינו להת"ערב בחיים המדיניים ולהציל את המדינה" כמקובל בארצות אחרות. אך להציל את כבוד המדינה ואת דמות הצבא — זאת הם חייבים כמו כל אורח אחר.

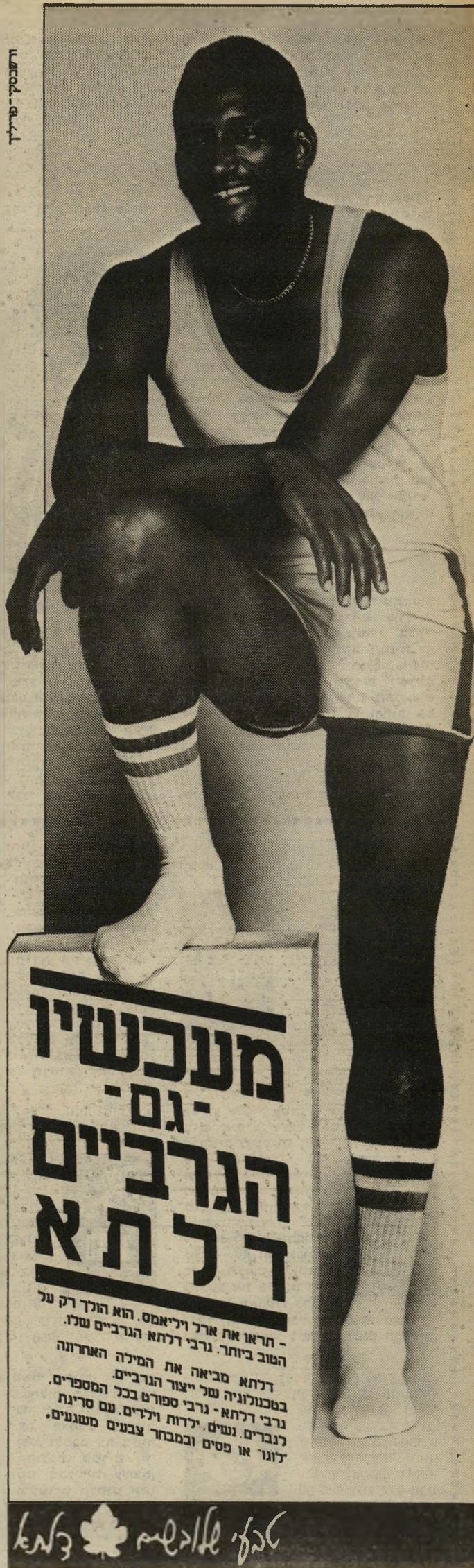
צבי מרום, רמת השרון

הזקמה הפרטית

מילחמות ישראל כפרי גח"מה אישית.

מפליאה הדרך שבה השווה מני-חם בגין את מילחמתו (האישית) בלבנון למילחמת העולם השנייה:

השכס-פיליך

- תראה את ארז ויליאמס. הוא הולך רק ע"הטוב ביותר. גרבי דלתא הגרביים שלו. דלתא מביאה את המילה האחרונה במטכונותיה של ייצור הגרביים. גרבי דלתא - גרבי ספורט בכל המספרים. לגברים. נשים. ילדות וילדים. עם סריגת ילונג או פסים ובמבחר צבעים משועים.

אבני אלומי בלמא

מטרו

נתיבי אויר בינלאומיים

...2.11.82 ... טיסת בכורה...
תל אביב-בריסל-ניו-יורק...
קו תעופה סדיר...
בדגל אמריקני...
ג'מבו 747...
מטרו-המוביל הבינלאומי
לניו-יורק...

פנה לסוכן הנסיעות שלך או טלפן 03-297164

Metro
International Airways

הכי מצחיקים הם החילוניים, כמו למשל ויקטור שטייט, שהופכים לפתע שומרי מסורת בפתח בתי קברות.

בהקשר זה מעניין להביא את הכתוב בברית החדשה (האיגרת הראשונה אל הקורנתים, י"א, 10:7):

"האיש איננו חייב לכסות את ראשו, כי הוא צלם אלוהים וכבודו. אבל האשה היא כבוד האיש, כי אין האיש מן האשה, כראש האשה מן האיש, גם לא גברא האיש בע"בור האשה, כיאם האשה בעבור האיש. על כן האשה חייבת להיות לה כיפה על ראשה, בעבור ה"מלכים".

ענת דנראן, גלויית ראש, פתחתקווה

איפה S. O. S.?

עוד בענייני מיצי ("העולם הזה" 2352).

חובכת חיות שם-טוב
לעצור את חזונו

בזמנו פירסמתם כתבות בנושא ההרעלות של עיריית תל-אביב, וי אני זוכרת שבאותה תקופה קם גוף שקרא לעצמו S.O.S. חיות, שהצהיר כי מטרתו המפורשת היא לעזור לחיות, לאסוף חתולים עזריים ולמצוא להם בתים.

למטרה זו תרמנו מיספר ידידי דים ואני, בעין יפה וקיוונו ש"בעית החיות המורעלות תיפתר בידך זו."

אך, לדאבוני, פניתי כבר מיספר פעמים לאותה אגודה שהשיבה את פניי ריקם. בכל פעם שיצרתי איי תם קשר, הם לא היו מוכנים לעזור ושלחו אותי לצער בעלי-חיים או "לשים אותו בינתיים איפה שאני רוצה".

חבל שנוצרה אשליה כאילו יש מי שמטפל בדברים כאלה, ואף גובה לשם כך כספים. הייתי מאוד רוצה שאכן יקום משהו ויציא ב"אופן רציני נגד מסע-ההרעלות ה"קבוע ושלוח-הרסן של עיריית תל-אביב ויעצור את חזונוהו אחת ולתמיד.

נמרי שם-טוב, רמת-גן

לא יתכן שפקחי עיריית תל-אביב יהפכו להיות שכירי-החרב של שכנים מסוככים, כשם ש"חיילינו הפכו להיות שכירי-החרב של מדינות אחדות במלחמת "שלום הגליל".

חנה קאופמן, רעננה

הערים מתארגנים

דובר הליכוד מעיר על ידי-עה תחת הכותרת "השרים (המשך בעמוד 24)

(המשך מעמוד 20)

שריפת הכנסיה הבפטיסטית בירושלים היא תעודת עניות ל-חינוך היהודי, קראתי לא פעם את תדפיסי ההסתה הארסית של יד לאחים נגד כל דת שאינה יהודית, ואין לי ספק שהכסילים ששרפו את הכנסיה התחנכו על ברכי הסי-תה זו.

השיטה הטיפשית הזאת לא רק משפילה את היהדות, אלא גם מדר-בנת את שונאי היהודים בעולם למיבצעי-תגמול, באותו סיגנון של אלימות.

מתי יגיע הזמן שעסקני הדת יבינו שבמאבק לכיבוש ליבו של אלוהים לא מנצחים על-ידי דריסת אוהבי-אלוהים אחרים — אלא אך ורק על-ידי עבודת הבורא באמונה תמה?

אנטיכוס לא הבין זאת. האנטי-שמים אינם מבינים זאת. ועכשיו, בוגרי יד לאחים חוזרים על אותה השגיאה.

חנן גולדגרמן, חולון

התרוממות רוח

על תוכנית הטלוויזיה "חיים שכאלה".

התוכנית שהוקדשה ליצחק גר-ציאני התעללה על שאר התוכ-ניות, בזכות אישיותו של גרציאני וסיפורם המופלא של בני העדה הבולגרית. היא היתה ממש מרגשת. זוהי תוכנית מאוד ייחודית, חוכ-

בוגרי גרציאני
תוכנית מצויינת

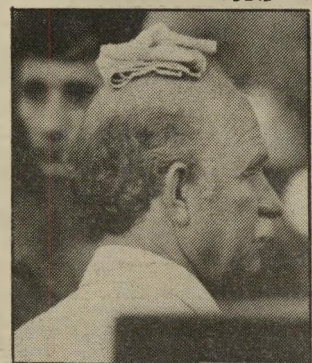
גית עם נשמה, המביאה להתר-מות-רוח ולגאווה לאומית.

מיכל אדון, רמת-גן

כיפה לנשים

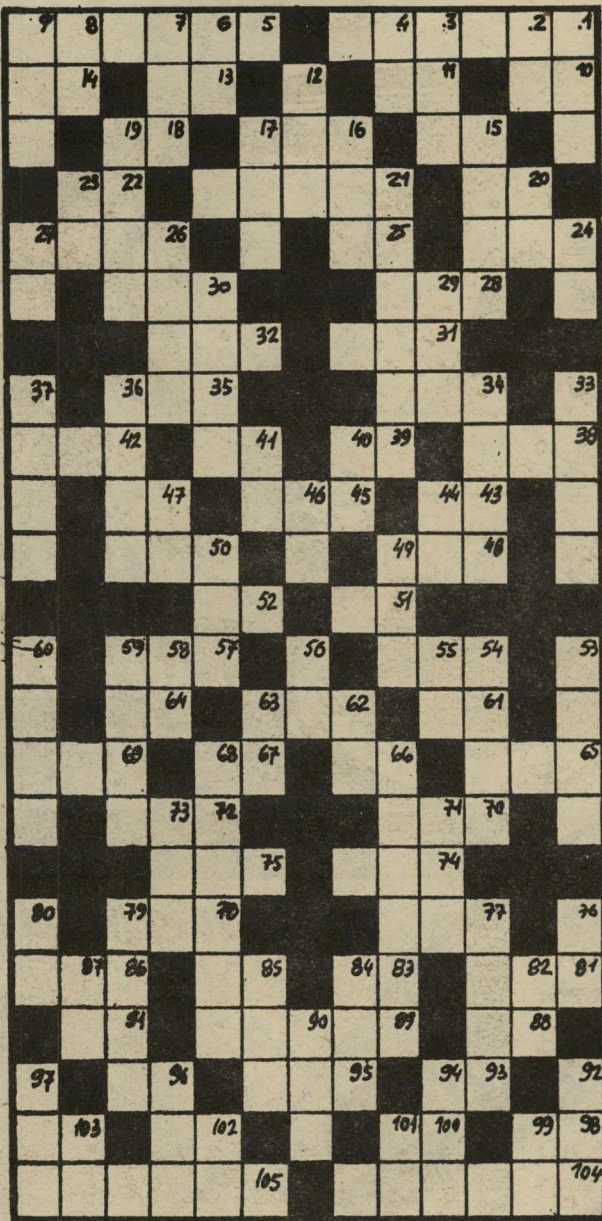
הברית החדשה ממליצה על גילוי ראש דווקא (למה) כובע, "העולם הזה" 2354.

כל הכבוד על חשיפת השקר: אין במקורות כל אסמכתה לחב-ית כובע!

חילוני שם-טוב
"בעבור המלאכים"

מאת אביגיל יואי

מאונך:

1) מחזה המועלה עתה על הבמה ע"פ ספר של א. קאמי; 5) החלק החיצוני של האוזן; 10) מגושם; 11) תפר; 13) גוף; 14) משאלה; 15) כבש מפוסם; 16) כינוי לתקופה בארץ, לאחר מלחמת השחרור; 18) תורא מוסלמי; 20) אבד, כלה; 21) אחת משלש האחויות הגורגונות המתוללות במיתולוגיה היוונית; 22) רשע; 24) להם — בלשון פיוסית; 25) צחוק מקוצר; 26) סירנה; 28) שייכות או זיקה; 30) פוטוגרף; 31) נשק מודרני; 32) עיר קדומה במ קום בו נמצאת עתה מצודת אנטיפטרוס; 34) בקעה; 35) בור, שוחה; 43) יחידת הס"פ חשמל; 45) משמותיו של של האריה; 47) מילת הבאה לרבות; 48) שיח-בר; 50) גיש-חת מרוב שימוש; 51) מילת תנאי; 52) עמית; 54) אינפור-מציה; מידע; 57) מזון; 61) קונדס; 62) נקש; 64) זו; 65) ידיעה, הבנה; 66) עוף לילי; 67) עש הבגדים; 69) קצה הר-ציר; 70) מס עקיפין; 72) הא-זנה; 74) מטבע עתיק חדש; 75) בעל חיים מן היונקים; 77) צוטר; 78) אמירה בעלמא; 81) האילן של אברהם אבינו; 83) תבואה נקיה ממוץ; 85) מתנה; 86) ריתמוס; 88) מתי-כוף; 89) כינוי לאלוהים; 91) שונן; 93) כלי הקשה; 95) סכין; 96) אחת מרבות בפניו; 98) כסא של כבוד; 100) החלק האורגני הפשוט ביותר בגוף; 102) שוכן; 103) בן; 104) מאמין באותה הדתות הנוצריות; 105) אמנות הכתב השרטוט זי-הציר.

מאונך:

1) אם ישמעאל; 2) דגל; 3) אחת מצלעותיו של משולש ישר-זווית; 4) היה מועמד אך לא קבל את פרס נובל לשלום (ש"פ); 6) פרייבוטר; 7) הר-יסוד הבלתי פיסט בעולם; 8) טנא; 9) פרי מאכל ממש; הר-רדניים; 12) צנוע; 15) מאור-לץ; 16) "יופיטר"; 17) סיוע; 18) כסוח; 20) רעל; 21) אמי-נות הצליל; 23) עלה בספר; 24) משאבת הגוף; 26) סימן לפצע שלא הגליל; 27) שליח; 29) אף; 30) מין כד קטן; 33) יער ליד ערד; 34) נקיק; 36) נפש; 37) דרך; 40) מכללה

בארה"ב; 41) אחד מארבעת יסודות העולם; 44) סמל ל-דבר משיב נפש ומחיה; 46) מערב; 47) נחשול; 49) הדר; 50) האל הראשי של הכנע-נים הקדמונים; 53) דרום; 54) מבצר; 55) כלי עינויים; 56) זרוע; 58) גועס; 59) הת-חקות; 60) דברי גנאי; 62) ציפה; 63) שביל; 66) ה-רווח שבין 8 קולות בסולם ה-צלילים; 68) ספורט מימי

71) שמן; 73) מלקוח; 76) בקשה; 77) מערבולת, מר-קחה; 79) כוזה ה"עורב" של ריסיני; 80) ענן; 82) אריג משובח; 84) נשק עתיק; 85) הרים בדרום לבנון; 87) ע-בר; 90) זרם, שטף; 92) אחת מאבני הריחיים; 94) טמבל; 96) מלאך; 97) גלחם ויכול; 99) מפתח; 100) הטוב בקלפים; 102) מי שחבר ביה-דות; 103) אציל מוסלמי.

המכון הישראלי לספרות נשים קוסמטיקה ופדיקור

קורסים מלאים נשים - קוסמטיקה - פדיקור וניקור
הוצאת נשך בחשמל (אפילציה)

* סלון וסלון יוני

תסרוקות, תספורות, החלקות, סלסול, צביעה, פסים, טיפול פנים, איפור, האצאת שיער בשעווה

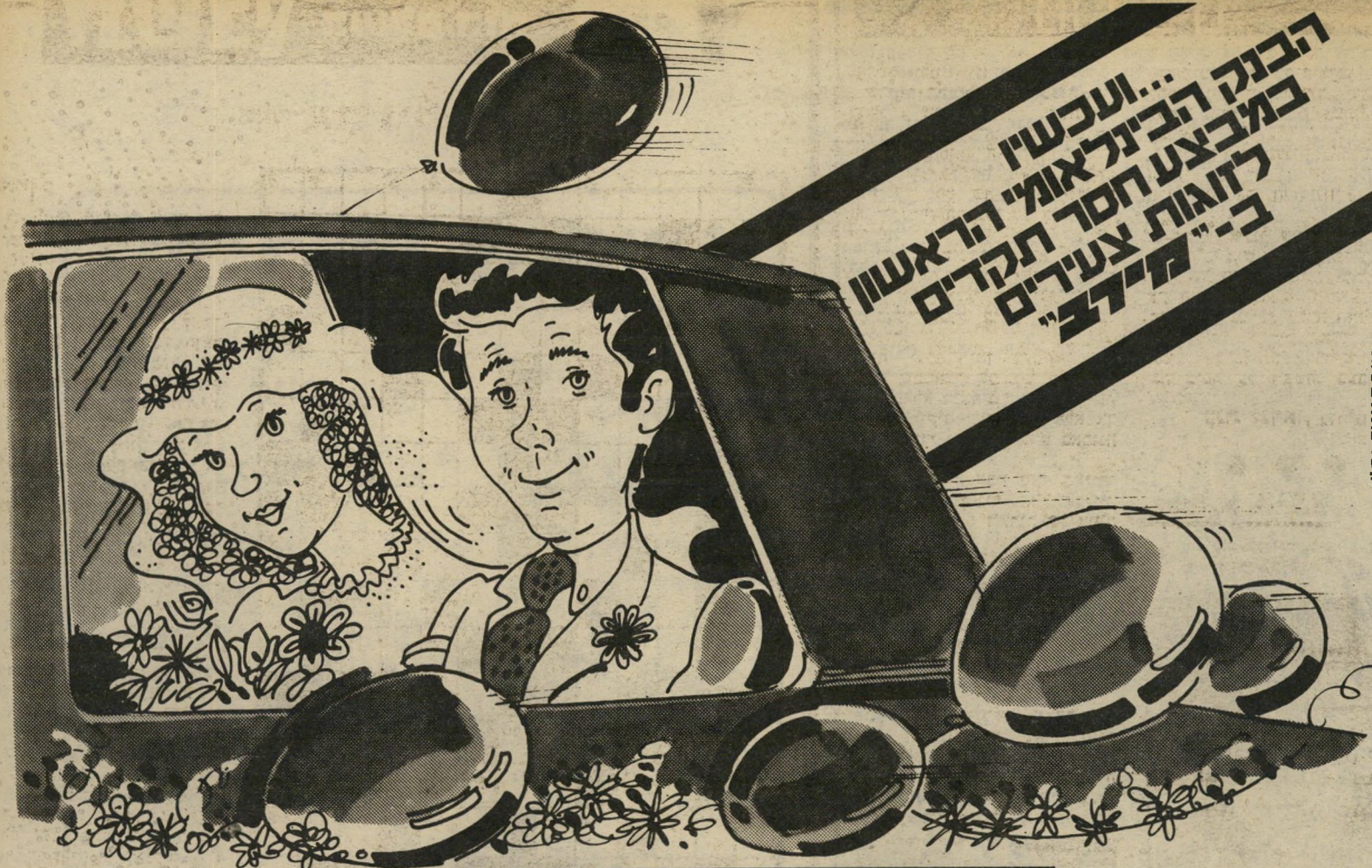
* גבות נלוות * מחירים עממיים - שרות מעולה.

תל-אביב יורכת 4 ליד דיזנגוף 190 226066 229388
רמת-גן הרצל 86 מול בנין אואזים "סלון אזה"

ה'תש"ח

**המבצע לתקופה
מוגבלת**

זוגות צעירים,
מתיישבים באזורי
פתוח, רווקים ורווקות
וכל הנכללים במסגרת
הטבת תנאי דיור
(במסגרת הלוואות
הזכאות).

התאחדות

תל אביב — שדרות רוטשילד 03-290737. טל.
 נציגויות בסניפי הבנק הבינלאומי הראשון: **יחשלים** — הלל 10, 02-237812 **חיפה** — סירקין
 057-77505,63 **הדסה** **באר שבע** — 04-702762,68 **קרת ביאליק** — קרן היסוד 04-670128,21
רחובות — בנימין 054-50870,8 **אשדוד** — בנק פאלי"ם 055-31157,7
קרת גת — השוק החדש ר' הדית 051-86555 **אילת** — מרכז תיירות חרש, 059-76117.

מקבוצת פ.י.ב.י.

בנק פועלי אגודת ישראל.

חמש מאית (או אלף) שנה עד בוא חליפת: בכך עד קץ הימים.

באיוב (פרק כט), ספר שלשונות ושמות המקומות והנפשות השועלות בו מרמזים על מקום ההתרחשות במדבר הערבי. מספר איוב המת- יסר על עברו המפואר, ומביע את תקוותו לחזור אליו ולחיות היים ארוכים "ואומר עם קיני אגווע וכחול, ארבה ימים". על, כחול ארבה ימים' (שניתן לפירוש פשר טני, כחול שעל שפת הים לריב) אומרים חז"ל במדרש רבה לספר בראשית: "חול אלף שנה הוא חי, ובסוף אלף שנה אש יוצאת מקינו

(החשך מעמוד 22)
מארגנים טיולים" (תש" קף, "העולם הזה" 2353)

בידיעה נאמר: "שרהביטחון ו- שרהשיכון החלו במיבצע סיורים לפעילי תנועת העבודה". ואחר כך הוספתם: "דוד לוי לקח את אנשי סיעת תכלת-לבן שבהסדרות ל- סיור בגדה המערבית". ש- המושג "תנועת העבודה", ש- שורבב לידיעה — ואני מקווה ש- בטעות — עלול ליצור רושם מוטי- עה, שסיעת תכלת-לבן בהסדרות קשורה כביכול עם תנועת העבודה. אני רוצה להבהיר, איפוא, שסי-

הפניקס הפלסטיני
עד קץ הימים

ושורפתו ומשתייר בו כביצה וחוזר ומגדל איברים וחי".
ד"ר ראובן סיוון, ירושלים
● הקורא הוסיף למכתבו את הציור המופיע בעמוד זה — הע- תקה בידי אחד מתלמידי של סיוון מתוך לקסיקון למיתולוגיה.

לא טנק

בגליון ראש-השנה נפלו כמה טעויות עובדתיות, ו- הקורא חדהעין מבקש לתקן:

- הכלי שבתמונה הוא תיתח מתנייע ולא טנק (עמוד 8 טור שני).
- יאסר ערפאת עזב את בירות 85 ימים אחרי שעברו הטנקים של צה"ל את הגבול, ולא 68 ימים (עמוד 42 טור ראשון).
- קרב כראמה היה במארס 1968 ולא בנובמבר 1967 (עמוד 42, טור שלישי).
- עליפי הקסיקון לביטחון- ישראל, יאסר ערפאת הוא יליד 1923 ולכן הוא בן 59, ולא בן 53 (עמוד 43 טור ראשון).
- הפינים לא התקיפו מעולם את שוודיה. להיפך, הם היו תחת שלי- טון שוודי במשך 600 שנה. עד שנכבשו בידי הצאר הרוסי אלכסנדר הראשון (עמוד 40 טור ראשון).
- שלמה שחר, באר-שבע

עת תכלת-לבן שבהסדרות היא נציגות תנועת החרות בהסדרות, ומהווה חטיבה במסגרת הליכוד בהסדרות הכללית.
מוטי שילד, דובר סיעת תכלת לבן בהסדרות. תל-אביב
● המדובר, כמובן בפליטת קולמוס. הדובר אינו מתייחס ל- חוכן הידיעה, ובכך- הוא מאשר אותה.

וכחול ארבה ימים...

עניינידיומא הזכירו לקורא סיפורי מיתולוגיה.

האירועים האחרונים במלחמה בי לבנון והפגנת כוח ההישרדות של העם הפלסטיני על אירגוניו ו- ראשיו, העלו לכותרות כלי התק- שורת בעולם את הסמל הספרותי המיתולוגי לכוח התחדשות וחיו- ניות וחיי נצח — העוף האגדי הנקרא פניקס, או ציפור המדבר הערבי ובספרות התלמודית שלנו:

לפי אגדה מהלכת בארצות המז- רח, זה אלפי שנה, כשמגיע קיצו של הפניקס בונה הוא לעצמו קן מובדי צמחי קטורת, ובשוררו את שיר המוות הוא מעלה אש בקינו ובגופו ומסייע לליבויה בנפנוף כנפיו. מאפר שלהבת זו מגיח שוב פניקס חדש (ראה בציור) החי שוב

למה ברגע האחרון !?

מסרי היום,
אבל עוד היום,
את בגדי החורף
לניקוי בקשת

"קשת" מנקה

מעילים, מעילי עור,
מעילי פרווה,
מעילי זמש,
חליפות, שמיכות,
שמיכות פוך.

"קשת" מנקה וצובעת
סוודרים, מכנסיים,
בגדי קורדורוי.

"קשת"

עושה אימפרגנציה

נגד חדירת גשם
למעילי גשם,
דובונים,
שקי שינה.

"קשת" מנקה...

מה לא בעצם!!!

היום...

אל תשכחי!

למעלה מ-100 סניפי קשת לשרותך אחד בודאי קרוב לביתך
המפעל: רח' מנחם יצחק 5, ר"ג, טל. 03-795141

בפרנקפורט, גם לעבור לטיסה אחרת זה תענוג.

Flug Flight	nach to	über via	planm. scheduled	verspätet delayed	Flugsteig Gate
LH 662	PEKING-DELHI		21 10		B -
LH 774	HAMBURG		21 15		A -
LH 116	PARIS		21 20		A -
LH 106	BRUESSEL		21 25		A -
LH 690	SYDNEY-MELBOURNE				-
	KUALA LUMPUR-DUBAI		21 30		R -
LH 086	AMSTERDAM		21 35		-
LH 534	MAURITIUS-SEYCHELLES		21 40		-
LH 508	BUENOS AIRES-RIO DE				
	JANEIRO-SAO PAULO		22 00		
LH 540	JOHANNESBURG-NAIROBI		22 00		
LH 538	DAR ES SALAAM-				
	ADDIS ABABA-KHARTOUM		22 40		

Besucher-Terrasse Sightseeing deck	Tabak	Radio, Phono
Duty free shop	POST	Pastry shop
Flughafen-Klinik Airport Clinic	Obst, Fruits	Apotheke Pharmacy
Kirchliche Dienste	Coiffeur	Movie Program
Jewelry, Watches	Toy Shop	Amusement Center
Articles de luxe	Cosmetics	Hotel-Reservierung
Mietwagen Rent a car	Sex Shop	Restaurant + Café Piccard
Treffpunkt Meeting point	Flowers	Photo, Cine, Optik
Bahnhof Railway station	Eiscafé	Baby-Raum Baby room

ברור שתמצא מסעדות, בנקים, מלונות ומכוניות להשכרה בשדה התעופה של פרנקפורט. אבל תמצא גם בתי-קולנוע, מספרות, בתי מרקחת, סופרמרקט, דיסקוטק מהיפים והגדולים בעולם ועוד 102 חנויות, להנאתך.

ללופטהנזה טיסות מפרנקפורט ל-120 יעדים ב-6 יבשות. לפעמים הנוסעים שלנו מצטערים שאנחנו בפרנקפורט פועלים כה מהר ואין להם מספיק זמן להינות משדה התעופה.

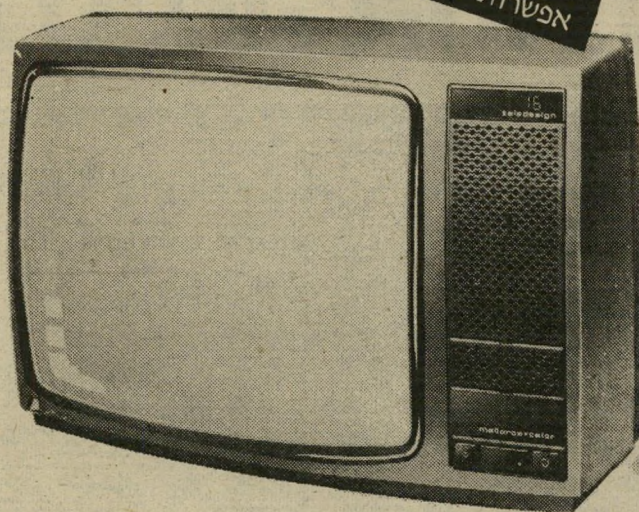
לכן זו הסיבה שאנשי עסקים בחרו בלופטהנזה כחברת התעופה מס' 1 ואת פרנקפורט כנמל התעופה מס' 1, פעם שניה ברציפות!

Lufthansa

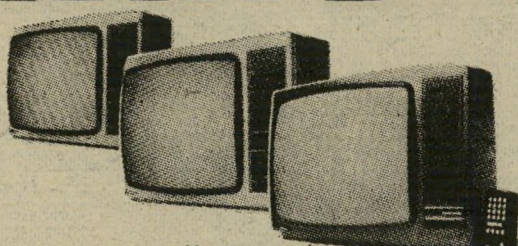

משחקי טלוויזיה אדיוקט:
3,000 שקל במקום 8,500 שקל
לכל רוכש טלוויזיה צבעונית "מץ"
מיוחד
אפשרות למשחק טלוויזיה BUILT-IN

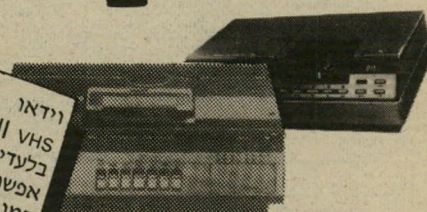

שיטת הרכישה הקלה של "מץ"
מאפשרת לך לרכוש מכשירי טלוויזיה צבעוניים מן הטובים
בעולם - בתשלומים נוחים מאד, לפי בחירתך:
9,6,3 או 12 תשלומים.
זו ההזדמנות שלך לרכוש מכשיר טלוויזיה.
אל תחכה. הזדמנויות כאלה לא נשארות זמן רב.

מץ-בלי להתאמץ

וידאו
MITSUBISHI VHS
בלעדי במץ
אפשרות לתשלומים
כמו בטלוויזיות.

טלוויזיה "האיטי" 20"			טלוויזיה דגם "22"			טלוויזיה קפרי "26"		
סה"כ	תשלומים	מזומן	סה"כ	תשלומים	מזומן	סה"כ	תשלומים	מזומן
22,627	3x4,975+	7,700	25,880	3x5,510+	9,350	29,280	3x6,644+	9,350
23,155	3x5,518+	6,600	26,356	3x6,035+	8,250	29,678	3x6,960+	8,800
23,694	3x6,064+	5,500	26,885	3x6,578+	7,150	30,080	3x7,460+	7,700
22,627	6x2,487+	7,700	25,880	6x2,755+	9,350	29,280	6x3,322+	9,350
23,155	6x2,760+	6,600	26,356	6x3,017+	8,250	29,678	6x3,480+	8,800
23,694	6x3,032+	5,500	26,885	6x3,290+	7,150	30,080	6x3,730+	7,700
22,627	9x1,658+	7,700	25,880	9x1,837+	9,350	29,280	9x2,214+	9,350
23,155	9x1,840+	6,600	26,356	9x2,011+	8,250	29,678	9x2,320+	8,800
23,694	9x2,021+	5,500	26,885	9x2,192+	7,150	30,080	9x2,486+	7,700
22,627	12x1,243+	7,700	25,880	12x1,377+	9,350	29,280	12x1,661+	9,350
23,155	12x1,380+	6,600	26,356	12x1,508+	8,250	29,678	12x1,740+	8,800
23,694	12x1,516+	5,500	26,885	12x1,644+	7,150	30,080	12x1,864+	7,700

* המחיר כולל שלט רחוק. בלי שלט רחוק - פחות 1,000 שקל מהתשלומים

וידאו מיצובישי עם שלט רחוק		
סה"כ	תשלומים	מזומן
60,000	6x7,000 +	18,000
60,000	9x4,666 +	18,000
60,000	12x3,500 +	18,000

אספקה בגמר התשלומים

וידאו מיצובישי בלי שלט רחוק		
סה"כ	תשלומים	מזומן
54,000	6x6,333 +	16,000
54,000	9x4,222 +	16,000
54,000	12x3,166 +	16,000

אספקה בגמר התשלומים

וידאו בטמקס באספקה מיידית *		
סה"כ	תשלומים	מזומן
34,000	3x6,333 +	15,000

* כולל ריבית

זה בדיוק מה שאתה צריך. בוא כבר היום!

מכשירים טובים כאלה בתנאים נוחים כאלה -

גם את זה בדאי לקרוא:
* המחירים בשקלים, לא כולל מע"מ.
* המשיג יחושב בזמן מסירת הטלוויזיה (או אם יסוכם אחרת)
* האספקה עם גמר התשלומים, אך ניתנת אפשרות לאספקה מיידית
* המחיר כולל אחריות של 5 שנים למנוחת המסך ולחלקים. אך ניתן לקצר את האחריות לשנה אחת, ולקבל הנחה של 1,000 שקל.

מץ-בלי להתאמץ

אולם תצוגה ומכירה.
רח' מודיעין 19 בני ברק טל. 799114

טלפון בעברית

קבלת זמנית

המחיר

דמי משלוח

שם פרטי

לכבוד
מץ, ת.ד. 913
בני ברק 51108
אני מבקש לקבל פרטים נוספים
על טלוויזיות "מץ" ולהשתתף
בהגרלת הפרסים

5 משחקי-טלוויזיה יוגרלו בין שולחי התלוש התלוש מיועד למבוגרים בלבד

ארצות-הברית: רגן המשיב

המפלגה הקומוניסטית. בכך הם הפגינו בלשון שאינה משתמעת לשונו פנים את דרישתם החד-משמעית לביצוע הסעיפים האנטי-אמריקאיים בתוכניתו של פאפאנדריו. נאומי הבחירות השופים שלו נגד האימפריאליזם ונגד נאט"ו תורגמו אחרי עלייתו לשלטון למדיניות מתונה וזהירה. עד כה לא ננקט כל צעד ממשי נגד הבסיסים האמריקאיים או נגד נאט"ו. גם הרפורמות בנושאי פנים

מכוחה של מפלגת השלטון פאסוק, לעומת הבחירות הכלליות בשנה שעברה. מפלגתו של ראש-הממשלה, אנדריאס פאפאנדריו, איבדה קולות רבים לטובת הקומוניסטים. גם השמרנים, הקרויים דמוקרטים חדשים, זכו בתוספת קולות על חשבון פאסוק:

● בבירת אתונה איבדה פאסוק 9 אחוז. לעומת השנה שעברה. הקומוניסטים זכו ב־6 אחוזים, השמרנים ב־4 אחוזים.

● בפיראוס הפסידה פאסוק 13 אחוזים. הקומוניסטים והשמרנים זכו ב־8 אחוזים נוספים כל אחד.

● בסלוניקי ירדה פאסוק ב־17 אחוזים. הקומוניסטים עלו ב־10 אחוזים, השמרנים ב־8.

פאפאנדריו אינו רואה בתוצאות כישלון עבורו. או עבור מדיניותו. הוא מצביע על העובדה שפאסוק ירדה, אומנם, לעומת הבחירות הכלליות — תופעה עונתית הידור בכל דמוקרטיה — אך עלתה בשיעור ניכר לעומת הבחירות המוניציפאליות בשנת 1978. מספר ראשי הערים והמועצות משרות מפלגת השלטון עלה בשיעור מרשים ביותר: 173 מכלל 276 ראשי הערים הם עתה אנשי פאסוק. לעומת 73 בלבד ב־1978.

תחיקה אנטי-דתית. כוחו של השמאל התחזק מאוד, ורוב בוחר פאסוק, שנשטתה, הצביעו הפעם עבור

מגדלי החיטה במדינת איובה, ארצות-הברית, אינם ידועים בעודף התייחסו הפוליטי שלהם. הבנתם ביחסים בינלאומיים, כמו אהדתם לבריית-המועצות, דומים לאלה של פסח גרופר, או אולי של בני שליטא. עם זאת, הם הפכו לגדולי התומכים בקידום יחסי-המסחר בין שתי מעצמות-העל. הסיבה לכך ברורה לחלוטין: עודפי יכול עצומים, עובדה הגורמת ליידה במחירים. לעומת זאת, שוב נכשלה התקלאת הסובייטית, והיבולים בברית-המועצות גרועים מאיפסם בעבר.

נשיא ארצות-הברית, רונאלד רגן, הוא אילם של מגדלי החיטה. הוא מדבר בלשונם, פרימיטיבי כמיהם, ומר כן לשרת את האינטרס שלהם. אפילו על חשבון הדוגמות האנטי-סובייטיות שלו. רגן לא היסט לשחק את תפקיד יוסף המשביר של ברית-המועצות, השואה עליו, השבוע הודיע לסובייטים שהוא מוכן לספק להם כמות דמיניות כמעט של גרעינים: כ־25 מיליון טון!

ימים חסיני אמברגו. ההודעה עצמה אינה חורגת מהמדיניות המקובלת על רגן בנושא זה. אבל התוספת הפוליטית היא משמעותית ביותר: ארצות-הברית מוכנה

מתבצעות בעצלותיים, חרף שינויים חשובים בתחום החקיקה הליברלית והאנטי-דתית. מומחים לענייני יוון סבורים, שתוצאות הבחירות יביאו לחשבון נפש רב-משמעות בשורות פאסוק, ואף לביצוע כמה סעיפים רגישים במצע הבחירות, שהוקפאו עד כה כ"בלתי-מצויאותיים".

עיראק:

תמיכה באבונידאל

ההרפתקה האיראנית של סאדאם חוסיין, שליט עיראק, עלתה לצבאו ביוקר רב. עד כה נהרגו 25 אלף עיראקים במלחמה, עשרות אלפים נפצעו ונפלו בשבי. ההישגים הצבאיים הם אפסיים, המחיר הכלכלי גבוה מאוד, ועיראק איבדה חלק ניכר מימורותיה, שהיו מציאותיות למדי, להיות מעצמה איזורית חזקה.

מבחינת התקציב הלאומי, המלחמה היתה יכולה להיות עוד יותר הרתי-אסון, אלמלא התערבות סעודיה ונסיכויות הנפט. לפי שעה הן עדיין מסבסדות את הגירעון ה־חודשי, המגיע לשני מיליארד דולר לחודש!

סיוע כזה אינו יכול להיות מוגש בלי אישור מפורש מוושניגטון, שעדיין מתברכת בהצלחתה להוציא את עיראק מתחום ההשפעה הסובייטית.

מוסלמים במדינת הסובייטית. סאדאם מנסה לחקות את עבד-אל-נאצר המנוח, ולתמרן בין המעצמות. האמריקאים מתנים סיוע בהפסקת העידוד לטרור, אבל מסייעים לעיראק נגד האיראנים, גם בלי שתנאי זה יתמלא. עיראק מקבלת ציוד רב מצרפת ומבריטניה, ולאחרונה, אחרי הפסקה ארוכה, קיבלה מישלוח חדש של 12 מטוסי מיג 25 מברית-המועצות. כאן מסייע לסאדאם האינטרס האובייקטיבי של שתי המעצמות: שתיהן בעצם עוינות את איראן! הסיכסוך האמריקאי-איראני הוא ישן וגלוי לעין, אבל גם הסובייטים מתעבים את מישטרו של חומייני ו־חוששים מפניו.

לברית-המועצות יש שתי סיבות טובות לחוסר אהדתה לאיראן: אנשי חומייני מגישים סיוע חומרי, מוסרי ומוראלי רב למורדים האנטי-סובייטיים באפגניסטן; ברית-המועצות מגלה דאגה הולכת וגוברת מפני ההשפעה האיראנית על מוסלמים רבים במרכז אסיה, בתוך המדינה הסובייטית.

מצב דברים מסובך זה מאפשר לסאדאם חוסיין לתמוך בגלוי במרצח הפלסטיני אבונידאל, בוגד ופרובוקאטור, שפגע יותר מכל אדם אחר באירגון המייצג את בני עמו, אש"ף.

דם יהודי. העיתונאית הבריטית קלודיה רייט ביקרה השבוע בבגדאד, ואף ביקרה במשרדו של אבונידאל, הפועל בגלוי בבירה העיראקית. לאור הודאות שאירגון זה ביצע את הרצח בבית-הכנסת ברומא, ואת ההתנקשות בחייו של השגריר שלמה ארגוב בלונדון, יש עניין רב ב־דברים ששליט עיראק אמר לגבי רייט על אבונידאל:

"את מתארת את אבונידאל כטרוריסט. אבל אני איני מתאר אותו באותם מונחים. אבונידאל הוא ערבי מילטאנטי, טי, והוא רשאי בהחלט לעבור בעיראק, לשהות בה ככל שיחפוץ. אנו נוהגים בו כבערבי. אין לנו שום זכות להתייחס בפוליטיקה שלו."

ראש מדינה, הנהגת מסיוע אמריקאי גדול, מצהיר ב־גלוי על אהדתו לברית-המועצות. אבונידאל, האם העובדה שיש ראל אינה מוחה על כך נובעת מכך שאבונידאל זה, ששפך הרבה דם יהודי, משרת באורח אובייקטיבי ועיקבי את האינטרסים של ממשלת בגין?

קוסטה ריקה:

יאוש

זה לא מילה

יומון ההסתדרות דבר מדווח שישראל תגיש סיוע כלכלי נדיב לקוסטה-ריקה, ירידה נאמנה של המדינה היתודית באמריקה-הלאטינית.

ידידיה של ישראל נעשים מיום מרשימים יותר בעוצמתם הפוליטית והכלכלית. נוסף לרבי-סון חדר, שליטה הנאור של דרום-לבנון, מצאה ממשלת מנחם בגין מישגת של ממש באמריקה הלאטינית. יש בכך

פינחס ספיר
יותר עניים מאיתנו

גם הישג פסיכולוגי עצום: קיימת בעולמנו מדינה הזקוקה לסיוע כלכלי מישראל! אייפסר שלא להיזכר בבדיחה ישנה מימי פנחס ספיר העליונים:

ספיר, שהיה אז שר-האוצר בממשלת ישראל, עבר יום אחד ליד מקבץ נדבות בניו-יורק, זורק לכובעו שטר של דולר אחד. הקבצן הנעלב החזיר מייד את הכסף ואמר לספיר: "מתברר לימקצוע אני לא מקבל נדבות!"

מנחם בגין עם בנין
בדרך חזרה

להעניק לסובייטים 180 יום חסינים מכני אמברגו. להחלטה זו השלכה מרחיקת-לכת. ברית-המועצות רשאית לבצע כל צעד הנראה לה בזירה הבינלאומית, כמו פלישה לפולין למשל, בלי שתחוש מהפסקת יצוא החיטה מארצות-הברית.

עמדה אמריקאית זו עומדת בניגוד גמור לתקיפות הרבה, שהיא מגלה בכל הנוגע לפרויקט צינור הגז הסובייטי למערב-אירופה. כאן המניע הוא כפול. לא רק השאיפה למנוע שיתוף-פעולה אירופי-סובייטי, שאינו בשליטה אמריקאית מלאה, אלא מחויבותם של ג'ורג' וילץ וקאספר ויינברגר לסעודיה. שליטי ריאד חוששים, גור הגז יגביר את ההשפעה הסובייטית באירופה, וזר את היבשת מחלק ניכר מתלותה בגזיה ערבית. ש כאן עימות גלוי בין האינטרס הערבי ובין האינטרס של ברית-המועצות. לפחות באורח תיאורטי, היתה צריכה ישראל לתמוך בנושא זה דווקא כסובייטים!

פירסום במעמד של רגן. ארצות-הברית אינה מסוגלת להתמיד במסר כפול כזה לזמן ארוך. השבוע כבר נמסר מוושניגטון על נטייה לעיין מחדש בנושא צינור הגז. הברייטי שידר מלונדון שרגן קיים תהייעצות, "פר-טית" בנושא עם שרי-החוץ לשעבר, אלכסנדר הייג. זו היתה השיחה הראשונה בין השניים, מאז סולק הייג ממישרתו לפני יותר מחודשיים. פרשנים רואים בשיחה התחלה של מיפנה מסויים במדיניותו של רגן כלפי אירופה, וכייר סום ניכר במעמדו של שרי-החוץ הנוכחי, ג'ורג' שולץ. הייג מסמל קו פרו-אירופי ברור, ויתכן שרגן ימנה אותו כשגריר לתפקידים מיוחדים. מעמדו יהיה דומה לזה של אורויל הארימן בממשלות תחת נשיאים דמוקרטיים.

יוון: מיפנה

לצד שמאל

הבחירות לעיריות ולמועצות המקומיות ביוון גרעו

"גני ניצה" בנתניה

דירת יוקרה בנתניה מול הים

+ דירת נופש באילת ובטבריה לכל החיים חינם

רק 58,000 דולר (לחמש דירות בלבד)

פתוח במוצאי שבת
לרגל המבצע ידוע משרדנו כהל אבי
ראשון לציון פתוחים במוצאי שבת
החל מצאת השבת

צורה לא מלואנים
נקבל את דירתכם הישנה במחיר מלא, ההפרש
ישולם באמצעות משכנתא והלוואה עד
1,500,000 שקל בתשלומים נוחים.
בטחון מלא לכספי הרוכשים.

• ברח' כץ, החלה ההרשמה ל-2 בנינים בני 9
דירות בלבד.
דירות משוכללות דו-מפלסיות בנות 4 חדרים.

ראשון לציון

- דירות בנות 3½ חדרים במרכז השקט.
- דירות בנות 4 חדרים במערב העיר (גם לכניסה מיידית).
- כ"גן הברושים" פרויקט יוקרתי ומיוחד צמוד ל-7 דונם גן בשכונת אברמוביץ. דירות דו-מפלסיות בנות 5 חדרים עם כל השכלולים.
- מבצע - 5 דירות מ-75,000\$

המחירים אינם כוללים מע"מ

חינם!

טלפון 03-267059 ונשלח אליך בדואר חוברת מהודרת ובה שפע פרטים ותצלומים על פרויקט היוקרה - "גן הברושים"

אברהם גינדי

"גני ניצה" מול הים

ברכת שחיה כרמית, מגרש מניס בחצר, 2,3,4 חדרים.

באיזור היוקרתי הנישא והיפה ביותר בנתניה, ליד פארק רחב ידיים ומול הים, הולך ובונה פחייקט מגורים חדשני כמוהו עוד לא היה בארץ. גני ניצה. בית חלומות של ממש, בית שנועד לפנק את דיריו, ולהעניק להם הרגשת נופש אמיתית יום יום.

"גני ניצה" נבנית בסביבה מפוארת ומצטיינת בעיצוב חזותי מרהיב ותיכנון סביבתי נפלא. ברכת שחיה, מגרש טניס משובח, לובי מפואר ותיכנון פנים מיוחד לכל דירה. יתכונות אלו יעניקו לדיירים סגנון חיים אחר וסגנון זה יכול להיות שלך.

מה תקבל כד"ר "גני ניצה"

- כל דירה צופה אל הים.
- מערכת עצמאית להסקה ולמיים חמים לחיסכון מושלם.
- חדרי רחצה מרוצפים בקרמיקה ובחורסינה צבעונית.
- זרמים תת מימיים באמבטיה בשיטת ה"ג'אקוזי".
- מטבח בסגנון אמריקאי, ובו גם שיש גרניט.
- כיור המטבח ממוקם מתחת לחלון הפונה לים.
- שטיחים מקיר לקיר בחדרי השינה.
- מרצפות שיש איטלקי גדולות בסלון, ובפינת האוכל (שלוש דוגמאות לבחירה).
- תאורה דקורטיבית בחזית.
- לובי מפואר עם חדר מדרגות רחב במיוחד.
- מערכת אינטרקום/טלביזיה לזיהוי מבקר.
- מועדון תרבות.
- מועדון בריאות וכושר.
- חניון תת קרקעי.

דירת הנופש בהחאם לתקנון החברה.

קנו דירה באחד מהמקומות הבאים ותהנו מדירת נופש חינם באילת ובטבריה לכל החיים!

כאשר אתם קונים דירה אצל אברהם גינדי, אתם משנים את סגנון חייכם ועוברים לדירת פאר בסטנדרט עילי, כמקובל אצל אברהם גינדי. בנוסף לכך, תזכו ללא הגבלה בשתי דירות נופש - באילת ובטבריה. דירת הנופש המרהיבות תעמודנה לרשותכם שבועיים בשנה - שבוע באילת ושבוע בטבריה - במשך כל החיים.

תל-אביב

- בנין יוקרתי במיוחד ברח' לסל 22 בבנין בן 8 דירות בלבד. דירות בנות 3½ ו-4 חדרים ודירות עם גג.
- בצפון תל אביב, איזור ל', נותרה דירה אחת דו-מפלסית בת 5 חדרים.
- בצפון הסולידית ברח' חתם סופר 9 דירות דו-מפלסיות בנות 4 חדרים בבנין בן 8 דירות בלבד.

רמת-השרון

- בפרויקט גני השחן, בלב רמת-השרון, דירת פאר בנות 3½ חדרים.
- דירות בנות 3 חדרים + גג + חדר על הגג.

נתניה

- ברח' דינגוף 16-18 בבנין יוקרתי במיוחד, דירות בנות 3 ו-4 חדרים הכוללות שכלולים לרוב.
- ברח' ראשון לציון דירה בת 6 חדרים.

פתח-תקוה

- ברח' קלישר 11, בנין מפואר בן 14 דירות בלבד. נותרו 2 פנטהאוזים בלבד.
- ברח' דגל ראובן, 3 חדרים + גג + חדר על הגג ו-4½ חדרים + גג + חדר על הגג ושכלולים לרוב.

אברהם גינדי

ראשון-לציון

הרצל 62

נתניה

הרצל 18

רמת-השרון

סוקולוב 84

פתח-תקוה

חיים עוזר 28

תל-אביב

ככר הסריוה ה'באיד 10

אברהם גינדי בונה דירות שאנשים אוהבים

אנשים בעולם

סטפאני בת שלוש

סטפאני עם אמה גרייס קלי ואחד הכלבים שלה בחופשת חורף, לפני שנה, בגסטאדט

סטפאני עם צווארון-בריאות בצאתה מבית-החולים

סטפאני ממזנקו:

בלי' אומא

כל הימים והיפות של אירופה חגגו לאחרונה בתוסים ובחצוצרות את שיחרורה של הנסיכה סטפאני מבית-החולים הפרטי, שבו היתה מאושפזת מאז התאונה הקטלנית שגרמה למות אמה. גרייס ממונא-קו. הכל השתתפו בצערה, ועוד יותר מזה דאגו לפשפש בכל מע" שה ממעשה בבית-החולים ולדווח על-כך לעולם הרחב. כמו, למשל, שבית-החולים, הנושא את שם אמה, הוא בעצם קליניקה ברמה של בית-מלון מפואר, שבו מגישים ללקוח החולה תפריט מגוון ושונה לכל ארוחה וארוחה, מתוכו הוא יכול לבחור. ועוד ידעו לספר, שהנסיכה הצעירה (בת 17 היום) סירבה לאכול, היתה נתונה למרה שחורה ורק אחותה הבכירה, קארוליין, הצליחה לשכנע אותה להכניס משהו לפיה מזמן לזמן. עכשיו נושמים הכל לרווחה. סטפאני בחוץ, אמנם עם צווארון בריאות (בתמונה השמאלית למטה). והדרך הראשונה שלה מבית-החולים הובילה אותה לר"ר פא שיניים, שהתבקש לספל בשתי השיניים שגשברו בתאונה. הנהג בנסיכה הזאת היה אביה, הנסיך רנדיה.

סטפאני כבת חמש עם אמה, אביה ואחיה אלברט

אנשים בעולם

פעמיים הלמוט:

אחד נכנס

אחד יוצא

גרמניה המערבית החליפה מנהיג. אבל בראשה ניצב עדיין הלימוט. במקום הלימוט שמירט הי-יוצא (בתמונה השמאלית) יש עכשיו הלימוט קול (בתמונה הימנית). שמירט הסוציאלי-דמוקראט משתדל להפגין שיוויון נפש, מתנהג כמי שזכה בנופש אחרי שנות עמל ארוכות מאוד. מבקר לעיתים קרובות בכנסייה הכפרית שליד ביתו, כדי לגנון פוגה של באך על העוגב, ועורך טיולים ארוכים ברגל יחד עם אשתו. מי שכונה ב"גרמניה" האיש עם הקאסקט, ה"פך להיות קמצן מתמיד בהכרוזותיו לעיתונות. לשאלון שנשלח אליו מברלין, ענה בקיצור מוחלט: מיקצו — כלכלן. מישפחה — אשה ובת. המאכל המועדף: אינ. הי" משקה המועדף — אינ. מתלהב — לעיתים רחוקות. מתרגז — כן. הלמוט קול מכונה, לעומת זאת, "הענק השחור מהפאלטין". תשע שנים הוא ממתין בראש המפלגה הנוצרית-דמוקראטית לתפוס את השלטון. יריביו ואהדיו מסכימים בנקודה אחת בלבד — גם אלה וגם אלה טוענים שלעולם אינ לדעת מה הוא חושב. לבד מן השם הפרטי, יש לו עוד נקודה אחת משותפת עם יריבו הפוליטי, שניהם נשואים לנשים בשם אנלורה.

סטפאני פאורס: החבר הכי טוב

אחת הזוכות (באותה תחרות של העיתון אס) כחביבת הקהל האמריקאי בטלוויזיה אינה אלא גברת הארט, ששמה האמיתי **סטפאני פאורס**. במשך שנים רבות ניסתה גם היא להתפרסם על המסך הגדול וקצרה תהילה מן המסך הקטן דווקא. סטפאני, ששיכלה לא מזמן את בן-זוגה לחיים **ויליאם הולדן**, אינה נפרדת מפריוי, הלא הוא הכלב שלה גם בסידרה. חייית-השעשועים היא מקור נחמה לסטפאני, שכמו הולדן אהבת מאוד חיות.

ויליאם שאטנר: הקברנים מן החלל

עם צאצאיו'תיו מתוצרת כדור הארץ

בשדורים חזורים, ודמויותיהם הם גיבורים עממיים, כמו סופרמן ופופאיי. עד כדי כך, שהקולנוע הקדיש לאחרונה שתיים מההפקות היקרות ביותר להרפתקאות מחודשות של צוות אנטרפרייז. תוך מאמץ ניכר להחזיר להפלה בחלל את כל הצוות המקורי, עם ויליאם שאטנר בראש. שוב ההצלחה ניכרת, ושאטנר הוא אישיות פופולרית, המרבה להנחות טיקסי חלוקת פרסים, כמו זה של העיתון הפופולרי אס — שם ביקר יחד עם שלושת בנותיו, **לסלי** (24), **ליזבת** (20) ו**מלאני** (17).

ויליאם שאטנר הוא שחקן ותיק, ידוע ומוכשר מאוד, שזכה להערכה רבה, הן בתיאטרון והן בקולנוע. אולם את תהילת הנצח שלו הוא חייב לאחד התפקידים היותר שטוחים שלו, כקברניט ספינת-החלל אנטרפרייז, בסידרת הטלוויזיה מסע בין כוכבים.

כאשר הופקה הסידרה לפני יותר מעשור שנים, היתה הצלחתה פשוטה. אולם מאז היא הפכה ב"אמריקה פולחן של ממש, כשהיא משודרת שוב ושוב.

תרים פלדה "סקוריט"

דרוש אותו מהקבלן שלך.

תריסי "סקוריט" מצטיינים ביתרונות מיוחדים ובלעדיים, המעניקים להם תפקידים מעל ומעבר לתריסים רגילים. התכונה הבולטת ביותר של "סקוריט", דגם מיגוני, היא תוספת של מוטות פלדה בכל שלב, הקבועים בתוך המסגרת ומהווים מערכת ביטחון מתוחכמת להפליא של תריס וסורג יחיד. ויש עוד תכונות חשובות:

- (1) עמידות בפני בלאי — ללא הגבלה של זמן ובכל תנאי אקלים.

- (2) גוונים יציבים — אינם משתנים ואינם דוהים.
- (3) הגנה מפני פריצה — קשיחות השלבים והמסגרות יוצרת ביטחון ואמינות.

להשיג בשני דגמים: דגם מיגוני, ודגם רגיל.

תריסול בע"מ

תעשית אלומיניום לבנין, ת.ד. 104, רמת-השרון 47100, טלפון 5-477151. סניף חיפה והצפון: רחוב זבולון 6, חיפה 33217, טלפון 5-644184 (04).

להשיג בחנויות הבאות:

ת"א והשרון: טל. 477151; חיפה: טל. 664320; הקריות: טל. 733575; ירושלים: טל. 233072; באר-שבע: טל. 79945; בני-ברק: טל. 707756; רמת-גן: טל. 721942; אשדוד: טל. 25350; נתניה: טל. 28743; רחובות: טל. 50176; טבריה: טל. 21541; חולון: טל. 851110.

יש מסעדה בחמאם!

יפן העתיקה
EL HAMAM

מפרץ שלמה 10, יפן עתיקה, 03-837000
פתוח מ-19.00 - 2 לפנות בוקר.

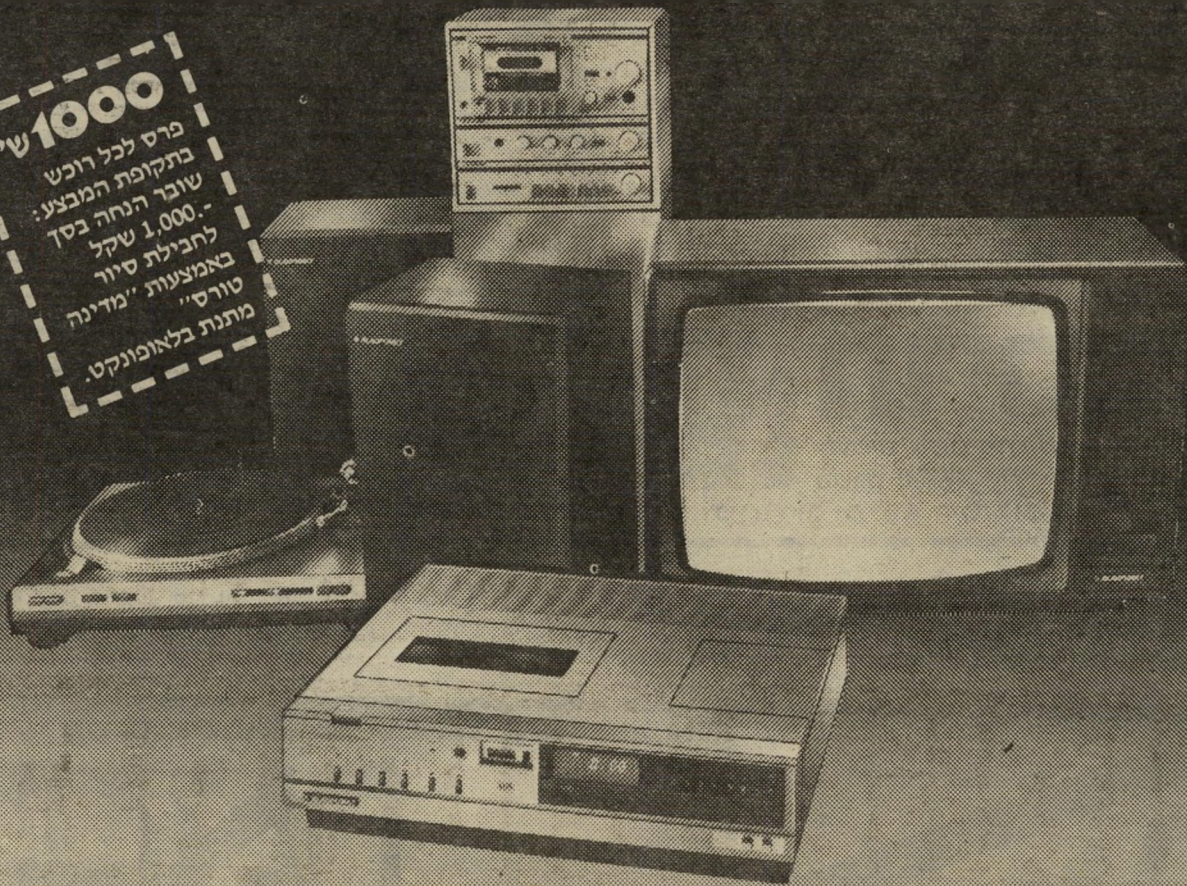
משתלם לשלם ב-
ישראכרט

ת ו ט ר מ פ ל ח י י ל

בלאופונקט ב-14 תשלומים

1000 ש"י
פרס לכל רוכש
בתקופת המבצע:
שובר הנחה בסך
1,000.- שקל
לחבילת סיוור
באמצעות "מדינה
טורס"
מתנת בלאופונקט.

עכשיו, אתה כבר לא צריך להתפשר...

... כי בתנאים כאלה, גם טלוויזיה וזקרתית
כמו בלאופונקט לא תגרום ל"חורים"
בתקציבך.

קח לך היום טלוויזיה מהשורה הראשונה
בעולם, טלוויזיה שאינה נותנת פרנסה
לטכנאים ותהנה ממנה עוד הרבה שנים.
קח לך בלאופונקט היום, וגמור לשלם רק
בעוד 14 חודש.

בלאופונקט: טלוויזיות צבעוניות, וידאו,
סטריאו — פאר תוצרת גרמניה.

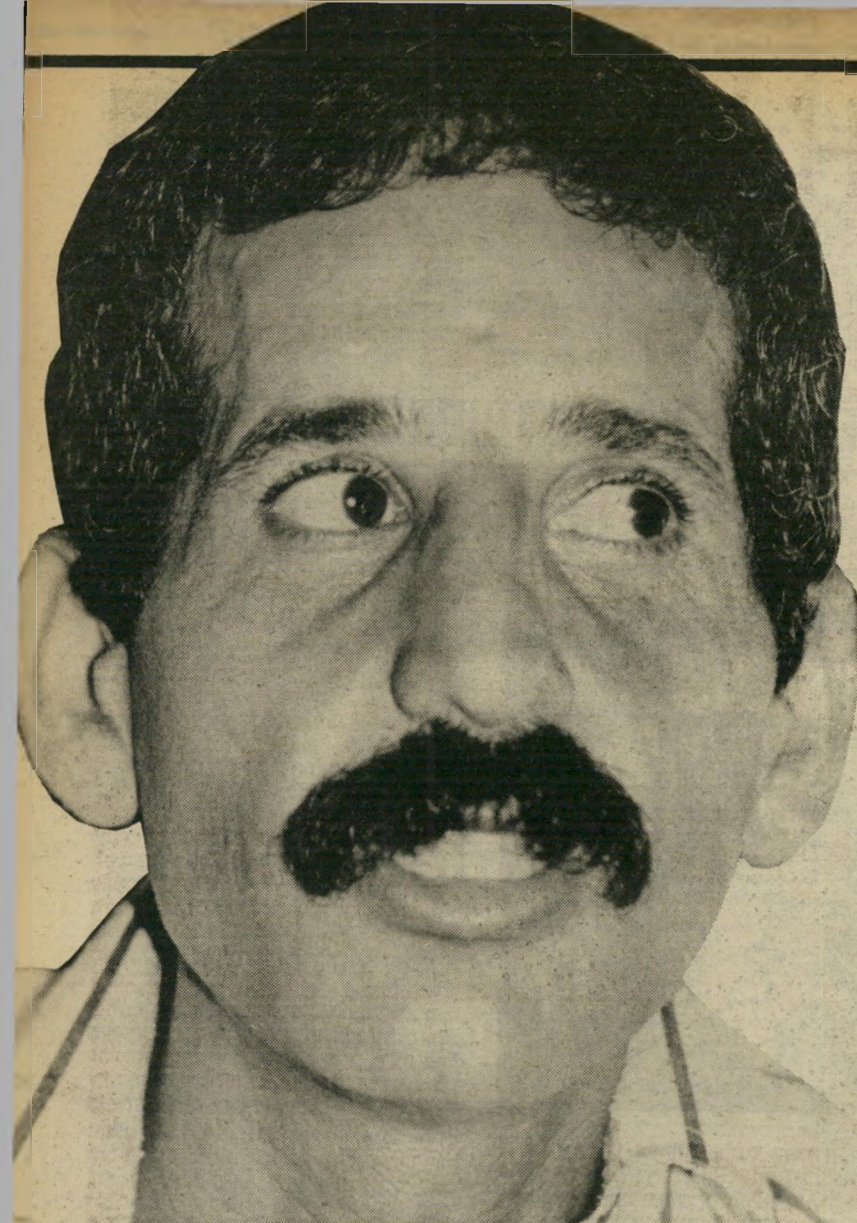
טבלת מחירים
תמצא אצל הסוכנים.

היבואן הבלעדי:
טרכף יבוא בע"מ,
בוגרשוב 70 ת"א טל: 293005.

BLAUPUNKT
בלאופונקט-בכל מחיר

תל-אביב: מרכז שיווק ישר, בני-יהודה 1 ת"א; וידאו קלסיק, אבן גבירול 54; שיווק הוגן, דיונגוף סנטר, לבל אליהו, שד' ירושלים 29 יפו; אלרד, אלגבי 106;
אורית, אחד העם 19 ● נבכתיים: נתנאלי, כצנלסון 18 ● נתניה: רדיו אלוט, 'ויצמן' 5; טלרן, ויצמן 18; רדיו צליל, שמואל הנציב 3; חשמלית, שמואל
הנציב 26 ● רעננה: בועז שרותי טלוויזיה, בורוכוב 24 ● חדרה: חשמלית, הרברט סמואל 80; שוייצר, הרברט סמואל 68 ● חיפה: טרקלין חשמל וילברשטיין,
הנביאים 25; צביקה בית הסטריאו, הנביאים 12; 'יהודה אטיאס, הנביאים 15; סימפוזיה חיפה, הרצל 85; אריה מכשירי חשמל, רח' נטיב 2 ● קרית-ארתא: שפרן
העצמאות 38; פטמן, העצמאות 50; ויזגר, 'יוספטל 55 ● קרית-ביאליק: קול-אור סביניה, השקדים 2, סביניה ● נהריה: טלסטר ליבוביץ, תחנת אגד, שדרות
הגעתון 3 ● קרית-מוצקין: פלג, השופטים 13 ● נצרת: סלון סביון, רח' סביון 3 ● אשדוד: חשמל כהן, מרכז מסחרי ד' ● רמלה: אסתר אוניברסל, ביאליק 2 ●
ירושלים: צדוק שיר, שמאי 23, רדיו מאיר, רח' לונץ 5; סבטיני, צלאח א-דין 32 ● באר-שבע: א.א. אלקטרוניקה, העצמאות 48; סלון איתני, רח' הפלמ"ח 65
(ליד קולנוע מרכז) ● חולון: סלון חולון, סוקולוב 82 ● רמת-השרון: סנסור, סוקולוב 42 ● ראשון-לציון: עלפי, הרצל 103; אמנון ברנפלד, רוטשילד 39 ●
רמת-גן: חזי אלקטרוניקה, בית-הפועלים 4; סלון אלקטריק, הרצל 187 ● נפ-ציתא: פינקלשטיין, רחוב ויצמן ● בית-שמש: שטיינברג, מרכז מסחרי.

20 גברים ונשים. מדוע? אני יכול רק לנחש. כנראה, כתוצאה משמועות שקש-ניות על אישים בכירים בצבא, בדרגות גבוהות, המקיימים אורח-חיים הומוסקסואלי. הוא חקר את 20 החיילים בצורה מאוד משפילה, בצירוף שאלות אישיות, שלא היו שייכות לחקירה. הוא דרש מכל אחד ואחת רשימה של כל אלה שהם מכירים, בגיל 18 עד 35 — בצבא ומחוץ לצבא. כלמי אלה שהתנגדו, הוא השתמש באיומי-סחיטה.

לנו נדמה, שהחקירה באה לאתר ולעצור התקדמות קצינים בצבא. הסענה היא, שהקצינים ההומוסקסואלים נתונים יהיו לס-חיטה, אך הם הרי מסתירים את אורח-חיים, משום שהאקלים החברתי הוא כזה שאינו מניח להם להיחשף. כשאנו מס-בירים זאת לשלטונות הצבא, אנו נע-נים בתשובות מתמקמות.

הוצאנו את העניין החוצה דרך ועדת החוץ והביטחון של הכנסת. הרמטכ"ל מי-נה קצין חוקר. זה הדיע שקצין ביטחון-שדה ממחנה-מטכ"ל לא חרג מסמכויותיו, אך החקירות נפסקו.

זה נותן לגיטימציה לקצינים אחרים, שירצו לחקור ולעשות קאריירה על חש-בון ההומוסקסואלים. השיטה התפשטה למ-נות אחרים. ידוע על חקירות במחנה

קהילה ההומוסקסואלית ביש-אל ראל עומדת לפני שואה. ההומו-סקסואלים נרדפים כיום על-ידי השליט-נות, לראשונה בהיסטוריה של ישראל, כקולקטיב.

הדובר, יהודה סופר, ההומוסקסואל ש-היה אמור להופיע בתוכנית זה הזמן, שב-הנחיות רם עברך, שעות אחדות לפני התוכנית פסל מנכ"ל רשות השידור, יוסף ("טומי") לפיד, את הראיון בטענה ש"יר-שלים אינה סאן-פרנסיסקו". ובטענה שלא יתכן לארח הומוסקסואל בתוכנית למיש-סחה, המשודרת בשעת לילה מוקדמת. כל זאת, מבלי לדעת את תוכן הראיון המד-הים, שאמור היה להיערך עם סופר.

ביטחון-שדה

משפיל

ומר, יליר עיראק, תושב רמת-גן, הוא כפי 38. גופו רזה והוא נראה צעיר מכפי גילו. שפם עבות מעטר את סניו. מזה שבע שנים הוא מתגורר באמ-סטרדם ומייצג את האגודה לשמירת זכויות הפרט בישראל — אירגון ההומו-סקסואלים בהולנד, ובוועד-הפעולה של

יהודה סופר, הומוסקסואל שהופעתו

בטלוויזיה בוסלה ברגע האחרון, עמד

לחשוף לפני הצופים שרשרת

התנכלויות לקהילת ההומוסקסואלים

מצד המ'מסד והמ'שטרה

סכנת-מוות להומואים

כך המשכתי לעבוד באותו מקום כאזרח עובד משרד-הביטחון, ובמקביל השלמתי תואר ראשון במתמטיקה ובסטטיסטיקה, באוניברסיטת תל-אביב. אני מקיים פעילות הומוסקסואלית מגיל 14. בצבא זה היה אך טבעי להסתיר זאת. שיחק לי המזל שאני לא תואם את דיר-מוי הגבר ההומוסקסואלי, וכך יכולתי לי-המשיך ולהסתיר את אורח-חיי מבלי לעורר חשד.

היום, כשאני מביט אחורה, אני מבין שזה לא קרה לי פיתאום. זו היתה התפת-חות אישית, מרגע שאני זוכר את עצמי. באותה תקופה זה הוסתר מבני-המשפחה מסיבה פשוטה: אנו גדלים בחברה, שבה מרגע שאתה נולד אתה מקבל חינוך שצריך להוביל לכיוון אחד ויחיד, חינוך להגש-מה מינית הטרנסקסואלית, לגישואין ול-הולדת 2.3 ילדים — על פי הסטטיסטיקה. כאשר זה נודע לבני-משפחתי, לא סבלתי נידוי חברתי. אני משייך זאת למוצא הפרולטרני של המשפחה.

צור

ניאורוטי

מישרד-הביטחון לא ידעו על נסיותי. עבדתי במקום רגיש במישרד, ואילו הם היו יודעים על כך, הם היו מגרשים אותי מהמקום בבעיטה. מאז מלחמת יום-הכיפורים ראיתי בד-אגה לאן מתפתחת החברה הישראלית. כבר אז ראיתי נסיגה בחושפ"ה הביטוי הי-פוליטי-חברתי ובחושפ"ה הפרט לחיות את חייו כרצונו. הוזהיתי פוליטית עם השמאל בארץ, הבנתי שהמצב ילך ויחמיר. היום אני רואה בדאגה, שלא טעיתי. עד יום-הכיפורים התנהל ויכוח בחברה

מאות, נגד ביריונים המסרידים אותנו. במקום תשובה, החלו המעצרים. פנינו למפקד מחוז תל-אביב ונציגי האגודה אף נפגשו איתו בסוף אוגוסט. הוא הודה לפני נציגי האגודה, שהמישטרה מתכוור-נת להטריד את ההומוסקסואלים ולאסוף עליהם מידע.

ב-7 בספטמבר שיגרנו מכתב ליועץ ה-מישפטי לממשלה, שבו ביקשנו את הת-ערבותו להפסקת המעצרים — דבר שלא היה בארץ מעולם — וגם פנינו ליועצת המישפטית של המישטרה. עד היום לא קיבלנו תשובה, בגן-העצמאות לא היתה שום פעילות חריגה, שדרשה התערבות המישטרה בקייץ האחרון.

בעזרת עורך-דין לקחנו תצהירים מהאז-רחים שנעצרו בגן-העצמאות. אחד מהם הוא בן 71. אני לא מעלה על דעתי שהוא מסוגל להטריד מישהו. מישהו סיפר אנוני-מית, ששוטרים הצעידו קבוצת אורחים מהגן לתחנת-המישטרה.

את התצהירים התכוונתי לחשוף בתוכ-נית הטלוויזיה, באותו ערב שבו הופיע לגמרי במיקרה ניצב אברהם תורגמן, מפי-קד מחוז תל-אביב, אך זה נמנע ממני, משום שרשות-השידור אינה מוכנה להת-ייחס לבעיית האזרחים ההומוסקסואליים בארץ.

לגבי, לא היה חידוש בכך. אני חזיתי את התופעה כבר בשנת 1975. והחלטתי לעזוב את הארץ. כבר לפני כן הבחנתי בהרעת מצב ההומוסקסואלים בארץ, למרות שלכ-אורה, כלפי חוץ, נפתחו מועדונים ורבים דשו בנשוא.

בשנת 1950 העלו אותי לישראל מעי-ראק, בתחילה גרנו במעברה ואחר-כך עברנו לרמת-גן. למדתי בעממי ובתיכון, עשיתי שירות צבאי, מתוכו שישה חודשי קבע ביחידת המחשבים של צה"ל. אחר-

בצפון-הארץ ובסביבות באר-שבע. גם שם זה נפסק, כאשר סיפור חקירות מחנה מטכ"ל יצא החוצה. נפסק עד להודעה חדשה.

תאורה נגד

ביריונים

א הספקנו להתאושש מפרשת החר-יילים וכבר נחתה עלינו מכה בגן-העצמאות.

לפתע, ללא כל סיבה, החלו להופיע שוטרים בגן, המוכר כמקום המיפגש התל-אביבי של ההומוסקסואלים, והתחילו בפר-עולות ריכוך. הם תפסו גברים הומוסקסוא-אליים ואמרו להם, שהם צריכים להיעלם מהגן, ושידיעו על כך לחבריהם, אחרת המישטרה תתחיל במעצרים.

נעצרו אורחים רבים. בהערכה זהירה: בין 100 ו-300. כן, אלה המיטפריים. הם נעצרו בטענות שווא, כדי לחקור אותם על יחסיהם-מין שלהם ובנסיון להרכיב רשימה של אורחים בעלי נטיות הומוסק-סואליות. אורחים נעצרו ל-48 שעות, נדרשו להודות בנטיות ההומוסקסואליות, לפרט מגעים הומוסקסואליים ולמסור מידע על אחרים. כל זה לווה בהערות ובמג-שים משפילים, ולדעתנו המישטרה חרגה מסמכויותיה.

בזמן המעצר איימו השוטרים על האזר-חים שהם יועמדו לדין באשמת שוטטות או הטרדת תיירים. כולם שוחררו אחרי זמן, ללא האשמה, ולא נאמר להם אם הם יועמדו לדין.

יש לנו סברה מדוע זה קרה. האגודה שיגרה מכתב לראש-עיריית תל-אביב, שלמה להט, וביקשה עזרה לשירותים ש-נותנת האגודה. ביקשנו תאורה לגן-העצ-

האירגון הבינלאומי לשיחרור הומוסקסוא-לים ולסביית.

אחרי שסופר התבשר על ביטול הראיון עימו בזה הזמן הוא ניהא את להעניק ראיון להעלות הזה, שבו פירט את הבעיות המ-ציקות לאוכלוסייה ההומוסקסואלית בארץ, דרישותיה ויחס החברה בארץ ההומוסקסוא-אליים בהשוואה למתרחש בהולנד. לדעתו, שיחרור ההומוסקסואלים והלסביות הוא חלק משיחורר החברה, שלא יעשה על-ידי הבורגנות.

סיפר סופר:

הגעתי לארץ בסוף ספטמבר, לחופשה. מכיון שאני פעיל מאוד בתנועה בהולנד ונמצא בקשרים טובים עם האגודה הישר-אלית, ראיתי צורך להתחקש עם חברי האגודה. הם חיפשו אדם שיארח להר-פיע בטלוויזיה, ושיחשוף את עצמו פומ-בית, כדי להציג את הבעיות המציקות לקהילה שלנו.

לא הייתי מאושר מהרעיון. חשבתי שצריך למצוא לכך אדם שחי ושגר בארץ, ואני לא נמצא כאן כבר כמה שנים, אך מכיוון שלא נמצאה אלטרנטי-בה — הסכמתי להופיע בתוכנית, שיזמה הטלוויזיה.

מייד טילפנתי לתחקירן של זה הזמן. שוחחנו שעתיים, ושנינו היינו מרוצים. התרשמתי שהוא היה מרוצה. ושהוא הע-ביר את התרשמותו הלאה. התרשמתי שהתחקיר המוקדם שהוא עשה אכן עוסק בבעיית הקהילה ולא בבעיה האישית שלי. לא התכוונתי לדבר בתוכנית על עצמי, אלא על הבעיות החמורות שמהן סובלים ההומוסקסואלים בארץ כיום.

התכוונתי לדבר על שני נושאים: יחס הצבא ויחס המישטרה אלינו. בשני תחוי-מים אלה חלה הרעה חמורה ביותר. קצין ביטחון-שדה במחנה מטכ"ל חקר

(המשך מעמוד 33)

הישראלית בין הימים והשנאים. מאז המלחמה הישראלית. הוויכוחים הם בין הימים הקיצוניים וזה המגדיר עצמו כימין פחות קיצוני.

כבר בתחילת שנות השישים גמלה בליבי החלטה להילחם בדיכוי ההומוסקסואלים בכל מקום שיתאפשר לי. ניסיתי לרתום את החברה שמסביב לרעיונות האלה. אך זה היה בלתי-אפשרי — גם בחברה הישראלית וגם בחברה ההטרנסקסואלית.

אלא אם כן המיספר קטן יותר, בגלל הגירסה המוגנת של ההומוסקסואלים משראל, בעיקבות רדיפות. בהולנד מעבירים ההומוסקסואלים ולס-ביות שיעורים בנושא בבתי-ספר יסודיים, במסגרת שיעורי-מין. ואילו כאן פוחד יוסף לפיד, שאנו נלקל את נפש הנער, לעומת זאת, מראים להם בשעה 9 בערב מלחמות עם הרוגים, זה מחנך, לא מרעיל את נשמת הדור הצעיר, כנראה. תמיד היה בחברה הישראלית יסוד שאפישר היה לדבר איתו. ואולי, לכאורה, אפישר היה לדבר איתו.

כנס לי לתחת. ועוד ועוד — אלה ביי-טויים השגורים בפי כל. שלוש שנים לא הייתי בארץ וכשבאתי, גיליתי שהעבר רית הזדהמה והפכה עוד יותר אנטי-הומוסקסואלית. זה לא מפתיע. זהו חלק מתהליך שבו נעשית החברה הישראלית יותר מליטריסטית, וכך היא פוגעת יותר ויותר בפרט ובחופש-הביטוי שלו. כשרוצים להוכיח שחל שיפור ביחס ל-הומוסקסואלים, אומרים לנו שהם מתגייסים לצבא. זה נכון. מאז מלחמת יום-הכיפורים, היה צורך להגדיל את כוח-האדם

בהולנד יש 30 אלף חברים באירגון לשיח"ר הומוסקסואלים. כשקורה משהו שנר-אה כמו איום על הקהילה. ניתן לארגן אלי-פנים להפגנת סולידריות. כך קרה לאחרונה, כאשר מורה לסביית פוטר בבלגיה, או כשהופר חוזה עם ההומוסקסואל באחת העירות בהולנד.

בישראל פועלת האגודה בעיקר כלפי פנים, ולא כלפי חוץ. אך כאשר הקהילה בארץ מתחילה להיות מותקפת, החברים נדחקים לקיר ומתחילים להגיב. ההידרדרות בישראל היא היום בכל הש-

בעית ההומוסקסואלים לא תיפתר על רחבת-הריקודים של מועדוני ההומואים. היחס הגרוע אלינו הוא חלק מהידרדרות החברה הישראלית

ב-1975 נסעתי לאמסטרדם. לקח לי זמן להתאקלם. אחרי-כך הצטרפתי כחבר פעיל באירגון לשיח"ר הומוסקסואלים בהולנד. המשכתי לשמור על קשר עם החברה הישראלית, כי לא נותקתי מכאן מבחינה ריגשית. המשכתי לבוא לכאן מדי שנה לחופשות.

כשישבתי בהולנד, התחלתי להבין עד כמה מדוכאים ההומוסקסואלים בישראל. גם בהולנד לא הגיעו ההומוסקסואלים למצב האופטימאלי, אך השאיפה היא בתי-השגה. ההומוסקסואל צריך להיות שלם עם עצמו, ושלא יהיה לו צורך ניאורוטי להר-גיש את ההומוסקסואליות שלו כלפי חוץ. זה יקרה כאשר החברה ההטרנסקסואלית לא תדגיש כל הזמן את ההטרנסקסואליות שלה.

התחיקה בישראל היא תוצאה של הש-תקפות המצב החברתי בה. בהולנד התחיקה היא מתקדמת. משום שיש דעת-קהל אהדת שגורמת לתחיקה. יש הדדיות בין בית-הגנבה ודעת הקהל.

בישראל קיים עדיין חוק האוסר קיום יחסים הומוסקסואליים בין גברים. זהו חוק בריטי משנת 1868, והוא עוסק רק בגבי-רים. משום שבאותה שנה לא היתה התג-לית של אשה שסכסואליות משלה. נכון שאיש לא הועמד לדין על קיום יחסים הומוסקסואליים בין גברים, אך החוק קיים ותמיד אפשר יהיה להפעיל אותו. בהולנד, לעומת זאת, לא קיים חוק כזה. בהולנד יש חוק הנקרא "חוק טיפול שווה". זהו חוק האוסר אפליה כלשהי על רקע מיני, של גבר או אשה, על פי מצב מישפחתי, או העדפה מינית. שני גברים או נשים, המתגוררים ביחד, מהווים זוג לכל דבר. הבורד אינו מוסלה בעבודה, בדיוור, או בכל שיטחי החיים.

בישראל, לעומת זאת, החוק הקיים הי-אוסר קיום יחסים הומוסקסואליים. מתיר למעשה אפליה בכל שיטחי החיים. למרות שאין חוק שעל פיו חייבים לזרוק אותי מהדירה, אם אני הטרנסקסואל. ביטול החוק, ברוב מיקרי בכנסת, תהיה לו השפעה אך לא יהווה מהפך חברתי. לעומת זאת, כדי שתהיה כנסת נאורה, צריך שיווצר אקלים חברתי מסור-ים, שאותו אנו חסרים בארץ.

„מזדיין בתחת“

הווינר נערך סקר דעת-קהל על היחס להומוסקסואלים וללסביות. רק עשרה אחוז ביטאו דעה שלילית. כל השאר ביטאו דעות חיוביות בדרגות שור-נות.

אנו נלחמים היום בהולנד על כך שהומו-סקסואלים יקבלו מיקלט מדיני, אם יש סכנה לחייהם במקום מגוריהם. הולנד התנתה את הצבעתה בעד הצטרפות יוון לשוק האירופאי המשותף בכך, שזו תב-טל את כל החוקים המפלים ההומוסקסואלים. והיוונים עשו זאת. בארץ לא שמעו על כך, כי בארץ לא מכירים במיעוט ההו-מוסקסואלי ובזכויותיו.

אחת השאלות המוכרות היא כמה הומו-סקסואלים יש בחברה זו או אחרת. אפשר תמיד לחזור לדו"ח קינסי המפורסם. הוא קבע שיש ארבעה עד חמישה אחוז הומו-סקסואלים אקסלוסיביים. אבל שליש מה-אפסולוסי האמריקאית קיימה לפחות שישיה מגעים הומוסקסואליים בתקופות חיים שור-נות. שני שלישם קיימו לפחות מגע מיני הומוסקסואלי אחד בחייהם.

בארץ אין סיבה שהמצב יהיה שונה.

תצהיר

אני הח"מ לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב כדלקמן:

1. הנני יליד שנה 1911 ועליתי ארצה בשנת 1932.
2. כיום א', 29.8.82, בשעה 21.30 נכנסתי לבדי בגן העצמאות בתל-אביב. לאחר כמה עשרות פסרים בלבד ניגש אלי בחור צעיר בבגדים אזרחיים, הורה לי לעצור ולספור לו את תעודת הזהות שלי והודיע לי אני עצור.
3. הצעיר אמר לי שהוא שופר.
4. לשאלתי הוא פנה סאני מואס ב"פסרד לתיירי". אך באותה עת לא היו תיירים בסביבה ולמספה לא היה אף אחד בסביבה ואני לא פניתי לאיש ולא דברתי עם אף אחד.
5. הכניסו אותי לניידת עם עוד 3 איש ולקחו אותי לתחנת המספרה ברחוב הרכבת.

תצהיר שהוגש לאגודה הישראלית לזכויות הפרט, על-ידי ההומוסקסואל בן 71. הוא נעשה במישרו של עורך-הדין משה ברגר מרמת-גן, ואמור היה להיות מוצג בתוכנית הטלוויזיה זה הזמן. הקשרי טיפ, שאחרי שהוא הוכנס לניידת, בעיקבות מעצרו בגן-העצמאות. סיפרו לו השוטרים שהם פועלים בהשראתו של שלמה להט. בתחנת המישטרה שאלו אותו כמה זמן הוא הומו, ושמענו שהוא מיסרד לתיירים.

בן 71

תצהיר

אני הח"מ לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב כדלקמן:

1. כיום א', 29.8.82, בשעה 21.30, סילתי בגן העצמאות בתל-אביב, לבדי כאשר אדם בבגדים אזרחיים ניגש אלי כאחור, חסס אותי בחזקה בצוואר והודיע לי שהוא שופר וכי אני עצור.
2. למרות שאלותי השופר לא הודיע לי מדוע עזר אותי ואיזו עכירה הוא חוסר כעברתי.
3. השופר לקח אותי לניידת (ביחד עם עוד 3 עצורים אשר נעצרו באותו זמן - אך לא באותו מקום) אשר הסיקה אותי לתחנת המספרה ברחוב הרכבת בתל-אביב.
4. בניידת טען אחד השוטרים, בתשובה לשאלתי מדוע עצרו אותי, כי אני הספרתי תיירים אך העובדה היא כי היו תיירים בסביבה המצויה, לא דברתי עם תיירים או עם אדם כלשהו והייתי לחלוטין לבדי בעת מעצרי וקודם לכן.

תצהירו של אחור, שנעצר בסוף אוגוסט בגן-העצמאות. בתצהירו הוא סיפר, שהשוטרים שאלו אותו מדוע הוא מסרד תיירים, אם הוא מקיים יחסים עם גברים ועם מי, אם יש לו חבר ואם הוא יכול למסור מידע על אנשים הידועים כהומוסקסואלים. גם מיסמך זה אמור היה להיות מוצג בתוכניתו של רם עברון, אולם הראיון בוטל בהוראת יוסף לפיד.

הסדרת תיירים

וואו הוחלט לגייס ההומוסקסואליים ובלתי-כשירים אחרים. זה לא מצביע על שום שינוי ביחס ל-ההומוסקסואלים, אלא להיפך. ההומוסקסואל לא יכול להיות קצין. אין לו אפשרות לחתום קבע, הוא משובש בתפקידים שמב-חזנת הצבא נחשבים לנחותים — תפקי-די מינהלה. היו מיקרים של קצינים בקבע, שנודע שהם הומוסקסואלים התחזו עימם הותר, נזרקו מהצבא.

בעייה של

מעמד-ביניים

יפפרי החברים באגודה. בארץ ובהולנד, מעידים על חששם של ה-הומוסקסואלים כאן אפילו להתאחד. בארץ יש 300 חברים. רבים מוכנים להזדהות ושומרים על קשר, אך מעבר לכך הם חוששים.

טחים. אם לא נעצור זאת בזמן, רבים יברחו. בארץ יש היום שני דברים בלבד: אינפלציה ומלטיירציה. שני הדברים מה-וויים נימוק לכל אדם שלא לספל בבעיות חברתיות.

אני לא מוציא מכלל אפשרות שהאני-פלציה היא מתוכננת, כדי שהאדם יוכל שלא יוכל לחשוב על ערכים פוסט-מטריי-אליסטיים. היחס או יותר נכון אי-היחס לקהילה ההומוסקסואלית בארץ נובע מה-גישיה הכללית של ההתעלמות מבעיות חברתיות.

לדעתי, ההומוסקסואלים מהווה בעיה בקרב מעמדה-ביניים, היא לא מהווה בעיה בקרב הפרולטריון. הסטיגמה שדבקה ב-ההומוסקסואל אינה מוכרת בקרב הפרול-טריון.

נדמה לי, שזה משום שהפרולטריון הוא קבוצה שקרובה יותר לריגשותיה. אצל הפרולטריון הסכסואליות באה לידי ביטוי בצורות שונות, כמו ההומוסקסואליות. הישר עה לא תצמח, אם כן, מליברליזם אלא מסוציאליזם שישחרר את החברה על קהי-לותיה השונות.

עד כאן דבריו של סופר.

תורגמן על

„אלמנטים“

מפקד מישטרת מחוז תל-אביב, אברהם תורגמן, התבקש להגיב על האשמות שהועלו נגדו על-ידי סופר ב-נוגע למעשי המישטרה בגן-העצמאות: ביקורי השוטרים במקום, מעצר ההומו-סקסואלים והשפלתם בעת מעצמם.

אמר תורגמן: הדובר אינו אונייטיבי בנושא, ועל כן הוא מציג את פעילות המישטרה בצורה מסולפת ובלתי-נכונה.

לצערי, הפך כן זה, מרדת החשיכה, למקום ריכוז לכל מיני אלמנטים מפוק-פקים — יהודים ובני-מיעוטים — חלקם הגדול מוכר לנו כעבריינים פעילים ב-תחומי-פשיעה שונים.

אזרחים ותיירים לא מעטים נפלו קורבן לפעילות פלילית. כגון חטיפת-תיקים. תקי-פות ומעשים מגונים והצעות בלתי-מוס-ריות. בחלק גדול מהמיקרים האלה הוברר, שהמבצעים נימנים עם באי-הגן, או שיצאו משם לפעילותם או שנמלטו לשם אחרי שביצעו מעשיהם.

חובת המישטרה לגלות עירונות סביב מקום מסוג זה, ואנו פוקדים אותו באותה מידה כשם שאנו פוקדים מקומות אחרים, כדי להבטיח את שלום הציבור וביטחונו. לא יתכן, שגן ציבורי הממוקם באזור-תיירות שוקק, יהפוך למרכז לפעילות פלי-לית מכל סוג שהוא ובכלל זה פעילות ההומוסקסואלית. עם כל הכבוד, גן ציבורי אינו מועדון פרטי להומוסקסואלים.

נפגשתי בלישתי עם נאשי הוועד ל-שמירת זכויות הפרט והסברתי להם עמ-דתי, ואחזור על כך גם כאן: המישטרה לא מתנכלת להומוסקסואלים בחור שכאלה. זו לא המדיניות שלי, ואין לי כוונה כזו. פעילות המישטרה מודרכת אך ורק מהי-שיקול של שמירת הביטחון, הסדר הציבורי ומניעת-פשיעה. הוריתי לאנשי מחלק-המסור לעדן עד כמה שהדבר ניתן את המגע עם ההומוסקסואלים שאינם מוכרים כעבריינים, ואשר מסתובבים במקום.

יחד עם זאת, צריך להבין שמי שמתרועע עם אלמנטים מפוקפקים בגן מסוג זה, מסתכן בכך שייבדק על-ידי המישטרה. כאשר זו פוקדת את המקום, וכפי שהס-ברתי, יש למישטרה עניין לפקוח עין על הנעשה בגן זה. כן-ציון ציטטרין

"נזם האוכל בא התיאבון לויזה."

יש לר ויזה - הרווחת!

לבלונדיני עם "גלי"
החומות שישב במוצאי
שבת שעברה אצל שמיל
בקפה ובמשך שעה
תמימה, יחד עם חברו
(הג'ינג'י עם ה"גלי"
הגבוהות) הסתכלו
והסתכלו וריכלו... בנוגע
או לא צבוע) התשובה: ל
שלא תבדוק בעצמך?!
מקום ובאותה השעה. ה
שישבה מולכם.

גלי זה אופי... וזהו.

לויכוח ביניכם (צבוע א צבוע! וחוץ מזה למה יום שיש זי באותו בלונדינית (האמיתית)

עכשו חדש! בחנויות הספורט המובחרות וברשתות השיווק תמצאו את בגדי הספורט של "גלי".
סוטשירטס, טרנינגים, ופרטי לבוש אופנתיים אחרים שהולכים נהדר עם הנעלים של "גלי".
"גלי" זה אופי... וזהו.

נשים לא עומדות בפני אוזו מטקסה

רוח קלילה מלטפת את הפנים
ונושאת עימה ניתוי מלח וריח
ים. הספינה מתגנדרת לאיטה
ובני-גלים קטנים טופחים על
ירכיה.

אוזו מטקסה, משקה האלים.
עם מים צוננים וקרח. אוזו
מטקסה עם השקיעה, עם שחר,
לפני, אחרי ובין הארוחות. אוזו
מטקסה, תרבות ההנאה
האמיתית של אגן הים התיכון.

נשים לא עומדות בפני אוזו
מטקסה, גברים שותים אותו.

METAXA

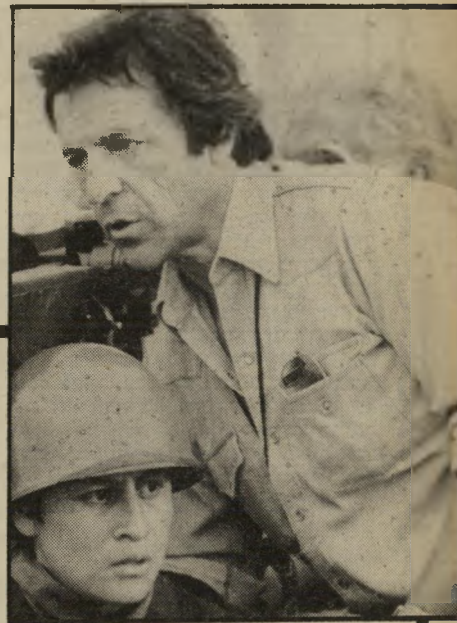

יודית פוגאני ורוברט קולטאי ב"אנשים כפרט נע" של טאר הבנאליות והרכושנות

שבע שנים הפרידו בין הפקת הסרט "הונגרי יום ללא מחיר" שיוצג בקרוב בישראל, ובין הקרנתו הראשונה מחוץ לגבולות הונגריה. הוא שוחרר לפסטיבל ונציה ב-1980, שם זכה בפרס אריה הזהב. וכך ניתן הכשר בימאי פטר גוטאר — שישב במשך תקופה ארוכה מובטל מכל מלאכה — לשוב אל מאחורי המצלמה. ה"הוכחה לכך שהוא אכן מוכשר באה כאשר סירטו השני, הזמן התלוי, זכה השנה בעוד ציור של פרסיס בינלאומיים.

קשה לדעת מה בדיוק הניע את הרשר יות בהונגריה להניח את הסרט במקרר זמן רב כל כך. סרט אחר, שגם הוא נמצא בארץ, בשם העד, המתין שם 12 שנה עד שהותר להצגה. במישטרים כמו הונגריה, לא מבקשים יותר מדי הסברים, מה עוד שלפחות שם, מי שמזדיין במידה מספקת של סבלנות, זוכה בסופו של דבר להיות מוצג. כי הליברליזציה העוברת על הקולנוע ההונגרי בשנים האחרונות יכולה ל"עורר קינאה אפילו במדינות המתועבות אל עצמן כחופשיות ובנות-יחורין לחלוטין.

עננים שחורים. אכן, גם היום קשה להניח שהמסד ההונגרי יכול לשכנע נחת מסרט כמו יום ללא מחיר. זוהי תמונה קודרת, מדכאה וחטרת-רחמים כל כך של החיים בהונגריה, שאינה מרשה ולוא

קוסטא גאכרס דון קישוט

לפני כשבועיים ביקר בישראל, בעיולם שם וכתובת, הבימאי קוסטא (קונסטנטינו) גאכרס. הוא סייר להעניק ראיונות עיתונאיים כלשהם, אך לא הכחיש כי בכוונתו לעשות סרט על ישראל. לעומת זאת, לפני כמה חודשים, בנצ'ר, בל קאן, שם הציג את סרטו "נעדר", העניק ראיון מיוחד ל"העולם הזה" (לעורכת המדור עדנה פינרו).

התמודדות עם נושאים גרוניים וחבוקי עולם אינה גורמת דך להרגיש דון קישוט?

המעלה הגדולה ביותר של דון קישוט היא, שכל אחד מאיתנו יכול להזהות אתו. כל מי שניחן במידה כלשהי של ביקורת אירונית על עצמו, מבחין עד מהרה שרוב יומותיו בחיים הן דון קישוט. סינח.

העיקר, בסופו של דבר, הוא לשאוב הנאה מן היוזמות האלה, ואני אישית נהנה מאד ממלאכתי. הנסיון המתמיד שלי להבין את טיבעם של בניהאדם ואת התנהגותם מעשיר אותי ללא הרף. אני מנסה להבין באותה המידה את הטובים ואת הרעים.

איך חושש שהמלודרמא תיות בסירטך החדש עשויה ליצור אצל הצופה הזדהות בלתי-מסוייגת?

יותר או מאושרת יותר מן הסביבה המרור פטת שלה. זהו עולם אכזרי, שבו לכל יש מחיר, וכל אדם רואה זכות לעצמו לפרוע את השטרות של הטובות הקסנות או הגדולות ביותר שעשה. זהו עולם של אנשים רודסי בצע, גלמודים ואגר כיים, עולם המעורר סלידה, זעם ורתתי עה במתבונן בו — לא משום שהבימאי לא הצליח במשימתו, אלא משום שסירב להתפשר ולוא בפסיק אחד, לכל אורך הדרך.

אבק שריפה. רק התיירים מסוגלים להאמין שהונגריה היא עמק האושר. כל בית, כל פינה חדשה עושים אולי רושם של הרמוניה מושלמת מבחוץ, אבל בפנים, זו חבית של אבק שריפה. הדובר אינו פטר גוטאר אלא בימאי הונגרי אחר, לסלו לוגוסי. שהתחיל לעשות סרטים בצרך באותה התקופה, לוגוסי הראה את הונגריה

יודית פוגאני ופסידיה אספרגליוס ב"יום ללא מחיר" של גוטאר המטרייליזם הקיצוני

גריה שלו, הונגריה שבה אשה היא עבד נרצע במישפחה שכולם עבדים נרצעים, הונגריה מלאה רחוקה באנשים קפואים, שהרגש והעדנה קפאו בהם מזמן, אולי בגלל החיים הקשים, אולי בגלל בסדר סירטו, שנקרא בלעג תודה, הכל בסדר מראה כיצד נערה צעירה המקוה להיות עצמאית, נשאת לגבר מבוגר ממנה ב"הרבה, מוצאת עצמה משועבדת לו ולי משפחתו, מעין מאסר עולם ללא אפשרות של עירעור על פסק-הדין.

"שינויים מרחיקי-לכת אירעו בחברה ההונגרית בשנות ה-70", אמר בימאי הונגרי אחר, צעיר מגוטאר ומלוגוסי. שמו: בלא טאר. "המשבר הכלכלי הצור למי הפך גם אצלנו את המטריאליזם ב" חיים לערך חשוב ועקרוני. עם זאת, צורת הסיפורת הישנה יותר, ההישענות על אירועים היסטוריים משמקים בעקיפין את האקטואליה, החלה לדעוך ופינתה מקומה לסיגנון דרמאטי חדש".

השנה, בלוקארנו, אפשר היה לראות את הסיגנון החדש של טאר: פועל יוצא בקו ישיר מן הסרט יום ללא מחיר של גוטאר. אותה שחקנית מופיעה בשני הסרטים — אצל גוטאר בתפקיד מישנה, אצל טאר בתפקיד ראשית (שמה יודית פוגאני). השימוש במצלמה מוחזקת ביד והקריבה המתמדת לדמויות, כאילו הונח מתחת לזכוכית-מגדלת כדי שיראו את כל הפגמים שבהן, הדגש המושם על הדריפה אחרי רכוש חומרי, שהופכת את החיים לגהינום.

סירטו של טאר, אנשים בסרט נע, מראה באכזריות תהומית כיצד זוג נשוי, הוא פועל והיא עקרת-בית, חיים בתוך תופת פרטית שבה הם קורעים זה את זה לגזרים, אינם יכולים לחיות יחד ואינם מעזים להיפרד.

חריקת שיניים. כל זאת, כדי להסיר ביר שהסרט של פטר גוטאר, שעשוי להי"ראות לעיניו של הצופה הישראלי, המריר גל לאסתטיקה המלוטשת של הסרטים ההונגרים שהוא ראה עד עכשיו, כנס, כברוטאלי, וכאלים, אינו כזה משום ש-

קוסטא גאכרס: "הנעדר" זה לא רק צילמה

שנעלם כמה חודשים קודם לכן בסך-סלור דור, מסתבר, שהסיפור שלהם זהה לסיר פורה של מישפחת הורמן בסרט שלי. גם אותם דוחים בלך-רשוב במישרדה-חוזך אמריקאי, וגם במיקרה שלהם ברור לחלוטין, כי הצבא חיסל את הבחור משום ש נחשד בקשרים עם שמאל.

בסרט יש הרגשה, שהאשמה העיקרית מוטלת על כיתפי ה"אמריקאים, כאשר הצילום הם לכל היותר המוציאים לפועל של מזימות הביון של ארצות-הברית.

הרגשה זו אינה מדויקת. היא נובעת אולי מן העובדה, שהסיפור מטפל אך ורק בצד האמריקאי של הפרשה, מנקודת המבט של אמריקאי — האב שמחפש את בנו בין קורבנות ההפיכה. זאת היתה נקודת-המבט האפשרית היחידה שלי. מי אחר שהתבססתי על פרשת הורמן. אין ספק בעיני שהצילום ביצעו את כל מעשי-הזוועה, ואי-אפשר להאשים את האמריקאים במעשים עצמם. לדעתי, הקצינים היו בהחלט בשלים דיים כדי לעשות כל זאת בכוחות עצמם. אבל גם אין לי ספק, שהם קיבלו את כל העזרה האפשרית מן האמריקאים.

מה היתה תגובתם של האמריקאים הצעירים שראו את הסרט?

אני חייב לציין, שאיני יודע כיצד היו מגיבים אם היו יודעים ב-1973 ששני אורחים אמריקאים צעירים נרצחו על-ידי מישטר רודני דרום-אמריקאי. היום אחרי ניקא-ראגואה וסך-סלודור, דעת הקהל כבר התיגלה, במידה מסוימת.

עברתי עם הסרט בהרבה קאמפוסים, יותר מחמשת אלפים סטודנטים ראו אותו, ואני חייב לומר, שאף אחד לא קם לסעון, שהעובדות המוצגות בו אינן נכונות, או שהסרט מציא דיבה על המימשל האמריקאי. וזה אולי רומז לגודל האכזבות, ש"הכינו את הסטודנטים האלה לסרט כמו נעדר.

עם הדמות הראשית — אב המח"פ ש את בנו שנעלם בצילמה — עד כדי כך, שהצופה יתעלם מן הרקע הפוליטי?

זה סיכון שנטלתי על עצמי, אבל זה חלק בלתי-נפרד מסיפור-האמת הזה.

אני סבור שאם הצופה יזדהה עם האב, הוא ישכח את הרקע. אני חושב שהוא יגיב כמו האב, יתיר את החוויה כמהו, הוא יראה בעיניו את ההפיכה הצבאית ואת המצב שגילה. איני מאמין שאפשר לשנות אנשים בעזרת סרטים, אבל אם אנשים כמו האב, או הצופים המזוהים עימו, מתחילים לחשוב בכיוון הנכון, מהו זו אצלם ולוא קצת, זה המירב שאפשר להשיג בעזרת סרט.

באיזו מידה ההיסטוריה היא אישית שקד השפיעה על סוג הסרטים שאתה עושה?

מבלי להיכנס לפסיכואנליזה, הייתי אור שמצד אחד אני תוצר של התרבות היוונית המודרנית, כלומר של מדינה הייכנת מבחינות מסוימות לעולם השלישי, וחוויתי על בשרים את הכיבוש הנאצי, את המהומות שלאחרי המלחמה ואת מאבקי קריהכות שם. מצד שני, אחרי כל-כך הרבה שנים בצרפת, אני חש כחלק בלתי נפרד של התרבות הזאת, ויש להניח שה"עימות בין שני מרכיבים אלה מוביל אותי לסרטים שאני עושה, ולגישה שלי בעשיתם.

בזמנו, התחלת לעבוד עם פאטריציו גוזמן על הסרט התעוה"המאבק על צילמה" וחרדת, תחת זאת עשית את "נעדר". מדוע?

היתה לי הרגשה שאירועים אשר התרחשו לפני כמעט עשור עשויים להיראות היום בעיני אנשים רבים כהיסטוריה ישנה וחטרת-עניין. אך נעדר יכול להיות אקטואלי בהחלט גם היום. כאשר הצגתי את הסרט בניו-יורק, בחורף שעבר, פנתה אלי מישפחתו של עיתונאי בשם סאליבן, מסתבר, שהסיפור שלהם "צולס וופג

האיש אשר עשה אותו אינו יודע את מלאכתו, אלא מפני שזו היתה כוונתו מי ראש. כמה מן הסצינות בסרט הזה נראות כחריקת שיניים וזעמת. לדוגמה — אחרי שחברתה לדירה של גיבורת הסרט מתה, מופיע אחיה, שעד אז לא הראה כל סימני חיים, ומתחיל לאסוף בחמדנות מטורפת כל מה שנדמה לו כי נותר אחרי אחותו. זהו אחד מאותם הרגעים שבהם מתחשק לקום מן המושב, לעלות ולסטור לדמות שעל המסך.

מי שיתבונן היטב יוכל אולי להבחין בנוסטלגיה מסוימת לזמן עבר, לאנשים שחיו בעולם שלו יותר, או לפחות כך הם עושים רושם. אלא שאפילו אשליה זו אינה נותרת בשלמותה — כי גוסאר מפגיש את גיבורתו עם המאהבת של אביה המנוח, ומאהבת זו חושפת עבר שלא היה שונה כל כך מן ההווה. ואפילו האהבה — אותו הערך העליון שכל הרומנטיקאים אהבו להיאחז בו — אינה אפשרית, בחברה שאותה מתאר ג'ורג' סאר — כי היא אינה יותר מאשר אחד מן הצרכים של גוף האדם, ואכן כך היא מוצגת על המסך. אם האנשים הם כאלה, אם שמה המישטר הפוליטי והאנושי שבו הם החיים הפכו אותם לכאלה, זו כבר שאלה נפרדת. ואולי בגלל התשובה לשאלה זו, נאסר הסרט במשך שבע שנים להצגה מחוץ להונגריה.

תדריך

חובה לראות

תל-אביב — האדומים, שיר אשיר בגשם, שודדי התיבה האבודה, ג'ורג'יה, חמסין, האיש שרצה להיות מלך, ירושלים — נסין העיר, גאליפולי, חמסין, חיפה — ג'ורג'יה.

תל-אביב

*** שיר אשיר בגשם (רב-חן, ארצות-הברית) — כבר שלושים שנה ש-

יודי ניאקו ב"תודה, הכר בסידור" אנשים מכורים

ג'ק קלי שר בגשם ונשאר יבש. במילים אחרות — הסרט לא התבלה ולא הוזקן כהוא-יה. הקולנוע מנוצל כאן בכל היבטיו האמנותיים: הקול והתבונה מתמזגים בתוך סיפור, המסביר את משבר הקולנוע הישראלי, מוסיקה מקסימה וכוריאוגרפיה מלאה תשואה, מבצעים מעולים (ג'ין קלי, דונאלד או'קונור ודבי ריינולדס) ותסריט מלא עליצות מדבק. *** שודדי התיבה האבודה (דרייב-אין, ארצות-הברית) — מערכון מיסתרין מודרני, המשחק בכל האמצעים הטכניים של הקולנוע בלי ניסיון להיראות גינני או סביר. בידור בהא הידיעה.

ירושלים

*** נסין העיר (רו, ארצות-הברית) — שוטר בעל מצפון מחליט להשוות את השחיתות במישטרה ובתוך כך מפיל חללים מידידיו ומסכן את עתידו המקצועי והאיש. מבוסס על ספרו הי תעודי של רוברט דלי, משחק הפליא על-ידי טריר ויליאמס.

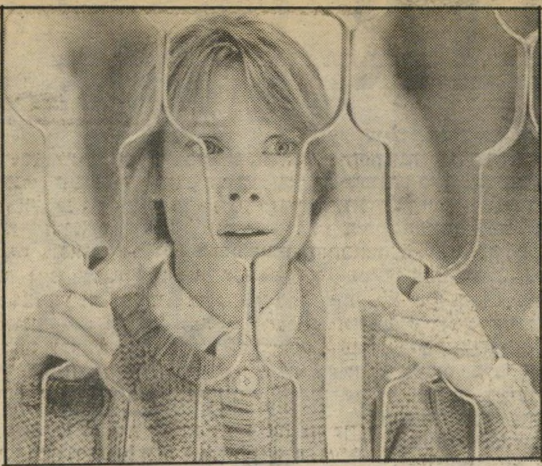
פוליטיקה

צדקנית

נעדר (גת, תל-אביב, ארצות-הברית) — אחרי מרד הקולנועים ביוון, מישפטי סלנסקי בצ'כיה, המחזרת בדרום-אמריקה ומישטר פטן בצרפת, הגיע הבני מאי היווני הגולה קוסטא-גאברס גם להפיכה הצבאית בצ'כיה, שאותה הוא מציג בכל האכזריות הבוטה והקיצוניות שיש לה. החלוקה בין הטובים והרעים ברורה כל-כך, שקשה להבין איך אפשר היה בכלל להוליד מישוה שולל.

מעשה בבחור אמריקאי שנשע לצ'ילה, לעזור לאומה מתפתחת, ונעלם עם תחילת ההפיכה הצבאית. אביו (ג'ק למו), אזרח אמרי, מכובד והגון, המשוכנע שבתור אזרח אמריקאי יש לו זכויות, פונה לנבחרי עמו כדי שימצאו את הבן. כאשר דבר אינו קורה, הוא נוסע בעצמו לצ'ילה, ויחד עם כלתו (סיסי ספייסיק), מתחיל מסע-אימים לתוך עולם-החוויות של המישטר הצבאי, כאשר הכל מנסים לשכנע אותו, בעזרת-מצב מהממת, שבנו התנדף באוויר, מרצונו הטוב. ככל שנמשך המסע, מאבד האב את אמונתו במישטר, שנראה לו קודם לכן מושלם, בעקרונותיו ובמני-היגיו.

סצינות הפעילות או הזוועה עשויות ביעילות רבה מאוד. קוסטא-גאברס מטיב לצייר את האלימות הפושטת במהירות רות ברחובות, את המרתפים שבהם מושלכות גוויות כאילו היו ערימות של פסולת, את הקירות האטומים, שבהם נח-

סיסי ספייסיק: האם בעלה התנדף?

קלים אותם המנסים להתחקות אחרי האמת. אולם כדרכו, הוא מאמין שגודש מוסיף לאמינות, והוא מוסיף עוד ועוד מראות מחרידים, עד שהצופה מתחנן ומפסיק להגיב — תוצאה הפוכה מן הכוונה.

באותה הצורה הוא גם נוהג בחלוקת הדמויות למיני-וונים הפוליטיים. אין ספק שבצד אחד ניצבים כל הטו-בים, בצד השני כל הרעים. בקיצור, זהו עוד אחד מאותם סרטים פוליטיים צדקניים.

דוגמניות

ספרותיות

עשירות ומפורסמות (לימור תל-אביב, ארצות-הברית) — השם אומר הכל. זה אחד מאותם הסרטים, שבהם האנשים הפשוטים מתבקשים להתבונן בהע-רצה בדמויות המושלמות שעל הבד — במיקרה זה שתי נשים צעירות, יפות וגם מצליחות ומכשרות באופן יוצא-מן-הכלל.

כאשר מדובר בכל-כך הרבה — מעלות, מובן שאליו שכל גברת תשמח להזהרות עם הגיבורות שעל הבד. וכי מי האשה שלא תרצה להיראות כמו ז'קלין ביסט או קנדיס ברגן, שתיים מן הגברות הנאות ביותר שבהן התכבדה הוליווד בעשור האחרון?

גברת ביסט היא סופרת מצליחה כבר מן הרגע שבו היא עוזבת את הקולג'. גברת ברגן יש לה מעצורים אחדים, בעיקר בעל ווילה ברובע אופנתי ליד הוליווד, ומשום כך פריחתה הספרותית מאוחרת יותר. אולם משחיה מצליחה, כל ספר דוהר לראש מיצעד הפיזמונים. מן הרמזים הנוטים בלי הרף מן המסך, מותר להניח שהראשונה היא סופרת רצינית וכיבדת-מישקל, מין ג'ויס קארול אוטס למשל, ואילו השנייה היא סופרת הסני-סאציות הזולות, משחו כמו ז'קלין סוזן.

ז'קלין ביסט והארט בוכנר: האם זו סוזן?

מי שממונה על המיבצע הוא בימאי ותק מאוד, ג'ורג' קיקור (83), שנחשב תמיד למומחה הגדול ביותר לבימוי נשים. אין ספק, שהוא משרת היטב את שתי הגברות. אבל אין מה לעשות — מתסריט שטוח לא יצילנו מאומה.

הוגואים

סטריליים

נישואים אחרים (סטודיו, תל-אביב, ארצות-הברית) — עוד משו-לש נצחי, במיקרה זה שני גברים ואשה אחת, אבל בשינוי קל: תחת שהאשה תעזוב גבר אחד לטובת השני, מחליט אחד הגברים שהוא מעדיף את בן-מינו על בת זוגו. כדי שהגלולה הזאת תיראה בלתי-מיזיקה ככל האפ-שר, דואג התסריט של בארי סאנדלר לעטוף אותה בשכ-בות עבות של סוכר. ראשית: יש לנו עסק עם שלישיה של אנשים יפים מאין כמותם. אחד מהם רופא, השני סופר מצליח, השלישית אישיות טלוויזיונית מצודדות. שנית: כדי שלא תהיה שום הסתבכות-יתר בלתי-נעימה, הומכות כל הבעיות הלא-מיניות בחיי השלושה למיש-ניות בהחלט, וכל ההתעסקות השגרתית שלהם בחיי-היום-יום מורכבת מאירועים נעימים, חביבים וגם משתל-מים.

בתנאים כאלה של דראמה סלונית, קשה מאוד להת-ייחס ברצינות לנפתוליו של הרופא הצעיר, המגלה לפתע, אחרי שמונה שנות-נישואין, את נטיותיו ההומוסקסו-אליות. עוד יותר קשה להבחין באהבת-האמת העזה (כך לפחות מספרים לצופים), שצריכה לקשור אותו לסופר הצעיר והמצליח, שעד אז היה פופר שהחליף חבר בכל לילה. אין כמובן שום הצצה למרכיבי החרדה שמת-לווה לאספקטים מסוימים של חיי ההומוסקסואלים, בהת-קשרותם לחברה ההטרוסקסואלית — הכל נקי, יפה,

קייט ג'קסון ומייקל אונטקין: האם זו סטייה?

סטרילי, ואינו מעורר דאגות. קייט ג'קסון (המלאכית לש-עבר), מייקל אונטקין, (שחיה כבר שותף למשולש קונ-בנציונאלי ב"וילי ופיל") והארי האמלין (שהסכין לקבל תפקיד מסוג זה, מאחר שחיו עם אורסולה אנדרס פוס-לים כל חשד של סטיה), הם כמו התסריט — יפים, נקיים וסטריליים גם הם.

ארתור הילר נאמן בבימוי שלו למסורת של "סיפור אהבה" — מתוק-עצוב ומשיר. האם זה יעבוד שוב?

אנשים על ארבע

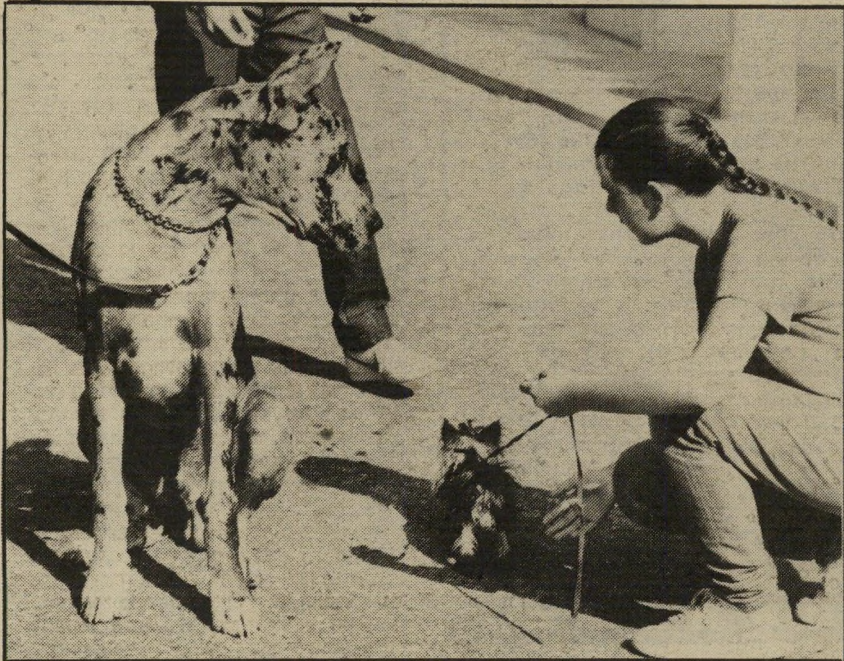

כלבוטק

מאת

ד"ר יקות'אל שרעבי

ועדנה פינרו

עולם הכלבנות הישראלי טרם נרגע מהחגיגה הגדולה ביותר בתולדותיו. מה שזונה בשם המיקצוץ חתוכות הכלבים הבינלאומית, שנערך ברוב עם נוכח ביריד המזרח לפני שבחתיים, זכאי לשם "אדם וכלב". בדיוק כמו שתערוכת הטא-פטים והחסינות נקראת אדם ומעונו. מי לא היה כאן? פינצרים ועירים שבאו לחפש שידוכים, הולנדי עם קרנוע וארי-בעה כלבי בלודהאונדס שעלו לישראל לחפש נקבות, כלבי יורקשייר-טרייר ננסים עם סירטונים בשיער, פודלים מהודרים עם תיספורת של צווארונים לרגליים, עם ובלי סיכות ראש אקסטרא-וונאנדיות, מיתרים מיקצועיים עם רועים גרמניים, המצייתים לאדונייהם יותר מתלמיד-חכם, וכל מיני מחפשי-ההילה, שהסתובבו עם ה"גועים" שלהם בגאווה ארוכה כאורך שר-שלת-היוחסין שלהם.

היתה כאן נציגות נוגעת ללב של אגרי-דה אס-אויאס, שחילקה כמה עצות נדיבות חינוך, ושל חברות מזון, שחילקו דוגמיות כמעט חינוך, בתקווה שבעתיד ילחץ עליהן הכלב שתיקנה לו בונזו או דולג'י, ורק שתפסיק להשמיע לו את הפזמון הנובה הזה על בטן ריקה. היתה כאן אפילו הספרית אוהה הירש, שהעניקה שיפוצים אחרונים למתחרים גנדרניים כפר-דל או טרייר — ואלה כדוגמניות-יופי לכל דבר עמדו על השולחן וביקשו להיות כמה שיותר יפים.

היו גם אורחיה של הייל (האגודה הישראלית לכלבנות) השופטים, ביניהם

פודי שטיינמץ

שרה שטיינמץ מחזיקה ברועותיה את פודי (בן 18 חוד' שים), מי שהיה "מנצח צעירים" וזכה הפעם במצויין, מקום שלישי בוגרים.

אנולי הרפז

כלבת פודל ענק יפהפיה של תמר הרפז, באה להיראות ולא להתחרות.

רם הררי

רם, הדני-הענק, שגילו בסך הכל שיבעה חודשים, בא עם בעליו, אלי הררי, המאלף המגדל את אביו של רם, סט. כאן הוא מברך לשלום את-אוי, יורקשייר טרייר בן שנה וחצי שלא נבהל מגודלו של רם הררי.

גי'יאר

מישפחת דריי מאשדוד הביאה ליריד את כל ילדיה, ביניהם הילד דותן, המתלקק אחרי אכילת פודינג שוקולד, והכלב האפגאני גי'יאר, אחיה של הכלבה האפגאנית טראלן. בין האפגאנים גם שניים ששטם פיתום ורעמסס.

קלאוס וייס מגרמניה, שנאם בעברית על ארץ, השמש העולה, ולא התכוון ליפאן כי אם לישראל, ושני שופטים אנגליים מאוד, שהאריכו שהותם בשבוע ואמרו כמה דברים מאלפים על התרשמויותיהם מן הכלבנות הישראלית המתפתחת, במיוחד למען מדור זה.

"מה זה כלב טוב?" הצטחק לנו לו אסקינסון מקנט, בריטניה (זירת שיפוט של כלבי טרייר), "אני זוכר שראיתי פעם כלב בעל נתונים טובים מאוד. אבל הוא היה כל-כך מוזנח ועלוב. אמרתי בלבי, הרי קיימים בעולם דברים כמו סבון ומים, מסרק ומיברשת. תן לו טיפול וכל מעלותיו יובלטו. כלב המקבל טיפול מרגיש גאה יותר. הוא עומד אחרת. הולך אחרת ויש לו יציבה הרבה יותר טובה. אין ספק, הם אוהבים להיות מטופלים כמו שצריך. הם אוהבים להרגיש יפים."

ד"ר רייבן (כלבי-צייד ארוכי רגליים, קוקר-ספאניל; כלבי-רוח; גולדן ריטר; ריבר); "לפעמים אני פוגש בכלבים ש'אינם סובלים שמורטים אותם. פשוט שוני' אינם את עצם מלאכת המריטה. אם אתה נותן להם הרגשה כי אתה יודע מה אתה עושה איתם, הם מרגישים זאת ונותנים לך אפילו למרוט אותם. עד כדי כך חשוך בה לכלב ההרגשה שאתה בטוח בעצמך

ורוצה רק בטובתו." המשיך אסקינסון: "הרביתי לשפוט בארצות שונות. אין ספק, לנו, בבריטניה, הכלבים הטובים ביותר [בעולם]. ולכלבים, אנגליה היא העולם הטוב ביותר שבעולמות האפשריים. אבל לישראלים אין מה להתבייש. שפטי כבר בדרום-אפריקה, שבה הכלבנות מפותחת, ואני יכול להרגיע אתכם. הרמה כאן גבוהה יותר.

"מה שאתם צריכים כאן זה לא רמת-תזונה גבוהה יותר, כי אם יותר תצוגות ועיתונות מיקצועית. מתצוגות לומדים זוהי הזדמנות חברתית לכלב ולבעליו להשוות האחד את השני."

ד"ר רייבן: "להיפגש להראות ולהיראות — זה חשוב. היה לי כלב ביישן, שלא יכולתי לצאת עימו בחברה, כל כך מסוגר ופחדן היה. לקחתי אותו במכוון לטייל בשוק, הלון וחוזר בהמולה הגדולה ביותר, ברעש ובדחוק של אנשים. לאט-לאט השתחרר מביישנותו ומפחדיו. אסקינסון: "כשאתה הולך לתצוגה כל שבוע, אתה לומד מה אפשר לעשות כדי לספח את כלבך. אצלנו, בפאב שבשכונה, יש תצוגה כל שבוע. באים, שותים משהו, מעלים את הכלבים על השולחן ומשוחים. אפילו הילדים באים לכאן — אפשר לעשות זאת גם בישראל, הרי אתם הישראלים אר-הבים ללמוד מנסינות של אחרים."

סוזי כדורי

כלבת קולי ("לאסי") יפהפיה, בת שבע, של עידו כדורי, בן קצת יותר מ-6 שנים, מקיבוץ אושה. עידו מכבד את סוזי בחטיפים האהובים על שניהם. סוזי הודתה לו על כך בנביחה רמה של שמחה.

במדינה

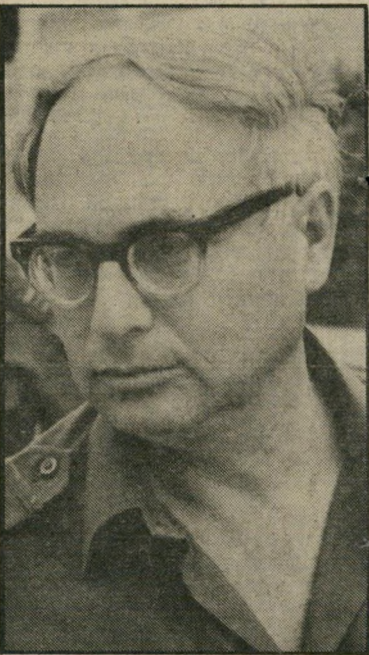
מישפט

אונס כמחנה

**הנאשם ביקש מהצעירה לקיים איתו יחסים
כמתנה ליום-הולדתו.**

בנימין צדוקי-צוברי הכיר את ה' נערה שעמדה בכביש וחיכתה ל' טרמפ. הוא עצר לצעירה היפה ו' השניים נסעו לבית דודתה ואחר' כך לביתו של צוברי. אחרי הטיו'ל הזה רצתה הצעירה לחזור לביתה' בנתניה, וביקשה ממנו שיסח' או' תה. אולם בדרך הביתה, נכנס צוברי' לפרדס וביקש ממנה שתקיים איתו' יחסים, כמתנה ליום-הולדתו. כאשר ראה כי לא יקבל את המת' נה מצוץ, החליט לקחת אותה ב' אונס. ולדיברו כתבי-אישום, הור' ריד את חולצתה בכוח, ועשה בה' מעשה מגונה, כשהוא אומר לה שלא' תדאג, כיוון שהוא ישאיר אותה' בתולה.

הנערה לא התנגדה ולא ברהה, כיוון שהמכוננית חנתה במקום רחוק' מהכביש, השעה הייתה שעת לילה' מאוחרת ולא היה לה לאן לברוח. רק אחרי כמה ימים סיפרה על הרבר' לאחיה. הוא נסע לדבר עם הנא' שם. כאשר זיהה את עצמו כאחיה' של המתלוננת, ברח צוברי מהמ' קום. אחרי חקירה הוגש נגד צוברי' כתב-אישום על מעשה מגונה. הדר' לתקן. מאחר שלצוברי יש' הרשעה קודמת באונס משנת 1978, ביקשה התובעת, הלנה ביילין, מ' השופט, אורי שטרומן, לעצור עד' תום ההליכים. אולם הסניגור, מנחם' רובינשטיין, העלה טענות רבות נגד' בקשה זו. הסניגור טען כי התלונה' הוגשה אך ורק בגלל התערבות' דודה של המתלוננת, שהוא רבי-פקד' במישטרה, והוא אשר שלח אותה' למסור עדות ולהתלונן. הסניגור

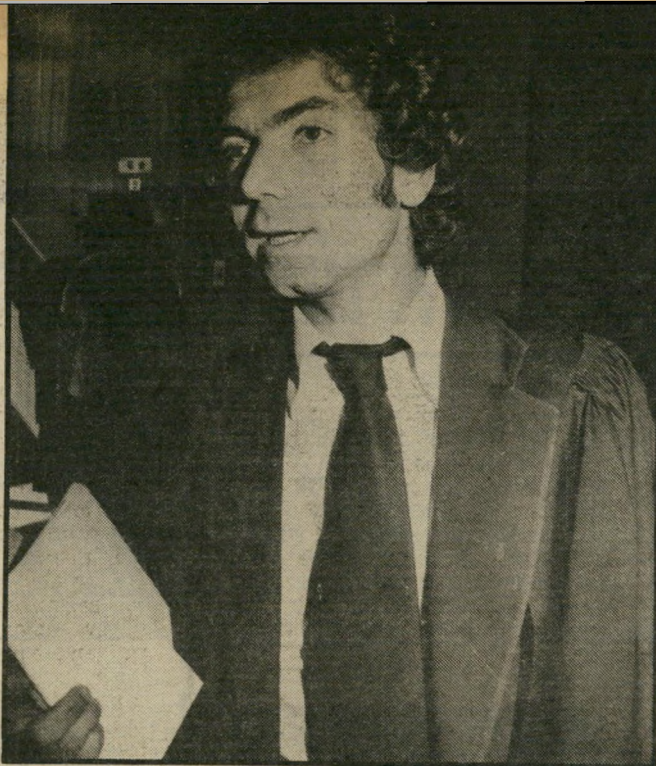
שופט שטרומן
לעצור

תקף את חוסר הסמכתה של הנערה' להיבדק אצל רופאים. וטען כי' כל מה שנעשה, נעשה בהסכמה. ה' שופט החליט בכל זאת לעצור את' הנאשם עד תום ההליכים.

להגן על השוברים

**המעביד ניסה להגן על
העובד הערבי וכו'
מישפחתו נעצרה בחשד
ש' תקיפת שוטרים.**

למישפחת לוי יש מיסעדה בבתי' ים כבר 18 שנה. במיסעדה עובדים

פרקליט כטיטו
להתלונן

את הדברים בפרופורציה הנכונה' ולא להגזים, רק מכיוון שהמתלור' ננים הם אנשי מישטרה. השופט' נעתר לו והאריך את המעצר ל-24' שעות בלבד.

מישטרה

דרך היסורים

של המתלוננת

**המתלוננת נשחחה מתחנה
לתחנה, עד שהסכימו לקבל'
את תלונתה ע' אונס.**

רינה (שם בדוי, השם האמיתי נ' אסר לפירסום) עובדת בשבתות ב' רמת-אביב. בשבת האחרונה של' ספטמבר, היא נסעה לעבודתה ב' טרמפ. הנגה היה חביב מאוד והב' טיה לבוא אחרי-הצהריים כדי ל' החזירה הביתה.

סמוך לשעה ארבע הגיע דני' מלחי (35) ולקח את רינה במכוני' תו, כדי להחזירה לביתה. בדרך עצי' רו ליד מקום למימכר עציצים והג' בר התייעץ בטרמפיסטית באשר ל' רכישת עציץ. אולם אחרי-כך פנה' לעבר פרדס קרוב, וביקש ממנה' נשיקה. כאשר סירבה הנערה, איים' כי יעשה לה צלקת ואנס אותה.

חמישה ימים. הדבר היה לפי' גי יומי-היפורים. רינה לא פנתה' למישטרה מיד, אלא חיכתה עד א' חרי יומי-היפורים, ביום השלישי, מיד אחרי יומי-היפורים, צלצלה' לנעמת, כדי לקבל יעוץ, אך שם' לא היתה תשובה והיא חיכתה עוד' יום. ביום הרביעי פנתה למישטרת' דיונגוף, כדי להתלונן, אך שם סירר' בו לקבל את תלונתה ושלח אותה' למישטרת מרחבי-הירקון. כאשר' הגיעה לשם ושטחה את תלונתה, הסתבר לה כי עליה לחזור לרמת' השרון ולהגיש את התלונה בתחנת' המישטרה שם. ולכן, רק ביום הח' משי, חמישה ימים אחרי האונס, הצליחה רינה להתלונן במישטרה. סניגורו של הגבר, עורר-הדין' נחמן בטיטו, טען שאין מקום לעי' צור את מלחי עד תום ההליכים, כיוון שהראיות נגדו קלושות ומלי' אות סתירות. אך השופט, אורי' שטרומן, שמע את טענות הצד' דים, החליט להשאירו במעצר.

המודיע שנחרר

**משראוני שנחרר ממעצר
בהחלטה מפתיעה.**

בניגוד לכל ציפיות המישטרה, שחרר המודיע המישטרי מישו, סלמון משראוני, על-ידי השופט, אורי שטרומן, בהחלטה מפתיעה.

הסניגור, מאיר זיו, התנגד לבקי' שת התביעה לעצור את המודיע עד' תום ההליכים נגדו באשמת ניס' יון לרצח עבדאללה ג'בלי, הסני' גור העלה טענות שונות, והצביע' לפני השופט על סתירות רבות ב' עדויות הקיימות בתיק.

בהחלטה מנומקת, שנכנסה לפר' טי העדויות והסתירות ביניהן, קבע' השופט כי אין מקום לעצור את' משראוני על סמך עדויות קלושות' אלה, וכי התיק אינו בשל עדיין. הוא שיחררו בהחלטה אשר כמעט' קבעה את חפותו של הנאשם. התביעה ביקשה שהות' לערער' על החלטה זו, והשופט נענה לבקי' שה בחביבות, אך בחוסר אמון ב' תוצאה. משראוני חזר ליפו.

פשעים

מעשה מגונה וגלידה

הנאשם טוען כי רק

אכל גלידה ולא עשה

מעשה מגונה אכזרי

בידה בת שש.

בחודש אפריל השנה הלכה לידה' בת שש לקנות ארטיק בקיוסק ש' ליד ביתה בפתח-תיקוה. הדבר היה' בשעות הצהריים, וליד הבית, ב' תחנת-האוטובוס, ישבו דודה של' לידה וחברו, אולם תוך דקות ספו' רות נעלמה הקטנה ויצאה אחרי-כך' מתוך חדר-האשפה של הבניין כש' היא ממררת בבכי, פצועה קשה' וצועקת.

מסיפורה הסתבר, כי גבר שאכל' גלידה, תפס אותה והכניסה לחדר' האשפה, ושם קרע באצבעותיו את' קרום-הבתולים שלה באכזריות נו' ראה. עדי-ראית ראו את משה מדר' מסתובב ליד תחנת-האוטובוס ב' ערך באותו זמן, והם הצביעו עליו' כעל העברין. אולם שלושה חוד' שים חיפשה המישטרה אחריו והוא' לא נמצא.

כאשר נעצר לבסוף בחודש יולי, סיפר מדר למישטרה, שיש לו אלי' בי מושלם לאותן שעות הצהריים. הוא אמנם היה בתחנת-האוטובוס, אך משם המשיך ישר לביתו יחד עם' שכנה קשישה, שאת סליה עזר לה' לסחוב. הוא נתן אליבי גם ליתר' הזמן ואמר כי אחרי-כך הלך לאדם' המנהל תזמורת לחתונות כדי לשי' לם לו תשלום ראשון עבור נגינה' בחתונתו. שעמדה להיערך בזמן' הקרוב.

באזיקים לחופה. מאז נעצר' מדר, לא חקרה המישטרה את ה' עדים שציין כעדי אליבי. סניגורו, אבי אורן, פנה לבית-המישפטי-ה' עליון בבקשה לשחררו בערובה, אולם נדחה. השבוע פנה אורן ב' בקשה חדשה לבית-המישפט המחר' זי בתל-אביב לשחרר את מדר. בגלל השביתה, אין איש יודע מ' תי יערך המישפט, והסניגור טען כי' אין בידו התביעה ממילא מספיק' ראיות נגד שולחו, וכי ליד בן 12' שעמד בתחנה לא הצליח לזהותו' במיסדר זיהוי. התובעת, הלנה ביי' לין, ציינה כי הילדה עצמה זיהתה' את מדר במסדר תמונות ללא כל' היסוס, וכי גם בני המישפחה ראו' אותו במקום. היא טענה כי כל ה' מעשה בוצע תוך רגעים מעטים ו' לכן אין עדי האליבי מכסים ממי' לא את כל הזמן הרלוונטי, ולכן אין' כל אסון בכך שטרם נחקרו.

באולם בית-המישפט ישיבה בו' כיה אשתו הצעירה של מדר, שג' שהא לו בעת היותו במעצר, כאשר' הובא באזיקים לבניין המועצה ב' פתח-תיקוה.

ורכי חיים

בריצה לכלא

**הנאשמת רצחה לפיים
את המישפט בכל מחיר
באותו יום, למרות הצעת'
הסניגורית והשופט.**

מיקרה נדיר הוא כי נאשם מתי

חנן להכניסו לבית-הסוהר מיד ו' ללא דיחוי. מיקרה כזה קרה הש' בוע לפני השופט אריה אבן-ארי, הצעירה היפה שעמדה על ספסלי' הנאשמים, התחננה לפני השופט' לגזור את דינה עוד באותו יום' ולא לחכות אפילו רגע נוסף. רינה ועקנין היא אשה צעירה, בעלת שיער שקצותיו צבועים ב' לונד-הוב, והיא נאשמת בכמה מי' קרים של מיטרד, בגלל עיסוקה בז' נות ברהובות-העיר. נוסף לכתב-אישום זה, יש לנאשמת עוד תיקים' שונים על גניבות וברחה ממיש' מורת. אולם לפני השופט אבן-ארי' היו רק תיקי המיטרד, הסניגורית, יוני וינריב, ביקשה כי השופט יצי' רף את כל תיקיה של רינה ויטיל' עליה עונש כולל, וכך תסיים את' חובותיה לחברה ותוכל להתחיל ב' דף חדש.

גם השופט וגם התובעת, חנה פן' היו מוכנים ומזומנים לעשות זאת' אולם הם לא ידעו בדיוק כמה תי' קים נוספים תלוים נגד הנאשמת, וכל תיק שמיספרו אינו נרשם בפי' סקידהין, לא יכלל בעונש הקיבור' צי, ולכן תוכל המישטרה להעמיד' את רינה שנית לדין על תיק כזה.

„עולה בבראות.“ רינה קמה' על רגליה וניסתה לשכנע את השור' פט כי היא יודעת בדיוק מה עשי' תה וכמה תיקים תלוים ועומדים' נגדה, וכי אינה רוצה לחכות אפי' לו רגע נוסף לגור-הדין. הסבריהם' של הסניגורית, התובעת והשופט' לא שינו את דעתה של הצעירה. „עולה לי בבראות הדחיות האלה, היא אמרה לשופט, „בגלל ההתפר' ציות שלי, מכניסים אותי כל פעם' לבידוד, ואני רוצה לגמור עם זה.“ „איני מבין מה המהירות של' הגברת.“ ענה לה השופט, „איש' אינו מבטיח לך שאחרי גור-הדין' תצאי מיד ותלכי הביתה.“ אבל גם' זה לא שיכנע את רינה: „אני יור' דעת, כבודו, כשאני אקבל עונש' ואשב בכלא, אבל אני רוצה לגמור' היום.“

תל-אביב

המכבסה של חלם

רשיון למיכבסה יש

רשיון לקבלת כביסה אין.

לאלברט כהן יש מיכבסה ברחוב' בן-יהודה בתל-אביב יותר מ30 ש' נה. כבר בשנת 1953 קיבל מהעירייה' את הרשיון הראשון להפעיל שם' מכונות-כביסה.

לפני כשנה באו לבקר שני פקי' חי עירייה וביקשו לראות את הר' שיון. הוא פשפש בחפציו ומצא את' הרשיון האחרון שקיבל, על רשיון' זה היה תאריך משנת 1975. הפק' חים רצו לדעת מה עם הרשיונות' שלאחר שנת 1975, ולאיש לא הי' תה תשובה, אז הוגשה נגדו תביעה' לבית-הדין העירוני על ניהול עסק' ללא רשיון.

כאשר קרא כהן בעיון את הר' שיון משנת 1975, גילה כי זהו רש' יון לצמיתות, וכי יש לו בעצם רש' יון ברחוקה, הוא הלך לבית-ה' מישפט סמוך ובטוח כי די בכך כדי' לפתור את בעיותו ולבטל את התבי' עה נגדו. אולם, לדבריה, הסביר לו' התובע, שרשיון לניהול מיכבסה' אינו כולל בתוכו את הרשיון לקבל' כביסה ולמסור אותה ללקוחות, ו' כיוון שאין לו רשיון מיוחד לשם' כך, שיעליו להודות באשמה.

סיפור פשע. ללא ייעוץ מיש' פטי ומתוך כבוד לתובע, הודה ה' נאשם באשמה וציפה לעונש של' קנס כספי נמוך. להפתעתו קבעה' השופטת קנס כספי, אך גם ציוותה' כי אם לא יקבל מהעיריה גם רש' יון לקבלת כביסה, יאלץ להפסיק' עיסוק זה ביום 30 בספטמבר 1982. רק אז מיהר האיש לעורר-דין ותת' ברר לו כי בעיריית תל-אביב קיי' מים שני מיני רשיונות למיכבסה. יש רשיון לניהול מיכבסה וביצוע' הכביסה במקום, כזה שיש לו, ויש' רשיון אחר, המתיר לאדם לנהל' (המשך בעמוד 46)

חמסין

בתל-אביב

לפני זמן קצר התחילה הקרנתו של סרט ישראלי חדש בשם חמסין. כוכבת-הסרט היתה עד להקרנתו צעירה תל-אביבית אל-מונית, שלא עוררה תשומת-לב כשעברה ברחוב. רק עלה הסרט לכותרות, וכבר שאלו

חמדה לוי
התגלית התפוסה

אותי המונים מי היא היפהפיה, המגלמת בסרט תפקיד של בחורה יהודיה בשם חווה, המתאהבת בפועל ערבי.

שמה של הגיבורה האלמונית הוא חמדה לוי והיא בת 29. אין ספק שחמדה היא בחורה מעניינת, הן בשל יופיה העדין והן מפני שסיפור חייה יכול היה לשמש חומר לתסריט באורך מלא.

שלוש שנים חיתה חמדה על אי נידח בגורווגיה, לשם באה בעקבות אהבתה לגבר צפוני. כשחזרה לישראל שקעה ב"אהבה אחרת שלה - הציר. כדי לקיים את עצמה, התחילה לעבוד כמנהלת הצגה בקבארט הסאטירי הסטריפו האחרון.

בסרט מנהלת חמדה רומן סוער עם ח'אלד. בחיים היא מנהלת רומן סוער לא פחות עם השחקן שלמה ברי-אבא. השניים הכירו במהלך עבודתם המשותפת, שכן ברי-אבא כיכב בהצגה הסאטירית. כבר יותר משנה שהשניים גרים בדי-רה משותפת. אמנם - לא כדת משה וישראל, אבל חוץ מזה ממש כמו בעל ואשה.

שלמה ברי-אבא
היכרות בתיאטרון

ישראל ישראלה

לא מזמן סיפרתי על הרומן החדש של מארגנת התערוכות והירידים ישראלה שטייר. ישראלה, החיה בנפרד מבעלה דוכי שטייר, ניהלה רומן סוער עם חיים גהל מבעלי חברת סיגריות ידועה. גהל נסע לחו"ל, בנסיעה שהיתה אמורה להימשך ימים ספורים בלבד, אולם הימים הפכו לשבועות והשבועות לחודשים. הזמן עבר ועבר, ובסוף אפילו יצאה שמועה שישראלה, בת אחיו של סגן-שרי-התחבורה

ישראל בויקו
רומן -

ישראלה שטייר
טודי -

דויד שיפמן, שנפטר בשבוע שעבר, ננטשה על-ידי החבר העשיר והחתן, בעל דירת פאר בתל-אביב.

אך לא אחת כמו ישראלה תקפא על שמריה ותחכה, סגורה בדלת-אמוניה, ל"אחד שלא ברור מתי הוא יחזור.

במשך היעדרותו של גהל מן הארץ נראתה ישראלה במקומות שונים ובאירי-עים רבים, כשהיא שעונה על זורעו של האביר החדש שלה, הלא הוא המיסעון ישראלי בויקו.

בויקו הוא אחד הגרושים המבוקשים ב"יותר שמציעה תל-אביב לנשיה, והוא גם אחד הגברים המחזורים בעיר. לכן, כשר"או אותו השבוע חבריו בלי ישראלה, לא הופתעו שלא היה עצוב או מוטרד. הוא היה לבד, כי החבר של ישראלה, חיים גהל, חזר בסופו של דבר לארץ ומיד שבה ישראלה לזרועותיו.

היה גומא את הדרך מחיפה לתל-אביב יום-יום במוניות, עד שנהגו הקו כבר הכירו אותו וידעו איפה אפשר לאסוף אותו.

כאשר התברר שהנסיעות במוניות עורלות כמו שכירת דירה משותפת, היא עבדה לחיפה והם התחתנו.

נמרוד ודרורית פאר
בת בכורה

חיפה תל-אביב

תינוקת רכה, הדם שמה, שנולדה זה עתה בחיפה, הזכירה לי שעדיין לא סיי פרת מעל עמודי על את הוריה, נימרוד ודרורית פאר.

נימרוד בן ה-30 הוא מנהל סניף דפי-זהב בחיפה והצפון. את המינוי הוא קיבל ביום שבו ילדה דרורית את הדם.

ההיכרות בין השניים היתה בתל-אביב. נימרוד, יליד קרית-מוצקין, הכיר את דרורית אצל ידידה משותפת. מייד נוצר הקליק, אך היתה בעיה של מרחק. נימרוד

הרומן האחרון

נפרדו ושולי עזבה את ביתו ועברה ל"התגורר לבדה. קריבושה כבר היה מעורב בכמעט חתן נה, הוא ניהל רומן סוער עם הזמרת גלי עטרי במשך שלוש שנים. השניים נסעו יחד לארצות-הברית, שם הכיר דויד את הזמרת. רותי נכון, שלמענה עזב את

לפני כשלושה חודשים סיפרתי לכם על פרידתם של המוזיקאי דויד קריבושה וחברתו התימנית שולי, שהיא קצינה ב"צה"ל.

בין השניים התנהל רומן ממושך בשנה שעברה. הם התגוררו ביחד, והכל כבר חשבו שהם עומדים על סף חתונה. אך קריבושה, כדרכו, הפתיע שוב. השניים

דויד קריבושה
עסקים חובקיי-עולם

גלי. השניים התנהגו כבעל ואשה לכל דבר, ולכן כשחזרו ארצה, חשבו כל מירדעיהם שהם נישאו מעבר לים. רק כעבור חודשים, כשנפרדו, ללא צורך בגט, הסתבר כי השניים כלל לא היו נשואים. לדויד קריבושה יש חברה חדשה בשם ענת ארקין, ודויד-דבר סיפרו לי, כי הפעם הקשר הזה הוא ממש-מש רציני.

חדש בפואיה

יש חדש בתיאטרון החיפאי. לא רק הצגות שהצגורה בודקת אם הן חשופות מדי, לא רק ערביי-עיון, דיונים וכיוצא באלה.

התיאטרון יזם קבלת-פנים שונה לקהל שבא להצגות, והחליט שבטרקלין התיאטרון יופיעו אמנים בקטעים מוסיקאליים. מאז שהם התחילו לעשות זאת, חל שינוי בקהל. בומני ההופעה שלו להצגות, למה? בגלל מי שמנגן.

על כיסא גבוה יושבת איריס ברנז, חיפאית יפה ורווקה בת 22. היא בוגרת האקדמיה למוסיקה באוניברסיטת תל-אביב, והיא חלילנית שלמדה אצל החלילן אורי שוהם.

איריס לובשת שימלת תחרה בצבע רוד ומנגנת קטעים של יוהן סבסטיאן באך. ה"קהל מתאסף סביבה כדי לשמוע את נגינתה ולראות מקרוב את יופיה.

התיאטרון החיפאי ידוע בחידושי, ב"עיקר בתחום המחזאות הישראלית. הפעם, כך נדמה לי, הם הצליחו להגדיל את מיספר הצופים במחזות, בזכות החלילנית שלא מעטים באים לטרקלין ולוא כדי לראות אותה.

לא אטעה אם אומר, שבקרוב מאוד יתפתח שם רומן אמיתי, בינה לבין אחד הצורפים.

רחל מרחלת על כל העולם

הכל נשאר

במישרד

החקלאות

אומני

התגרש

שמואל אומני
גרופין מעורבים

שמואל אומני היה בעל הפאב הכי טוב בתל-אביב. עוד לפני שובי-ההסס שונים החליפו עבודות והגיעו לפתיחת פאבים. היה המקום של אומני בצפון-צפון רחוב דיזינגוף מקום שאפשר להתברך בו. וכמו כל המקומות הטובים, גם המקום ההוא נסגר. אני לא עוסקת בעסקי יציאות, אך לא יכולתי שלא להיזכר באומני המיוזג כאשר הגיעה הידיעה שאומני בן ה-48 התגרש בשבוע שעבר מרזאלה גרשין בת ה-36. שאתה היה נשוי שלוש שנים בלבד.

רזאלה היא אופנאית, והם התגוררו ביחד בשיכון-למד. מאז גירושי עזב אומני את הבית, והוא מתגורר בהדריוסף ומוכר מעורבים.

אומני, שחקן תיאטרון וקולנוע ששיחק באשת הגיבור, ולאחרונה בתפקיד קצין מישטרה בסרט מתחת לאף, הוא גם, למי שלא יודע, מוותיקי גדוד הצנחנים-890. אין ספק שזה לא סוף הקריירה שלו. ואומני הגרוש יספק לי, שלא ברצוני, הרבה חומר עד שהוא ימצא משהיא אחרת.

טלפון בהול הגיע אלי ממחצות זאב. לא הכנתי מה מחפשים אצלי החברה האלה, אך החזרתי צילצול. הם ביקשו לעדכן אותי בנוגע לאחד התברים שלהם, קדור מלכה, שעליו כתבתי לא מזמן (העולם הזה 2352). אז לא הצלחתי למצוא את החברה שלו, וחבריו מהמצודה מיהרו לעדכן אותי.

קלוד, עוזרו של סגן שר-החקלאות, מיכאל דקל, נפרד לאחרונה מרפנה לנ" דא, שאותה הוא הכיר לפני ארבע שנים. עכשיו היא נראה במצודה עם אחת העינה

קדור מלכה
היהפוך ימין עורו?

לשם אורה רייטר, חתיכה עם ראש על הכתפיים. למה? מיד תבינו. אורה זו היתה מזכירתו של סגן ראש-הממשלה, שימחה ארליך, שהוא גם שר-החקלאות. היום היא סטודנטית למישחק בסטודיו של ניסן נתיב, דיעותיה הם כלל וכלל לא כשל חברה אישה-הליכוד, אלא רחמנליצ'לן — היא שמאלנית.

פניתי לקלוד וביקשתי לדעת מה קורה פה, ומה הוא יעדיף: „להישאר עם אורה ולשנות את דעותיו, או לעזוב אותה בגלל נאמנות מיפלגתית. הוא נדהם וסייב להגיב. אמרתי לו שאי-תגיבה כמה כהודאה, אך הוא בשלו.

זה שקלוד בן ה-27 ואורה בת ה-26 יוציאים ביחד — אני בטוחה במיליון אחוז. השאלה היא רק מה יהיה עתידו הפוליטי של קלוד. אני מבטיחה לעקוב אחריו ולדווח.

פירסום וקולנוע

באחד הפאבים החדשים, שנפתחו בתל-אביב כמו פיטריות אחר הגשם, הופיעה השבוע דמות מוכרת של ישראל, שכמה שנים טובות לא היה בארץ. היה זה משה מטרון, בן למישפחת אנשי-הקולנוע ה-מפורסמת, שעשתה חיל תבול. משה בן ה-34 חזר לפני כחודש מניו-יורק אחרי שהיה של חמש שנים שם.

ביום-הכיסורים הוא ירד למועדון הים התיכון באילת ושם הכיר את אפרת רוזנפלד בת ה-27, חתיכה אמיתית, שגם עוסקת במיקצוע מרגין. היא פירסומאית במישרד שהריק את הליכוד לקאונציה נוספת. מאז הם ביחד. הרושם הוא, שהם מאוחד מאוד אהבים. לא, הם עדיין לא גרים ביחד. הוא מתגורר בגיבעתיים. היא — עדיין בדירתה שברמת-גן.

סהר את גבריאלוב

זור למיקי לגדל את ילדיו, דבר שעד היום הוא עשה לבד, בלא מעט קשיים. הוא בן וודאי יתפנה לשירה ולהלחנה — תחום שבו הוא שילט היטב עוד מימי חברותו בלהקת הצ'רצ'לים הזכורה לטוב.

מיכל היא סיפור. היא עבדה כמזכירה בבית-האופנה של מעצבת האופנה אתי („שטייטס“) שטרן. מיכל בת ה-25 למדה ציור ואומנות בבצלאל, ואפילו שלוש שנים קרימינולוגיה בארצות-הברית, והיא יוצאת עם מיקי כבר שמונה חודשים.

אך נחזור לבית-האופנה. אתי הבחינה בנחמיה של מיכל, הציעה לה לעזוב את שולחן המזכירות ולעבור למסלול. מיכל עשתה זאת, תוך שהיא מעדיפה את הצעת אתי, חברתה. על-פני הצעה מפתה

מיקי גבריאלוב
עודה

אי-סאט-אוס עומדים הזמר-מלחין מיקי גבריאלוב, וחברתו הדוגמנית, מיכל סהר, לתת גושפנקא רישמית לחברותם. הם עומדים להינשא. וכך תהיה מי שתע

תורמת משקאות לאירועים חשובים כמו ערבי איסוף כספים עבור בתי-חולים שונים.

כדי לייצג את המשקאות, חייבת שלי להכירם. לכן היא נראית תמיד עם כוסית משקה — זו האפשרות שלה להתוודע אל מיגוון הסעמים. מכל כוסית היא טועמת רק טיפות מעטות, כדי שלא לאבד את הראש.

זאבים רבים בעיר לוטשים בה עיניים רעבות, וכולם ביקשו שאברר מה בי-אמת הסיפור שלה. אז ככה: שלי מוצאת זמן כמעט לכל דבר. היא מתגוררת ברחובות ומגדלת שני ילדים. בעלה, אילן, היא בעל סטודיו לגראפיקה והוא בפירוש אינו אוהב את כל הרעש התל-אביבי, ולכן באה שלי תמיד ללא מלווה.

ניסוף לכל עיסוקיה השיגה שלי את ה-חואר סגנית אלופת הטניס ברחובות, וכדי לשמיר על התואר היא מתאמנת מדי יום ביומו במשך כמה שעות טובות.

זו כנראה התשובה להופעתה הנאה ול-גיורתה החטובה של הרחובותית אשר על המשקאות.

שלי

לא לבד

בכל המסיבות הנוצצות המחקיימות בתל-אביב בזמן האחרון אפשר לפגוש ב-חתיכה בלונדית חטובה ועליונה. החייכנית והמיסתורית מסתובבת בכל האירועים כשכוסית-משקה צמודה בידה, ותמיד-תמיד היא ללא מלווה. אחרי שראיתי אותה כל-כך הרבה והיא נראית שיגעון ומלאה מצבריות טוב, החלטתי לבדוק מי היא

שלי שדרין
כוסית ביד

העלמה המיסתורית ואיך זה שיפה כמה עדיין לא נחשפה.

הפעלתי את כל חושי ומרגלי. שאלתי פה ושם וגיליתי, שלגברת קוראים שלי שדרין.

שלי היא אשת יחסי-ציבור של חברת משקאות חריפים, ובתוקף עיסוקה היא חייבת להימצא בכל המסיבות, שבהן משרתת גם המשקאות שאותם היא מייצגת.

שלי זו היא בכלל אשה מאוד פעלתנית. לחברת המשקאות יש תקציב לחרומות שר-נות, ושלי דואגת לנצל אותו היטב, כשהיא

מיכל סהר
בבית

של גידעון אוברזון. היא הפכה להיות דוגמנית הבית של אתי שטרן, הלא היא גברת אריסטו שמש.

ובין הליכה אחת לשנייה על המסלול, היא תגיש את אצבעה למיקי, כדי שיש-חיל את הטבעת המוכרת.

במדינה

(המשך מעמוד 43)

סוכנות של מיכבסה, דהיינו, לקבל כביסה ולהחזירה ללקוחות.

לכל ברידת היה ברור כי ניי הול מיכבסה כולל בתוכו גם קבר לת כביסה והחזרתה נקיה ללקוחות. שהרי אי אפשר לנהל מיכבסה באופן אחר, הן פנה בערעור לבית-המשפט-המחוזי, בבקשה ל- הסביר לעירייה את הדבר הפשוט הזה.

סמים

לזהות לפי

הדקירות בזרוע

השופט נתבקש לקבוע

על-פי הדקירות הרבות

כי הנאשם נרקומן,

בזרועותיו.

משה דורי אינו נראה כמכור ל- סמים. הוא גבר בשנות ה-30 לחייו, לבוש היטב ומתנהג בנימוס ובאדי- בות. אבל כאשר הגיע לגמלהתעור- פה בן-גוריון מאמסטרדם בתחילת- החדש, נראה למוכסים עצבני ו-

מינית, החמורה והסימפטית ליד- דות כנה ועמוקה. ת"ד 203 ירו- שלם, 91001.

* **אובייקט-סובייקט.** אק- דמאי 40/181 שאובייקטיבית יש לו הכל, סובייקטיבית חסר לו משהו, מעוניין בידודה בכל צורה שהיא, שאולי תהווה את המשנה. ת"ד 7296, ר"ג.

* **ביישנות כרונית.** בן 22, נאה, חם ונכה, סובל מביישנות כרו- גית, מחפש צעירה דומה למטרת היכרות רצינית. צרפו תמונה. ת"ד 2195 רחובות.

* **זה הסוד שלי.** אם תגלי אותה, אני מסתתר מאחרי ת"ד 29258 תל-אביב.

* **רק כאחת.** נאה, מאוד מי- עניין, אקדמאי, מבוסס, איש העולם 39/180 לא פנוי ולא מאושר. מבי- כרות עם נאה ונשית במצב דומה. ת"ד 28385 תל-אביב.

מורת

18/185 אינטליגנטי ושרירי, אך חסר-ניסיון, מחפש אשה אשר תהפכה לבעל-ניסיון. מבי- טיח לא לאכזב. ת"ד 6927 ירו- שלם.

* **עד 40.** צעיר נחמד וסימפ- טי 33/176 בהיכרות דיסקרטית עם נשים עד 40. ת"ד 9296 מיקוד 61092.

* **חסיד בחפירה.** חסיד הי- מישחקים האורליים בחסידה לווה- סת. ת"ד 4066 חיפה.

בוששות

יקי — ההבטחה קיימת, וה- חבילה הקטנטנה מוכנה עבורך. עליך רק לבוא ולקחת. למה תתבושש?

* **דו בדר.** בחור בן 27 דו- מיני, מעוניין להכיר בחורה דומי- גית נחמדה (גא לציין טלפון). ת"ד 314 קירית-אטא.

שיקוצים

* **לנהג האוטוביאנקי ה-** לבנה — מיספר 80-108-31. שכמי- עט עשה ממני פיתה ביום השישי, 8 באוקטובר 1982: שתיקע באוי- טובים עם הפחנוע שלך! רוכב עצבני.

חנים אין כסף!

אז אם יש לך מה להודיע, להציע, לבקש, לברך, לספר בדיחה טובה, ואפילו לקלל — קדימה!

● כל הודעה יכולה ל- לול עד 20 מילים.

● **מי שרוצה לצרף תמו- נה — הכלב האבוד, עגלת- הילדים המוצעת, הדירה המו- צעת לחילופין, הרווק המציע את עצמו להיכרות — יכול לעשות זאת במידת היכולת, תפורסם גם התמונה.**

● **החודעה תיכתב על גבי** גלוית-דואר, למערכת „העולם הזה“, ת"ד 136, תל-אביב (אלא אם כן מצורפת לה תמונה. במקרה זה יש להש- תמש במעטפת). לא תתקבל- נה שום הודעות בעל-פה, בי- טלפון או בביקור אישי.

● **הגלויה תכלול את** שמו, כתובתו ומיספר הטלפון של בעל-ההודעה.

אצולת הכפר

ואצולת המון

גורי פינצ'ר ננסי, צאצאי א- לופים, נולדו בעיקבות שידוך מלכותי בין תל-אביבית וקיבו- צנית (עולה חדש). טלפון: 03-470608.

צירופים אפשריים

* **תמורת יחסים.** לא פנוי, נאה, בן 27, יתמון בחילת / סטודנטית / בחורה יפה ומוש- תמורת יחסים בשעות הבוקר. ת"ד 22664 תל-אביב.

* **כבוד הדדי.** מבוקש: אק- דמאי פנוי עד גיל 47 (עדיף אל- מן / גרוש עם ילדים) גבר שמסוגל לקשר משמעותי, חם ועם כבוד הדדי, ומוכן לפתח אותו עם אשה בת 41 אינטליגנטית, נראית טוב לגילה ושמחה בחלקה ברוב תחומי החיים, מקורות חסר-השימחה הם: העדר גבר מתאים המצב הפוליטי. ת"ד 4452 ירושלים, עבור מרדה.

* **מיפגשי בוקר.** גבר 38/180 מחפש אותך הצעירה, בי- עלת הדירה והטלפון למיפגשי בוקר

שככה יעשו לכם!

אתם רואים את הסצינה בציור? תסתכלו יפהיפה: על השוט ועל הפלצור, על התגורה ועל המבט המרשע. אתם בטח חושבים שהבחורה שם נהנית, או שתדעו לכם — לא! אם אתם לא מאמינים לי, אז שמעו ואלוץ ככה יעשו לכם, ולא לנו!

בוגרת מדור שידוכים

אינטימיים. תמיכה אפשרית. ת"ד 525 ראשון-לציון, עבור ג.

* **בוקר טיולים.** בעל דירה ומכונית, מחפש יפה, מושכת וסקי- סית, אפשרות מגורים וכלכלה יחידיו. מבטיח טיולים בכל רחבי הי- ארץ. 03-441998.

* **פנוי בלב ובנפש בלבד.** 26/175 עם רצון להתאורר מהמיס- גרת הקיימת, מעוניין בחזיות עם אשה בעלת הרגשה דומה, בשעות היום, סודיות מובטחת. ת"ד 44741 חיפה.

* **דו-מינית.** 27 יפה וסימ- פטי מעוניין להכיר אותך, הדו-

ובמחיר הוגן (לתאומות) טלפון: 03-314849.

נוגע ללב

* **נעים-הליכות.** אקדמאית, גרושה (47) מעוניינת בנעים-הלי- כות תרבותי ורציני. אם אתה פ- תוח, אינטליגנטי, עדין ומלא שי-

זקנים בני 30!

בנוין — שתישרפו מרוב חום, כאשר קילר הלוהטת תו- ציא את האלבום החדש שלה! אתם נשמעים כמו להקת חתו- נות.

תיסלם וקילר הלוהטת ילמדו אתכם מה זה רוקנ'רול. אתם כבר זקנים בני שלושים.

רונית לב המחוסכלת ויעל לביא הלוהטת.

מחת-חיים כתוב לת"ד 364 קיראון 55001 —

* **אוהב לזהוב.** צעיר נאה, נחמד מעוניין בנשים שאהבות אהבה. ת"ד 1409, מיקוד 47100. צייני טלפון.

* **אופציה דנישוואין.** 30/170 נחמד בנחמדה להכרות, אופציה לנישוואין. טל. 04-645714, ת"ד 44810 חיפה.

מה הולך

* **אידיאלי.** חדר לחיילת בי- צפון תל-אביב בתנאים אידיאליים. ת"ד 26130 תל-אביב 61261.

* **בעז נסיון.** פנסיור בעל נסיון רב בכל מיני עבודות משר- רד + ידע באנגלית מעוניין בעבר- זה חלקית בשעות הבוקר. 756392 אור יהודה. להתקשר אחרי-הצהרי- יים.

* **בעיות גב.** ישראלי תושב חוץ נמצא עוד שלושה חודשים בי- ארץ, יפתור לכם בעיות גב בשיטה שומרה הנדי (מהודר). טלפון: 03-886925 13.00-9.00.

* **מסיבות יום שישי.** תק- ליטן למסיבות יום שישי (לתיכור- ניסטים או חיילים — עדיפות) תמורת שוהי-ערך. 052-83267. ירון.

* **קורת גג.** זוג צעיר נחמד, מסור וגאמן מעוניין בחדר נפרד בתוך דירה תמורת נקיון הבית ו- עבודות אחרות. ת"ד 1833 רמת- גן.

רופא נפש

מבוקשת מאוד בת 20-40, שי- יש לה בעיות בתחום הרגשות, אך טובת-לב. המתאימה תכ- תוב לת"ד 4492 חיפה.

* **שותף-שותפה.** מעוניין בשותף או שותפה להשכרת דירה בתל-אביב. 02-550941. יוסי.

מיד ריד

* **יד שניה.** למכירה אופל סטיישן '59 מ'63 על הכביש, יד שניה, לאחר טסט. מסודרת היטב. 03-796142.

* **מדיה גרד במדיה קטן.** קח מדיה כלים וסטינגווי כחדש, תן בתמורה מדיה קטן או שוהי- ערך. 03-456818.

* **תאומות.** דרושות עגלות- טיול מתחפלות, נפרדות במצב טוב

„חקרית ואנסה“

לא מנעה מיפגש

ישראלי-ערבי

בפסטיבל הסרטים

בסיציליה. מה

נאמר שם?

אז תניחי לתקרית עם ואנסה רד"גרייב לקלקל את כל מה שבעצם התרחש בין יוצרי הקולנוע הישראליים ויוצרי הקולנוע הערביים, ביקשו ממני כמה קולנוענים ערביים, שפגשתי בפסטיבל סירטי היסתייכות בסיציליה.

לא היה קל ליצור את הקשר הראשוני עם יוצרי הסרטים הערביים. במשך שלושה ימים הסתובבתי בפסטיבל ולא הצלחתי לשיבור את הקשר ביני ובינם. כולם ידעו, כמובן, שאני ישראלית ואיזה עיתון אני מייצגת.

אולם לאט-לאט נשבר הקרח. האווירה שבה התנהל הפסטיבל, במסגרת של אירוח במועדון היסטורי, תרמה לא מעט להיכרות אישית: ארוחת-הבוקר הי משותפת במיסעדה האינטימית של המלון.

הילולה ערבית

המישלחת הערבית לפסטיבל סרטי היסתייכות היתה הגדולה מכל המישלחות. אחד העיתונאים הצרפתיים אמר, כי נדמה לו שהוא מכסה את פסטיבל הסרטים הערבי בקארטו. ואמנם, לבד משפע הסרטים הערביים, שרובם היו מאוד מאכלבים ומיעוטם מאוד מפתיעים, התקיימה בפסטיבל הילולה ערבית, כשכל הבימה

הופיעו הבימאי מחמוד זמורי, זמר אלג'ירי ושחקן-קולנוע. הם הלהיבו את הקהל במוסיקה ערבית ובשירים, והקהל, שרובו היה צרפתי, יצא בריקודי-בטן ובקריאה המזרחית הידועה, שנשים ערביות נוהגות לקרוא בשמחות, כשהן סוגרות על פיהן באמצעות כף ידן ומציאות כל מיני קולות רמים. לעומתם המישלחת הישראלית היתה קטנה ביותר, כללה שבעה אנשים.

מייפגשים מן הסוג

האיש

התגורר עמאד שאקור במערב-ביירות. בי עת שאורי אבנרי, ענת סרגוסטי ואני נפגשנו עם יאסר ערפאת. היא סיפרה לי, שראתה אותנו יוצאים מהמכונית המשר-ריינת זנכנסים לבניין.

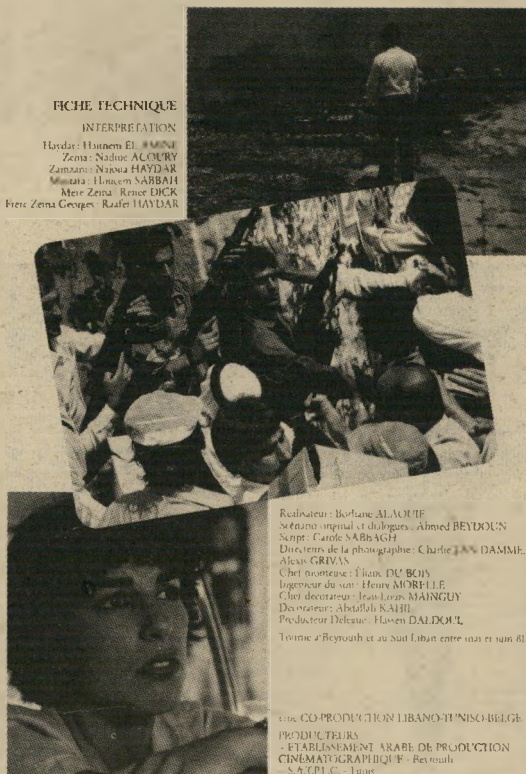
שאהל היא פעילה באש"ף ונמנית עם חוגי השמאל הלבנוני הראדיקלי. היא בת למישפחת שאהל הנודעת מטריפולי, אביה הוא רופא עתיד-נכסים ואחותה היא נחלה שאהל, ממנהיגות השמאל הלבנוני הראדיקלי.

ביקשתי משאהל להיפגש איתי לצורך ראיון, קבענו פגישה. היתה לי הרגשה שהוא לא תבוא, אבל היא הגיעה. היא אמרה לי, כמעט מייד, כי אחריהייעצות בין חברי המישלחת הערבית הוחלט שאיש

חלק מחברי המשלחת המצרית. אחת הנשים הערביות הראשונות שאותה פגשתי בפסטיבל היתה בימאית הקולנוע הלבנונית, ראנדה שאהל. ראנדה (27) יצרה סרט באורך מלא בשם צעד אחר צעד, העוסק במלחמת-האזרחים בלבנון. הסרט לא הוצג במסגרת הפסטיבל, אלא מעל גבי קאסטות וידיאו.

ראנדה סיפרה לי, כי שהתה בבניין שבו

ארוחת-הצהריים העמוסה לעיפה שבחדרי האוכל המרכזי. ארוחת-הערב האלגאנטית לאור הנרות במיסעדה שלחוף הים. בריי-כותהשחית, חוף-הים שבו מתרחצים גורדיסטים, הבר שבמרכזו כפריהנופש, הדיס-קוטק שעל חוף-הים — תרמו במשך הזמן להפגנת הריחוק בין מישתפפי הפסטיבל. עם הזמן נרקמו יחסי ידידות אמיצים בין חלק מחברי המישלחת הישראלית ובין

מאת שרית ישי

מהם לא יעניק ראיון רישמי לעיתון ישראלי. היא מוכנה לדבר איתי אך לא לי העניק לי ראיון. היא גם סירבה להצטלם. השיחה איתה היתה מעניינת במיוחד. ראנדה היא דוגמה אופיינית לחברות אש"ף: היא אישה חופשית ומשוערת, שאינה מעלה בדעתה להינשא בשלב זה של חייה. היא מתגוררת בפאריס עם ידיד, בנקאי לבנוני עשיר.

שאלתי אותה, אם מקובל על נשים לב-נוניות-מוסלמיות לחיות עם גברים ללא נישואין. היא אמרה: לא, אבל אני עושה הרבה מאוד דברים שאינם מקובלים. שאלתי אותה, כיצד מתייחסת מישפחתה לעובדה שאינה נשואה ושהיא עוסקת ב-מיקצוע שעדיין אינו נחשב כרציני בעולם הערבי. היא השיבה לי, כי מישפחתה נא-ר

הערבי — המיפגש. סירטו הלבנוני של הי בימאי בורחאן עלי, המתאר מיפגש בלתי-אפשרי בין שני צעירים בבירות של מילחמת האזרחים, זכה בשבחים רבים. הסרט הפיוטי מציג את מצבה האבסורדי של אהבה בלתי-אפשרית בעיר בלתי-אפשרית החצויה לשניים.

הסרט הישראלי חמסין זכה בתשומת-לב רבה בפסטיבל. למרות שהמפיק והבימאי סירבו להקרין אותו באולם-ההקרנה, נהרו רבים לצפות בו בווידיאו. עיתונאים צרפתיים שיבחו את הסרט, והעיתונאי הנודע דאן לה' קוסיר בחר להציגו במסגרת תוכניתו היוקרתית סינמה בלי ויוה.

האכזבה

הבימאי המצרי
שאס עבדאלנאצר
שהציג את סרטו קפה מאווארדי גרס ל-
אכזבה, הן אצל יוצרי הקולנוע המצרים
והן אצל שאר אנשי הקולנוע שהיו שם.

(המשך מעמוד 47)

רה ומתקדמת, וכי בחברה שבה היא חיה, הרבה מאוד מאושרות התרבות והמסורת מתמוססים לאט לאט, לטובת עולם ערכים מערבי, מתקדם ונאור.
ראנדה סיפרה לי כי אחותה, נחלה, נעצרה על ידי חיל"הים הישראלי כאשר היתה בדרכה מטרופולי ללסקיה. ספינות חיל"הים, סיפרה לי ראנדה, עצרו את הספינה והורו לנחלה שאלה לרדת בלביים, ולעבור לספינה ישראלית. אחותה, כך סיפרה לי ראנדה, הוחזקה בבית מעצר בחיפה במשך ארבעה ימים, שוחררה בהתערבות עורכת הדיו פליציה לנגר.
ראנדה, כמו רבים אחרים במישלחת ה-

אל-סאדאת. אך למרות דעותיו החריפות, נוצרו בינינו יחסי חברות.
האיש הוא דוגמה אופיינית לאינטלקטואלים הצעירים שבשורות השמאל בארצות הערביות: משכיל מאוד, דובר ארבע שפות על בורין, בקיא בצורה מדהימה בהיסטוריה של העם היהודי ובתולדות העיר, על מנהיגיה וראשיתה. הוא היה גם הערבי היחיד שהעז לדבר גלויות בגד סירטה של דגרייב, שלל אותו לחלוטין מבחינה מיקצועית ואף אמר גלויות, ש"הסרט הוא חריצדי לחלוטין".

עם יוסרי אירע לי קוריוז אישי מצחיק מאוד. באחד הימים החלטתי לטייל באי סיציליה, יצאתי משטח מחנה הנופש ולא טרחתי להודיע על כך לאיש, מכון ש"המקום קטן, חשו כמעט מייד בהעלמי. סרג' אנקרי ורוני כצנלסון הישראלים נתקפו בי דאגה, וכשלא מצאו אותי כעבור כמה שעות, החליטו לפנות לראש הכפר. הם הלכו ביחד עם יוסרי לחפש אותי בחדרי וברחבי המחנה, ניגשו לראש הכפר וסיפרו לו שנעלמתי.

ראש הכפר הצרפתי, שהיה שיכור מן הבוקר, אמר להם: "רק רגע, אני צריך לשנות שמפניי עם החברים שלי ואחר-כך נחפש אותה." יוסרי התעצבן ואמר לראש הכפר: העיתונאית הישראלית נעלמה, היא מאפיה הסיצילית תרצה אותה ואחר-כך יאשימו אותנו. הוא מייד גייס לחיפוש חברים אחרים במישלחת הערבית. מוחמד עבדאל-ראזק, נציג אש"ף, הגיע עם עיתונאית צרפתייה ואמר: "לי יש אליבי, הייתי כל היום עם פרדריק".

הסרטים הערביים שהוצגו בפסטיבל היו כולם על רמה נמוכה מאוד. אחד הסרטים המאכזבים ביותר היה סרטו של הבימאי המצרי הישן עבדאלנאצר קפה מאווארדי. האיש סיפר לי, כי למד קולנוע במשך עשר שנים ביו"סי-אל-איי, האוניברסיטה של דרום-קליפורניה והוא בעל תואר דוקטור בקולנוע. אחרי שצפיתי בסרטו, לא האמנתי למראה עיניי: רמתו של הסרט נמוכה

מרמתם של הסרטים המוצגים כאן בטלוויזיה בימי שיש. כמו אנשי הקולנוע הערביים, עובתי את הסרט באמצע ההקרנה. סרטו של הבימאי המצרי הנוער יוסוף שאהין זכה בהתעניינות עצומה והוקרן פעמיים. שם הסרט הוזכר, והוא סרט אוטוביוגרפי חושפני, שבו מעמיד הבימאי ל"מישפט את כל בני-משפחתו, יחסית לסרטים הערביים האחרים שצפיתי בהם, היה הסרט על רמה גבוהה יותר, אך עדיין מאכזב מאוד. מכיוון שאחרי פגישה אישית עם הבימאי הדגול ואחרי שהתרשמתי בצורה בלתי-רגילה מאישיותו האוניברסלית ציפיתי ליותר.

בשיחה עם עוזרי, יוסרי, הסתבר לי כי עד היום קשה מאוד להשיג שחקנים לתפקידים בסרטים. השחקן מכתוב בימאי את התנאים. יוסוף שאהין, הנחשב למורה אינו מסכים ששחקניו יתערבו בבימוי, ל-

הוא אמר שהמישטר מעולם לא התנכל לו אישית. למרות עצות ידידים צרפתיים, מעולם לא עזב את מצריים, גם כאשר סריו מוחרמים והוצגו רק מחוץ לארצו.
כיום, תחת שילטונו של מובארכ, מוקרן סרטו הוזכר בהצלחה מרובה בקאהיר. שאהין סיפר לי, שהוא יודע כי סרטים מצריים מדרגה נמוכה מוקרנים בטל-וויזיה הישראלית ביום ששי, וכי גם אחד מסרטי הוקרן במסגרת זו, דבר שפגע בו מאוד. הצעתי לו, שסרטו, הוזכר, יוקרן בישראל. הוא אמר שכמה מפיצים ישראליים ניסו ליצור איתו קשר ובאו למישרדו בקאהיר, אך הם עשו עליו רושם כל-כך רע שהוא השליך אותם מ-המישרד. אחר-כך אמר לי עוזרי, יוסרי, כי שאהין מסרב שסרטו יוקרן בישראל. לעומת זאת, הוא היה מעוניין מאוד שהם יוקרנו לפני דני וקסמן, בימאי חמסין. הוא

נציג אש"ף, מוחמד עבדאל-ראזק, בחברתה של בימאית הקולנוע סימון ביטון, שעזבה את ישראל לפני כשבע שנים ומתגוררת בפאריס. סימון הציגה את סירטה האמא של היום התיכון. לדבריה, היא "שמה פס על עברה הישראלי". היא התעלמה לחלוטין מהישראלים.

ביקש מלידי טרינגו לארגן עבור וקסמן עותקי וידאו מסרטי, ביקש אותה לשלוח אותם לישראל.

סרט בעצמות

רמ ערבי נוסף, שזכה להתעניינות, היה סרטו של הבימאי הלבני גוני הנודע בורחאן עלי, ביירות: המיפגש. זהו סיפורם של שני צעירים, היא — בורגנית ממזרח-העיר, הוא — פליט פלסטיני מדרום-לבנון, המתגורר במערב הירדן. השניים מנסים לקבוע פגישה בשכונת אשרפיה, אך מעולם לא מצליחים להגיע בזמן לפגישה, וכל זאת על רקע מילחמת האזרחים של 1977.

זהו סרט יפהפה ואיטי מאוד. המראה את ביירות הקרועה, על הפלאגות השוליים במזרח ואש"ף השולט במערב, רחובות הרוסים, פסקי-תנועה עצומים, בית מארוני בורגני אופייני ופליטים המתגוררים בדירות נטושות ליד מלון הולידיאן במערב העיר.

השניים, שאינם מצליחים להיפגש, מחליטים להקליט על גבי קאסטה את רחשי ליבם ולהחליף את הקאסטות למחרת, במלחמת-העושה של ביירות, דקה לפני שהגיבורה עומדת לעזוב לארצות-הברית. למרות שלא הבנתי את הסרט הדובר ערבות, נהניתי מאוד. הן מהמישחק הן מהציולם והן מהאווירה הפיוטית שלו. בורחאן עלי ביים גם את הסרט כפר קאסס, על פרשת הסבב הנוראית שהתרחשה בישאל ביום פרוץ מלחמת סיני, ב-1956. הסרט הוקרן בחדר-הוידאו גם בפסטיבל זה.

מפיק סרטיו של עלי הוא התנוסאי חסן

אש"ף וישראלית

כן שחקנים רבים מסרבים להשתתף ב"סרטי".

סרטיו של שאהין היו אסורים להקרנה במצרים במשך תקופה ארוכה, בגלל המסר הפוליטי שלהם, שהיה ברור לחלוטין. האיש התנגד למישטרו של נאצר ו"אחר-כך למישטרו של סאדאת. בשיחה פרטית עימו אמר לי, כי מעולם לא פחד להביע את דעתו בגלוי נגד השילטונות, לא רק בסרטיו, אלא גם במאמרים ובשיחות.

הבימאי עמוס גיתאי ונציגו לפסטיבל, עוזרי-הצלם רוני כצנלסון, היו הישראליים האחרים על הנציגים הערביים. גיתאי הציג בפסטיבל את סרטו יומן שדה.

הישראלים האהודים

ערבית, היא תומכת נלהבת של אש"ף, פעילה מאוד באירגון, והיתה עם לוחמי אש"ף עד לרגעים האחרונים שלהותם ב"ביירות. היא וגם חבריה טובים היום בעיר, כדוברים של העניין הפלסטיני. הם לובשים חולצות טי שעליהם כתוב אנגלית: "ביירות הרוסה, אך עדיין יפהפה", או "אני גאה לחיות בביירות המערבית". בידי כל אחד מהם חבילה ענקית של תמונות וצילומים, שנעשו בעיקבות ההפגזות הישראליות במערב-ביירות, והם מציגים את התמונות בכל הזדמנות.

בצל

המאפיה

צ' עיר מרשים ביותר שפגשתי ב"פסטיבל היה יוסרי נאצראללה, עוזר הבימאי של הבימאי המצרי הגדול, יוסוף שאהין. יוסרי, אינטלקטואל צעיר ומבריק, יצר קשרי ידידות אמיצים עם עוזרי-הבימאי של עמוס גיתאי, צעיר בשם רוני כצנלסון, הנמנע עם צאצאיו של ברל כצנלסון, ממנהיגי תנועת העבודה.

יוסרי זועם על הסכם השלום של מצרים עם ישראל, מתנגד קיצוני למדיניות

ארצותיהם לא היה מעו הבימאי להתווכח עם הצבא, או אף לדחוף חייל, ואילו כי ישראל זה עדיין אפשרי — אפשר להתווכח עם חייל, אפשר להתחצף לקצין. כשישאלו את רוני כצנלסון אם לא פחד כשיעצרו אותו, אמר שלא. הוא ידע שלא יאורגז לו רע.

סירטו של גיתאי הוצג אחרי סרט צרפתי בשם אמורה, המספר על הסתבכותו של צלם-עיתונות באחת מארצות הדרום של אמריקה. היחס של הצבא שם לצלם היה שונה לחלוטין מהיחס של הצבא כאן לי

דלדול, שגילה התעניינות עצומה בסרטים הישראליים שהוקרנו בפסטיבל. סירטו של עמוס גיתאי, יומן שדה, זכה להצלחה עצומה. הערכים הפכו אותו ואת עוזרו, רוני כצנלסון, לגיבורי היום.

גיתאי, שביים בישראל עבור הטלוויזיה הישראלית שורה של סרטים דוקומנטריים, כמו ואדי רושמייה והבית, הוא בימאי ישראלי מפורסם ביותר בחוגי הקולנוע הצרפתיים והערבים.

סירטו יומן שדה עוסק בצוות הישראלי: הוא עצמו, הצלמת נורית אביב, עוזריה הצלם

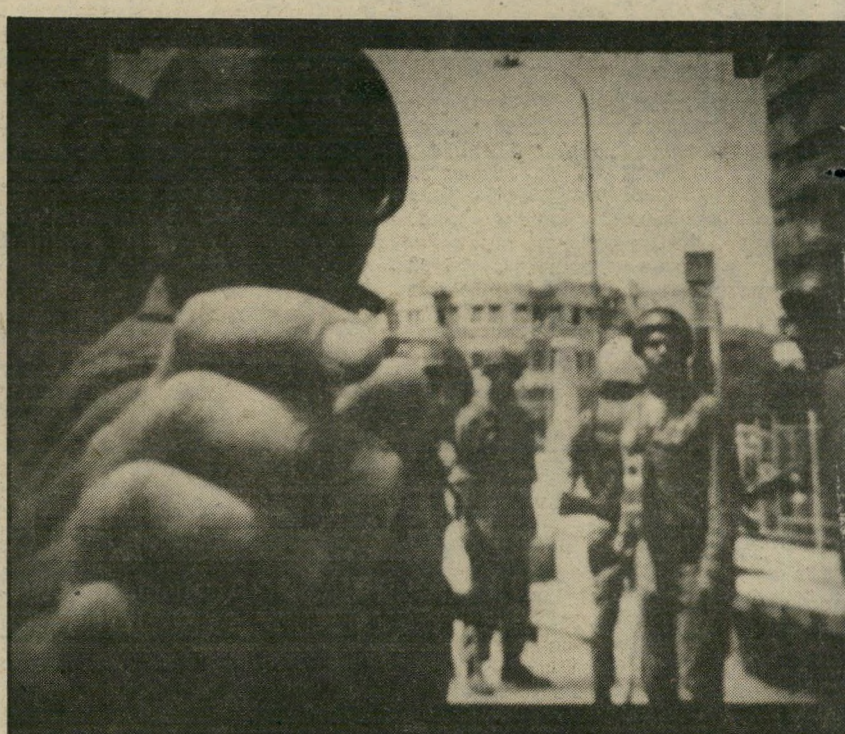

בימאי הקולנוע האלגירי מחמוד זמורי (משמאל), חי עם אוולין הרוש, שהיא עוזרת הבימאי שלו. אוולין, ילידת מארוקו, היא דוברת עברית רהוטה ואביה מתגורר בישראל. היא נוהגת לבקר בישראל לעיתים קרובות, ויש לה ידידים ישראלים רבים. זמורי למד מפיח אגברית. לידו: מפיח הקולנוע התוניסאי הנודע, חסן דלדול, שהפיק את כל סרטיו של בורחאן עלי, כולל הסרט החדש האמיר, הדן בחיי הפועלים באחת מנסיכויות הנפט העשירות.

רוני כצנלסון ואחרים, היוצאים לסקר את הנעשה בשטחים הכבושים.

הסרט מתחיל בסיקור ביתו של באסם שכעה, מייד אחרי ההתנקשות בראשי הערים בגדה. יד שחורה של איש ממשל הגבול מונעת מהצלמת נורית אביב לצלם. גיתאי מתווכח עם החייל, רוני כצנלסון נעצר, נורית ממשיכה לצלם. זוהי סצינה חזקה מאוד.

אנשים רבים, במיוחד נציגים ערביים, אמרו לי אחרי הסרט, כי באף אחת מ-

כפי שהוא מתבא בסירטו של עמוס גיתאי, איש ממשל הגבול חוסם את המצלמה בידו, כשעודשת הצלמת נורית אביב קולטת חיילים ישראלים המשרתים בשטחים הכבושים.

מסיבת הסיום

ערב לפני סיום הפסטיבל הסבו לארוחת ערב משותפת מימין לשמאל: דני וקסמן, יעקב ליפשיץ, שרית ישי, לידי טריגאנו, יוסוף שאהין, עמוס גיתאי, יוסרי נאצר אללה ואחייניתו של שאהין, שבילתה בפסטיבל את ירח הדבש שלה. האווירה היתה לבבית וחברותית ביותר. שאהין, שסרטיו היו אסורים להקרנה במצרים במשך תקופה ארוכה, הרשים את הישראלים בפתיחותו ובפילוסופיית החיים שלו. הוא אף הסכים להצטלם עם הישראלים.

בימאי הקולנוע המצרי יוסוף שאהין (באמצע) הנחשב לאורים ולתוהים של הקולנוע הערבי, בחברת עוזרו יוסרי נאצר אללה, ולידי טריגאנו. שאהין הציג בפסטיבל את סירטו האוטוביוגרפי הוירכונ.

הכוכב המצרי

חילי פלאנגות משלימים סרור בבירות, בסירטו של הבימאי הגבונני בורחאן עלי ביירות — המיפגש. עלי גם ביים את הסרט כפר קאסם.

שילובים

של בדי קורדורוי עם בדי כותנה
תואמים - אלגנטי, ספורטיבי, לכל שעות היום.
הקורדורוי, שאינו דק מדי וגם לא עבה מדי,
הולם גם נשים בעלות קילוגרמים עודפים

חורפי

שעוד לא נס ליחו, הוא הקורדורוי האופנתי — לא הדקיק והמתקמט ולא העבה, הגס והמשמין, אלא האידיאלי, הבינוני, המתאים לכל אחת, גם אם מישקלה יותר מ-50 קילוגרם.

קורדורוי! למרות שיש לו מתחרים רבים, עוד לא נס ליחו. ה"חורף הזה הוא ילסף את עורנו ויחמם את גופנו. אין זה הקורדורוי הדקיק, המתקמט, שנראה כמו קטיפה, וגם לא הקורדורוי העבה, הגס והמשמין. זהו הקורדורוי האידיאלי הבינוני,

גוד

למי שמאוד רוצה ולא יכולה בלי בגדי גאוף, גם כחודף אפשר לנצלו כבגד מחמם, שאף יבצבץ בחלקים מסויימים מתחת לקורדורוי. זה דווקא נאה, צעיר ומעניין, ומאפשר מישחק לבוש.

חדשני

שילובים אופנתיים של בד קורדורוי וכותנה תואמים, בצבעים סגולים, כחולים ובד, תיכננה לסתיו חורף זה מעצבת האופנה

יהודית גוטפריד. המראה הוא ספורטיבי אלגנטי והבד היפה משווה ללובשת אותו מראה מצודד במיוחד. המחירים נעים בין 3,700 שקלים עד ל-5300 שקלים.

שמשוה לבגד מראה ספורטיבי ואלגנטי. זהו בגד המאפשר לנו לנעו איתו בצורה נוחה. הצבעים: בז', שחור, אדום, שנהב, כחולים וירוקים למיניהם.

מעצבת האופנה יהודית גוטפריד

הסתיו מורגש

כבר בערב

הקרירים. יחד

ע'מו באה

אופנת עילית

של הבגד

המאונך

תפשה עליו בסתיו-חורף זה "סר-מפ" רציני. היא שילבה את בד הקורדרוי בבדי-כותנה בצבעים חרי-אמים, המבליטים את יופיו והמש-וים לו מראה מאוד חדשני ואופ-נתי.

בגד כזה אפשר לנצל וללבוש בכל שעות היום והערב בשינויים קלים: נעל שטוחה, מגף בעל עקב; תכשיטים עשויים מפלסטיק בבוקר ועשויים זהב בערב וכמובן — הכובעים, למי שאוהב להראות מושלמת.

הקורדרוי "האמצעי" הזה, שאי-נו רחב-כתב ואינו דק-דק, גדולתו היא, שהוא מתאים הולם גם נשים שניחנו במיספר קילוגרמים העור-לים על חמישים.

מישבצות וקורדרוי בסגולים וורודים, חולצה גברית, ז'אקט של אופנוען ומיכנסיים ארוכים — הבגד מתאים לשעות היום והערב, כשהשינוי היחיד הוא באביזרים — בבוקר פלסטיק

יוגיים, אחד על השני, פלוס מיכ-נסיים, הצאית או חצאית מכנסיים, ושלושת החלקים הללו מתפרקים, אם רוצים לפרקם ואם משתמשים בהם בתוספת מה שיש, מה שרוצים ומה שמוצאים במלתחה. מה שיהודית הכינה לנו לסתיו-חורף זה, המורגש כבר בערבים

יהודית גוטפריד, העוסקת בעי-צוב אופנה כתריסר שנים, לא הסי-תפקה רק בעיצוב חלק עליון ר-תחתון, חולצה ומיכנסים תואמים. היא הביאה השנה את המראה האי-רופאי של חורף '82 מראה השכ-בות — הכל יחד, או כל אחד לחוד: שלושה חלקים, שניים על-

הקרירים, זוהי אופנה עילית של הבגד המוכן. המחירים: בין 3.700 שקל עבור שני חלקים ו-5.300 לי-שלושה חלקים. אם נתחשב באיכות הבד המעולה, בתפירה הנקיה והמי-דוייקת ונקח בחשבון את היסכון (100% הבד, המתכנס היטב בבית) כותנה), נרגיש טוב יותר.

המראה האירופי

הוא מראה של שכבות - הכל ביחד או כל

אחד לחוד: השנה חליפת שלושה חלקים הניתנת לפירוק

שיכמ'ה שהיא גם שימלה לעת הצורך, מדגימה סימונה פרשי (21), דוגמנית הבית הטרייה של גוסקס. סימונה הי-חטובה מתנשאת לגובה 1.75 והחלה צעדיה הראשונים בעולם הדוגמנות.

שכבות שלושה חלקים מחממים וניתנים לפירוק וללבישה עם כל בגד אחר בנפרד. חולצה, ז'אקט חסר כתפיות ומיכנסיים. המחיר 5,300 שקל. הבד מעולה והתפירה נקייה ומדוייקת.

נאמר של נייר

כיצד חדר ברנרד מלמוד למערכת'המין של ד"ה

לורנס * אשליית'קרב של מבקר יומרני * האם התעלל

דויד שחר באלי ויזל? * בעיות כבודות בשפה קלה

תרגום

פאני הילמן

סיפור החדש והמתורגם לעברית של הר סופר היהודי-אמריקאי ברנרד מלמוד, פרקייחיים של דובין, מביא לקורא את הנפש הפועלת, דובין, מחבר ביוגרפיות, הכותב על חייהם של אנשים שהוא אינו מסוגל לחיות את חייהם. הגיבור, שפירסם בעבר ביוגרפיות על אברהם לינקולן ומארק טוואין, מצוי בתחילת סיפורו כי חיפוש ביוגרפיה על הסופר הבריטי ד"ה לורנס.

כניסתו של דובין, יהודי-אמריקאי מסור, שהחל חייו כעורך-דין, לתוך עולם הפיריון של ד"ה לורנס, מוליכה אותו בדרך הדרגה לעולם המיניות של הסופר האנגלי הנודע ואוחזת בו מעמודי הספר הראשונים ועד לאחרון שבהם. עולם ההווה-המיניות הלורנסי מוצג כבר בעמודים הראשונים: "פעם אחת, נזכר דובין, כאשר התקרב לי קאפרי בחיפוש אחר ד"ה לורנס, נראו לו הנבעות כאשר נדל-דרים השוכבת פרק-הן, נושאת ראשה לנשק את השמים."

* ברנרד מלמוד. פרקייחיים של דובין; עברית: אהרון אמיר; הוצאת עט'עובד; 444 עמודים (כריכה רכה).

סופר מלמוד עם זכרות קשויה לזוגות

דובין השיטתי קוצב לעצמו מדי יום כי יומו משך של ריצה (גיגינג) בתחומי ה- איזור הכפרי שבו הוא מתגורר וכותב את

הביוגרפיות שלו, תוך שהוא בוחן את גי' בורי חייו וכתבתו ופותר את בעיות הכ' תיבה שלו.

באחת מריצותיו פוגש דובין בצעירה, שמאוחר יותר נשכרת בידי אשתו לעבוד כעוזרת בביתם. עד מהרה הופכת פאני מושא הזיותיו המיניות הלורנסיות: "הוא נהנה מריכיה העומדות בשיא רענונות, מחזה השופע - עכשיו כבר היתה לובשת חוזה, לאחר שפעם אי פעמים העיפה בה קיטי מבט..." תוך שהוא שואל את עצמו: "האם היא עתבת עלי?" פאני, שהיא בת גילה של בתו של דובין, מצלה בו שאלות כמו: "איך משכים בחורה בגילה של בתך - שלא לדבר על שאר עכבות..."

פאני הילמן עם מגן דויד מזהב, היא גירסה יהודית-אמריקאית ונונית לא פחות מאשר פאני היל של דניאל דייב. עד מהרה "מאך דובין את פאני אל בין זרועותיו מתוך הרוחה עצומה. היא התרוממה אליו על כוונות יחפות, בשריים הדורם, ירכיים רבות-אניה, מנטר שער, לשון רעבה. הם העמיקו להתנשק..."

מיוממים ועגבים אלה מביאים את פאני עד מהרה להתפטר מעבודתה, למרות שנפר תח תהליך של סחף ביחסים שבין דובין ואשתו, קיטי, שאינה יהודיה, ושלה נישא תוך שהוא מאמץ את בנה מבעלה הקודם, שמת.

דובין, החי את חייהם של סופרים אחרים, מומין את פאני לביולוג ביונציה, בעיקבות תומאס מאן (מוות ביונציה).

את הגיגות'המין שלהם ממירים דובין ו- פאני באירועים דוחים, כמו: "עומדת היתה ליד כור בית-הכיסא מתאמצת להקיא. כתם של שילשול ניגר ויורד על רגלה. אהרייכן נאחזה בחילה והקיא את ארוחת'הערב שלה, ירקה, בכתה." בתואנות גופ' ניות שונות היא דוחה את ויוגה עם דובין. כתחליף, מוצא אותה דובין בתנוחה שבה חשק - עם אחר: "על השטיח, שפוף על ידיו וברכיו, היה אמריא האדמני, עסו השעיר והלוהב נאדה פחות מכפי שנראה במינסוטינג'ה הדוקים; ומתחתיו שוד ושבר, שוככה פאני. דובין ראה את זרועה העטורה צמיד-זהב והנה היא כרוכה על גבי החזק של הצעיר. קיניה היו עצומות, פניה מתוחים..."

מונציה נמלט דובין לשטוקהולם, שם הוא מאתר את בנו, המשתמט משירות צבאי בוווייטנאם. הוא שב לביתו, ללא כוון נה לשקם את יחסיו עם אשתו. הוא ממשיך בחיבור הביוגרפיה של ד"ה לורנס, ומתרגם גם את תוויותיו המיניות הפרועות של ה- סופר האנגלי לכל אשר הוא עצמו חווה. דובין אינו מצליח להשתחרר מהזיונות על פאני, ובאחת מריצותיו ביער, הוא מהרהר: "ביער, אהרייכן, אמר בלבו, שאלו בעל אותה ביונציה, אפשר שלא היה רוצה בה עוד..." והוא שואל שאלות נוסח לורנס, כמו: "האבהב, כתב לורנס, 'היא יכר שיש ללמוד אותו כמשך יובלות של מאמין סכלני'."

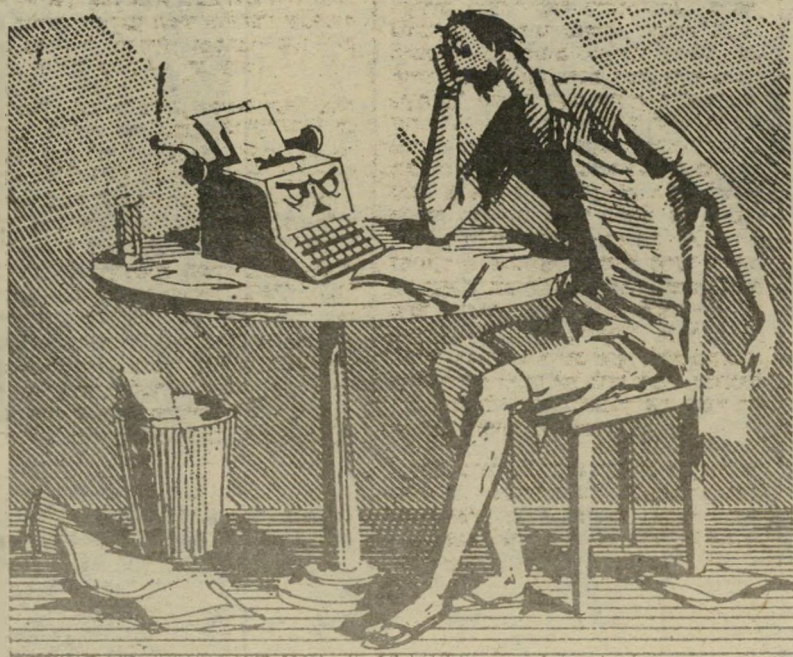
בינתיים עובר דובין חוויות מישגל אחרות עם פלורה, אשת ידידו ושכנו, ביום

כרם הבאושנים של נבות האמנוני

החוויה הישראלית

אבל ב-15 באוקטובר יצא נבות להגן על איכבודו המחולל, ברשימה תחת הכותרת וחוזר חלילה, שאף היא פורסמה במעריב. נבות, מבלי להבין, חושף במאמרו את בורותו עד תום. הוא מספר כיצד קרא את מאמרה של כרמל (פלומין) בעת היותו חייל בלבנון: "רשע לנשק עוזבים מידה את חזירות פטריס קים ופלאש גורדון ו- רינג... מעבירים אלי בשתיקה את מאמרה של ג'י פלומין..." ובהמשך הוא שב ומס' ביר לחבריו-לנשק, קוראי קיב, גורדון, ורינג, כי: "בשיקבות הוצאנו ממצבותי של עמם עוז כסופר מבצע. דבר שני, צריך לצאת נגד הריטוריקה הדימאגית המאפיינת את כתבתו של עמם עוז..." נבות אינו מצליח גם במאמרו השני להוכיח את פגמי מנוחה נכונה של עוז. אך אין ספק, כי הוא מפעיל "ריטוריקה דימאגית" בת דבר חבריו-לנשק, תוך שהוא מוכיח את סיגנון ההסתה הפרוע של מנחם בגין כלפי יריביו מעל בימת-הכנסת.

אמנון נבות מוכיח בתגובתו לגילי כרמל (פלומין) את אייכותו ואי-כישוריו לע- סוק בביקורת. דלילות הקליטה של נבות אינה קולטת את האבסורד, שעצם נוכחותו עם חבריו בלבנון היא פועל-יוצא של תהליך גיווני היסטורי, שאותו מנסה עוז במנוחה נכונה. נבות חסר את יכולת הניתוח כדי להבחין באצבע המאשימה. שאותה שולח עמוס עוז כלפי דויד בן-גוריון ומטיל עליה את האחריות להשחתת המוסרית של המדינה. שנבות הינו אחד מתוצאותיה.

מבקר-צעיר מומתין דהרי קטייתו פישפש רוכב על גבו של פיל

כאשר עכבר רוצה לחוש כאריה, הוא משמיע ציוץ ומאמין שהשמיע שאנה. מה עושה מבקריספרים בצהרון, כאשר הוא חפץ לחוש כמבין ובקיא בספרים? הוא קוטל סופר וממתין להדי קטילתו. שישבו מארבע כנסות ארץ.

מבקר חדש בנוף הביקורת של מעריב שמפרסם ביקורות גם בדבר, הוא אמנון נבות. אחרי כמה עשרות ביקורות, שלא הזינו כהוא זה בעולם הספרות הישראלי, החליט לפלוט לעולם את שאגתו. ב-30 ביולי קטל את סיפורו החדש של עמם עוז מנוחה נכונה במעריב, תחת הכותרת וזה שלא ידע לשאול. כבר בפתיח כתב נבות את המישפט העברי-הביקורתי הברור הבא: "הרומן החדש של עמם עוז מנוחה אמר בה קשה, מסת האמונות שאינן מאפשרות למבקר מסתור מיוננות מילולית. מעורר זה נכונה מסמנת נפוצה של חזי ע"י צומח של גרסה..." ועוד כהנה וכהנה, קורא שאיפותיו, שאינן ידעות גבול בבי-קורת.

מבקרי-הספרים נדלי כרמל (פלומין), פירסמה באותו צהרון, ב-3 בספטמבר, רשימה נגדית. תחת הכותרת מנוחה נכונה - דיעה אחרת, בה פרשה בתריסר רמות גבוה יותר. היא הותירה את קור' מתה, אמנון נבות, ערום ועריה, והוכיחה כי אינו מבין את הספר, שעליו הביע את דעותיו לפני קוראי מעריב. עד כאן התנהל הכל במישור של דיעה (גילי כרמל) מול חוסר-דיעה (אמנון נבות).

הולדתה 50. את חוויותיו המיניות מוליד דובין לתוך נושא עבודתו: "האם רחוק אדומת-הדגן של ר"ה לורנס, שקמה מעורר כוח לכיבוש המלחל את חייו, היא הפוקרת את המקום הזה לשם נקם?" אל חוויותיו אלה מצרף דובין אחת מחוויותיה של קיי-טי, אשתו, המספרת לו על הסתבכות עם אחד מגנר העיירה, בעת שדובין בילה בונג'ה, חוויה אותה עצרה כי: "לא התכוננתי להתחיל בפגישת-אנשים עם מישהו שצריך מבני כעשרים שנה בזה שאתנצל על סימניה הילדה שעל התחת שלי ועל הישרים הצפופים שלי."

לפתע, שוב פוגש דובין בעיירה את פאני, שאותה הוא מגדיר לעצמו: "היא הצפרופה לדפיות המעורבות שחזו בוכי רנו: היא שהולכה שולל את תשוקתו, לא את התשוקה בלבד, מן יפהפיה חס-רתי-המרים, המצאה של האני המתכוון לי-התקלל בעצמו..." ואן, באחת הריצות שלו, הוא פוגש את פאני, ועובר עי-מה את החוויה ששיעבדה את מוחו ואת גופו: "פאני צנחה על הרגל החב, מקבר רת ירכה, שנה ששש את תחתונה. זה מאוזן את החשש, אצל דובין בלבד, בעד התורף האכזרי..."

פאני ודובין מתחילים לבסס את קשריהם, כאשר דובין מבקרה בניו-יורק. הוא מוצא בדירתה עותקים של כל ספריו, אך מחשבתו נודדת: "כמה נכרים ידעו בדיה הצעירים - חמישים? שמונים? מאה וחמישים? כמה טכנות-גנבי שחקי כי תקופה הקצרה בידם של היה המיניים? ושבוץ ימים אותו בילה דובין, במחיצת גופה של פאני, מביאים אותו לתחושה: "עכשיו היטיב להבין את לורנס, את דת המיניות שלו: אמונה בדם, בבשר, שהם חכמים מן השכל..." מערכת-יחסים זו עם פאני מביאה את דובין לתרגם זאת ל-ביוגרפיה שלו על לורנס: "עדיין כותב היה על לורנס ופרידה בעת מסעם האמרי ביבשות אירופה, אחרי שברחו יחד; על אהבתם המעמיקה והולכת..." ומאוחר יר-תר, מציין המחבר: "בחיבת הכינוריה התנהלה היטב ביחס, בהתחשב בעבודה שפאני, יצור מני ממשלם יתר מקני צימרי, קנהה במחשבותיה, רכבה כמכש-פה על כל מי ששט שכתב..."

הרפתקות אלה של דובין אינן נעלמות מעיניה של קיי-טי, אשתו: "כשהבאת את מישחקי המין האלה בשבילי שזאפה אותם איתך, אני מוכנה להתערב שהיית לך או בוערה..." ומאוחר יותר מגלה קיי-טי לדובין, כי היא יודעת במי מדובר: "הרי נשתי שאתה מתעורר לחיים כשהיא רותה בכיתה באותו קיץ שעבדה כאן..."

פאני, שזכתה בירושה, באה להתגורר בבית קרוב לביתו של דובין, ויחד עם זאת היא מבשרת לו: "אני לא חושבת שכדאי שאני אמשך לשכב איתך כמו קודם, וי-ליאם, אני צריכה לחיות את החיים שלי..." ועד מהרה עובר דובין את יכולת השליטה העצמית שלו, והופך מציצן. הוא עוקב אחר המהלכים בביתו של פאני, המגלה זאת: "אני יודעת שאתה שואג, שורגלת אחרינו אמש..." ניסיון-פרידה מסתיים ב-הם נאבק במיטתה הצרה, היא עם צעי-רותה; הוא עם תחבולותיו, כשהצצה פאני לשיא שלה תרפה פיה; היא עצמה עתה כלא מאבנתה ומרה בשתיקה..."

אחרי מסיכת ניסיונו של דובין ליהפך לגבר, בעקבות החוויות המיניות המסעי-רות של ד"ה לורנס, מוחזר דובין למציאות בעזרת בתו, המעוברת על-ידי גבר כושי: "יכול להיות שאולי ילי שדור?" דובין עובר עד דילמה אחת עם פאני, האומרת לו: "פאני אמרה שכדאי היה שדובין יעשה שלושה ימים איתה וארבעה עם אשתו..." דובין מתחמק, כאשר ירידה הצעיר של קיי-טי ממחין, "בציל של אדריסוף די-נוע..." הספר מפתים ב-כשעלה דובין כריצה מכביש השקוי אור ירח, מחזיק בידו בוכרתו הקשייה למחצה, לזונת ב-אהבה..."

פרקיוניים של דובין, למרות היותו רב-מכר בארצות-הברית, אינו ספר טוב, גם לא ספר גרוע. זה ספר עשוי כפחיתות של סופר מיומן, המחמץ במהלך כתיבתו כמה אפשרויות, בדומה להחמצות אחרות שלו.

שוואן ייזל
המתגדל והמתקדש

בספריו הקודמים. הנסיון הספרותי המור-כב, הגס, להכניס את רוחו המינית של ד"ה לורנס לתוך גופו של דובין - אינו משכנע די הצורך. התרגום העברי של אהרון אמיר הוא קריא - לראשונה מזה שנים רבות.

מקור

ייזל פיליה

המהדורה הראשונה של הרומן סוכן הוד מלכותו מאת ד"ר ש"ר, לא הגיעה לידי. באחרונה ראתה האור מהדורה שניה של הספר (על-ידי מו"ל אחר), וקראתי את ה-רומן של שחר, מבלי להבין מה הביא מבקרים כה רבים לשיר את תהילתו ב-מאמרים ארוכים.

סוכן הוד מלכותו אינו מהווה תעודת-כבוד כלשהי לסיפורת הישראלית. ספר זה, המנסה לקשור חוט של אירועים בין רא-שית שנות ה-40 וראשית שנות ה-70 - משנה בנוסח של מילחמת שלושים השנה בין מלחמת העולם השנייה ומלחמת יום-כיפור - תוך מסע, בלשי לעיתים, בעיק-בות גיבור אחד, שהוא הנפשי-הפועלת העי-קרת של הספר.

למרות ששחר כותב: "היה כי יימצא אדם אשר ייקרא בשם דומה, או אשר בליבו יאמר, הן כזאת וכזאת אירע גם לי - אין זאת אלא שמציאות-חייו פרו-סה הייתה יותר מן הבידיון." הרי שבעמוד 251 נוסק לו הבידיון ומסתבר שלדברים אותם כותב שחר - יש שחר.

בעמוד 251 מופיעה בסיפרו של שחר דמות, שאותה הוא מכנה אייבי דריזל, שהוא ספק כפילו, ספק בן-דמותו של ה-שוואן אלזי ויזל: "רק נבזה ולכן-שחר וראשו נפוי קימעה ותו-יפניו - וביחוד שניו הנשואות כלפי מעלה בתמימות מיר-סרת - יש בהם משנה שמכיר את פרצוף פניהם של הקדרשים המעונים..." תיאור המוזיקר את התיאור שרשם מאיר ינאי מפיו של אלזי-עזר שטיינמן על אלי ויזל: "ברוסיה היה חזן גדול שהיה קורע לבכות בוימרת. סיפר עלי כי בעת תפ-לת על נדרי, כשהיה עומף ראשו כפי-לית, היה משרבב סוכריות לתוך פיו. ה-מתפללים היו כותכים ונאצחים בשעה ש-מתפללים היו כותכים ונאצחים בשעה ש-

החזן בלע סוכריות. גם אלי ויזל נוהג כך לפעמים. הוא כותב על דמעות ובינתים בולע סוכריות."

נושאת-כליו של ויזל/דריזל בטוכן הוד מלכותו היא לילי פילדלפן, המכנה את אליה: "מצפון-הערסל ברימון, אם לא ל-מעלה מהו?" ויזל/דריזל מגיע במהלך ימי מלחמת יום-הכיפורים אל קו התעלה, כדי לפגוש את חיילי צה"ל הגיבורים. ויזל/דריזל מגיע למקום עם צוות טליוניה, ו-שחר מתאר זאת: "הצילום הראשון לא הניח את דעתו של הבימאי, שצפן לו-תרש משהו על אונזו של אייבי. מבאן ר-אילך התגבר אייבי על ענוותנותו וכיוון פניו הישר אל פני המצלמה, ועניו לא עוד השפילו מבטיהן כלפי משה, אלא נר-שאו כתפילה הרחשת כלמי השמים."

איש משרד-החזן, שהביא את ויזל/דריזל לצפות בתיאטרון מילחמת יום-ה-כיפורים, מספר עליו למספר: "רואים בו לא פתם אדם מסרי, לא רק מנהיג רחני בעל השפעה רבה על דעת-הקהל, אלא משהו מעל ומעבר לזה - את אחרון הצ-ריקים ואסילה, אם אפשר להתבטא כך - את המשיח, את התגלמות האלוהות עלי-אדמות."

התגלמות האלוהות עלי אדמות, כך מס-תבר, הוא בעל יצרים מיניים ככל האדם, ואחרי שוויזל/דריזל פוגש בין החיילות את

עזר מוקד
קידום וטיפוח משוררים

אחת ממעציותיו השוטות בעירום, המומי-נה אותו לחדרה, הוא מתקין עצמו באופן שהוא בין משיחי ואלוקי: "החל מתקין עצמו בקפידה לקראת הבוקר. את גופו העקרום לגברי עטף בחלוקי-בית בלבד, גירגר גרוננו במיני כשמים, החביא את כל הלכבים המשומשים בארון, החליף את פניו המיטה ואת ציפת הכר, הניח מצבת נקיה על הכיפה לשם קינוח של-אחר-מ-שה, כיבה את נורת-ההתקרה ושיר רק את נורת-השולחן המעומקעת באהל-אמון, ואפילו הקרה לקרבו כמה לגימות של טי-ניאק צרפתי כדי לחזק את רוחו לקראת המסות הצפויות לו..." באותו זמן ניצבת לילי פילדלפן ומציצה בחלונו של ויזל/דריזל: "ראתה איך מפתיל אייבי לפתור את שאלת-האלוהות המציקה לאתה אשה מימי ילדותך..." כסבר פניו המספרות וכ-עניו המתגללות בחסדרות כלפי מעלה הסביר לה הסבר היטב שעד שלא תמשמש הוא ותהרש היטב את להט בשר המתגדל ומתקדש, לא תוכל לשמור את דברי ה-אלוהים החיים היוצאים מפי..."

עוד דברים מצחיקים מתרחשים בפרק זה של שחר, כאשר הגנרה מספרת למספר: "הוא אפילו לא נביא-שקר. אייבי דריזל הוא פתם ניבזה: סוכן של פירסומת קיקה-קילה קידשה..."

פרק זה, שבו חושף שחר את ערוותו של ויזל/דריזל, הוא המעולה בכתיבת דוד שחר, מימי הראשית שלה. זה קטע סאטי-רי, החושף את בן-דמותו של ויזל, המ-מש במציאות כיועץ הבית-הלבן לענייני שואה, ללא כחל ושרק. אולי בשל פרק זה, מן הראוי לקרוא את כל סיפרו של שחר.

כתבי-עת

עכשיו

חוברת 46 של כתבי-עת הוותיק לספ-רות, אמנות וביקורת עכשווי, שעורכו ה-ראשי הוא גבריאל מוקד, מוקדשת ל-שירה צעירה. העורכים-אורחים הם: אלון אלפרס, מאיה בדינו, זלי גוברביץ ואבי פלדשטיין - כולם שמות צעירים בשירה הישראלית, בראשית דרכם.

עכשיו 46, מציגה תמונת-מצב של הדור העולה בשירה, אם כי לעיתים האיות אינה שווה בה. שירה-פתיחה, סונטה נר-קייט אוויר של רזני סומק, אינו מייצג את איכות שאר השירים המשוררים. שני שירה של מאיה בדינו, אל כוכב ה-נפש, הסיב האופטי, הם מעולים, כך גם שיחה על שירה של אהרון שבתאי, שבעיקבותיה מובא שירו ההרצאה הראשונה שבו מצוי גם השיר חיוכיו של שמעון פרס. שירה של פיגלית דוידוביץ, הם שני-רים של משוררת צעירה, מלאת רגישות, כך גם שירו של זלי גוברביץ' במיצעת פתור-חה - ביור.

טכסטי-הפרווה השירי של א' דורית מאפיין קטעים קודמים שלה בנוסח זה. שיי-חת עכשיו עם המלחין יוסי מר-חיים חושפת עולם של מלחין ישראלי, תחת הכו-רת חזרה לפתרונות שנוצחו. המלחין מספר על עולמו התרבותי-יצירתי. קטע-הפרווה של מאיה בדינו השמלה הכחולה וסוכן-הביטוח הוא רבי-גירויים. שירה של גב-ריאזה אלישע, יומניים מעט, תוך שהם חושפים עוני חזיוני, כאלה הם גם שיריו של פרץ בנאי. שירו של יוסי עוזר אחמד מציפה מעשן באור הערב הוא שיר בעל עוצמה לא מבוססת. שתי ואריאציות של גבריאל מוקד ממשכות לייצג את ניי-סיונו הבלעדי של מוקד בספרות הישרא-לית, של טכסט משולב, בעל איכויות תי-אוריות ופילוסופיות. הקאובי של מארקוב-רו הוא נסיון הבהרה של רזני סומק על אלמנט מרכזי בשיריו. רשימה זו, המב-וססת על עבודה שאותה הגיש סומק לס' וזהר באוניברסיטה, אינה הישג.

שני הפרקים של ישראל ברמה, תחת הכותרת הרביעי ביו"ר שבעים וארבע אי-נם בעלי איכות ספרותית העשויה להר-שים את הקורא בעוד שסרגייקוסדיה חזו-רה ברובה אירוטית של שמעון צימור, מעוררת עניין.

לסיכום - חוברת עכשיו 46 מייצגת את מדיניותו של גבריאל מוקד במשך שנים רבות, מדיניות של קידום וטיפוח משוררים צעירים.

מסירת החוברת לעריכתם של עורכים צעירים לא הפחיתה מרמתו של כתבי-עת, אלא הוסיפה לו רבות. גם הצד הוויזואלי של החוברת מכובד למדי, בעיקר תצלומיו של מיכאל וורברגר, המוסיפים מימד חזותי לחלק מהיצירות המתפרסמות בחוברת.

* עכשיו - עורכים: גבריאל מוקד + ברוך חפץ; עורכי-חוברת 46: אלון אל-פרס, מאיה בדינו, זלי גוברביץ ואבי פלדשטיין; הוצאת עכשיו + סתות; 202 עמודים (כריכה רכה).

לפני 25 שנה

קבוצת "הפרעל פתח-תיקוה" בקיבוץ. מדור הספרים סיקר את סיפורו של אדמונד פלג, "ארץ ישראל שלי". כשער הגליון: השחקן ההונגרי זולטאן גרגוש, שהאשם בבקעת קטניה.

גליון "העולם הזה" שראה אור השבוע לפני 25 שנה בדיוק, הציג סקירה תחת הכותרת "מיבצע סיני - ניצחון צבאי מזהיר, אבל...". תוך ניתוח מהלכי הצבאיים של המיבצע הצבאי והרשמי המדיניים. כתבת-השער, "הטרנדית של בת 12" הביאה את סיפור מישפא של דשחקן ההונגרי הנודע זולטאן גרגוש, שהאשם בבקעת קטניה בת 12. תחת הכותרת "המספר האחרון" דווח על הבאת 54 מחלליה של מלחמת-קדש לקבורה שנייה בהר המנוחות בירושלים. במסגרת מדור-הספורט דיווח נח רוניק, תחת הכותרת "מקפנדגן ער ראנגווי", על כמעט ההצלחת של

בחירת נשיא של שיגרה * מעללי אביו של ופאל הלפרין * הבילוי הקשה של דויד שמרן

גרגוש והילדה

אתה אסרה שר בת רחמימי?

עלילה עכירה למסורת אסתר?

בשטח חיי שר שחקן בינלאומי?

בשטח חיי שר שחקן בינלאומי?

"העולם הזה" 1041
תאריך: 30.10.1957

בישראל, רצה שטרן, לדבריו, להתחיל בי חיים חדשים. אולם המציאות הוכיחה את ההיפך: לאחר שמעל באלפי לירות מכספי מושב עולים בהרייהודה, החל שטרן בי עיסקי הונאה אחרים בתל-אביב. הוא התר קבל לעבודה כפקיד בתנועת המושבים, בי לה את כל זמנו הפנוי בעסקים מופקקים. אולם את מרבית מירצו וזמנו הוציא שטרן בשטח אחר לגמרי: נשים. כשנמצא השבוע מוטל על שפת-ימה של תל-אביב, אחרי שהתאבד בירית אקדח, כשאחריו חור בות של 40 אלף לירות, הוזלו לפחות עשר רים נשים צעירות דמעות-אבל על מות ידידן. אולם אף אחת לא ידעה שאת אהבתו הלוהטת חילק שטרן גם לנשים אחרות. עמוד ל-100? "ל. מלכת ההרמון היתה מריה ("מריקה") לואיזה. זמרת יור-ניה צעירה (22) בקפה אריאנה ביפו. שטרן בינוב עליה אלפי לירות, העתיר עליה מתנות.

מריקה אהבה את שטרן ואת כספו, אך לא יותר מדי. כשנסתיים החוזה שלה עם בעל אריאנה, החליטה לחזור לארצה, חרף תחנוניו של שטרן ואיומיו בהתאבדות. גם הנשים האחרות בחייו של שטרן זכו לסימני-חיבה יקרים. "פעם הסעתי בחורה לביתה. שטרן נישק אותה ללילה טוב ונסע אתי לבחורה אחרת. בבוקר שלח לראשונה שטרן-זהב דוקסה של 300 לירות וזר שר שנים ב-20 לירות. כך הוא היה עושה תי-מיד", סיפר נהג מונית תל-אביבי. לבסוף דללו כל המעיינות. בערב שלפ-ני נסיעתה של מריקה, סיכם שטרן את חובותיו. הוא בחר לפרוע אותם בדרך הי-קלה ביותר: הוא טען את אקדחו, סיים בי לחיצה אחת על ההדק פרשת-חיים, שהיתה יכולה לספק חומר לרומן בעל 400 עמוד - עמוד אחד לכל 100 לירות שנשאר חייב.

אנשים

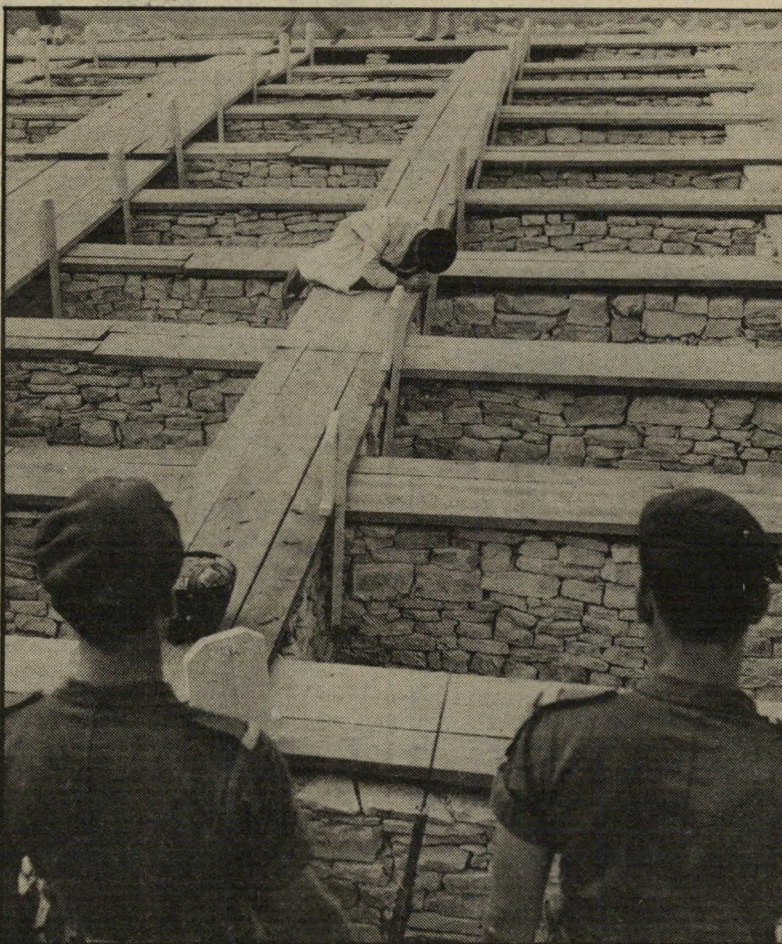
● בין הנוכחים במישפא של השחקן ההונגרי זולטאן גרגוש (ראה: שער), הנאשם בביצוע מעשה מגונה בגופה של ילדה בת 12, בלט השבוע הסופר הישיר מ-מוצא הונגרי אביגדור המאירי. כאשר התלבט בתי-המישפא במציאת ביטוי עברי מתאים לאונס קטנה, הציע המאירי את המונח "רמיסת תבצלת" במקום המונח "דפ-לורציה", שהתקבל עלי-יד השופט וורנשם בפרוטוקול. בעת ההפסקה אסף המאירי סביבו קבוצת צעירים, וניסה להוכיח להם בעזרת סיפורים מן המידרש כי גם בתקופת התלמוד היו הדיינים היהודים בקאים בי-מישפטים מסוג זה.

● נשיא ההסתדרות הציונית, ד"ר נחום גולדמן, על מצבה הכספי הקשה של המדינה: "מדינת ישראל והסוכנות הי-יהודית חיו בשנים האחרונות בלי חשבון והוציאו מעל לכולתן".

● ד"ר אב"א אחימאירי: "הסבתא היסוריה סלחנית לגבי נכדיה המצליחים".

● דן שמרן, הנאשם ברצח ד"ר ישראל קסנדר, בחקירתו במישפא, שי-הוקראה השבוע בבית-המשפט: "הרגשנו שמישהו עוקב אחרינו, אבל בסוף התברר כי זה לא היה איש-מישפא, אלא הומרי סכסאליסט".

● שעה לפני הופעתה בכנסת בשבוע שעבר, שם עמדה שרית-החן גולדה מאיר לשאת סקירה מדינית, הוברר לה כי יש לה חום גבוה. הרופא שהוועק לביתה אסר עליה להופיע בכנסת. אולם גולדה עמדה על כך שיתנן לה לשאת את נאומה. אמרה היא: "למרות שיש לי חום גבוה, אנאם בקור-רוח". השיב על כך הרופא: "דווקא רוח קרה מויקה לשפעת". גולדה שוכנעה.

בני, בני אבשלום! מי יתן מותי אני תחתיו

כך קונן המלך דויד על בנו אבשלום, וזהו גם קינתו המזועזעת של אב שכול זה. הרכון על קבר בנו, שנפל במיבצע-קדש והובא לקבורה שנייה בהר הרצל, ירושלים.

למירון מטורף על כתר הצלת הדת. קולו של יעקוב הלפרין יגיע רחוק.

דרכי חיים

הפירעון

מונית החליקה לאורך רחוב הירקון בי-תל-אביב, היא נעצרה בחריקה ליד שער אחד הבתים. שאורות ניאון ציבעוניים הי-בהבו מהשלט שעליו. גבר גבוה יצא ממנה, שילם לנהג בשטר מרשרש ונכנס לתוך הבית.

בפנים הרגיש כל אחד מיושבי הבאר בי-אורח החדש. התיזמורת הגבירה את קצב נגינתה, המלצרים הפסיקו את עבודתם ומיהרו לכיוון הדלת. איש הבאר מזג כבר את הכוסית הראשונה. ברחוב הירקון בתל-אביב, בבארים של יפו ובקברטים של רמת-גן, הכירו את דויד שטרן ואת ארנון. כל אחד מיושבי המקור מות האלה ידע כי שטרן משאיר כמה מקור לירות בכל מקום בו הוא מבקר, ומשום כך הוא אורח חשוב.

עסקים חדשים בעיר. שטרן, 36 ילד הונגרי, בלונדי ומרכיב מישפיים, עלה לישראל לפני חמש שנים מגרמניה. מספוריו על עצמו הצטיירה תמונה קודרת על עסקיו באירופה. עיסקי הברחה ושוק שחור.

להסתפק בקבורת שומרי-שבת, ניגש עתה לקבור את מחללי-השבט. "עד מתי תחשו?" הרבנים הראשיים לישראל רגישים מאוד לכל ביקורת על שאנונותם בענייני דת. לכן נדהמו השבוע לקרוא בהמודע, יומן אודות ישראל, מודעת-ענק של הענק מבני-ברק, המכריז עליהם מלחמה.

שאל הלפרין באותיות רבתי: הידוע לי רבנים כי אוניות ישראל מפליגות בשבת? מדוע לא יוטל עליהן חרם, ויאסר על יהודים דתיים להפליג בהן? - "עד מתי תחשו?"

ליהודי אדוק מותר להפליג בשבת באניה המופעלת בידי גויים. הוא אינו שותף לחי-לול השבת.

אולם הדיון שונה לגבי אניה יהודית, הי-מופעלת בידי ימאים יהודים. יהודי הנוסע בה, הריהו שותף לחילול-שבת. הפיתרון: העלאת צוות גויי על האוניה, שיפעיל את האוניה לבדו במשך 24 שעות; או עצירת האוניה "עד צאת הכוכבים".

שני הפתרונות אינם בני-ביצוע. הפיתרון הראשון היה מוסר את צייה-הסוחר הלאומי ליד זרים. דבר בעל תוצאות ביטחוניות חמורות. השני, היה נותן לחברות זרות ית-רון עצום על חברות ישראליות. הרבנים הראשיים יודעים זאת. לא גילו רצון להיכנס להרם נוסף, אחרי שנכשל החרם על מפעל-הנייר בחדרה והקיבוצים המגדלים בשל חזיר.

אולם בארץ די יהודים אחד, בעל קול רם, כדי להכריח את כל היהדות לצאת

העם

נשיא על עמך

"אלוהים לא תקלל, ונשיא בעמך לא תאור".

מחוקק התורה שקבע כלל זה, התכוון לסוג מסויים של נשיאים: אדם נעלה מן העדה, הנושא את דברו אל העם. השבוע, כאשר היה על חברי-הכנסת לבחור בנשיא, לא היה דרוש שום חוק כדי לאסור על ההמונים לאורר (היינו, לקלל מלשון 'ארור') את המועמד. כי הוא היה נשיא מסוג אחר. מועמד אחד. לפני חמש שנים היה ספק רב מי ייבחר בתור נשיא מדינת-ישראל. דויד בן-גוריון שיחק עם הרעיון להציע את התפקיד הרם לפרופסור אלברט איינשטיין, אדם שהיה גאון במדע וילד תמים במדיניות. כל מיפלגה גדולה העמיר דה מועמד משלה. כימעט ברגע האחרון הסכימה מפא"י להעמיד את יצחק בן-צבי. השבוע לא היתה התוצאה מוטלת אף לי-רגע בספק. תוך חמש שנים, בהן גילה כישרון רב שלא להסתכן בשום עניין הי-שנוי במחלוקת, התחבב בן-צבי במידה מכ-רעת על לב ההמונים. אפילו עסקני-המיפ-לגות היו מסוגלים להתאחד מסביבו. מאחר ששום תקציב או יתרון כלכלי אחר אינו תלוי בנשיא.

סמל בלבבות. אין כמעט מדינה בעור-לם בה משוללת משרת הנשיא יד כדי כך כל תוכן פוליטי. בארצות-הברית הנ-שיא הוא גם ראש-הממשלה, בעל סמכויות כימעט דיקטטוריות בשטח הביצוע. בצר-פת ובאיטליה מתערב הנשיא לא פעם בי-עניינים שוטפים, יושב ראש בישיבות חשור בות של הממשלה, ובשעת משבר ממשלתי יכול להיות לו תפקיד מכריע בבחירת ראש-הממשלה.

אולם בישראל, בה אין משברים ממשלי-תיים אמיתיים ובה נבחרים ראשי-הממשלה על-ידי דויד בן-גוריון, מוגבל תפקיד הנ-שיא לייצוג סמלי. יצחק בן-צבי עמד בהי-צלחה בתפקיד זה. העם, שביקש בלבד סמל שילכד את כל שכבות האוכלוסיה, מצא את סיפוקו בדמות האדם הצנוע, חסר הי-שחצנות הריטורית. אין הוא "נשיא בעמך", אלא "נשיא של עמך".

בחירתו מחדש של יצחק בן-צבי, בן הי-73, יליד פולטאבה האוקראינית, היתה כימעט עניין של שיגרה.

דת

הקל קול יעקוב

יעקוב הלפרין, יהודי בעל קומה ענקית וזקן אימתני, חובב פירסומת לא פחות מבנו, השריא יחוב הכיפה רפאל הלפרין. אולם בעוד "מר ישראל" הבן מתגושש עם הגויים, מעדיף אביו להתגושש עם יהודים אדוקים. במשך שנים ארוכות ניהל הלפרין מער-כה עם חברי-קדישא בתל-אביב, עד שהצי-לוח לקבל מדי האנגלים רשיון להקמת בית-קברות פרטי בויתרון-מאיר. בית הק-ברות לשומרי שבת, שהוא עסק מיסחרי פורה, אולם לאחרונה החליט הלפרין לעי-שות את המות לאנשים חיים. הוא הכריז מלחמת-יחיד של הרבנות הראשית. תחת

● מכאן המילה "נשיא" - האיש הנושא את דבריו לקהל, כמו "נגיד", המגיד את דבריו לעם.

יום רביעי

27, 10

● **סידרה: סבאתה**
(6.32) — **שידור בצבע**,
מדבר אנגלית. סבאתה מחליפה שדרנית תחנית מוג' האוויר בטלוויזיה. היא עושה זאת בהצלחה מרובה, בעזרת דודתה הקוסמת.
● **תוכנית אודפן: תצ-פית** (8.30) — **שידור בצבע**, **מדבר עברית**. גושא התוכנית: מיס. צוות התוכנית הצטרף למסוס העוסק בהורעת עגנים ובהורדת גשם מלאכותי.
● **סרט קודנע: ביטוח** כפול (10.05) — **שחור-לבן**, **מדבר אנגלית**. הסרט מתחיל במישרדי חברת ביטוח בלוס-אנג'לס, שם מכתוב וול-

התלכפות (9.30) — **שר דור בצבע**, **מדבר אנגלית**. פרק שני בסידרה הבר חנת בעיות אתיות בתחום הרפואה. נושא הפרק: בדיקות סריקה בתחום התורשה. מתי עורות שאלות כמו אופן הסיי פול בבניאדם הנושאים מחלות תורשתיות.

● **סידרה: עמק הבר** בות (10.25) — **שידור בצבע**, **מדבר אנגלית**. פרק רביעי ואחרון בסידרה המבוססת על הרב-מכר של ז'קלין סוון. נילי מתמוטטת אחרי התאבדותה של ג'ניפר, היא מאושפזת במוסד לגמילה מסמים. אן מגיעה לעמדה בכי-רה בחברת הסרטים, בעוד ג'ני שואה לליון אינס ג'אריכים ימים.

● **סידרה קומית: שלי** (11.15) — **שידור בצבע**, **מדבר אנגלית**. למסך חור-

רובינסון ומקורי: ביטוח כפול
יום רביעי, שעה 10.05

זרת. אחרי פגרה, הסידרה הי-קומית המעולה, בפרק כמה טוב בבית שבו משתאה שלי על נפלאות הגוף והיפקודיו.

יום שישי

29, 10

● **בידור: שעה טובה** (9.15) — **שידור בצבע**, **מדבר עברית**. תוכנית הי-ראיונות והבידור הייצוגית של הטלוויזיה, בהנחיית מני פאר.
● **סרט קודנע: הרפתקה** (10.15) — **שידור בצבע**, **מדבר צרפתית**. סאטירה של הבימאי קלוד ללוש על חמישה עבריינים, המחליטים כי עולם-הפשע יצא מן האופ'נה, ואת הרווחים הגדולים יש לגרוף בפוליטיקה. הם מפע'לים בהצלחה רבה את שיטור תיהם בין המדינאים. אחרי שהם לומדים ביסודיות את רזי האידיאולוגיות השונות של הי-מיפלגות הגדולות ושל קבוצות השוליים בפוליטיקה, הם חור'גים מגבולות הזהירות. ללוש

יום חמישי

28, 10

● **סידרה: מד מרדן** (5.30) — **שידור בצבע**, **מדבר אנגלית**. פרק חמישי בסידרת קוסמים זו, שגיבורה הוא בעל מוסך. ולידו מסייעים המתלמד זק ואלכסנדרה היפה.
● **סידרה תיעודית:**

תוכניות מועדפות בטלוויזיה הישראלית

יום רביעי 27. 10

● **דראמה: כאלב ויליאמס** (9.10) — **שידור בצבע**, **מדבר אנגלית**. סידרה בריטית חדשה על חיי פיאר-דלים ואריכים באנגליה בימי-הביניים. במרכז סיפורו של צעיר עני בשם כאלב ויליאמס, שאביו הוצא להורג על לא עוול בכפו. הסידרה הופקה על-פי הרומן הרפתקאותי של כאלב ויליאמס מאת ויליאם גודוויק. בתפקידים הראשיים: מיק פורד, גנטר אלמר, סטיפן ריי וטוני הייגרס. בימוי: הרברט ויין.

יום חמישי 28. 10

● **ליזדים: עולמו הנפלא של וולט דיסני** (6.00) — **ערך 3** — **שידור בצבע**, **מדבר אנגלית**. סידרת תוכניות מעולה מאולפניו של וולט דיסני, מעולם החי והצומח. סיפורים אנושיים ואנימציה מרהיבה. הפעם — שניים נגד הקוטב הצפוני.

● **דוקומנטרי: תולדות המוסיקה** (6.30) — **ערך 6** — **שידור בצבע**, **מדבר אנגלית**. סידרה צרפתית חדשה על תולדות המוסיקה, מימי הראשונים ועד היום.
● **מתח: איש ההרפתקות** (9.10) — **ערך 6** — **שידור בצבע**, **מדבר אנגלית**. לי מייג'ורס מככב בי סידרת-מתח זו ככפיל המבצע את הסצנות המסוכנות במקומם של כוכבי-הסרטים. תפקידו זה מחייב אומץ רב ותושיה, ולעתים כרוך ביצוע התפקיד אף בסכנת חיים של ממש. עם זאת, עבודה כזו אינה מזדמנת בכל יום. לכן הוא עוסק גם בחקירות פרטיות של מעשי רצח וסחיטה.

יום שישי 29. 10

● **סידרה מרתקת: לא יאומן** (2.30) — **שני הערצים** — **שידור בצבע**, **מדבר אנגלית**. סידרה אמריקאית פופולרית, בהנחייתו של שלישיית כוכבי-טלוויזיה. הסידרה מציגה תופעות מדהימות, שיאים אנושיים בתחומים שונים ומיכצעים עצור-נשימה. ניתן ליהנות מסידרה זו, גם ללא ידיעה טובה באנגלית.

● **בידור: לילות שחרזדה** (10.05) — **ערך 3** — **שידור בצבע**, **מדבר ערבית**. תוכנית הבידור המרכזית של הטלוויזיה הישראלית בערך 3: זימרה, שירה וריקודים. לפי מיטב המסורת של לילות-ערב. לאהובי הזמר המזרחי.

יום שבת 30. 10

● **הרפתקות: נוסעים עד הכביש דקות, מדבר אנגלית**. סידרה אמריקאית על שני נהגי-משאית בעלי אופי מנוגד. המבוגר הוא גבר אלים וחסר-השכלה, ואילו הצעיר הוא בוגר פקולטה למישפטים, הנוהג במשאיות כדי לצבור מעט נסיון בחיים. בתפקידים הראשיים: קלוד אקינס וויל צ'נדלר.

יום ראשון 31. 10

● **קומדיה: טקסי** (8.30) — **ערך 6** — **שידור בצבע**, **מדבר אנגלית**. סידרה אמריקאית, המתרחשת בתחנת מוניות, שבה עובדים סיפורים יוצא-דופן.
● **מתח: ספרסקי והאק** (10.15) — **ערך 6** — **שידור בצבע**, **מדבר אנגלית**. דיוויד סול ופול מייקל גלאור הם שני הבלשים הפופולאריים, המסכנים לעתים קרובות את חייהם למען ביצוע המשימה המוטלת עליהם.

יום שני 1. 11

● **מתח: הארט ואשתו** (10.15) — **ערך 6** — **שידור בצבע**, **מדבר אנגלית**. סידרת-מתח קלילה בכיכובם של רוברט וג'ור וסספני פארס כוונ אמריקאי עשיר ומאהב, הפותר תעלומות בלשיות, או שנופל טרף למעשי-ביריונות וסחיטה, אך מתגבר בסופו של דבר על כל הווממים לפגוע בו. אגב, סידרה פופולארית זו מוקרנת הערב בישראל ובידור, אך ירדן מקדימה את ישראל בכשעה, כך שאחזבי הזוג הארט יוכלו לצפות בשני פרקים בזה אחר זה.

יום שלישי 2. 11

● **ספורט היתולי** (6.30) — **ערך 3** — **שידור בצבע**, **מדבר גרמנית וערבית**. תחרויות היתוליות מרתקות בין שתי קבוצות המייצגות שתי ערים בגרמניה המערבית, עם שופטים וקהל מרע.

● **קומדיה: בוך בית זה** (8.30) — **ערך 6** — **שידור בשחור-לבן**, **מדבר אנגלית**. סידרה בריטית על מישפחה ממוצעת: גבר בגיל העמידה, אשתו, בנו ובתו. בכל פרק מתרחש אייזע בחייה-משפחה. שה-התניהסות אליו הינה על דרך הסאטירה, ובמחזה רבה של לגלגות ועוקצנות. עם סידיני גימס, דיאנה קופלנד, רובין סטיוארט וסאלי גיסון.

● **מדבר ומזמר אנגלית**. פרק רביעי בסידרת המספרת על החיים בבית-ספר למוסיקה ולאמנויות בניו-יורק.
● **סידרה מקורית: אחרי הצילצול** (9.30) — **שידור בצבע**, **מדבר עברית**. פרק חמישי בסידרה המקורית, שאינה מוסיפה כבוד כלשהו לטלוויזיה הישראלית. מזל: זה הזמן, שחור-לבן, עברית).

● **מתח: הארט ואשתו** (10.15) — **שידור בצבע**, **מדבר אנגלית**. כל מי שסיים לצפות, ממש בי שעה זו, בהארט ואשתו בירדן, מוזמן לראות בתחנה הישראלית את הפרק שכבר הוקרן שם בשבוע שעבר.

יום שלישי

2, 11

● **סידרה: זוהי הוליווד** (8.05) — **שידור בצבע**, **מדבר אנגלית**. פרק נוסף בסידרה, המגוללת סיפורים גדולים על הכנת סרטים ועל כוכבי-קולנוע בהוליווד.
● **סידרה: ג'סיקה ניי בק** (9.30) — **שידור בצבע**, **מדבר אנגלית**. פרק נוסף על מאבקה המאוד פושי-ריים של כתבת טלוויזיה מקורית בארצות-הברית.
● **דראמה: מהפיכות** קטנות (10.20) — **שידור בצבע**, **מדבר אנגלית**.

● **סידרה: לא יאומן** כי יסופר (11.20) — **שני הערצים** — **שידור בצבע**, **מדבר אנגלית**. בסרט הנאוהי-של כומר מתחזה סריל בוגיס לכומר, ומבקש לשמר חפצים ישנים בעלי-ערך, את תפקידו מגלם ג'וזף גלגנד.

יום ראשון

31, 10

● **ניסמלגיה: שרת לך** אדצי (8.30) — **שחור-לבן**. **מדבר ומזמר עברית**. שידור חוזר של סידרה ישנה, בהנחיית דן אלמגור.

● **סידרה: גבר במע' רכת** (11.20) — **שידור בצבע**, **מדבר אנגלית**. בפרק מחדשון סגור מתנהל קרב, שאותו מנהלת עורכת-הירחון במעדון אכסלוסיבי לעתונאים זכרים.

יום שני

1, 11

● **סידרה: תהילה** (8.03) — **שידור בצבע**,

שבת

30, 10

● **סידרה: בנסף** (8.30) — **שידור בצבע**, **מדבר אנגלית**. בפרק בית הוריות של קלייטון מתארסים קראוס וארגולד, למרות שארגולד הבטיח לאמו שלא ישא אשה כל עוד היא בחיים. בנסוף נבחר לראש ועד-הדיירים בבניין שלה, עד שהקירותיו מגלות כי בעל-הבית הוא לא אחר אלא קלייטון אנדיקוט. בנסוף תובע מקלייטון לשפר את רמתו של הבניין, בתוקף תפקידו כראש ועד-הדיירים.

● **דראמה: דימדומי ג'ה-עק** (10.30) — **שידור בצבע**, **מדבר אנגלית**. קייפטאון 1976. עם פרוץ הי-מהומות בין הגזעים, שלוש נשים לבנות, בודדות, מתכור'גות לכלות ערב משותף מחוץ לבית. מולי — יהודית ממוצא פולני, גרושה ועשירה; אנה — האפריקנית; ומוז — פלי-טה מרודניה מנסות להתעלם מפוליטיקה, אך על רקע הי-מתחים הפוליטיים הגוברים, מתגלה מתח בין שלושת הי-נשים. בסרט מככבות: נעמי בוך, אסתר קוהלר ושלי בור-קום.

שיתף בסרט זה שחקנים נוד-עים כמו לינו ונטורה, המור ז'ק ברל, ולידס שחקנים כ-שאל דנר ושארל גראר.

שידור

ניסיונות של ממשלת הליכוד ל-
מיפעלים ולחברות ממשלתיות נר-
ספות, ביניהן רשות השידור.

לדעת גורמים ממשלתיים, רוו-
חת במשרד ראש-הממשלה ההכ-
רה כי הצלחת פירוק אל על תביא
עד מהרה למהלך דומה ברשות
השידור. אותם גורמים מצפים זה
כבר מחצית השנה לסיכסוך-עובר
דים שיביא להפסקת שידורי הטל-
וויזיה. במקרה ששידורי-הטל-
וויזיה יופסקו בידי העובדים, יוח-
לס על פירוק רשות השידור, שי-
אינה מביאה נחת רבה — למרות
השתדלויותיה — לממשלה.

במקרה של פירוק תופעל ה-
טלוויזיה בקבלנות בידי הטלוויזיה
הלימודית. המתנגלת עצמה באמ-
צעות התוכנית ערב חדש ומיב-
זקיה-חדשות של גלי צה"ל (מה
עוד, שרשת המיקרוגל של הטל-
וויזיה מופקדת בידי משרד-התיק
שורת).

בשלב האחרון, אחרי פירוק
מליאת רשות השידור הוועדה-
נחל שלה, תוקם הטלוויזיה מח-
דש, במסגרת משרד-ראש-הממ-
לה (כפי שהיה עם קול ישראל
בשנות החמישים, בימי ד"ר כ"ר
גוריון).

בייבי-סי רשמי

הודעה לאקונית של דוברת רשות-

צל"ש

משבר ומהיגוץ למופת

למחלקת סרטי תעודה של הטלווי-
זיה, על הקרנת שני חלקי הסרט ה-
תעודמתי משבר הטילים, ששיחזר
את אופן התיפקוד של נשיא אר-
צות-הברית המנוח, ג'ון פיצ'-
ג'רלד קנדי, וירעציו, במהלך
משבר קובה. סרט זה משחזר עקב
בצד אגודל את תהליך קליטת ה-
מידע במסדרונות השלטון בוו-
שינגטון, את ניתוח האפשרויות,
את המאבק בין הניצים (אנשי ה-
צבא) הניונים ואת אופן ההכר-
עה של הנשיא קנדי, שהוליד למ-
צור על קובה ולהוצאת הטילים
הסובייטיים ממנה.

יש במשבר הטילים כדי להמחיש
לצופה הישראלי כיצד על ממש-
לה נורמאלית לתפקד במהלך משי-
בר מסוג זה, להבדיל מהתנהגותה
של ממשלת ישראל במהלך מלח-
מת-הלבנון.

בעיקבות הקרנת משבר הטילים
והקרנת הסרט על צידה-מכשפות
של הקנטור מק'קרת'י, לפני כמה
חודשים, אפשר לחשוב כי מחלקת
סרטים תיעודיים היא המחלקה ה-
שפויה האחרונה בבניין הטלוויזיה.
אלא שהאמת המיקצועית היא, שי-
מיעוט הפקת הסרטים התיעודיים
עלידי הטלוויזיה עצמה מאלץ מן-
לקה זו לרכוש סרטי-תעודה מ-

*מחקרים רפואיים הוכיחו:

הופעת עששת השיניים נעצרה כמעט לחלוטין אצל
נבדקים שלעסו 5 יחידות מסטיק עם קסיליטול מידי יום.

מסטיק איקס איקס עם הממתיק
הטבעי קסיליטול - טוב לשיניים

מחקרם של M. SCHEININ K. MAKINEN

טוב לי עם מסטיק XX עלית

הצרבת ועלמת במהירות הטאמס

אתה מרגיש בה בדרך כלל לאחר הארוחה,
ההרגשה המציקה והמטרדה הזו של צרבת ואז-
טאמס נכנס לפעולה.
טאמס - טבלית קטנה וטעימה הפועלת במהירות מפליאה
תוך מספר שניות תרגיש הקלה. טאמס ונגמר.
לנוחיותן טבליות טאמס בחפיסה אישית קטנה ונוחה לנשיאה.
טאמס ב-2 טעמים: מנטה ופירות.
כדאי תמיד שטאמס יהיה לידך וכשתגיע הצרבת,
היא תעלם במהירות הטאמס.
להשיג בבתי המרקחת.

טאמס... ואין צרבת.

דרושה

מזכירה / מרכזנית

שבוע עבודה בשעות הבוקר ושבוע עבודה בשעות הערב.

לפנות לחנה, טל. 03-232262

הזדמנות

למכירה שתי עדשות
אוריוגניליות של ניקון

ניקור — 35 מ"מ
F 2.8

ניקור — 135 מ"מ
F 2.8

טלפון בבית 03-249241
עבודה 03-232262
לבקש את ענ ת

איתן עמיחי

הדברת מזיקים

בע"מ
פומחים לחברת תיקנים
(ניקים), תוכני עץ, חרקי
ספרים ובגדים.

רמת-גן, רח' מודיעין 18, ת.ד. 2272
טל. 03-780114-5 רשמי 481/75
שמירה על בריאותך ורכושך

הנשיא קנדי (עם אשתו ובתו)

מישאלת'לב

השידור, בדבר הארכת החווה של
הטלוויזיה הישראלית עם הביי-
טי מגלה, כי במהלך שנת הטל-
וויזיה הקרובה תקבל הטלוויזיה
הישראלית מידי הביי-טי 90
שעות שידור לשנה, לעומת 75
שעות בשנה החולפת.

חידוש ההסכם — שמהצד הישרא-
לי חתמו עליו מנכ"ל רשות השי-
דור, יוסף לפיד, מנהל הטלוויזיה,
טוביה סער, ומנהלת מחלקת סר-
טים קנויים, מרים רוטשילד —
מייצג מדיניות של צימצום היי-
צור הישראלי על סרטים, וקני-
ית סרטים זרים להקרנה.

מדיניות זו, המבוצעת בידי רוט-
שילד, היא ההיפך למדיניות הטי-
לוויזיה כפי שהיתה בימי המנכ"ל
הקודם, יצחק ליבני, שכונה תהי-
לך זה "ירדניזציה של הטלוויזיה
הישראלית".

לפני הצילצול

סידרת-הנפול המקורית אחרי ה-
צילצול, המקרנת בימים אלה בי-
טלוויזיה, היא סיפור של כישלון
עוד מצעדיה הראשונים.

בהתחלה הוכנו שני סרטי-ניס-
יון, תחת הכותרת חדר המורים.
סרטי-ניסיון אלה לא ענו על ציפיות

חוצלארץ. ואם משהו מעוניין בי-
סרטים תיעודיים חד-צדדים, הוא
יכול לרכוש אותם בטלוויזיה הי-
סובייטית, דבר שגם מנהלי הטל-
וויזיה בהווה אינם מוכנים לו.

רדז אנטי-עמית

לאברהם בן-מזר, איש-הרדיו,
שהכין את שבוע המישרים הר-
צוף שהוקדש לנושא האנטי-שמיות.
שידורן של שש תוכניות דוקומנ-
טריות, מדי ערב בשעה 6, ובעיקר
בוותיהן דיון בין השעות 11 עד 1
בלילה על האנטי-שמיות בעולם —
תוך הצפת האולפנים בטלפונים
מהארץ ומחוצלארץ — הציגו מעט
מהעוצמה, שעדיין נותרה למדיום
הרדיופוני. מתוך סידרת התוכניות
ניתן היה ללמוד, שמדינת-ישראל,
שנועדה להיות מיקלט ליהודי ה-
עולם, יצרה במהלך מלחמת-לבנון
מצב המסכן את חייהם של יהודי
הפזורה.

מאחרי הקלעים

תקדים "אל על"

פירוק חברת אל על בידי מוע-
צת-המנהלים של החברה, בעידוד
דו של שרי-התחבורה, הוא שפן-

סיפור של שתי ערים

עם מינויו של צבי (צביקה) שפירא, מפקד גלי צה"ל לשעבר, כמנהל מחלקת התוכניות של הטלוויזיה, מצטרף שפירא לקבוצת העובדים הוותיקים של רשות השידור שמקום עבודתם בירושלים, בעוד שמגוריהם בגוש-דן.

מנכ"ל רשות השידור, יוסף לפיד, מגיע מדי בוקר מתל-אביב למשרדו שבבניין 77 בירושלים. לעומתו, התגורר מנהל הטלוויזיה, טוביה סער, במשך תקופה ארוכה במלון הילטון, על חשבון רשות השידור. שכן דירה ב-250 דולר לחודש על חשבון הרשות, דירה שבה אינו מתגורר בסופי השבוע, מנהל הרדיו, גרעין לביארי, מתגורר אף הוא בגוש-דן, ומגיע מדי בוקר לבניין

הרדיו בירושלים. המישנה למנכ"ל הרשות, שלמה עבאדי, מגיע מדי בוקר מאזור כפר-סבא, שם הוא מתגורר.

לבכירים אלה מצטרף עתה שפירא, המתגורר אף הוא באזור כפר-סבא. העיר על כך אחד מכתבי מחלקת החדשות של הטלוויזיה: "אנחנו הכתבים היוצאים לשטח. חייב לנסוע במכוניות ציבוריות, ביחד עם הצוות הטכני וציוד הצילום. בעוד שראשי רשות השידור נוסעים על חשבון תקציב הרשות בקר בירושלים-תל-אביב. אם היה להם מעט מורא, היו יכולים לפחות לשכור אוטובוס-וטא שיוביל אותם בבוקר לירושלים ובערב לשפלה!"

3 דורות בטנים

שלמה גליקשטיין, בכיר שחקני הטניס בישראל וזכה במקום הראשון באליפות הלאומית, מקבל את הגביע מידי הצעירה באלופות ישראל (לגילאי 9), רוני מאיר וע"י סבה של רוני, מרדכי מאיר שהינו נשיא איגוד הטניס בישראל.

עבאדי, שהוא איש-כספים ולא איש-תיקשורת (עבאדי הוכשל פעמיים בידי יוסף לפיד במיכריו למשרת מנהל הטלוויזיה).

לפני כשנה וחצי הועמד בראש מרכז ההדרכה קריין הרדיו והתיק הקפדן יצחק פרי. עד מהרה התברר לפרי, כי לא יוכל לפעול בהתאם לציפיותיו. מול פרי עמדו אנשיו של עבאדי, בראשם עוזי ברלינסקי — עד לפני שני תיים פקיד בנציבות-שירותי-המדינה — שהוא אחד מבכירי הפקידים באמריקנות רשות השידור. ברלינסקי השתלט בהדרגה על מרכז ההדרכה, ואחרי התפטרותו של יצחק פרי הוא פועל כממונה ומניע על מרכז ההדרכה, ומעביר שעות רבות מזמן עבודתו בישיבה בבניין חוטני-ירושלים, שם שוכן המרכז.

בקרב עומד להיפתח מיכרו מני מרכז ההדרכה. שנים מבין עובדי הטלוויזיה מועמדים לנהל: יעקוב איזנמן (מי שהיה המפקח הטכני של עמוד האש) וצבי (צביקה) גרין, איש מחלקת החדשות וועד העובדים (עד לשבוע שעבר).

אלא ששמועה עקשנית בבניין 77 טוענת, כי עוזי ברלינסקי לרשע עניו לתפקיד, וזה עומד לירשול כפרי בשל לידו מעל שולחנה של ועדת-המיכריו.

פסקול

לפיד על מדון ופאפא

הסרט משבר הטילים, שהוקרן בשני חלקים בטלוויזיה, הוקרן בירושלים בארצות-הברית בערב אחד. מנהל הטלוויזיה, טוביה סער, שטען כי אין לייגע את הצופים בסרט

ראשי הטלוויזיה והנהלת רשות השידור. בשלב של בדיקת שני סרטי-הניסיון אף הועלה היתהור לבטל את המשך צילום הסדרה ולגנוז את שני הסרטים שצולמו (פרק 2 ופרק 3 של הסדרה).

אלא שכאן התערבה האמביציה של מנכ"ל רשות השידור, יוסף לפיד, ומנהל הטלוויזיה הקודם, יצחק (צחי) שמעוני. הסרטים הוקרנו לפני מורים ולפני חברי רשות השידור, ולאור תגובותיהם הם הוחלט על המשך הפקתה של הסדרה.

התוצאה היתה כצפוי: כישלון בוסה, שהוכיח כי הטלוויזיה הישראלית אינה מסוגלת עדיין להתמודד בצורה מכובדת עם נושאים דרמטיים (בעוד שבשנתיים האחרונות הצליח הקולנוע הישראלי להתמודד עם כמה מבעיות-היסוד של הקולנוע: לשון אמינה, דמויות אמינות וסיפור ערכי). התיבה, שתחנת טלוויזיה, המסלקת מתוך ציוותה את המוכשרים שבין יוצרי הטלוויזיה ומגבילה את נושאי אי הטיפול הטלוויזיוני, אינה מסוגלת לייצר דראמה טלוויזיונית, שיהא אמינה על קהל-הצופים, אשר ממן את שיגיונות מנהלי מדרום זה.

הממלכה של ברלינסקי

מרכז ההדרכה של רשות השידור.

קונה-סרטים רוטשייך
ירדניצה

שנועד מעצם תפקידו להדריך את עובדי התיקשורת של רשות השידור, אינו מתפקד כלל. באחרונה ממלאים את מקום הטלוויזיה כתיבים שלא עברו הכשרה מיקצועית במיסגרת מרכז-ההדרכה, וכתבי-רדיו שלא הוכשרו במוסד זה.

הסיבה להתפוררותו של מרכז ההדרכה נעוצה בעובדה, שהמרכז הוכפף תחת פיקוחו של המישנה למנכ"ל רשות השידור, שלמה

עוזי אהרון פאפא, הטיח לפיד בשניהם את הדברים הבאים: "הבן עיה היא שאת הגברת מרון, מנהלת עזרת-בית אחת, ואתה אתה רון פאפא, מנהל מזכירה אלקטרונית אחת במשרדך — ואילו עלי לנהל 1600 עובדים" ●● סברה עקשנית במיסדרונות הנהלת רשות השידור טוענת, כי לגלגל דבריו הקשים של לפיד על חברי הוועד המנהל מרון ופאפא, יש בכוחם של אלה, בסיועו של סגן היורש עוזי מליכה יגור, להכריח את לפיד להתנצל פומבית ●● בפורום החדשות שנערך יומיים אחרי ישיבת הוועד-המנהל הסוערת, פנה עורך מבט, יאיר שטרן, אל לפיד, ואמר: "ברוכים הבאים למועדון!" (כוונתו היתה למועדון מושמצי פאפא). לפיד השיב לשטרן: "בדיוק בגלל זה פחדתי להיכנס עד כה למועדון הזה!" ●● דוברת רשות השידור אריאלה רבלי, היא הדוברת הקשה-ביותר להשגה עליידי עיתונאים. הסיבה: רבלי לא מחזיקה ברשותה מכשיר איתור, כמינהג שאר הדוברים. היעדר תיפור מונע לעיתים את תגובת רשות השידור לאירועים הקשורים ברשות, דבר המביא לפגיעה בעבודתה של רבלי ●● אגב, את ישיבת "פורום החדשות" האחרונה פתח יוסף לפיד בקביעה: "אם העולם הזה כתב על ישיבתנו בשבוע שעבר, ואמר שיש בכוחנו להחזיר את כתב הטלוויזיה והרדיו בלונדון שמעון ססלר — או אפשר כבר להחזיר אותו" ●● באחד מימי העדר של מנהל הטלוויזיה טוביה סער מהארץ, הרביק מישור על דלת חדרו את הפתק שאמר: "מישרדו של מנהל הטלוויזיה הירדנית" ●● הכתב אורי כוהן, אהרונות נקרא על-פי ראשייה-תיבות של שמו: "ראש אכ"א"

רצוני שכוה, שהקרנתו היא כמעט ליל-מישדרים, הורה לפצלו ●● בישיבת הוועד-המנהל, שבה היה עימות חיותי בין מנכ"ל רשות השידור, יוסף לפיד, ובין חברי הוועד המנהל, אהובה מרון ו-

חבר-ועד פאפא
מזכירה אלקטרונית

●● כינוי אחר, הרווח במחלקת החדשות, הוא הכינוי "קיקי וקקה". זהו כינוי של אחד מהכתבים, שאתו מכנה אותו "קיקי". הכינוי "קקה" הוסף לצלמו האישי של אורי כוהן.

רצוני שכוה, שהקרנתו היא כמעט ליל-מישדרים, הורה לפצלו ●● בישיבת הוועד-המנהל, שבה היה עימות חיותי בין מנכ"ל רשות השידור, יוסף לפיד, ובין חברי הוועד המנהל, אהובה מרון ו-

בעיות ולבטים בחיי המין

מאת
ד"ר מרדכי זידמן
הוצאת רשפים

למכירה
פיז'ו 403
שנת '62
מנוע שנת '70
טל. 03-737548

PUB 101

בירה מהחבית
אורה אינטימית
מאכלים מיוחדים

דיזנגוף 101
ת"א (פסג' הוד)
פתוח ערב ערב מ-17.00

תן טרמפ לחייל

קבלת מודעות
לכל העיתונאים
במחירי המודעה

שדות ת.ד.
ללא חשלות
מכבדים
כרטיסי אשראי

פרסום
חידאית
טל. 227107

(המשך מעמוד 49)

ערבים, לגרש אותם מהגדה, וחיל אחד אומר שיש להחזיר להם את אדמותיהם. אחת הסצינות החזקות בסרט של ג'יי תאי היא סצינת קבורת עצמותיהם של חיילי בריכוז, בכיכובם של הרב גורן וראש הממשלה בגין. זוהי סצינה המקבלת בסירתו של גיתאי משמעות צינית ביותר. הסרט חושף את הכיבוש על כל כיצור, ואינו מחמיא לישראל או לעשיית ישראל. בכל זאת ניכר כי הוא נעשה על-ידי ישראלי שאיכפת לו, והחושב שהכיבוש הוא שורש כל רע, סרטן האוכל את עצמו של המדינה.

גיתאי מציג את סירתו בפסטיבלים בכל רחביה העולם אך לא בארץ. הוא הסביר, שנאלץ להגביר את החומר מהארץ, לסיים את עריכתו בפאריס. מכיוון שחשש ש-הצנזורה לא תאשר את הסרט, כדי להציג את הסרט בארץ.

„בלונדים

כמו מלאכים

ה סרט הישראלי השני שהוצג במסגרת הפסטיבל, חתום של דני וקסמן, זכה כאן במחמאות גדולות ואף נרכש על-ידי מפעלי סרטים מצרפת. עיתונאים צרפתיים מיהרו לסלגרף למערכות עיתון ניהם ביקורות נלהבות על הסרט. העיתון נאי הצרפתי הנודע ז'אן ל' קוטר צפה בסרט והחליט לבחור בו לתוכנית הטלוויזיה החדשה שלו קולנוע בלי ויזה. זוהי תוכנית פופולרית, המציגה סרט בעייתית פוליטי או חברתי, ואחר כך מקיימים עליו דיון.

גם הסרטים הישראליים האחרים שהוצגו כאן בחדריה הוידאו וכו בהתעניינות עצור מה, במיוחד מציגים של אנטי-הקולנוע ו-העיתונאים המצרים.

לנה של איתן גרין וטופו של מילטון לוי של ניסים דין — שני סרטים שהשתתפו בעבר במסגרת הפסטיבל, וכו בצפיית חזרות ונשנות. מתחת לאף, סרט של יג קול גולדוואסר, שלא השתתף בסופו של עניין בפסטיבל, כדי לא לקלקל את סיכויו בקאן, הוקרן פה בחדר-הוידאו בניגוד להוראות המפיק רוני אקמן, שדרש שה סרט לא יוקרן כלל. מתחת לאף זכה במחמאות גדולות מצד יוצרי קולנוע ערבים וצרפתיים, מפני ויוני אף התעניין ברכישתו. הפתעה רבה גרם בימאי הקולנוע הסורי: עומר אמיר עלי, שלמד קולנוע בפאריס, עומר, שסרטי אסורים להקרנה בארץ מור לחתו, הציג שני סרטים דוקומנטריים: תרנגולות, וסרט העוקב אחרי עובד בחירת המתים במערב ביירות.

את הסרט תרנגולות מימנה ממשלת סוריה, ועומר התבקש לצלם סרט דוקומנטרי על כפר סורי נידח שהשילטונות מנסים להשריש בו שיטת-גידול-תרנגולות מודרנית.

הסרט, שהוא לדעתי מצויין, עמוס ב-רמזים פוליטיים בולטים. הבימאי דואג לי-הראות יותר מפעם אחת, לכאורה במיקרה, את ההבדל בין רמזיהחיים בממשק ובין רמזיהחיים בכפר הקטן, הכפריים מדברים על ניצול ועל אוולטייד של ה-שילטונות. הסרט, כמובן, נאסר להקרנה. עומר, המתגורר בפאריס עם צעירה לבי-נונית המקורבת לחוגי אש"ף, הבריה את ההתק אל מחוץ לארצו.

את דינה, ידידתו של עומר, פגשתי ב-קפה דה מאנו בפאריס לגמרי במקרה. היא סיפרה לי שהגיעה זה עתה מביירות. היא עבדה, כך סיפרה, בבית-החולים עזה בעת הטבח בצברה ושאתילא, לדבריה, עבדו בבית-החולים במשך כל המלחמה שני רופאים ישראליים. רק אחי הטבח הם החליטו לעזוב את המחנות, מכיוון ש-פחדו שצה"ל יעצור אותם. חשבתי לחומי שהיא אינה מבדילה בין ישראלים ויהודים, אך היא התעקשה כי מדובר ברופאים ישראליים, בעלי אזרחות ישראלית.

דבר נוסף שסיפרה לי דינה היה הפגיי-שה שלה עם החיילים הישראליים: „כשר-ראיתי את החיילים הישראליים בעלי פני המלאך, בלונדים עם עיניים כחולות ומין מבוכה כזאת בעיניים, לא יכולתי להאמין. אלה, אמרתי לעצמי, אלה החיילים ש-הרגו אותנו, שעשו לנו דברים כל-כך-איומים. זה היה ההלם הפרטי שלי במלחמה, המיפגש עם החיילים הישראליים. חשבתי שהם חיות, וכשראיתי שהם נראים כמו מלאכים, חשבתי שמהו קרה לי. ש-אני משתגע.“

ההצגה

כ מו שיש הצגות וסרטים שהפכו כבר לקלאסיקה. הצופה יודע כי תמיד יקבל תמורה מלאה לכספו, נראה כי מישפט הרצח הכפול הפך להצגה כזאת. למרות שלפני שנה התנהל כבר בבית המישפט המחוזי בתל-אביב מישפטו של טוביה אושרי, שבו העידו כל העדים והת-גלו כל ההפצעות, עדיין מושך מישפטו של רחמים („גומדי“) אהרונג, באשמת אותו רצח כפול, סקרנים רבים.

האולם מלא תמיד נשים יפות לבושות היטב. נמצאת שם, כמובן, כת-שבע, אשתו של גומדי, בת למישפחת דנוך — אשה יפה ומטופחת, המחייכת גם ברגעים שקשים. לידה יושבת בקביעות מרים דנוך, גיטתה, אשתו של ישראל דנוך, שגם הוא היה

נאשם בסיוע לאחר מעשה לרצח, בכך שעזר להסתיר את הגופות וראיות אחרות, ויצא כבר מבית-הסוהר. גם מרים היא אשה נאה מאוד, הנראית כאילו יצאה כרגע מהמספרה. אך ללא ספק, מלכת המישפט היא הצ-

שני דורות

סניגורית עדנה קפלן המגינה על גומדי משוחחת בהפסקה עם אביה, עורך-הדין הוותיק יעקב הגלד. האב נכנס לאולם לפני המישפט, ולחץ את ידו של גומדי באכזריות. גומדי הוסגר לאחר שנתפס באיסלית.

גומדי (מימי)

משחק את

התפקיד הראשי

אך גם שאר

הנפשות במחזה

מלוהקות כראוי

עירה בבנות דנוך, שרה („שוריי“) — נמוכה, חטובה ובעלת רעמת תלתלים שחור-רים וחיוך רחב. שורי היתה גם היא נאי-שמת במישפט הראשון, ויצאה זכאית. אך היא גותרה קשורה במישפטים, והפכה כמעט לדמות המרכזית בהם.

„ראיתי שהוא

מת עליה“

ש ורי יפת-התואר היתה לפני עשר שנים אהובתו של עמוס אוריון. זמן קצר אחרי שהתחילו לחיות יחד, נעצר עמוס על-ידי המישפטה ונידון למאסר עולם על שוד ברינקס ורצח אחד השומ-רים.

עשר השנים שישב בכלא גיבשו בליבו של אוריון שינאה תהומית לאנשים ש-גרמו לו להיכנס לכלא. הוא טען, כי הוא חף מפשע, והבטיח כי יגלה אותם וינקום את ניקמתו. על החלטתו זו הפריז ברגע שיצא מבית-הכלא, והיא פורסמה מעל דפי העיתונים הטלוויזיה.

כאשר ביקר ימים ספורים אחר-כך בביתו של ידידו גומדי, ראה שם את

הגדולה

גליין העולם הזה שנשא על שערו את פניו של אוריון, ואז אמר לגומדי כי היה זה איום סרק בלבד, וכל כוונתו היתה רק להשיג הטבות ממסודות כלשהם. כך העיד השבוע גומדי בבית-המישפט. יחד עם השינאה לאותם שבגדו בו הת-גברה בליבו של אוריון אהבתו לשורי. כאשר יצא מן הכלא והתגורר בביתה של ידידה ביפו, התגעגע לראות את שורי. גומדי, שהוא גיסה של שורי, הפגיש את השניים בביתו. ביום ששי הראשון, אחרי שהורו של אוריון, הזמין גומדי לביתו את אוריון ואת שורי, ונתן לשניים לשוחח ביחידות. „ראיתי לפי מבטיו הר-גישה שלו שהוא מת על שורי, או השארתי אותם לבד. יצאתי לגינה עם המישפחה, והם נשארו יחד בפנים.“ העיד גומדי בבית המישפט.

אבל כאשר יצא אוריון מבית-הכלא, כבר לא חיכתה לו שרה. היא נתנה את אהבתה לטוביה אושרי, חבר-נעורים של גומדי, וממנו נולדה לת בת. לא היתה לה כל כוונה לעזוב את אהובה החדש ולחזור לעמוס, שיצא מבית-הסוהר.

כשבועיים אחר-כך שוב נפגשו שורי ועמוס בביתו של גומדי. באותו ערב שישי באו עמוס ועזר כהן עם בחורה, כדי לדבר עם גומדי. בהצר האחורית ישבה באותו זמן הבורה של אורחים ובני-מישפחה, ביניהם היו גם שורי ואושרי. כאשר נכנס עמוס, הבחין בשורי התקרב אליה, אך אז ראה את טוביה, והוא הס-תובב והיפנה להם עורף. כמה דקות אחר כך הסתלק טוביה מהמקום.

מאז היה הריב בין טוביה ועמוס גלוי לכל. היתה מעורבת כאן קינאת גבר בגלל אשה יפה, שעזבה אותו ועברה לאחר,

השניים, לדברי גומדי, להפעיל על אושרי. כמה ימים לפני הרצח, תפסו אותו, איימו עליו באקדחים שלופים, הוציאו אותו לחולות בתיים ושם השפילו אותו, השתינו עליו ודרשו ממנו 300 אלף דולר. אבל אושרי לא התכוון לשלם להם. האמנם היו המניע לרצח הכסוף פניה היפות של שורי דנוך ושלוש מאות אלף דולר, כפי שהעיד גומדי? על כך ישיבו השופטים בפסק הדין.

השביל

הדק

מתח ממזיונים גרם במישפט זה עד המדינה רמי ערוסי. הוא העיד כבר במישפט של אושרי, ובית-המשפט מצא אותו עד אמין וקיבל את גירסתו. אותה עדות עצמה נכנסה גם למישפט הנוכחי, למרות שערוסי עזב כבר מזמן את המדינה. אבל הסניגוריה דרשה לחקור אותו חקיר

וחשד כבד כי טוביה הוא אשר היה מעורב בשוד ברינקס. ושבגללו ישב עמוס בכלא. שורי היתה גם הגורם למריבה בין גומדי ואושרי, אשר הביאה להתקררות ידידותם. גומדי העיד, כי כאשר נכנסה שורי להריון, ניסה אושרי להתחמק מהי עניין. הוא שיקר לאשתו והעביר את האשמה זאת האכזרית על התינוק לידיו הטוב גומדי.

הדבר הביא למצב מאד בלתי-נעים בביתו של גומדי. אשתו, שהיא אחותה הבכירה של שורי, וילדיו של גומדי, נפגעו מאוד מסיפורים אלה. וגם היום, כאשר שאלה הסניגורית עדנה קפלן את גומדי על עניין זה, ביקש ממנה לרדת מהעניין, כיוון שמאוד לא נעים לו לדבר על כך בבית-המשפט.

מעדותו של גומדי עולה, כי עמוס ועזר הפכו לזוג סחטנים מיקצועיים, אחרי ש- שוחררו מהכלא. לכל אחד מהם היו כישור רים ותכונות שונות, אך כצמד הפכו לזוג סחטנים מסוכנים.

אשה בת-שבע אהרונ, אשתו של הנאשם, היא אחת הנשים היפות הפוקדות כל יום את האולם. גם בתה, אחותה וגיסתה אינן מחטירות אפילו יום אחד בבית-המישפט, והן מפגינות תמיד את מיטב האופנה כשעל פניהן חיוך מלא אומץ.

רה נגדית, ופרקליט המחוז, אהרון שדר, הבטיח לעשות כל מאמץ כדי להביאו לדוכן-העדים. אולם השבוע התברר, כי קצין המיסטרה שנשלח למקום מחבואו של ערוסי, חזר משם בידיים ריקות. ערוסי סירב בכל תוקף לחזור, ואיים כי אם ימשיכו להטרידו, יעבור למדינה אחרת ויותר לא יוכלו למצאו.

כעת נותרה בין ראיות התביעה עדותו של ערוסי, וגומדי שבוי בעצם בגירסה זו. אם יסתור אותה, אחרי שהרכב אחר של אותו בית-מישפט מצא אותה אמינה, יסתכן בכך שההרכב הנוכחי לא יאמין לו. גומדי בחר לעצמו גירסה שתאמה את כל העדויות, והילכה על השביל הדק

בתחילה ניסו לסחוט כסף ממימון לוי, קבלן עשיר מירושלים ובעל מלון רחוק שלום. לצור כהן היה סיכסוך ישן איתו. עזר פנה לגומדי וביקש ממנו להפגישו עם מימון. בפגישה דרש ממימון שלושים אלף דולר כהלוואה.

למרות שגומדי לא ראה את הדבר בעין טובה, והזהיר את מימון כי לא יראה את כספו בחזרה, הסכים בכל זאת להיות איש הקשר ביניהם ולהעביר לזוג הסחיטנים את הכסף, בתשלומים של עשרת אלפים דולר לשבוע. מימון הסכים לתת את הכסף ואמר: "פאק-אוף הכסף, אז הלהחתי פחות שלושים אלף". את הסתיסה הגדולה שלהם התכוונו

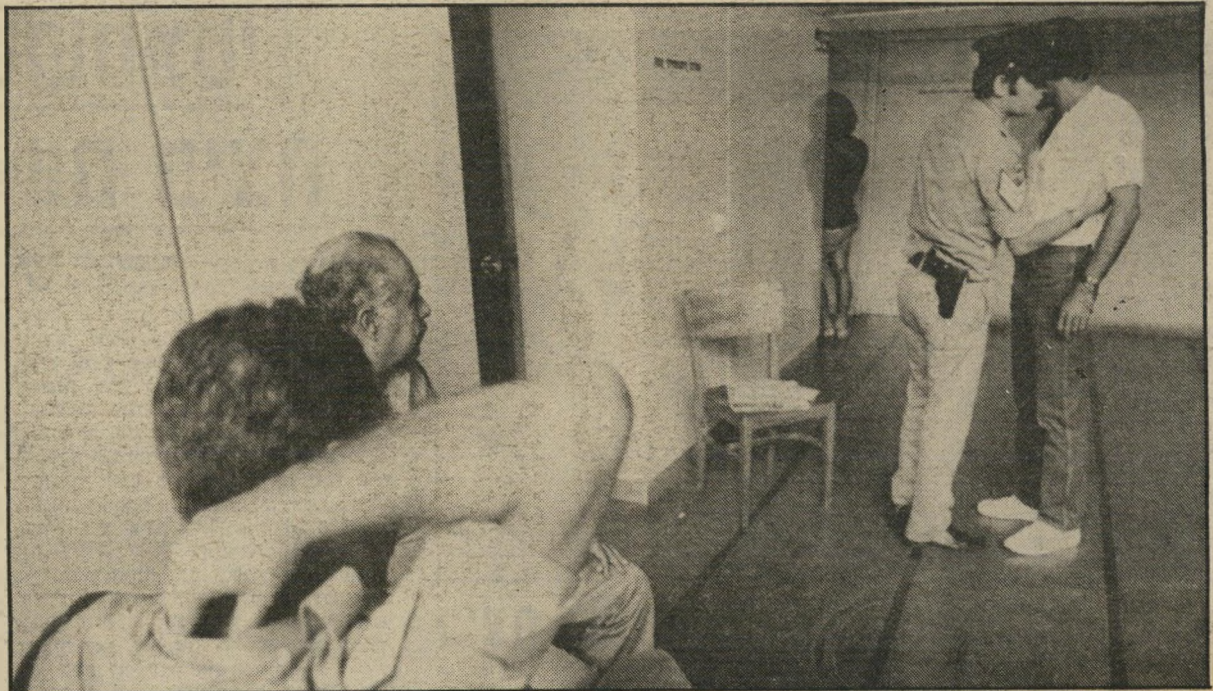
מלכת המישפט

שרה דנוך משמאל (עם ידידה) היא ללא ספק מלכת המישפט. כל האירועים קשורים בה ובגברים שאהבו אותה. למטה: חיפושים קפדניים נערכים על גופם של הנכנסים לאולם המישפט.

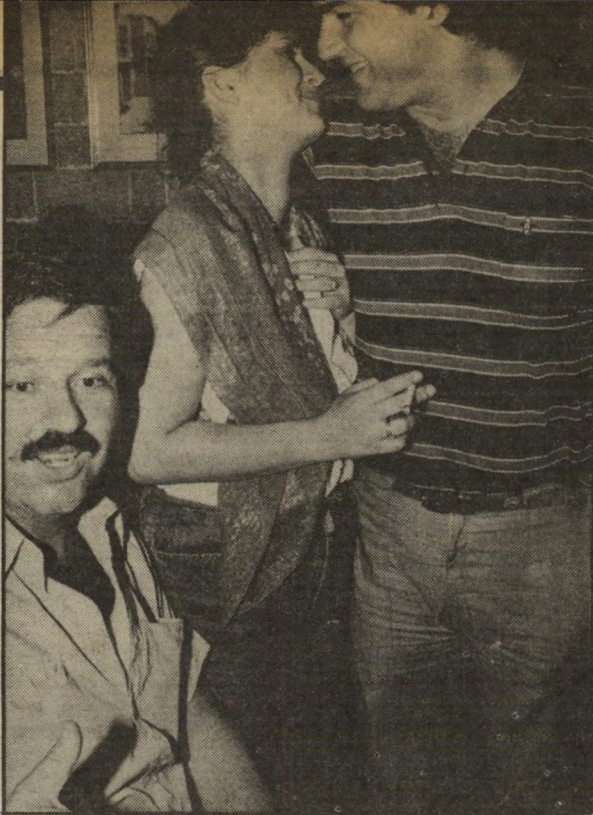
שביניהן. אבל הוא נאלץ לסתור את ערוסי בפרט אחד חשוב. הוא העיד כי היירות נשמעו מהכיוון שבו עמד ערוסי, שהחזיק בידו את הנשק. בכך הקדים כבר את העדות שימסור בעירעורו של אושרי, העומד להישמע בקרוב, וגילה כי הוא תומך בגירסתו של חברו ושותפו.

אך זהות היורה אין בה כדי לשנות הרבה לגומדי. החלק החמור נגדו בעדות ערוסי הוא הקטע שבו סיפר ערוסי כי גומדי הוא אשר חתך את רגלו של עזר כהן ושיסף את גרנו של עמוס אוריון. את הקטע הזה הכחיש גומדי מכל וכל. גירסתו, כפי שנטענה על-ידי הסניגור רית בעת הטיעון שאין להשיב לאשמה, היתה גירסה הגיונית ועשויה מעור אחד. גומדי הכחיש כל עוינות בינו ובין הנרצח חים, הכחיש כל קשר בינו ובין אושרי או ערוסי, וכן הכחיש כל ידיעה על הנשק שהוכנס למיפעלו. אם תתקבל גירסה זו, יוכלו גומדי מאשמת רצח בכונה תחילה.

אולם הקושי שעמד לפני גומדי בעת עדותו ברור לכל. אין מה לקנא בגבר שעמד שלושה ימים על דוכן-העדים והיה חייב לחשוב היטב על כל מילה. היה עליו לתמרן בין גירסתו של ערוסי, גירסתו של אושרי ובין אמונם של השופטים. והי מטלה קשה מאוד. אילנה אדן

מדוע עברו

צלמים מהטלוויזיה

הישראלית לרשת

זרה * קשה

לחיות מספרות

צלמים על

מדרגות

צלם ומפיקה יוסי מולא, צלם כלבוטק, בעל הפאב לשעבר, מחזיק סוד עם אשתו, תמי מולא, שהיא מזכירת-הפקה של כלבוטק. בתמונה משמאל: משה מילנר, צלם לישיבת העיתונות הממשלתית.

המישפחה צלם רשת הטלוויזיה ארי-ביסי, פיטר סלע, בחברת אשתו, שלומית נתיב. סלע, שלומית שירתה בעבר בלהקת פיקוד צפון, שיחקה בהצגות ילדים ונטשה קאריירת מישחק לטובת לימודים אקדמיים.

יק 7 יותר לסחוב מצלמה מאשר ל- "נהל סאב. אני מעדיף צלם תחת אש מאשר למוזג משקאות. תאמיני לי,

על המדרגות צלמי הטלוויזיה וחברותיהם יושבים על המדרגות המובי- לות לפאב שביפו העתיקה. הפאב היה דחוס עד אפס מקום ורוב הצלמים העדיפו לבלות את המסיבה בחוץ, כשהם לוגמים כוסיות משקה.

זה שפתחתי פאב, היתה טעות של רגע. התוודע צלם הטלוויזיה של רשת ארי-ביסי בארץ. יוסי גרינברג.

יוסי, דמות בזהומית ידועה וגלשן חובב, נמצא כרגע במטולה ומדווח עבור הרשת שלו מהגזירה המזרחית.

לא סלא. שלפתיחת הפאב החדש שלו ביפו העתיקה שנקרא החלון, באו צלמים וזרים רבים וצלמי הטלוויזיה הישראלית. ביניהם זיהיתי רבים שעברו מהטלוויזיה הישראלית לרשת ארי-ביסי.

שאלתי את יוסי לסיבת הנדירה ההמר- נית לרשת הזרה, והוא ענה: "אצל האמר- ריקאים הכל יותר מיקצוץ. הם רוצים אקשן ופעילות, ואת זה אנחנו מספקים להם. שם נמצאת העיתונות האמיתית."

נושא השיחה במסיבה היתה, כמובן, מילחמת לבנון. יוסי סיפר: "אם יש דבר הנקרא אנרכיה, אז זה בדיוק מה שהיה שם. היה מצב כזה, שאנו, הצלמים, לקינו בעייפות נפשת כתוצאה מההתמודדות עם הפחד. ההרג וההרס."

ביירות היתה הגהיגוס האמיתי. איש הישר בעיניו יעשה, הכוח שלט. אנשים פשוט אחזים לירות ולהרוג. בסיומה של המסיבה בירך יוסי את חבריו וחזר למטולה.

נשיקה מעניק בעל הפאב, צלם הטלוויזיה יוסי גרינ- ברג, לרגינה קשפיצקי, מתרגמת הספרים, שאירגנה לו את חגיגת הפתיחה.

לבוש תגיני ומיוחד לא נראה על גופן של הדוגמניות, שהעדיפו לבוא בג'ינס. אני שמחה על כל חנות שנפתחת ב- דיזנגוף סנטר. המרכז, שהיה שומם זמן רב, מתחיל להתאושש.

רונית, לא הסריע העניין כלל. היא דאגה להסתובב בין הדוגמניות ולחלק לכל אחת מתנה, שכללה קרם ידיים וקרם לגוף. "את תשתעבדי לקרם הזה," הבטיחה לי.

פיצה למנחה כתבת הספורט בילי גורביץ' (משמאל) מאכילה את מנחת הצוגות-האופנה, דליה שפלג, בפיצה טעימה. בילי הפכה קולגה של דליה, כאשר הוסיפה לעצמה מיקצוע נוסף, הנחיית הצוגות-אופנה. באמצע: יהודית נגר נוגסת בתפוח. דליה חגגה עם אורחיה פתיחת עסק חדש.

מיכאש קוסמטי עם פיצה

ש ומוז שמים! דוגמניות צעירות, בע- לות גזירה דקיקה, שבימים כתיקונם ממש מרעיבות את עצמן למען הגזירה, שכחו לרגע את הדיאטה הרצונית. הן זללו מלוא סיהן פיצות גדושות בקלוריות הגונות, ולא נגעו כמעט בשלל הפירות, שהועמדו בשפע על השולחנות. הולילה הגדולה הזאת נערכה בפתיחת המרכז הקוסמטי החדש בדיזנגוף סנטר. הגעתי לשם, כי ידעתי מראש שכל הדור- גמניות היפהפיות תתרכזנה שם. מנהלת המרכז הנה אינה אלא מנחת הצוגות-אופ- נה, דליה שפלג הנמרצת. אכזבתי היתה רבה, כשנוכחתי שלפתיחה החגיגית הגיע מיספר מועט של דוגמניות. חלקן פנים חדשות במיקצוע. הצמרת הא- מיתית לא היתה שם. התירוץ היה, כמובן, "הן בטח לא מצאו את המקום." לדליה שפלג שהסתובבה ביניהן כפס-

מיני פיצה הדוגמנית יהו- דית נגר, המכו- נה זיאגר, בשימלת מיני קצרצרה עטוקה בזיללת פיצה בין בקבוקי הקוסמטיקה.

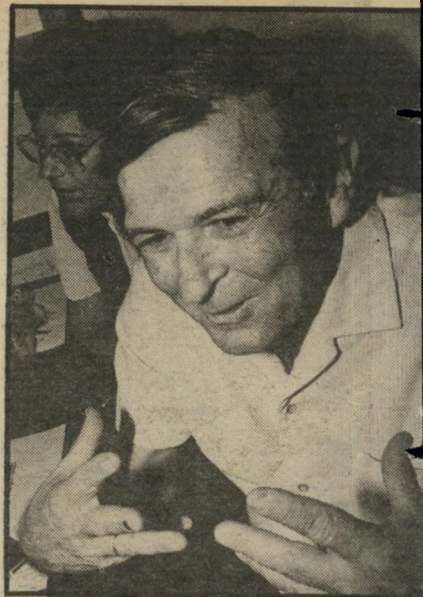

אגדה לילדים

את האנשים האלה אין רואים בדרך כלל במסיבות. יש צורך בסיבה טובה כדי להוציא אותם לחגוג. הוצאת ספר ילדים חדש של קולגה היתה סיבה כזו. רובם התכנסו השבוע בקרפ סוזט בית אוכל המתמחה בבלינצ'ס, כדי לחגוג עם הסופרת נורית יובל את צאת ספרה החדש, משלי שועלים.

הסופר אוריאל אופק סיפר, שפעם נורית איירה סיפורי ילדים ושהוא היה הראשון שהזמין אצלה איור לספרו הקשרים הצעירים. גם את ספריה של דבורה עומר איירה. עד שיום אחד החליטה שדי לאייר לאחרים והחלה לכתוב בעצמה.

נורית, שכל עניין הפירסומת זר לה, אמרה לי: „אני עדיין ילדה. לא גדלתי. אני שייכת לעולם הילדים עדיין. אני אדם קטן, שגר עם שני ילדים והרבה חתולים. אני הפטרונית של חתולי השכונה.“

הסופר

הוותיק והנערץ של ספרי הילדים, אוריאל אופק, שערך במשך 25 שנה את השבועון דבר לילדים, מספר בעזרת הידיים שלו.

הבדרנים בין הסופרים

הבדרן-שחקן טוביה צפיר מתכופף כשהוא מספר בדיחה לילדיו, ישר אל פוליאקוב (פולי) מהגשש החיזור. לשניים היתה סיבה טובה להסתובב בין הסופרים. נשותיהם, יעל צפיר ושוש פוליאקוב, אירגנו את מסיבת-הסופרים של נורית יובל.

פיתחון'פה
סופרת הילדים הפופולארית דבורה עומר באה למסיבה בחברתו של בעלה, המנהל האדמיניסטרטיבי של הבימה.

תכשיטים
סופרת הילדים וכלת המסיבה נורית יובל (משמאל) בחברתה של טליה רוזה עדווית התכשיטים, המחייכת כשיד מושטת לעברה, כדי למשש את תכשיטיה המיוחדים, שכיסו אותה כליל. הופעתה משכה תשומת לב רבה.

עוד גילה לי אוריאל אופק: „סופרי ילדים הם אלה הכותבים על קורות חייהם. הספר הטוב ביותר שלי נקרא רגע של פחד. למה?“

„כשהיינו ילדים בשכונת בורוכוב, התגנבנו לחצר ביתו של אברהם אלדמע, לשם היו באים שחקני המטאסא, האוהל והבימה ומציגים. כששאלו אותנו מה מחיר הכרטיס, ענינו: חמש דקות של פחד. מאחר יותר גילינו שבחצר אברהם אלדמע, אביהם של דן וגיל אלדמע מהרדיו, היה סליק הגשק של ההגנה.“

אם יש אנשים בארץ שחשבו כמוני, שספרות ילדים היא להיט מטורף, וסופרי הילדים הם עשירים גדולים, הרי שבערב זה העמידו אותי הסופרים על טעותי. נכון, אמנם שספרות ילדים נמכרת יותר מספרות מבוגרים, אבל לא בכמות כזו. שאפשר יהיה לגרוף רווחים מיידיע-מה. קשה אפילו רק לחיות מזה.

אוריאל אופק, סופר ילדים ידוע, שערך את השבועון דבר לילדים במשך 25 שנים, סיפר, שרק אחרי שנים רבות, לאחר כעסק בתרגום ובעריכה, הצליח לבסוף לחיות אך ורק מספרות ילדים.

לא ילד

סופר הילדים יהודה אטלס, המשמש גם כעורך השבועון לילדים פילון, אמר: „צריך להתייחס לילד כאל מבוגר.“

עורכת
מדור הילדים בעיתון ידיעות אחרונות, בינה אופק, מחייכת. בינה היא אשתו של הסופר אוריאל אופק, הכותב לילדים.

המלכה

מלכת-המים-לשעבר אינה סיבוני (משמאל) מתרצת באכילה. מימינה: הדוגמנית ברה בריינס, פנים חדשות בדוגמנות.

סיפורים על מחזרי עבר במסיבת יום הולדת של עדנה פלידל:

משחקים ביום הולדת

רים הכי טובים. גם הפעם לא התאכזבתי כשהגנתי יחד עם המצחיקים האלה במסיבת יום הולדת לעדנה פלידל. שערך לה תיאטרון הקאמרי במסעדת תל-אביב הקטנה. לא היה שם משעמם לרגע.

בראש השולחן ישב השחקן אבנר חזן קיהו. כשלימינו ולשמאלו יושבים השחקנים ראובן שפר והשחקן הוותיק נתן כגן. אלברט כהן בא בחברת אשתו, הפסנתרנית רות מנזה. שהתיישבה ליד הפסנתר. בזה אחר זה עלו השחקנים לתת את חלקם בשימחה. רובקה שפר עלה ושר קלינקה, וחיסם את האווירה העליונה. אחרי עלה נתן כגן ושר ברומנית. אחרי זה שחקן אלברט כהן, שהפליא לשיר.

אחרי ההופעות מגיעות הברכות. עודד תאומי ברח וסיפר: "אסטרולוג וגרפולוגי קבעו, שעדנה מרגישה שהחמיצה משהו בחייה. מה שברור הוא, שאת המסיבה הזאת לא החמיצה. עדנה יצרה טיפוס על הבימה של אם טובה." כאן קפצה עדנה: "תגידתגיד עליזה מורח, אני בידים שלך." ועודד הוסיף: "כל תפקיד יציעד אותך קדימה." עדנה הגיבה: "גמרתי כבר את כל התפקידים." לאט לאט, כשקולחים סיפורי הגוסטלגיה.

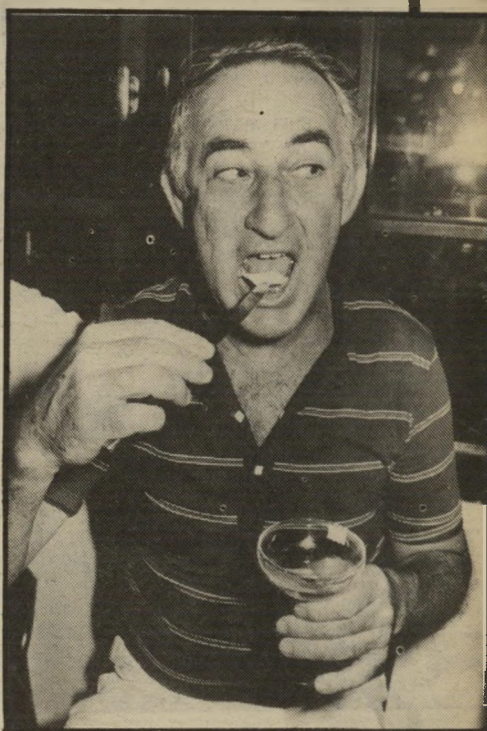

לשיר

השחקן ראובן שפר במרכז. נסי ג'ונס קצרים מופיע בשירה להנאת חבריו. משמאל: הפסנתרנית רות מנזה מלווה אותו בפסנתר.

ל"חיי תיאטרון צעיר ושחקנית מזדקנת." מברכת בצחוק השחקנית עדנה פלידל, כשכולם משיקים כוסות יין לכבוד.

"עכשיו אפשר להרים אותך סוף-סוף." צועק מקצה השולחן השחקן עודד תאומי ופורס את עוגת יום-הולדת הגדולה. עדנה מכבה את הנרות בעזרת מאוורר. אני אהבת מסיבות של שחקנים. תמיד מובטח לי שאהנה. כי שם עפים הסיפור

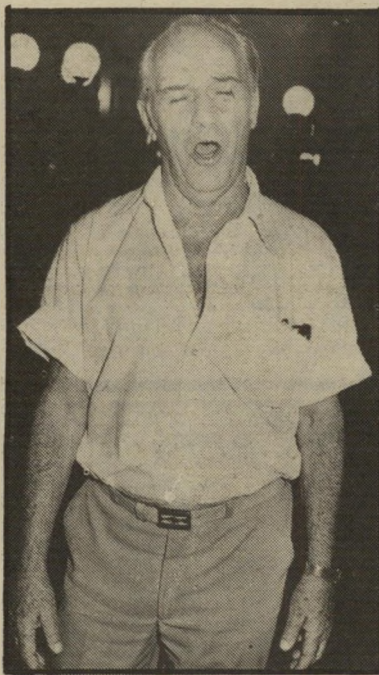
מכין

ובקצהו גבינה תוחב לפיו מלך שחקני הקאמרי. אבנר חזקיהו, כשבידו השנייה הוא אחוז בכוס יין.

אם ובת

השחקנית הוותיקה עדנה פלידל מחבקת באושר את בתה הצעירה, אפרת. עדנה חשבה שעורכים לה מסיבת-ירקודים והלכה למועדון. כשראתה שאין שם איש, הלכה למסעדת תל-אביב הקטנה, שם חיכו לה חבריה מתיאטרון הקאמרי, ששרו לה יומולדת שמח. עדנה התרגשה עד שדמעות עמדו בעיניה.

שחקן הקאמרי הוותיק נתן כגן עוצם את עיניו בריכוז, כשהוא שר ברומנית לקול צחוק חבריו.

ותיק

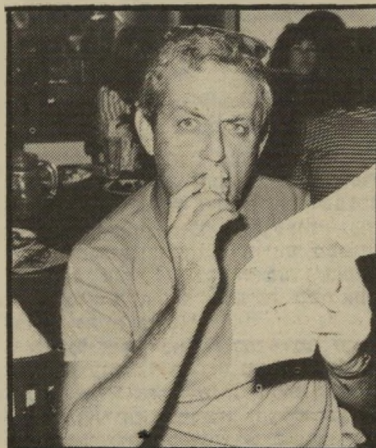
אותי לעלות לדירתו. "עליתי מתנשמת עד הקומה השישית, ישבתי מעולפת, כדי להתאושש. כי יש לי אסטמה ורק שש קומות חסרות לי. עוד אני מתאוששת, נעלם ברלינסקי, חזר, לקח את ידי והתחיל להסביר לי בדיוק מה דרוש לו. התקרבותי לדלת היציאה, הוא הביט על השעון ואמר: בואי, אלוהה אותך לקו 4.

"הוא חיכה איתי לאוטובוס, אמר שהוא ממחר והלך הביתה. כשפגשתי בו לפני זמן מה, הזכרתי לו את הפרשה והוא השיב: תעובי זה כבר ישן."

כמו מנצח

מניף השחקן אלברט כהן את ידיו, כשהוא שר שירים ברוסית. למטה: השחקן אילן דר מרוכז באכילה, ובקריאת מיכתב, "אני אחד הוייפנים הגדולים של תיאטרון הקאמרי." הצהיר דר, כשנתבקש לשיר.

מתגלה, שלעדנה היו מחזורים משונים ל"הייה בתיאטרון. אורי לוי מגלה לחברה: "אני הייתי צריך להתחנן עם עדנה. יש לנו חוזה חתום עליידי שני עדים, משה הורגל ושחקני, אבל הנה בא רפי בן משה והציל אותי."

עדנה, היושבת בחברת בעלה, רפי בן משה. ילדיה, בועז ואפרת, השיבה: "המ' נולד הזה הזמין אותי פעם להבימה ולא ליווה אותי הביתה." אורי השיב: "תספריסטפרי מה עשה לך ברלינסקי." ועדנה סיפרה: "ערב אחד חלטה השחקנית אביבה גור, ואני החלפתי אותה. תפקידי היה להתחבק עם השחקן זאב ברלינסקי. בסצירה מסר יימת התקרב אלי ברלינסקי ושאל אם אס' כיס לצאת איתו בערב. הסכמתי. ברלינסקי מצא את הסרט היחיד בעיר, שלא ניתן להשיג אליו כרטיסים. מחוסר ברירה הזמין

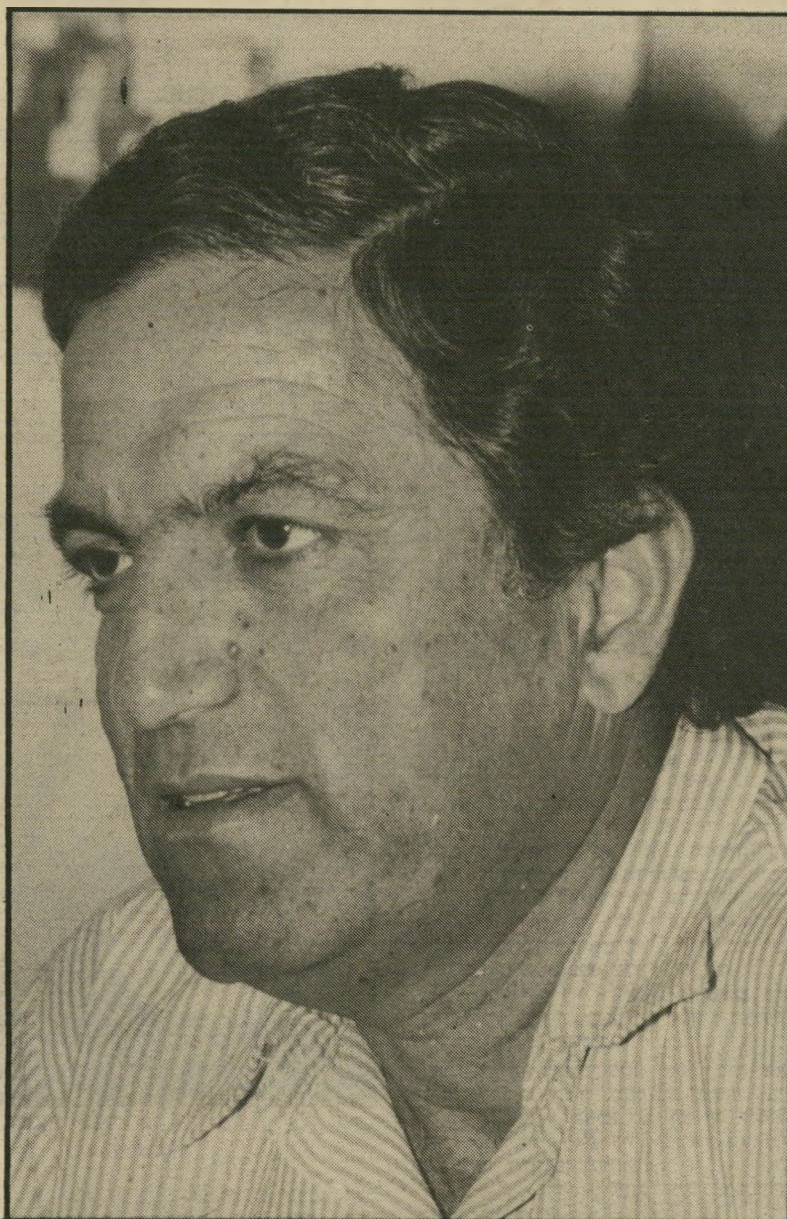

ראש עיריית אילת, גדי כ"ץ, אומר שכמה מהחברים הכי טובים שלו הם ערבים, משיב להאשמות של תושבי עירו, טוען שאין לו מחליף ומודה כי אילת אינה בנוייה לתירות מקומית, אלא לתירים מחו"ל

התושבים דק מחפשים לתפוס את ראשיהעיר. אפילו כשבניתי את המביש לביחיהקבוצה, אמרו שאני דואג לעתיד

מכל מקום בעולם, עיש אכסלה, באים לפה. מה קרה? אני אומר לכל הזרים: לכו מפה!

מנהל מחלקה שלי, דודי, זכה בתואר עובד מצטיין, חס וחלילה שיבוא מישוה להגיד שיש לי שינאה לערבים!

ראיינה שרית ישי

זה לא אני החלמתי לגרש את הערבים מאילת, אני לא מבין למה נדבקים לי כל מיני דברים. זה שירות החטסוקה

את ידעת מה זה לעבוד תקידה של זיגל, ולצאת נקי? נבהלתי כשראיתי את סניקת התקידה שלו

תשאלו בעולם מי הן שתי הערים הכי מכורסמות בישראל, גידו לך ירושלים ואילת, ולא תליאביב

בכל דבר רע

באילת מאשימים אותי!

מהמותן ויש לו תשובה לכל שאלה. לפני חראיון הכנתי שיעור-יבית — שוחחתי עם תושבים רבים. התמונה שקיבלתי על ראשיהעירייה היתה ברובה שלילית. האשימו אותו בהתחשבות אישית. אזרח מכובד אמר לי, שכ"ץ פועל כפקיד ומתי נגד לכל רעיון חדש. אחר אמר, שהאיש מונע עלידי נקמות בלתי-מוסברת. אזרח נוסף טרח לקחת אותי לשכונת „בנה ביתך", כדי להראות לי את הווילח החולכת ונבנית של כ"ץ, המתגורר כרגע בבית חד-קומתי. „מאיפה יש לראשיהעיר

בקרב התושבים אינה בדיוק הצד החזק שלו. יום קודם לכן ישבתי כמה שעות בלישכתי. ראשיהעירייה התפנה מכל עיי סוקיו לכבוד הראיון. חשובה לו התדי- מית, חשוב לו מה חושבים עליו, מה כותבים עליו בעיתונים. הוא מדבר בסיגנון ישיר וחברמני, משתמש בהרבה ביטויי רחוב. הדבר מב- היל אותו, הוא עוצר לרגע. „אני מדבר איתך כמו חבר, אבל אל תכתבי ככה בעיתון", מבקש כ"ץ. גדי כ"ץ הוא מרואיין טוב, יורה

השיכון המכוערים עוד יותר, ומתרכזת רק ביופיו המדהים של המיפרץ. אנחנו עולים לאיזור התעשייה. גדי כ"ץ מתפאר, שהעירייה משגעת את ה- איזור, בונה כבישים. האיש מכיר את עירו בלי צל של ספק, הוא מכיר כל מיפעל באיזור-התעשייה על תוצרתו ועל בעליו. הוא הראה לי שיכון מכוער והס- ביר בגאווה שזהו פרוייקט השיקום של אילת. אחריכך התגאה, כי אחת הדירות בשיכון היתה ביתו הראשון באילת. נסענו הלאה. כ"ץ יודע שפופולריות

ראש עיריית-אילת, גדי כ"ץ, הוא גבר מלא מרץ. הוא לקח אותי לסיבוב בעיר ועשה מאמצים עצומים, כדי לשכנע אותי כי תרם תרומה ענקית לפיתוח אילת. עירו של כ"ץ היא עיר בעייתית. כתיי- רת, אני מבקרת בה ארבע פעמים בשנה ואיני מכירה את אילת. המסלול הקבוע שלי, כמו של תיירים אחרים, הוא בית- המלון והכפר של רפי נלסון. למעשה, אני מפנה את גבי לאילת, משתדלת ל- התעלם ממרכז התיירות המכוער ומבתי-

(המשך ממעמד 63)

כסף לבנות לעצמו עוד וילה? שאל האזרח. יידו, שהיה איתו, אמר: "שימי לב, חריגת בנייה. מותר לבנות רק 450 ראש-העיר בנה 600 מטרים מרובעים." ראש-העירייה הסביר לי אחר כך, ש- תקנון הבנייה שונה. אותו אזרח הראה לי את הטינופת של המידרכה לתחם ביתו ההולך ובנה על ראש-העירייה. גדי כ"ץ אמר לי: "מה אני יכול לעשות? הבית בהליכי בנייה."

שאלתי את האזרחים ששוחחתי איתם: אם כך, מדוע נבחר גדי כ"ץ פעמיים לתפקיד ראש עיריית-אילת, וסקר שנערך והעתה מוכיח, שיש לו כל הסיכויים להיבחר בפעם השלישית? האזרחים אומרים: זאת הבעיה. אין מישהו יותר טוב מגדי כ"ץ.

אני פוגשת גם אזרחים אחרים, מ- השיכבה המצליחה של העיר אילת. אני שם עשירים, המתגוררים בבתי מ- ארס. הם מרוצים מראש-העירייה שלהם, להם אין תלונות.

גדי כ"ץ, אחרי שהראה לי את שכונות הווילות, אמר: "אין לך מושג כמה כסף יש בעיר הזאת, אין אחד שהשקיע כסף באילת ולא עשה פי כמה. את רוצה לדעת על תושבי אילת? תשאלו בבנקים, הם יגידו לך כמה כסף זורם כאן."

כ"ץ מתקומם, מראה לי לאן הולך הכסף של העירייה: לפארקים חדשים, לתאורה, לכבישים, לבתי-ספר. ראש- העירייה סבור שהוא עושה את המקסי- מוס למען אילת. האם משיבה לו עירו באותו מטבע?

אדוני ראש-העירייה, איך הגעת לאילת?

הייתי בצנחנים, הלך לי טוב מאוד. תפקדי משגע, רצו שאלך להדרכה. הייתי סמ"פ, אמרתי חברה אם להדרכה, אני רוצה להת- חיל מאל"ף, רוצה מ"מ. ואם אתם לא מסכימים, אני עוזב את הצבא.

כדיך בקלות עוזבים קאריירי רה מצליחה בצבא?

לא בקלות. מאוד אהבתי להיות בצבא. בכל קורס הייתי חניך מצטיין. זה היה ב-1957, יבדוקו אז בנו את קרנהפסט. הת- חלתי לעבוד בקרנהפסט, אני צעיר קרבי, הלכתי להיות שומר בנגב בקרנהפסט. אמרו לי למלא טפסים. מילאתי, ראו שאני בוגר ב-1960 ספסר מיקצועי במכונאות. אמרו לי: אתה יותר מדי טוב בשביל להיות שומר, תהיה מפעיל. אמרתי: מפעיל זה יותר כסף או פחות כסף? אמרו לי יותר כסף, אמרתי בסדר.

שלחו אותי למשאבה בפארן. התחלתי לטפס. ואז, לשרוטשילד קנה את החברה.

כ"ץ עם הקונסול המצרי באילת

לכל הפרשה גרם בכלל שומר דרוזי. הנאנסת פנתה אליו!

הקימו את קצא"א ואמרו לי לעבור לי אילת. בדיוק התהתתי עם ורדה. היא אמרה לי: אילת, בשום אופן לא! אמרתי: חברה יש לי בעיה, אם ש- אני נשוי או שאני עובר לאילת. בסוף אמרתי לוורדה: את יודעת מה, נעשה הסכם לשנה, לא ילך, נחזור לתל-אביב. קיבלנו בית, שנחשב אז לטוב, ואילת אני מוכרח להראות לך את הבית הזה. היום היא נמצא בכסונת-השיקים. ורדה ראתה את הבית ויכתה יומיים. מה אני אגיד לך, איפה דלתות, איפה פאנלים, בית שימוש ואמבטיה בידה. טוב, אחרי יומיים נרגעה הבהנה שזה לא סוף העולם, שזה בסך הכל לשנה.

ומאז אתם באילת?

רגע-רגע לאן את רצה? נגמרה שנה, אמרתי לוורדה: רוצה לעבור לתל-אביב? היא אמרה לי: אתה יודע מה גדי, בוא נעשה נסיון לעוד שנה, כולם באילת היו אז צעירים, זה היה כיף לא גורמלי. וכך, בבשך המש שנים, כל שנה ניסנו את אילת לעוד שנה, עד שהגעתי בקצא"א לתפקיד סגן-מנהל-המפעל. וידעתי של- תפקיד המנהל לא אני, כי הם תמיד הביאו מישהו מבחוץ עם תואר אקדמי. ההלטתי לרכוש לעצמי תואר אקדמי להיות מהנדס.

היו לי סך-הכל שלוש שנים תיכון, יש פה בדרור, שהיה חניך שלי בציפים ברחמי- גן, פניתי אליו ואמרתי לו: פוקס, בוא לבד אותי, יאללה, מה אני אגיד לך. בשיעור הראשון הוא לקה עיפרון, צייר משהו על הדף ואמר לי: אתה רואה גדי, זה נקרא מושה. את קולחת, הבן-אדם לא יודע מה זה מושה, אבל רוצה להיות מהנדס.

עבדתי 16 שעות ליום וגמרתי בחינות בגרות במכה ראשונה. והיתה לי החוצפה ללכת לטכניון. לא הצלחתי להתקבל, היכיתי עוד שנה, ובפעם השנייה עברתי את הבחינות. מה אני אגיד לך, באילת כולם צחקו ממני, אתה תהיה מהנדס, אתה משוגע? כשהתקבלתי לטכניון, לא הא- מינו. אמרתי לאשתי: טוב, עוברים לחיפה. את יודעת מה אמרה לי אשתי? אתה עובר לחיפה, אני נשארת באילת.

ישבתי בכיתה ולא הבנתי על מה מדברים חשבתי שאני גופל. מה אני אגיד לך, בסוף גמרתי את הטכניון עם ציונים הכי גבוהים, שלישי, רביעי בפקולטה, ואז, אחרי שגמרתי טכניון, עמדתי לעבוד ב- מיסרדי קצא"א בתל-אביב. אשתי קיבלה עבודה כרמתיגן, ליד הבית, את יודעת מה זה למורה לקבל עבודה ליד הבית? כשהכל היה מוכן למגורים בצפון, קורא לי ישורון שיק, מנהל החברה ואמר: יש בעיה באילת, צריך לפטר את המנהל, ר- צים אותך באילת, בן-אדם גורמלי אומר ברגע כזה: אשקול את ההצעה, אני אמר- תי לו: ישורון, אני יורד עכשיו. אשתי הילדים היכו לי באטו למטה, אמרתי ל- הם: חברה, יורדים לאילת, היית צריכה לראות איזו שימחה.

אחרי חמש שנים, לפני הבחירות של 1973, באו אלי חברה מקבוצת צעירים באילת ואמרו לי: גדי, מספיק לשחות ב- שמנת, תלך לבחירות, תהיה ראש-העיר. ואתה ויתרת על השמנת?

חמש שנים זה זמן סביר לבן-אדם למ- צות את עצמו בתפקיד, הרגשתי שזה הז- מן ללכת הלאה.

היית חבר מיפגת העבודה? לא הייתי עסקן מיפלגתי, לא הייתי חבר מועצת עירייה. לא הייתי חבר מיפ- לגה. באו אלי מהמיפלגה, אמרו לי: תהיה אחד המועמדים. ונגד מי התמודדתי? לא פחות מאשר נגד סגן ראש-העיר ומזכיר מועצת-הפועלים, שני אריות פוליטיים ואני הקטן נבחרתי כמועמד, ואז פרצה מלחמת יום-הכיפורים ומאז אני ראש- עיר. ב-1977 שוב נבחרתי כראש עירייה. באילת יש ציבור חישב, תושבי אילת מ- צביעים לכנסת על כל אחד של המערך שניים לליכוד, לעומת זאת לעיריה זה הפוך, הרוב המוחלט בעיריה מצביע מיפ- לגת העבודה. הבחירות הן על בסיס א- י, אז הנה אני פה ולא רואה את עצמי פורש לגמלאות כראש-עיר, אני בסירוש רוצה לחזור למיקצוע שלי.

פגשתי די הרבה אנשים כי עיר הזו, שהיו שמחים איזו חזרת למיקצועך הקודם.

את עשית שיעורי-בית, מה? טוב לא כולם מרוצים, תמיד מחפשים משהו, ב- כל מקום תמצאי כאלה, זה לא קל ליפול על תפקיד כמו ראש-עיר, כשאת לא מ- גיעה לזה דרך פוליטיקה.

מה זה עושה לך להיות ראש-העיר?

יש בזה כלליך הרבה סיפוק, בעיקר ביצירה, כל מה שאתה עושה מייד ר- אים, אני אוהב גם להתמיד עם בעיות, יש בזה הרבה אתגר. אבל זה שחוק, אני לעצמי הקצבתי עוד קדנציה אחת ואני אפרוש, שלוש קדנציות בראשות העיר זה מספיק.

למה לא שתי קדנציות?

ראש-העיר, הקופץ לבריכה כמו שאני קפצתי, זקוק לפחות שלוש-ארבע שנים עד שהוא יודע לשחות. וזה קשרים והי- כרויות ולימוד החומר מאלף. ראש-עיר כזה זקוק למטען של כישורים והוא לימד

למה לא שתי קדנציות?

ראש-העיר, הקופץ לבריכה כמו שאני קפצתי, זקוק לפחות שלוש-ארבע שנים עד שהוא יודע לשחות. וזה קשרים והי- כרויות ולימוד החומר מאלף. ראש-עיר כזה זקוק למטען של כישורים והוא לימד

למה לא שתי קדנציות?

תוך כדי עבודה. בתקופה הראשונה העיר סובלת, אהה לא מכיר אנשים ואתה צריך להזין הרים. היום, בהרמת טלפון אני פו- תר דברים, שפעם היו לוקחים לי חידשים. ועד שאתה גומר לעשות סטאו' על הכיסא שלך עברה לך הקדנציה. לכן, לדעתי,

ראש-עיר טוב זקוק ליותר מאשר קדנציה אחת כדי לעשות טוב את העבודה שלו, אלא אם כן הוא אדם שהתחמם ליד ראש- העיר הקודם, שהיה לידו, שלמד ממנו, שהוכשר על ידו לרשת את מקומו.

אתה מכשיר לך יורש?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש שיתחמם לאורך ושלוא יואיק לקפוץ לבריכה?

אני לא מכשיר איש, אבל אני חושב שזו שיטה טובה.

אתה מדבר על איש

רגע-רגע, אחת ביטלת, אבל יש אחרות שנוספו.
אם כך, הכד בסדר.
 לא אמרתי שהכל בסדר, ציפינו להכיר פלח הטיסות וזה לא יקרה. אולי תהיה נסיגה.

לאילת יש את כל הנתונים של עיר תיירות, יש זה יום משגע וחורף חם, מה מונע מהעיר הזאת להפוך עיר תיירות מצליחה?

שתי סיבות בסיסיות: מילחמת לבנון הפכה אותנו לבלתי-נסבלים, מוקצים מ'חמת מיאוס'. יש לנו תדמית שלילית-ואף אחד לא רוצה לבוא לנופש במקום שיש לו תדמית שלילית. והמצב באירופה הוא קשה מבחינה כלכלית.

גם לתורכים יש תדמית שלילית, והארץ הזו לא סובלת ממחסור בתיירים? ויוון בתקופת מישטר הקולונלים, שהיה בלתי נסבל, לא סבלה ממשבר כענף התיירות וגם ספרד של פרנקו יתכן שיש משהו מהתדמית של ישראל בעולם, אך מכיוון שאני עצמי תייר בעיר הזו, אני חושבת שהסיבה לכך שהתיירים לא מגיעים לכאן היא שיקר פה בצורה בלתי-רגילה ושהתייר אינו מקבל תמורה דולרית שלו.

בואי נלך וניקח עובדות. היתי עכשיו בטבריה, עשיתי השוואת מחירים, יש איר זה דבר בתודעה של הישראלים, כשהישראלי מגיע לאילת, הכל מגיע לו בחינם. תאמיני לי, בתשואה לשכריה, אילת וולה. למרות שיכולים לאון קצת עליי הורדת מחירים, יש הרבה מה לעשות בעניין הזה. יש מה להוריד בשכבות השונות, ופה בר אילת, מוכרחה להיות תחרות בין ה' מיסעדות, הם לא יכולים להוריד מחירים, הם מוכרחים להילחם כדי להתקיים.

על חשבון התייר?
 יש לי הפתעה בשבילך, אכלתי קובה, מוסקה ושתיתי קולה בטבריה ושלמתי 100 שקל. יש גבול לכל תעלול, המחירים באילת לא כל-כך יקרים.

קראתי בעיתון המקומי, 'אפרופו אילת', כי בפגישתך עם גורמי תיירות אמרתי, שהתיירות היא לא הבעיה של העירייה, אלא הבעיה של גורמי התיירות, מכיוון שלא העירייה מרוויחה מהתיירות, אלא גורמי התיירות.

זה טריק עיתונאי נביל, הוציאו דברים מהקשרם. מה שאמרתי הוא, שצריכים להתייחס להצלחת התיירות, לכל אחד מגורמי התיירות יש אינטרסים, כל אחד רוצה ש' את הקורבן יקריב גוף אחד. כולם אינם טרסנסים. אמרתי, אנחנו בעיריה לא אינן טרסנסים, העירייה לא מתפרנסת מהתיירות, זה מה שאמרתי.

ל'אפרופו אילת' יש משהו נגדך?
 לא, אבל לכתב יש איוו התחשבות אי-ת.

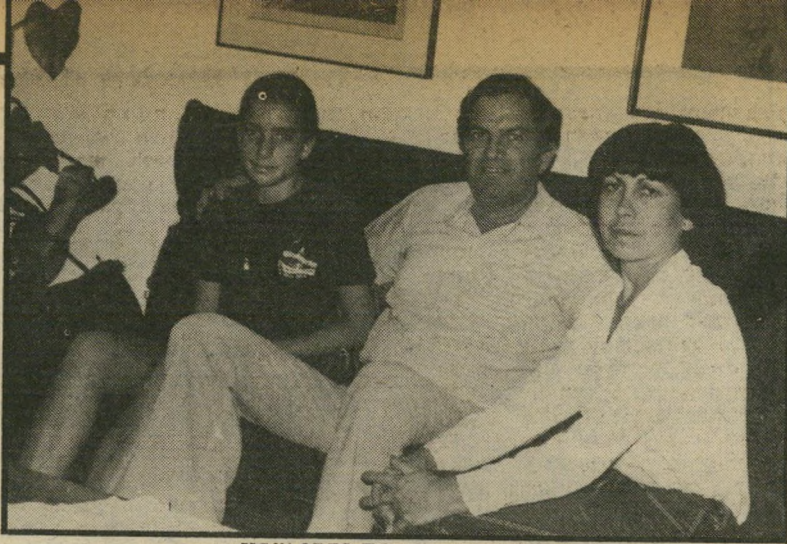
משיחות שלי עם תושבי אילת התרשמתי שאתה עוסק כל הזמן בהנהלת-חשבונות עם אני שום.

הני לי דוגמה. **הקיסוס של שימקון - אומ' רים, שאחרי שימקון עשה מסיבה לכבוד המתחזה שלך, בודה, הח' לסת לסגור לו את הקיסוס, שהוא מוסר באילת.**

את רואה, זה העוול הכי גדול בעולם. אז בואי תשמעי, אני הולך לקראת כך אדם, הולך-הולך-הולך ובסופו של דבר הוא אומר עלי מנוול, מתנכל, העסק של שימקון היה מושכר, בבניה היה דפקט, משרד-הבריאות לא יכול היה לתת לו רש' יון. אמרנו לו תסגור, ניתן לך מקום חדש, אבל מה, שמקון הוא כבד של בור' זה, חביבו של ראשי-העיר הבא, הרגיש שהוא יכול לעשות שריר, בכלל, הטי' פיל בשימקון התחיל הרבה לפני הבחירה של בודה. נקמנות? שטויות! הכל התחיל שנים לפני כן. זה כמו לשדך פיל עם חרנגולה, יותר מזה, היא לא רצה לסגור, אמרתי לו: בניגוד לחוק זה לא ילך, אפילו אם הוא מוסר באילת, זה לא ילך. אני מודיע לך, שאצלי לא יבנו בנייה בלתי-חוקית. מי שעובר את המותר יקבל צו-הריסה.

אם כך אתה צריך להרוס את כל שכונת 'בנה ביתך', כולל את הווילדה הפרטית שלך.

שם היו כל מיני חריגות, מועצת העיר החליטה לשנות את התקנון, וזי שיעבור

כ"ץ עם אשתו ורדה ובתו שרון השכן שלי היה צ'רקסי. אז מה ערה?

את התקנות החדש - יהרסו לו. ודווקא הרסנו לאדם חזק, קבלן גדול.
הבה נחזור לנרש החשבוניות האישיות. סיפורי שיש דך חשבון עם גדי בן-זאב, מבעלי מזון 'קר' והאן' - ודכן הורית זו להרוס את הגדר ואת המיכונים שלצר הכביש המוביל מאילת לטאכבה.

קודם כל, זה לא עם גדי בן-זאב, זה עם מזון קרוואן. מזון קרוואן בנה גדר על חשבון הכביש, כשבאנו אליהם וא' מרגו: חברה מה העניינים? הם אמרו לנו: עכשיו אתם לא צריכים את השטח, כשתצטרכו את הכביש, גוריד את הגדר. אחר-כך הם הלכו ובנו מועדון-לילה ומיס' עדה על אדמת הציבור.

הכוונה היתה לבנות כביש ארבע מסלולי לשארם-אד-שייך?
 את התקנות החדש - יהרסו לו. ודווקא הרסנו לאדם חזק, קבלן גדול.
הבה נחזור לנרש החשבוניות האישיות. סיפורי שיש דך חשבון עם גדי בן-זאב, מבעלי מזון 'קר' והאן' - ודכן הורית זו להרוס את הגדר ואת המיכונים שלצר הכביש המוביל מאילת לטאכבה.

אורי גולדשטיין עשה עוול לאילת. הוא הציג את הבעיה בצורה מטוטלת

כעת כששארם הוחזרה ואין כוונה לבנות כביש כזה, מדוע שמקון 'קרוואן' יהרוס את הגדר, אם זה לא מפריע?

כי הוא בנה את הגדר בניגוד לצו בית-המישפט.
"סקסס ראנצ", או אם תרצה עיר הסרסים, היא אתר תיירות חשוב באילת ובכד-זאת, כך סופר לו, אתה מקרים קשים על הכבד לים, שהוא גם הבעים של מזון 'קרוואן'.

איוה אנשים, רק רע הם תחששים, רק להעליל עלילות, מיד אראה לך את הסיפור של סקסס ראנצ'. הבן-אדם לא בנה אף מילט. מה שבנה בפועל לא איר שרנו לו, הוא חרג מהמיגרש, איוה מן שישה זאת? תגיד לי, קודם לבנות אחר כך לבנות? ובן-זאב הוא חבר מועצת-עירייה מהביסלגה שלי, וכל אחד מסתכל עם טל'

הווילדה של כ"ץ באילת

"יש לי תעודת-יושר מזיגל. למי עוד יש?"

טרה. לזיג, עם רשימה שלמה. זיגל עבד עלי עם כ' הצוותים שלו, על כל המיגד רים, אפילו עצרו שני אנשים, בדקר-בדקו ואת יודעת מה? זיגל, שאלהים יש-מור. יש לי תעודת-יושר מזיגל, לא חושב שהרבה אנשים מסתובבים עם זה.

תעודת-היושר הזאת חשובה לך?
 לאיפה הם לא נכנסו האנשים של זיגל? הם הגיעו כמעט לרחם של אמא שלי, הם הגיעו. את יודעת מה זה לעבור את זיגל ולצאת נקי?
סיפורי די שבתקופת החקירה היית מאוד מתוח.

זה העיק עלי, כשראיתי את טכניקת החקירה, אמרתי: אלהים אדירים, יכול להיות שיש דברים שאני לא מודע להם. אני מבינה שלא רק שבילי לוחם כך, גם העיתון המקומי, "רפי אילת", לא בדיוק משתגע אחריו.

אני עם שבילי וגם עם העיתון הזה לא מתעסק. זה עיתון רפשי, הארס מטפס ובוזל ונשפך מתוכו. אני לא יכול להתייחס לזה. יש באילת גם עיתונים אחרים.
אתה מתכוונת ל'ערב ערב', הנחשב כאן לשופרו של ראש-העירייה? אומרים שעורך העיתון, איציק נועם, נוהג לפסול כל כתבה המבקרת את גדי כ"ץ.

אם כתב שופר על עיריית-אילת טונות של השמצות וכותב שראה זבל מול משרד העירייה והקולנוע, איציק נועם רוצה הר כחות, אז הוא הולך עם הכתב לכל המקור מות הפלה ואמר לו: תגיד לי איפה אתה רואה זה? ופסל את הכתבה, ואת יד-דעת מה, הוא אפילו לא שאל אותי. אזלי איציק נועם לא ראה זבל, אבל אני, במחילה, התרשמתי שהעיר שלך פשוט מפונקת.

את רוצה להרגיז אותי? אני רוצה ש' העיר תהיה נקיה. כל יום ישישי אני מיר אה לראש מחלקת-התברואה כל פריט ר פריט בעיר, בסטנדרטים המקובלים, אני לא בטוח שהעיר לא נקיה, לקחתי כיעד אישי לנקות את העיר, אבל הלכתי גובע מכך שבעיר מסתובבים אלפי זרים ולאזה בכלל לא איכפת. פה באילת הכל מותר! לשבור, לסנף, הכל, אותם פועלים הגר רים בשכירות מה איכפת להם מה נעשה בחצר? לוקחים פחאספה וזורקים החוצה. איכפת להם? מחר הם לא יגורו פה.

אינך אוהב את הפועלים הי-זרים.
 אה, הענו לנושא הבור, מי אמר לך שאני לא אוהב פועלים זרים?
 גורמים אינטרסנטים בכלי-התיקשות עושים לי עוול.

שוב אמצע-התיקשות אש-מים?
 שאני אגיד לך שלא אורי גולדשטיין עשה עוול לאילת, הוא הראה את העיר בצורה מעוותת.
אתה מתכוונת לומר, שלא היתה כאן בעייה עם פועלים ע-כבים, שזו גוזמה של כתב-סל' הווילדה?

את יודעת ששופר דרוזי גרם לפרשת הערבים. היתה תיירות, שהתלוננה שאנסו אותה ליד מחנה-עבודה של אתר-בנייה. המישרה פעלה נכון, אבל עשתה טעות - נכנסו למחנה והוציאו מתוכו מאתיים גברים.

למה דווקא למחנה הזה?
 מכיוון שהתיירת התלוננה שהאונס בור צע ליד המחנה.
אם תיירת היתה מתלוננת שאנסו אותה ליד מזון, 'הסלע' או 'אדום', היתה המישרה מתפרצת לתוכו ומוציאה מתוכו מאתיים אורחים?

התיירת נתנה תיאור.
היא ידעה שהאנס ערבי?
 אני סומך על המישרה. שידעת מה היא עושה. המישרה נכנסה למקום לפי תיאור התיירת. הפכו את המחנה, העירו, הוציאו מהמיטות, אמרו סליחה...
אמרו סליחה?

לא יודע אם חייבים להגיד סליחה, אני לא איש מישרה. המישרה היתה חייבת למצוא את האנס, אמרתי לך שעשתה טעות כאשר התפרצה למחנה והוציאה אנשים מהמיטות.

המישרה לא ניצלה את הי-מיקרה הזה כדי להתעמר בערבים? בעיית הערבים היא בעיה של איבה, הרוחת מתחת לפני השטח. את יודעת, כאשר גרתי בדירה הראשונה שלי באילת, השכן שלי היה צ'רקסי עם עשרה ילדים, (המשך בעמוד 69)

לא זה מה שתיכנן השנה הכדורסלן קורני נלסון. שחקנה הבלתימגייר של הפור על רמתגן מתהלך בימים האחרונים מאור כוב ומתוסכל. אחרי שהבין כי סטיב מא' לוביק, חברו האמריקאי שהתגייס, חוזר לישראל וגם יורש את מקומו במאבק על המישיחיים לקראת גביע קוראן. התמודדות זו הנחשבת בין שחקני הכדורסל כסוכריה. מדרבנת את השחקנים.

נישואיו של נלסון עם מיכל זיכר אותו בכניסה חופשית לליגה הישראלית. אך לא הכל הסתדר לו. יש לו נטיה קלה להסתבכות. זה התחיל עם הקבוצה שהיא משי-אתגפשו: מכבי תל-אביב. המשאומתן איתה טורפד. מייד לאחר מכן הפועל חיפה כמעט שתבעה אותו לדין על ביטול חוזה. קבוצתו, הפועל רמתגן הסכימה להציל אותו אחרי שנבהלה מברירתו ההיסטרית של מאלוביק.

עכשיו הונחתה עליו המהלומה האחרונה. צבי שרף, המאמן, העדיף את מאלוביק תחתיו.

מהפך בכדורסל-ינשים

רק לפני שנה התלוננו הכדורסלניות הישראליות על חוסר-היחס אליהן, וכבר התרחש מהפך. פיתאום התחיל להיות חשוב להם. באיגוד הכדורסל, לעודד את כדורסל-

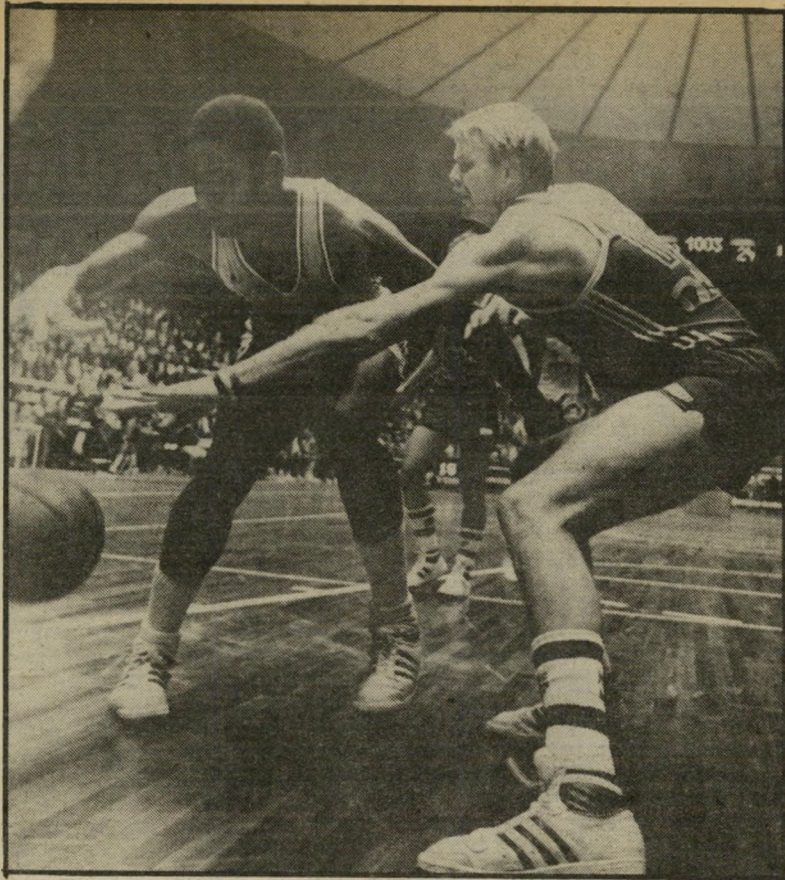
כדורסלניות ניבחרת ישראל
לא עוד נשים נגד נשים

הנשים בארץ: מביאים כדורסלניות תוצר-תחזוק להיוזק, ובפעם הראשונה מטילים על מאמן מיקצועי, שאימן כל חייו גברים. להבין את נבחרת הנשים לקראת תחרויות קדם-אליפות-אירופה.

נשים מוזג גברים. למרות התוצאות הקשות של התגלה — על הישראליות להתמודד עם נשות מיוזר אירופה. הנחשבות למעצמות כדורסל-ינשים — יש השנה ציפיות גדולות יותר מהקבוצה מאשר בעבר. השינוי באווירה הביא את הנשים לימישיחיים באולמות סגורים, יש יותר קהל, יש עידוד, יש יותר מוטיבציה.

האיגוד אישר תוכנית-אימון שהגיש מר-אמן הנבחרת. שמואל יעקובסון, תוכניות שמעולם לא אושרו קודם לכן. אימון נבחר-ינשים יתחיל סוף-סוף במתכונת אימוני קבוצות אירופאיות.

נשארה בעיית ההתמודדויות המקומיות. אין יריבות חזקות כדי להעלות את יכולת הנשים. גם את הבעיה הזו פטר המאמן הוותיק. אין הכרח במישיחיים נשים נגד נשים, דווקא. אמר ועשה: בנות הנבחרת נערכות בימים אלה למישיחיים התמודדויות.

כדורסלן נלסון (מימין)
בגלל בריחתו ההיסטרית

אלקטרונית לפרוץ את חומת האינטימיות של קבוצתו.

לא כאן ההצגה. למוטליה שפיגלר לא היתה בעיה עם זה. בשבת שעברה, כשינכנסו לקודש-הקודשים של חדר-ההלבשה שלו, אפילו הצהיר בגבורה מעוררת כבוד: „אני לא מתרגש אפילו, לא באנו לעשות הצגה לאף אחד, באנו לקחת נקודות.”

למוטליה שיחק המזל בעונה זו. הוא זכה לאמן את הקבוצה בעלת הסיכויים הטובים ביותר לזכות השנה במיטב התארים של הענף — מכבי נתניה.

מדוע התעקש רוזן להסתיר את המתחולל בחדר-ההלבשה של שחקניו?

רוזן הגיב השבוע על תקרית חדר-הלבשה: „לא הסכמתי, כי אני לא חושב

מאמן כדורסל רוזן
זה מייד עובר לעיתונות

שההצגה היא בחדר-ההלבשה. לא מהובתי להציג לציבור את הביקורת שאני אומר לחניכי. לפעמים אני מעדיף אפילו לומר את הביקורת שיש לי בצורה אישית, בארבע עיניים, אחרת זה עובר למחרת לעיני תונים.”

מול נוער או בוגרים מליגות נמוכות יותר, זאת כדי להעלות את הרמה.

הטעות של הפועל

את גרס קורנליוס (24) גילתה בית-ר-תל-אביב בארצות-הברית, והציעה לו כסף. אז בא הפועל תל-אביב עמוסת המצלצלין והציעה לו סכום כפול. הבחור הסכים, ור-הובא ארצה. הקבוצה גם חתמה איתו על חוזה — הכל לפי הספרים.

אלא שיומיים לפני תום המועד המותר, להעברת-שחקנים, שמו עיגם עסקני ה-פועל באמריקאי אחר, ג'ון ראמוזי. מאחר שחוקי הכדורסל אוסרים על הכללת שני זרים, הלכו העסקנים והמציאו בזריות מעוררת-כבוד מיסמן רפואי, שהעיד כמו אלף עדים, כי קורנליוס לא כל כך בריא ולכן גם לא כל כך כשיר לשחק. הם לא שכחו לפצותו ב-12 אלף דולר, שלא יתבע אתם לדין ושיטתם את הפה. כי שערו-ריית ממילא לא חסרות לקבוצה.

אכזריות אחרת. עכשיו, חודשיים אחרי פתיחת עונת הליגה, הבינו המנהלים שטעותם היתה קשה. רק עכשיו, באיחור כמור-בן, גילו אנשי הפועל שהם זקוקים לשחקן חוץ מסוגו של קורנליוס. כי שחקני פנים יש להם בשפע.

גם קני לבנובסקי וגם בוב פליישר עזים על דרישות של שחקנים. ועכשיו נוסף להם גם ראמוזי, שלא התגלו בו כישרונות של שחקן טוב יותר מחברו המודה קורנליוס. שלא לדבר על כך, שרמת מיש-חקן של גרס התגלתה כגבוהה בכמה דרגות מזו של ראמוזי. אכלו אותה פעם נוספת בהפועל תל-אביב.

גרס התאמן בחודשיים האחרונים עם ה-פועל רמתגן, בתיקוזה לשחק בהתמודדות לקראת גביע קוראן — אך סטיב מאלוביק טירפד גם לו את התוכנית.

כדורסל

טלחיה יע

במישיח הדרכי האחרון שהתקיים בין הפועל תל-אביב ויריבתה הנושנה, מכבי תל-אביב, לא הסכים מאמן הפועל, צביקה רוזן, לאפשר למצלמות הטלוויזיה להתר-שם מהאווירה בחדר-ההלבשה של שחקניו.

גם יריבו, המאמן דויד שוייצר, לא הסכים בקלות לפלישה לתוך הטריטוריה הפרטית שלו. אך אחרי הפצרות ושיכנועים, שזה יכול להיות נחמד ושצדקות, קללות ו-ביקורת הן חלק טבעי של עולם הכדורסל — נאות המאמן עבה-הכרס לאפשר לעין ה-

בפתח תיקווה

סוערות הרוחות

המנהל של מכבי

פתח תיקווה

נאלץ להתפטר

והקבוצה נמצאת

במקום האחרון

בטבלה

האיש החזק

של מכבי מכריז:

בפונדק טיראן שבפתח-תיקוזה, שם יושבים אוהדיה של קבוצת הכדורסל של מכבי, ההתרגשות רבה. מדברים שם על „הרכישות הגרועות” שנעשו השנה, על חוסר-המזל עם השופטים במיגרשים, על משבר-השחקנים ועל שיקוליו המוטעים של המאמן — כסיבות להידרדרות הקבוצה. על אנשי ההנהלה של אגודת מכבי פתח-תיקוזה, מעשיהם, שיקוליהם, מחדליהם, ולי-אן הם מובילים את הקבוצה, אין מדברים בקול רם. זהו נושא רגיש, אלה עניינים פרטיים שאינם לפירסום.

„לכו להפועל,” ביקשו אוהדים מהעולם הזה, „יש מספיק צרות למכבי גם בלעדי-כך. אין פה שום פצצה לעיתונות, ובעוד שבועיים הכל יהיה בסדר,” הבטיחו. גם לפגישתו של מנהל הקבוצה, גדי כרמלי, טוענים בטיראן. „אין כל קשר לדרך ניהולה של האגודה. זוהי בעיה פריטית שלו, אם הוא מסתבך בקלפים, במישיח-קימול או בחובות. העובדה שהעופו אור-חו מדברת בעד עצמה.”

מיכרה

זהב

גדי כרמלי (26), מנהל קבוצת מכבי פתח-תיקוזה, פוטר מתפקידו לפני כמה שבועות, אחרי שלא יכול היה להמשיך ב-תפקידו. הסתבכויותיו האישיות-כספיות סי-בכו גם חלק מהשחקנים בקבוצתו, וענייניו הפרטיים הפכו לעניין כולם. המנהלים המבוהלים מהירו להרחיקו, שמא יעזו עליהם ציבור עיתונאי-ספורט-הסקרנים.

השאלה שהעסיקה את כולם: כיצד בכלל מונה לקבוצה הוותיקה מנהל צעיר כמו כרמלי, שעיסקי הקלפים שלו היו ידועים זה מכבר?

אוהד מכבי, שישב בהנהלה במשך 15 שנה, הסכים להביע דעתו על הנעשה בקבוצה, אך בחר שלא להוזהות: „במכבי פתח-תיקוזה יש קומץ מצומצם של עסקנים, שקנו להם חזקה על הניהול — ארבע-חמש משפחות. מעין חמולות, המתייחסות לתפקידן באגודה כמו אל ירושה, טאבו קדוש או עסק פרטי השייך להן בלבד. ללא פיקוח או דיווח. אלה אנשים ותיקים, אומנם, אך הותק הרי לא מקנה זכות ניהול בלעדית.”

כך זה נמשך במשך הרבה שנים. לא היתה שום תחלופה בהנהלה, שאנשי חור-לשים על נכסים רציניים כולל בריכת-שחייה, המכניסה הון לאגודה. אותם סוסים המושכים בעגלת הניהול תקופה ארוכה, ללא

יו"ר אגודת "מכבי" מנדרל
סיפורי פוגי

"הכל בגלל הקבוצה. נתתי לה את כולי, וכל הנטל נפל עליי. עד שנפלת".
בפתח-תיקוה מעריכים את חובותיו של הצעיר הפזון ב-50 עד 70 מיליון לירות. גדי הניח לעצמו להסתכן, כמו בן טובים היודע שיש מאחוריו אב המוציא אותו בסוף מהבוקר. אביו, אמנון כרמלי, איש חביב ונעים, צבר את נכסיו בזכות עבודה קשה במשך כל חייו. עכשיו הוא משלם את מחיר תעלוליו של גדי. יש אר מרים. שגם כספו לא יספיק לכיסוי חובותיו של הבן הסורר.

גדי, שנחשב עד לפני כמה שבועות לנער-השעשועים הפופולארי של פתח-תיקוה, וירד למחתרת. הבושה והפחד גברו עליו. פתח-תיקוה אינה תל-אביב. בעיר-השדה כל אחד יודע מה מתבשל בסיר של השני.

גדי לא ענה על הדרישות. שבהן צריך מנהל קבוצת כדורגל לעמוד. במיקצוע זה אין די ביוחסין ובפרוטקציה. מעלה ראשונה, שבלעדיה לא יוכל מנהל קבוצה להחזיק מעמד: ביטוס כלכלי. הדר בר דרוש. כדי שתהיה לו אפשרות בעיתות משבר ומצוקה פיננסית לתמוך לפעמים בקבוצה. אפילו מכיסו הפרטי. מנהל קבוצה זהו תפקיד שהרבה אנשים היו רוצים בו. בעיקר אלה שאינם סובי

ריענון של כוחות חדשים. אפשר להבין אותם סוסים מדוע אינם מרפים ממיכרה-ה' זהב שבידם.
"שיטות עבודתו של יושב-ראש האגודה נחמק מנדל קבלן במיקצועו. בן ה-43, מר-תיעות אנשים צעירים ורציניים להירתם לעניין. העסקן הפוליטיקאי הממולח הצליח להרחיק הרבה אנשים שנרתמו לעזור ור נסוגו. כשהבינו שאין להם סיכוי להזין משהו, ושיש להם עסק עם אנשים הרוואים באגודה מנופול פרטי.

"הם לא נתנו צ'אנס לאף אחד להפריע להם לעשות כסוב בעיניהם. וצירפו אליהם רק את עושי דברם. מי שלא עמד במשימה, מי שראה דברים שלא היה צריך לראות, שאל מעבר למה שצריך ואיים שיביא את זיגל לחקור את כל אי-הסדרים — מצא את עצמו במהרה מחוץ למכבי פתח-תיקוה."

גדי כרמלי, בורטובים מפונק, נולד כשר כפית זהב בפיו. הכפית כמעט שחנקה אר תו בימים אלה. כבן אחת המישפחות המ קורבות ל"מאפיה של מכבי", רכש גדי בזכות יוחסין מישפחתי ופרוטקציה את התפקיד הנחשב ליוקרה ביותר בפתח-תיקוה. פתאום צץ ילד, הנכנס לתפקיד בלי ליד בדוק אם הוא מתאים. אפילו אם יהיה להם ילד לא נורמלי, הוא יכול להיות יושב-

"הליגה רק ההחלה!"

זה ארליך, נקלע למאבקים עם גדי כרמלי, ולכסוף הובס. המידע שנאסף על-ידי העולם הזה הוצג לפני היושב-ראש, נחמן מנדל, והוא הסכים להגיב:

אמר נחמן מנדל:

השאלה אם אנחנו מאפיה היא טפשית מטופשת. אצלנו נבחרים בצורה דמוקרטית, כל 3 שנים, לתפקידים השונים. אני אומד גם ככה חשע שנים רצופות בתפקיד ה יושב-ראש, אבל זה רק מפני שאף אחד לא מסכים להתחלף איתי ולמשוך במקור מי את העגלה הכבדה, שנקראת מכבי. כל אחד מוכן לעבוד בתפקיד מסוים וצר, כולם עובדים בהתנדבות, וכל ההור צאות על חשבוננו.

זה לא נכון שלא נותנים לצעירים לעז זור לנו. אנחנו מחפשים בנרות אנשים שי יבואו ויעזרו. בשש השנים האחרונות התי חלפו לפחות עשרה אנשים בתפקידים ה שונים באגודה. מדי שנתיים מתחלפים בעלי התפקידים בכדורגל, ואם זה לא רור טציה וזה לא מספק את הציבור, אז אני לא יכול על זה להתווכח. אנחנו אגודה מצליחה, שלישית בגודלה בין אגודות מכי בי ישראל, והגדולה ביותר בפתח-תיקוה. את גדי לא פיטרנו. הוא הפסיק לתפקד ולעבוד, ולא בגלל בעיות אישיות שיש לו. הוא לא נתן שום גרוש למכבי. כל הסיפור מצוץ מן האצבע, ואם הוא נתן, או עשה זאת בלי רשות ועל דעת עצמו בלבד, ואם נתן כסף לשחקנים — שייקה אותו בחור רה.

שמעתי, שהסכים שאיתו הוא הסתכן, הוא שוה לתקציב שלנו במשך שלוש שנים. כל סיפורי הם סיפורי פוגי.

גם לשרעבי איש במכבי לא חייב כסף. הוא אחוס על מיכתב, שיש לי במגירה, שהאגודה לא חייבת לו כסף — לא פרטי ולא כאגודה. זה נכון, שהברי הנהלה מפעם לפעם נותנים הלוואות לזמן קצר. אך לא מדובר בסכומים רציניים. חמשת אלפים שקלים, או מכסימום — 20 אלף שקל. לגבי גדי: אנחנו חברים טובים של אבא שלו, ולכן החלטנו להקים ועד ציבורי שמנסה לגייס סכומי כסף, אין ביכולתה של האגודה לעזור בסכומים כאלה.

כשגדי נכנס לתפקיד בדקנו את עברו, כי היו עליו כל מיני שמועות, אך לא התי גלו אצלו כל בעיות. הוא גם הביא תוכי חות שהוא מרוויח הרבה מאוד כסף, והתי ברר מאוחר יותר שזה לא היה מדויק.

זה לא נכון שמנהל קבוצת כדורגל חייב להיות בעל ממון. כיום מנהל קבוצה הוא שמואל יוש, והוא עובד כשכיר בשדה התעופה. זוהי עובדה שהקבוצה מתדרדרת. אבל הליגה רק התחילה ותיקוהי שגשג דינה ונון

בוד זמני. כך הוא עשה, למשל, עם ישרי אל שרעבי.

כשהקבוצה עולה על דרך-הישר ומצליחה, מסלק האיש החזק של מכבי פתח-תיקוה את המצליח, וגורף לעצמו את ה כבוד. על האימפריה שבנה במשך שנים, לא יתן לאיש אחר לחלוש.

ישראל שרעבי, המנהל הקודם של ה קבוצה, לא הבין את כללי המישחק, ולכן עד היום הוא אינו יודע להסביר לעצמו מדוע, אחרי שהעלה את הקבוצה על דרך המלך, מצא עצמו מחוץ למכבי — למרות שהקדיש לה מזמנו, מירצו וכספו.

שרעבי חושד, שמוצאו התימני הוא ש הכריע נגדו. הוא היה הראשון והיחיד ש הצליח להסתכן לממלכת מכבי האשכנזי זית.

מנדל, הכלי-כול, נועק למיסעדתו של שרעבי, יוצא השכונה הפתח-תיקוואית נתי לתייהודה, והתחנן לפניו כמה פעמים, שי בוא להציל את הקבוצה מירידה. ישראל לא עמד בפיתוי.

היום, שנה אחרי שסוקק, מספר שרעבי:

הייתי היחיד שניבא את סופו של גדי. ראיתי איך הוא עובד והזהרתי את מנדל, שהוא חבר של אמנון כרמלי, שיציל את בנו וירחיקו מהתפקיד — שהוא גם גדול עליו, וגם מפרך ולא מתאים לגילו.

כדי להיות מנהל קבוצה במכבי, ידעתי שצריך להיות גם סוס-עבודה וגם בעל עסק מבוסס, שלא יושפע מעיסוקו. היום כולם יודעים, שכל מה שאמרתי להם היה נכון.

הרבה מאוד כסף מגיע לי מהאגודה. כסף שהוצאתי מכיסי הפרטי כדי למנוע משבר רים מהקבוצה. מכיסי נתתי ליוסליה מריי מובין אלפיים דולר, כשסיים את תקופת אימונו של הקבוצה. האגודה משכה את החוב ולא שילמה לו. רציתי למנוע אי נעימויות מהמאמן, שסייע לקדם את הקי בוצה בטבלת הגיה הלאומית.

גם נתתי 500 דולר מכיסי כמיקדמה לי מאמן הנוכחי, זאב זלצר, וזה כדי שהמאמן לא יסכם עם קבוצות אחרות. ועוד הרבה מיקרים שלא נעים לפרטם כאן, דרך העיר תוך.

זה נכון שהיושב-ראש לא מפטר אנשים. אבל הוא יוצר אוירה כזו, שבה הוא מאלץ את העסקן לקום וללכת.

חורה לי כיום מה שקורה באגודה. ובפי רט בקבוצה, זהה קבוצה עם פוטנציאל אדיר וקהל-אוהדים עצום. שצריך רק לעזר ררו. עכשיו הוא רדום ואדיש, בגלל מצב הקבוצה. מה שנעשה כיום באגודה — רואיה את התוצאות בשטח.

עד כאן, דברי שרעבי. ישראל שרעבי, שירש את מקומו מאריה זייף, היום עוזרו של שרה-חקלאות, שימ

מנהליו בדירגה השעבר כרמלי ושרעבי
בן-אדם נאיבי שנפל למלכודת

לים מחיסרונ-כיס. מעמד של מנהל קבור צת כדורגל מביא לבעלי העשיר הרבה יוקרה, קשרים, השפעה, עמדת-כוח. הוא יכול להפגין ברבים את הצלחתו הכלכלית ויזוכה ברוח כבוד, בעיקר כאשר הקבוצה מצליחה.

ממלכה

אשכנזית

ה איש החזק של מכבי פתח-תיקוה. נחמן מנדל גדל המידות יודע לשחק היטב במישחק הכבוד הזמני. הנופל בחלי קו של כל מנהל קבוצה-תורן. מנדל הערר מומי תפס שהוא ואנשיו לא מסוגלים ל הביא את שחקניהם לרמה משיב-עצ-רצון ולכן הוא מזעיק מדי פעם אנשים מהחוץ. כשנחמן רואה, שהספינה עומדת לטבוע ומצב הקבוצה הוא קריטי, הוא מעניק כי

ראש האגודה. "אמר על התופעה אוהד מ-מורמר של הקבוצה.
הילד הגיע לאגודה כשבאמתחתו צרור צרות קטן. אך מאז שנכנס לגיב המכובד כמנהל קבוצה בליגה הלאומית, התחיל מרשה לעצמו יותר ויותר תעלולים. ה כבוד, היוקרה וההשפעה שלו לתפקיד, סחפי את הצעיר למישחקי מזל והימורים בקנה-מידה גדול יותר.

החובות תפחו, הנושים המקומיים הגדי לו את האשראי, אך לא לתמיד. יום אחד נמאס להם. הם דרשו את הכסף, והתחילו גם לאיים על חיי המנהל. אז איבד ה כי חור את שווי-מישקלו הנפשי. הוא הפסיק לתפקד, וחישף הצלה.

בשיחה עם העולם הזה סיפר גדי כרמלי: "כל הטררגדיה שלי קשורה בקבוצה. נכני סתי לחובות בגללה, עכשיו אני נאבק על חיי, ואני עלול להפסיד גם את אשתי והילד. אני בן-אדם נאיבי, שנפל למלכודת.

החברה תעבור ליד

הפרוטקציונרים של הליכוד -

אל על היא

נתח שמו -

אבל

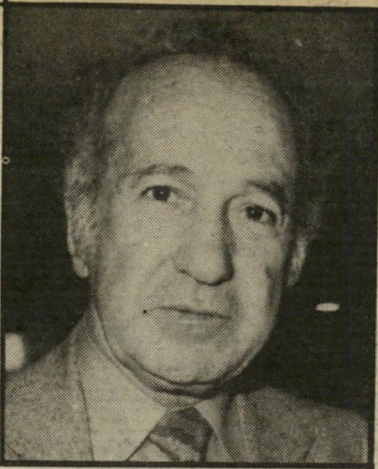
למי ילך

הקומיסיון?

בימים אלה כבר מכינים את התשתית הפיננסית להצברת נכסי חברת אל על ליד הפרוטקציונרים של הליכוד. חיים קורפו ויורם ארידור ינסו להחיש את המכירה, מחשש שמא יחזור המערך ל- שילטון ויסכל את המזימה.

שרי האוצר והתחבורה יבקשו שלא לקפח אף אחד מן הפרוטקציונרים שלהם. חברת אל על, לפי השקפתם, היא נתח

ב ניגוד למענות שרי האוצר, יורם ארידור, לא נשאה הממשלה בהוצאות ההפסדים הדולריים של חברת אל על - פשוט משום שלא היו לה הפסדים כאלה! עובדה מדויקת זאת מתגלה מייד לעיני מי שמעיין במאזני החברה, ובחשבונות הרווח וההפסד שלה. הדבר מפרך לחלוטין את כל הסענות שמשמיעים דוברי ה- ממשלה השכם והערב בשבועות האחרונים. כדי להצדיק את ההחלטה לטגור את חברת התעופה הלאומית ולמכור אותה ל- גורמים פרטיים, ממקורבי הממשלה, אחרי

מנחם בגין
נתח שמו

שמן מאוד, שנים רבים מאוד יכולים להתחלק בו - ולצאת שבעים. בקניית אל על ישותפו קבוצתו של המלונאי חיים שיף, קבוצת אייזנברג, בנק המיזרחי, קבוצת דנות, בנק דיסקונט, הברון רוטשילד ומיליונרים אחרים. הליכוד יודקק לתמיכתם של כל אלה בבחירות הבאות לכנסת, שיעלו הון רב.

בעסקת-ענק מסוג זה, מקובל גם להעביר קומיסיון למי שאחראי על גיבוש פירטי העסקה. נובהו של הקומיסיון מגיע לכמה אחוזים משווי העסקה כולה - במיקרה זה מיליוני דולרים.

בפרשת המועל מהחברה לישראל, מיכאל צור, ידוע שהוא קיבל קומיסיונים גדולים על מכירת אנגיות של צים, הועלו השערות שקומיסיונים אלו הגיעו אל קרן ספיר ואל קרנות מיפלותיות של מפא"י. עדיין לא ברור מי יבצע את עסקת אל על, ולאן יופנה הקומיסיון מעסקה זאת.

שלמה פרנקל

הכלכלנית אסתר אלכסנדר בדקה את

מאזני "אל על" וגילתה, כי בניגוד לשענה

הכוזבת של הממשלה והנהלת החברה היא

לא הפסידה דולרים!

אין סיכוי שהיו מחקים רבים, בעולם הגדול מקובל שחברה עוברת אל כונס הנר כסים ומפורקת כאשר היא פושטת את הרגל, ואינה מסוגלת לעמוד בתשלום חרי בותיה. זהו בוודאי לא המקרה של אל על. נכון שהחברה הפסידה - אך ההפסדים האלה, כפי שכבר הוסבר, הם בשקלים ולא בדולרים.

אך מהי חברה, שאי אפשר לנהל אותה? כל איש עסקים בעולם המסודר היה נותר פעורפה לנוכח נימוק שכזה. חברה כזאת אינה קיימת. כאשר גוף המנהל חברה מגיע למסקנה שאינו מסוגל לנהלה, הוא פשוט מתפטר, ומניח למישהו אחר לנהל את החברה. בעלי מניות מעולם לא סגרו את רה משום שהנהלה לא מסוגלת לנהל את החברה. זהו, במקרה הזה, הדברים שונים. כאן הממשלה היא בעלת המניות, והנהלה ער שה יד אחת עם בעלי המניות, כאשר כר לם שרים שירי הלל לעצמם, לכושם ול- יכולת-הניהול שלהם - וסוגרים את החב-

שבת-אחים

יחידו

ה רעיון דתק את הקשר התחבורתי הלאומי היחיד של ישראל עם העולם החיצון נואה כמעט מטורף. האמנם יכולה ממשלת ישראל להאמין ללא סיג בחברות כרטיסיות כי ישרתו את האינטרסים הלאומיים של המדינה? מדינות חזקות וגדולות בהר- בה בישראל, כמו בריטניה וצרפת, אינן מוכנות להותיר תחום כה חשוב של הבר- טחון הלאומי ליד המיקרה, הן מחזיקות בידיהן את חברות התעופה הלאומיות, למרות שתברות אלה גורמות להן הפסדים גד- לים בהרבה מאלו שגורמת אל על לישראל. ואין לשכוח כי בריטניה וצרפת, כמו גם מדינות אחרות, אינן מנותקות מבחינה תח- בורתית מן העולם הסובב אותן, כמו במיק- רה של ישראל!

כמו סיפורי מעשיות נשמעים הדיבורים על כך שעל חורבות אל על תקום חברת תעופה שתהיה ריחמית, ושלא יהיו בה תקי לות ושלא יהיו בה שביחות, כאשר ההנ- הלה הועברו ישובו שבת-אחים גם יחד, שבה יעבדו כולם יחד למען המטרה המשו- תפת. ללא לאות ובשכר נמוך בהרבה ממה שמקובל בכל חברות-התעופה בעולם, איפה תוקם החברה הזאת. באחזנונולו!

אם אל על היא ריחמית במונחים דול- ריים, ומפסידה רק בשקלים - ולא יותר מדי - הרי שאין שום סיבה כלכלית לס- גור אותה.

המוביל

העולמי

ה נימוק הכדברי לסגירת אל על אינו קיים, אם כן, הוא יכול להתקיים אם יסגר החברה בשבתות ובחגים. רק במקרה כזה ייגרמו לה הפסדים של 40 מיליוני דו- לרים בשנה - סכום שברובו מורכב בדו- לרים של ממש, ולא משקלים שמתורג- מים לדולרים, אך זאת, הפלא ופלא, דווקא היתה מוכנה הממשלה לעשות!

אם אכן תפורק אל על ותחלל מלהיות המוביל הלאומי, היא תהיה באותו רגע המוביל העולמי. היא תהיה החברה הר- ראשונה בעולם - וגם היחידה - שתחלל להתקיים כאשר הנימוק הוא שאי אפשר לנהל אותה. זוהי המצאה בקנה-מידה ער- למי, שממשלת ישראל יכולה לרשום עליה פטנט, שמא מישהו יבקש לחקות אותה.

שר-אוצר ארידור
אין סיבסוד

אין זה סוד כי ממשלת ישראל מסבס- דת בשיעורים ניכרים שורה ארוכה של מיפעלים העובדים לייצוא. ומזרימים למי דינה מטבע-חוץ, שיעור הסיבסוד, לעתים קרובות, עולה בהרבה על 10% מכלל ההי- כנסות במט"ח של המיפעלים הללו.

כך, למשל, מסובסד עד היום ענף היה- לומים בצורה מאסיבית, משום שהוא מכי ניס למדינה דולרים. היהלומנים מקבלים אשראי נוח, ואיש לא העלה בדעתו לחסל את ענף היהלומנים.

יותר מכך: הברת החברה אחת, שאינה מכניסה למדינת-ישראל אפילו דולר אחד, מסובסדת על-ידי הממשלה בסכומים ניכ- רים. זהו קואופרטיב התחבורה אגד. האם יתכן שהממשלה, המוכנה לסבסד בסכומים ניכרים חברת התחבורה פנימית, לא תהיה מוכנה לסבסד חברת-תעופה לאומית, שגם מכניסה לאוצר המדינה מטבע-חוץ יקר - ואינה גורמת לה הפסדים בדולרים?

מיפעל המכנים

דולרים

ה עיון בדו"ח של אל על לשנת ה- כספים 80/81 מגלה פרט נוסף, מעני יין, באותה שנה שילמה אל על על חשבון פיצויים לעובדיה סכום ענק בשקלים. גם סכום זה תורגם במאזנים לדולרים, והוא הסתכם ב-16.850.000 דולרים ששולמו ל- עובדי הקרקע, 5.950.000 דולרים ששו- למו לציוותי האוויר - ביחד כמעט 23 מיליוני דולרים. סכום זה, המגיע לכמעט ממחצית גרעונה של אל על באותה שנה, אינו נכלל בהוצאות הלא-צמודות של אל על בשקלים באותה שנה, שהסתכמו, כפי שכבר נאמר, ב-46 מיליוני דולרים בערך. כל המיטפרים האלה נוגעים, כאמור, ל- שנת 1980/81, אך בעיקרון הם נכונים גם לשנת הכספים שלאחריה.

הממשלה תומכת במיפעלי הייצוא שלנו, כי הם מכניסים יותר דולרים ארצה מאשר מוציאים ממנה, ובצורה זאת משתפר מא- ון התשלומי הישראלי, בגלל הצירוף של אינפלציה דוהרת ושער חליפין שרירותי, מיפעלים אלה מפסידים במיקרים רבים כי מונחים של שקלים, למרות ההכנסה נטו בדולרים. אל על נמנית בדיוק על סוג זה של מיפעלי יצוא.

שהממשלה תכסה את חובות החברה.

הדו"ח הכספי המלא האחרון של אל על מתייחס לשנת הכספים 1980/81. על-פי הנתונים המתפרסמים בדו"ח זה הסתכמו הכנסותיה של חברת אל על ב-440.487.000 דולרים. הוצאותיה של החברה היו גבר- הות יותר מהכנסותיה באותה שנה. ההפי- רש בין ההכנסות להוצאות הסתכם ב- 47.382.000 דולר. זהו הסכום שבו נקבו דוברי הממשלה כהפסד בדולרים של אל על, כאחד הנימוקים המכריעים לסגור רה ומכירתה. לכאורה, אכן יש כאן הפסד של כמעט 48 מיליוני דולרים.

אך העיון בדו"ח מגלה פרט מעניין. מת- ברר כי לא כל הוצאותיה של חברת אל על נעשות בדולרים. חלק מן ההוצאות הוא בשקלים ישראליים. אשר לצורך הכנת המאזן מתרגמים אותם לדולרים. הוצאות אלה, בשנת הכספים 80/81, היו על שכר, ריבית ותשלומים לספקים מקומיים. כאשר מתרגמים את ההוצאות הללו לדולרים - וזה מה שנעשה במאזן - מתקבל סכום של 46.136.000 דולרים - הגדול כמעט כמו ההפסד של החברה באותה שנת כס- פים!

תשלומים אלה, המסתכמים ב-46 מיליוני דולרים בערך, הם רק ההוצאות הלא-צמו- צמודות בשקלים. נוסף להם היו גם הוצאות צמודות בשקלים.

לעובדה זאת יש רק פירוש אחד ויחיד: לא-אל על אין הפסדים בדולרים! הממשלה אינה צריכה להוציא דולרים - כל כמעט שאינה צריכה לעשות זאת - כדי לכסות את גרעונותיה של אל על!

אגד"כ

"אל על" לא

ב באורה, אפשר לומר, כי אין זה בישה אם מתרגמים את השקלים ל- דולרים. אי לא, משים שהפסד ניכר ה- סד, וגרעון נשאר גרעון, בין אם הוא מת- בטא בשקלים ובין אם הוא מתבטא בדו- לרים. אך כאשר זוכרים את גודלו של הגרעון הוא כ-10% מהכנסותיה של אל על, שכמעט כולן הן בדולרים, מקבלים המי- טפרים משמעות שונה לחלוטין.

הסחורה של אברהם שפירא נשלחה בשבת האחרונה במטוס

השמיים

המעופפים בשבת

חורה — אלא הקונים. צריך לראות בחור זה, איך נמכרה הסחורה. כן, תבין אותי, זה מסובך. אני צריך קודם לבדוק את העניין... פשוט אין לנו שליטה על המישר לוחים.

אבל בכל זאת, כבוד הרב, הידיעה הזו היא נוראית.

„או תבין אותי! נתנו הוראות ברורות, שאנו מתנגדים שהסחורות שלנו יטוסו ב־שבת. למי נתנו הוראות? לא, לא נתנו הוראות לחברות הזרות. אנו עובדים עם עמילימכס. כתבנו להם, אמרנו להם. אבל בכל זאת, אולי זה לא אנחנו ששלחנו את הסחורה, אולי הם קנו אותה בתל־אביב, ואז זה לא אנחנו.”

יבדוק כאשר יבדוק, אך במערכת ה־עולט הזה מצויות ההוכחות שהמיטען נ־לח עליידי חברתו של הפוליטיקאי־תעשיין הדתי, ולא עליידי שום גוי שהוא.

— Quod licet iovi non licet bovi — מה שמותר ליופיטר אסור לשור — אמר הפתגם הלטיני. האם גם מה שמותר לשטי־חיים מעופפים אסור למטוסים?

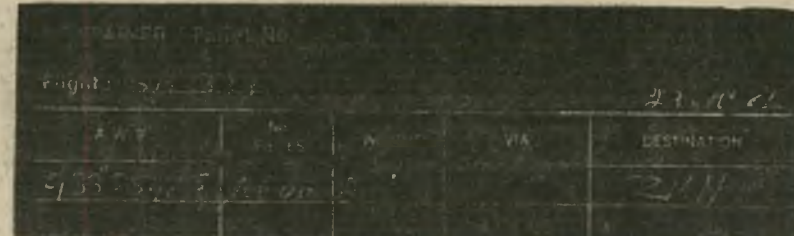
מרסל זוהר

בהעמסם את החבילות של הרב המוסמך? „איוה פועלים?” שאל אישיהשטיחים, „נו, מה אני יכול לעשות, אם אני שולח מיכתב באמצע השבוע, הדואר מעביר או־הו לגויים בשבת?”

„נו, באמת, אני מציע שתדחו מלפרסם מאמר על העניין, דווקא עכשיו, זה יכול...” או מי אשם אדוני הרב?

„יכול להיות שלא אנו מסיסים את הס־

שבת, ה־23 באוקטובר 1982. השעה 7 בבוקר. מטוס דייטל 101 של חברת התעופה השווייצית סוויסאייר ממריא מ־נמל־התעופה בלוד, בטיסה 333 לציריך. שעה לפני ההמראה עמלו במרץ חמיי־שה פועלים. כולם בניים לאמהות יהודיות, כדי לסיים העמסת המיטענים למטוס, ב־ניהם מיטען ממיפעלי גלנויט של הרב, ח״כ אברהם שפירא.

טיסה ותאריך
23 באוקטובר 1982, טיסה 333 סוויסאייר. טופס זה מתייחס לסחורה שהוטסה למנצ'סטר דרך ציריך, עם מסר המיטען מס' (085)93355485 המתייחס לסחורה של מיפעלי גלנויט, שבבעלות שפירא.

מה שאסור על אל על, לדעת התלמיד חכם, שליח אגודת ישראל בכנסת, מותר כנראה למיטענים מיסחריים. לדעת התעשר יין ככדיהגון.

גויים

של שבת

ביום השלישי, ה־19 באוקטובר, ה־גיעה למחסני מ־מ־בנמל־התעופה ב־גוריון סחורה במישקל כולל של 2463 ק״ג לגורם, ארוזה ב־359 חבילות. היעד הסופי של המיטען, לפי בקשת גלנויט: מנצ'ס־טר, בריטניה. סוג הסחורה: אריגים.

החבילות עברו את הבדיקה הביטחוני־גית השגרתיית ביום הרביעי בשבוע ש־עבר, וחלק מהסחורה הוטען במטוס ש־יצא לציריך ביום החמישי, ומשם הוטס למנצ'סטר. היתר, 201 חבילות במישקל כולל של 1379 קילוגרם, הוטען והוטס, לא עלינו, בשבת־קודש.

כל הפרטים האלה עולים מתוך שטר־מיטען מס' (085)93355485.

כיצד לתרץ את הסתירה בין דרישותיו התקיפות של איש אגודת־ישראל לסגור את אל־על, בשבתות, כדי למנוע את ער־בדיה לחלל שבת, ובין מישלוח מיטע־נים בשבת?

„יכול להיות שכך זה קרה.” הגיב על כך השבוע יושב־ראש הקואליציה, הוא הוסיף, כי מישוהו כבר שאל אותו בעניין זה, אך הוא טרם הצליח לברר מה אירע. נתנו הוראות לעמילימכס העובדים, איתנו. סיפר בהתרגשות אברהם שפירא, שידאגו שהסחורה שלנו לא תצא מהמ־דינה בשבתות, גם לאל על העברנו בזמנו בקשה דומה, אך מה אנו יכולים לעשות לגבי הגויים — אני מתכוון לחברות ה־גויים?

„מחר בבוקר אבקש לבדוק את הפרטים לגבי העברת הסחורה בשבת במטוס סוויסאייר... אניד לכם, אני רוצה לראות אם הסחורה נקנתה עליידי האנגלים ב־תל־אביב, ואז המישלוח היה עניינם, רק אם לא...”

ומה עם חמשת הפועלים שחיללו שבת

סל חבר רע באילת

(המשך מעמוד 65)
או מה קרה? יש מה מישטחות דרוויות שחיות בעיר מאז היווסדה, או יש בעיות איתן? זה לא משום שיש בעיות עם הערבים, יש בעיה ספציפית עם תנאי הקיום של הפועלים וזה לא משנה אם זה ערבים או יהודים.

תקחי ארבעת אלפים גברים יהודים ב־תנאי חיים כאלה, וגם איתם יהיו בעיות. הם נמצאים בחברת גברים מהבוקר עד הערב, אישם שהם ישפכו את מיטענם הריג־שי? אז הפועל הולך לים ושוטף את העי־ניים היד בורחת לו וצובטת למישהו. הם לא עבריינים, אבל סיגנון־החיים מוביל אותם לזה וזה שורש הבעיה. אמרתי לקב־טלוויזיה, שש־בש, עיתון, שלא יהיו ב־סיר לחץ. בא אלי אחד בשימחה ואמר לי: „קניתי להם כדורגל”, תארי לעצ־מך, כדורגל הוא קנה להם עם כל המיל־יונים שלו.

● **אם תוציא מהעיר את פועלי** **הבנייה הערביים, מי יכנה את** **אילת?**

לא רוצה להוציא פועלים ערביים, ר־צה שהיו מורשים לעבוד, והיו בתנאי־קיום שלא יצרו בעיה חברתית. **מדוע נזקקת לכתבה של אזרי** **גורדשטין כדי להיפטר מהעובדים** **הזרים, הבעיה הרי היתה קיימת** **קודם?**

תראי איך נדבקים לי כל מיני דברים. זה לא אני שרוצה להיפטר מהפועלים הזרים, שירות־התעסוקה החליט לפעול לא נגד העובדים אלא נגד המעסיקים. **למה?**

באילת יש מחסור בידים עובדות, יש אבטלה, אז למה שעובדים זרים יתפסו מקומות־עבודה? מכל מקום בעולם שבו קיימת אבטלה באים לפה, מה קרה? חלכו מפה! רוצים להיות תיירים, אהלן וסהלן, לעבוד לא! **מי יעבוד באילת תחת הפוע־** **רים הזרים?**

● **יהודים...** **ברצינות!**

מה שאת שומעת, יעבדו יהודים. **כל הסיפור הזה על הוצאת** **הפועלים הזרים מהעיר לא נועד,** **בעצם, לכסות על סילוק הערבים?** זה לא נגד הערבים, זה נגד הזרים. בעיר הזו יש 50% זרים, תראי כמה כושים מס־תובבים פה? יאללה, שילכו מפה! מהפ־טרם הביאו אותם! נראה אותם באמריקה עובדים בלי גרין־קארד!

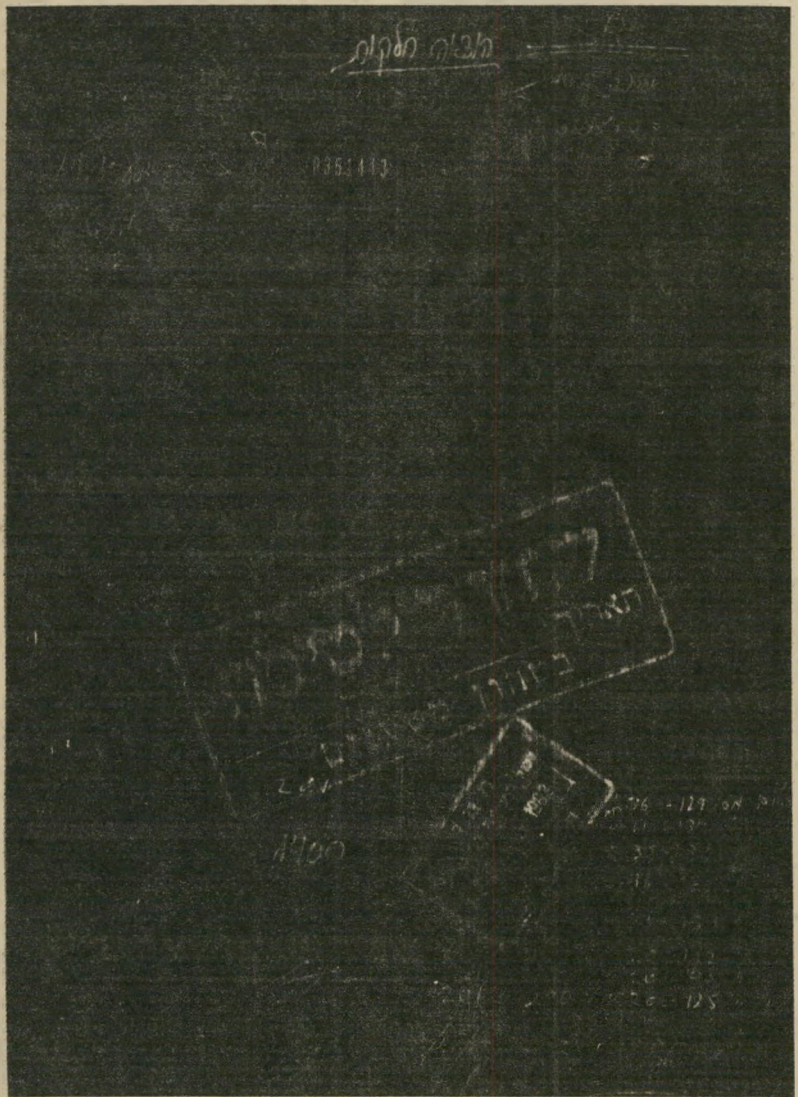
● **אדוני ראש־העירייה, הכה** **נהיה רציניים, אתה יודע שהישר־** **אלים אינם רוצים בעבודות שחר־** **רות.**

את מוכנה להבריא מהאקסיומה הלא נכונה הזאת? בסולל בונה מתוך 450 פ־עלים רק 85 הם ערבים, מה דעתך על זה?

אני רוצה לראות תורכי אחד בלי רשיון בגרמניה, אני רוצה לראות! כל זמן שיש מערכת המסוגלת להעביר עובדים מהצ־פון לאילת, לא ניתן לזרים לתפוס מקר־מות כאשר בצפון מסתובבים תושבים י־ש־אליים, גם יהודים וגם ערבים, בלי עבר־דה. למה? תגידי לי למה? כי יותר קל למצוא את הזרים באפריקה? מה יש, לישראלים לא נאה לעבוד? לי יש שני בנים מסוראים, אחד עובד בשיטפת כלים, אחר סוחב מזוודות בארקה, כן מה שאת שומעת, הבן של ראש־העיר סוחב מזו־דוה. בלאגונה לא עובדים קיבוצניקים בתור שוטפי כלים? היום לשטוף כלים זה להיות דוקטור, לוחצים על הכפתור וזו כל חתורה. כל עניין הישראלים שלא בנ־יים לעבודות שחורות הוא קישקוש ברבע גרוש.

● **זאתה באמת סבור שהבעיה** **בעיר היא עם הזרים, לא עם הער־** **בים?**

הפקיד הראשי שלי היה צ'רסקי, והיל־דים שלו למדו אצל אשתי, אז את תבואי ללמד אותי על ערבים. מנהל מחלקה דר־זי אצלי בעירייה זכה בתואר עובד מצטי־יין, והיה אצל הנשיא. חס וחלילה שיבוא מישוהו ויגיד שיש פה שינאה לערבים. זה שהם מטרידים בחורות, זה טיבעי. בכל מקום פועל מהשטחים בא בבוקר חחר בלילה לאשה, כאן אין להם אשה לחזור אליה. ואילו הערבים תושבי העיר, הדרוזים, הצ'רסקים נהנים מסופר אינט־גרציה, הם כמו כל האדם, הנה, תראי אותי מבלה פה, בתמונה, בחתונה של מישפחה דרווית באילת.

גלנויט, 23.10
זה צילום טופס־איחסון סובין לייצוא בדרך האוויר, שעליו מופיע שמו של המיפעל גלנויט, הסחורה של גלנויט נכנסה למחסני מ־מ־בלוד ב־19 באוקטובר, וטסה בשבת, ה־23.10 באוקטובר.

הבורסה

ונוסות כלפי מעלה

אמבוס לריגר פישמן

כמו בא"ש לילה, כך גם בבורסה יש התנגבות יחידים ואמבוסים. ביום הראשון הכינו למניות המסומנות של קבר צה ריגרי-פישמן אמבוס רציני, שעלה להם כמה מאות מיליוני שקלים. כמה חברי רה טוענים, שאת האמבוס הכינו אנשי הקרנות של בנק לאומי, אבל לא אתפלא אם יתברר שהיה שיתוף-פעולה של עוד כמה גורמים בנקאיים.

ביום הראשון הופיעו היצעי ענק בי שתי המניות התביבות של ריגרי-פישמן: למניות של הסנה ולמניות של פריי. כדי לא לטעות, הגה הנתונים המדויקים: פריי במחזור של 53.14 מיליוני שקל נשארה ללא שינוי בעודף היצע של 876 אלף שקל ערך נקוב, כשהשער הוא 1950 נקודות. ריגר ופישמן קלטו את כל הסחורה. כל הכבוד. בהסנה ע"ש היתה השימחה גדולה עוד יותר. המח זור היה 69.26 מיליון שקל ועודף ההי צע 1.899 מיליוני שקלים ערך נקוב בשער של 2581 נקודות. ריגרי-פישמן קלטו את הסחורה ובשער לא היה שינוי. כל הכי בוד.

מי שרוצה להעמיד במבחן את ריגרי-פישמן, צריך גם לדעת שאמבוס יכול להיות דרצידי. נראה מה יתפתח הש" בוע. בינתיים, אף קרן-נאמנות של הבני קים לא הגיעה לתשואה של רונית, ש ערכה עלה השבוע לסכום שיא של שלוש שה מיליארד שקלים, ואומרים לי מביי ני דבר, שעד סוף השנה הוא עשוייה, או אולי עלולה, תלוי מי המדבר, להגיע לחמישה מיליארד שקל. והירות, בינתיים כדאי למשקיעים הגבונים לעסוק בהתי גנבות יחידים, לקחת טרמפ קצר ולבי רוה, לפני שיגלו אותם.

עצמה עברו אל המניות החופשיות וכאשר אלה עשו את שלהן, עברו למניות הכבדות ולמניות של קבוצת ריגרי-פישמן. בקרנות הנאמנות פדו את היחידות שהיו בקרנות המס"ח והצמודים ועברו לקרנות המתמחות במניות. בהקרנות האלה עברו לקרנות המוברי לות במניות. השבוע יהיה מעבר נוסף: מן הכבדות חזרה לחצי כבדות ולחופשיות. ששערן נעשה שוב אטרקטיבי, לאחר הירידה של השבוע והשבועיים האחרונים.

מי שסבור עדיין ששוק ההון המשני, הלא היא הבורסה, מתנהג כשוק, טעה. בשוק שולטים המווסתים, כשקרנות הנאמנות מכתיבות את הלחץ, את המגניבה, את התווים במילא איש לא מכין. לוויסות, עד להודעה חדשה, יש כיוון ברור, למעלה, ולכן רבותי גם השבוע ואפילו בשבוע הבא יהיה שוק בריא.

בהקשר זה אני חייב לספר לכם מעשה שהיה בשבוע האחרון, וכזה היה. ישבתי אצל אחד ממנהלי התיקים הוותיקים, בשכונתם אחר המשיקיעים ושואל לתומ: "שמעת את החדשות של ארבע?" לא, מה קרה?" לא שמעת? אגורתי-ישראל הודיעה שהיא פורשת מהקואליציה." מה? הוא החוויר כסיד ואמר, אתה בטוח?" לא, אני לא בטוח, אבל מה שכן, אתה החוויר כמו הקיר." לדמרכם, שאפילו שועלים ותיקים ומנוסים תומכים בכנין, כי הוא טוב לבורסה.

השבוע פגשתי את מאיר הן, שעל פי בקשתו המיוחדת נמנעתי מלכתוב על מעלליו בחודשים האחרונים. פגשתי במשרדיו החדשים ברחוב יבנה פינת שדרות-ירושלים, כשהשלט מכריו: חן את חן השקעות, ובעצם למה לא? התמחותי של חן כזכור, היא השקעת כספים של אחרים, "כדי לעשות מה שיותר". הוא אינ מטיפח מניות, הוא גם לא מרין אותן. הוא משקיע בהן, ומומחיותו היא, למטב הבנתי, להשקיע במניות ששעריהן עולים, ליתר ביטחון, גיסיך בדרך-כלל. עובדה: המישרד החדש משגשג. הקפה יבנו נחכבדתי היה טוב. הטלפונים היו עסיקים. התשובות היו קצרות. היה זה שיגעון של שבוע: שער המניות בבורסה ירדו בדרך-כלל, המשקיעים של מאיר חן הרוויחו דווקא.

באיפן הדימעיני, לכבוד פתיחת המישרדים החדש, שים, מציע מאיר חן את מה שהוא מכנה השבועיה של חן: "שלוש, אזורים השקעות, אלקו ש, כלל אקמרוניקה, מרדך תעשיות, ערר, פויכסונגרי. כל הזכויות שמורות למאיר חן.

עוברים, עוברים

כל הזמן עוברים בבורסה. תחילה עבר ממטבע-חוק, פרקו פתמים אל הבורסה. אחר כך עברו מצמדים אל הבורסה. בבורסה

100,000-לירות או שקלים?

שיטת מתן ההוראות באמצעות הטל-פון גורמת לא אחת לשיבוש ביחסי הבנק והלקוחות. בשל ויכוח על ההוראה שניתנה בטלפון. עיקר ההוראות הטלפוניות מופנות אל יועצי ההשקעות לקניה ומכירה של ניירות-ערך. בשל הלחץ הרב שנוצר, בעיקר לקראת שעת הסגירה של קבלת ההוראות לבורסה, יש טעויות - לעיתים קשות ויקרות.

הנה דוגמה למה שקרה למשקיע. הוא צילצל לסניף שבו יש לו חשבון של ניירות-ערך, וביקש מהיועץ לקנות לו במאה אלף לירות מניה מסויימת. את רי כמה ימים קיבל הודעה, שקנו לו ב-מאה אלף שקל מניות שביקש. רץ אל הבנק וצחק חמס. ביקשתי 10 אלפים שקל ואתם קניתם במאה אלף שקל. אמרו לו: ביקשת מאה אלף, קיבלת מאה אלף. אמר להם: ביקשתי מאה אלף לירות. אמרו להם: כבר מזמן אין לירות. העוקץ בעניין הוא, שאינו שער המניה שנקנתה עבורו היו עולים, לא היתה בעייה, הוא היה מוכר את המניות בשקס ורווחיו עימו. אלא שהפעם המצב היה הפוך. שער המניות ירד והמשקיע הפסיד כישא אף שקל במכה אחת, וי הבנק ירד לחסכוניותו כדי לכסות את האיבדראפס.

ועכשיו לך תוכיח שאמרת לירות, או טעה ולא אתה, או אלקו במקום אלי קול, או כלל ולא כלל-סחר. לבנקים יש בעיה, ללקוחות יש בעיה גדולה יותר.

התחרות הגוברת בין הבנקים על חס-דיו של הלקוח הביאה, בין היתר, לשיר טת ההוראות באמצעות הטלפון. הגדיל לעשות בנק דיסקונט. המאפשר ללקר חותיו לטלפן עד חצות לבנק ולתת לו הוראות.

עזרה מהשר

למה פתח סגן-ראש-הממשלה ושר ה-שיכון וההבינו את מרכז הקניות החדש לועדי-עובדים בבני-ברק? למה טרח השר

דויד לוי וקבוצתו במרכז הקניות. למה הוא בא

יות שבמרכז. ואומנם, רק אם בידך כרטיס שהונ-סק עלייך ועדי-עובדים, אתה זכאי לקינות במקום, הפתוח לנחיות הלקוחות משעה 2 בצהריים ועד 10 בערב.

אתם ודאי מבינים שמרכז כזה, במחירים כאלה, מהווה מתחרה רציני יותר לרשתות השיווק, שי אינן יכולות להעניק הנחות במחיר, כפי שעושים במרכז החדש. ואומר, הם, הופעלו עז המיפעלים ששכרו חנויות במקום, לחצים כצורת איום של אי-קניית תוצרתם, וגם פיתו יים של יתרונות בהסדרי אשראי ואחרים. ברוב המקרים, לא הלחץ צים ודא הפיתויים עזרו. וכדי להעמיד דברים באורם הנכון, גויים גם השר דויד לוי.

חבל, אמר לי אחד מהמאשרים שקנו במקום. אי-אשר לקנות ולשלם במקום אחד. התשלום בכל חנות בנפרד.

דויד לוי לנוסע לבני-ברק, להצטלם בחב-רת לקוחות המרכז, לחייך בכלל, להקי-דיש מזמנו היקר לאירוע זה? הסיבה הישירה היא בעלי מרכז הק-ניות ש.A.M, שהם עמי פרומצ'נקו - נחשטם, יש קשר לשוקולד - ודודו מור, יהלומן בזכות עצמו ומס' 51 ברשימת הליכוד לכנסת.

לשני אלה בא רעיון. כמו כל הרעיו-נות, גם זה היה פשוט בתכלית. הבי-צוע קצת פחות. כבר זמן רב עומד בי-בני-ברק בשממונו מיבנה ענק של אר-גון, מאז עבר המפעל ליבנה. שני היומים חכרו את המקום, ושיטצו אולם ענק של 2000 מטרים רבועים, כדי לפתוח במקום מרכז קניות לוועדי-עובדים של מוס-דות גדולים. ואומנם, הצטרפו לעניין וע-דיה-עובדים של בנק לאומי, בנק דיסקונט, בנק מיוזרי ועוד כמה. הרעיון הוא, ש-וועדי-העובדים הם המנהלים את המקום, הם גם שוקבים את מתח הרווחים לחג-ו

מחסן חדש בתל-אביב

זוכרים את הסיפור על אחד שהביא ארצה טלפון אלחוטי ובמכס בלוד אמרו לו: תשאיר את הטלפון כאן, ותביא אי-שור מהדואר (ליתר דיוק, ממישרד-התקי-שורת), שיותר להשתמש בטלפון כזה בארץ. הלך הבחור למחרת לדואר ביתר דה הלוי, מילא טופס, קיבל אישור, נסע למישרד המכס בלוד ומשם למישרד ממיין, המחסנים בלוד, שילם דמי-איחוד סון, לא הרבה, עמד בתור שלוש פעמים, וקיבל את הטלפון, אחרי ששילם את המכס, כמובן.

אגב, נוסף על המכס הוא הפסיד גם יום עבודה, או מה?

אחד הקוראים טילפן אלי ואמר שגמ-צא פתרון לבעיית הנסיעה ללוד. לאחר רונה פתחה חברת תכ, שהיא סוכנת אחת מחברות התובלה הגדולות בעולם, מחסנים בלב תל-אביב. מי שמייבא סחו-רות באמצעותה, מקבל אותן בלתי-תל-אביב. אני מציע למכס לאמץ את הרע-יון. הוא פשוט, ומה שיותר חשוב, מקל על החיבים במכס. אגב, את הרעיון הפשוט הזה המציאו בחו-ל.

המתרגם הקולי של היפאנים

חברת-מחשבים יפאנית בשם פו-דיי-טסו, או בקיצור פווייטסו, בתנת עכשיו את יצורו של מיתקן או מכשיר, שיהיה מסור גל להקשיב לקולו של אדם ולהדפיס את מה שאמר בלשון אחרת. תחשבו לרגע איך אפשר להצליח בבחינה באנגלית, כש-את התשובות משיבים בעברית. החברה היפאנית אמרה, שהצליחה לבי-נות מערכת תרגום ממוחשבת, המסוגלת כבר כיום לתרגם את דו"חות החברה מי-פאנית לאנגלית, וזאת למרות שה-מילון של המחשב מכיל 7000 מילים בלבד. מטי-רתה של החברה להגדיל את הויכרון של המחשב לצורך אליו מיתקן לזיהוי קולות-אנוש ומעבד תמלילים יפאני. מסר-בך מה, אבל מעניין.

חייל! יש לך פס לשלוש שנים!

חיילים, חיילות – לכם באמת מגיע פס.
לכן, הפס הכתום הוא שלכם!

מה עושים?

- ניגשים לסניף בנק הפועלים הקרוב,
- מקבלים שי מיוחד וברטיס הטבות אישי.
- הברטיס מעניק לכם, בין השאר:
- ★ פנקסי שיקים אישיים חינוך.
- ★ הנחות בעמלות ובפעולות בנקאיות.
- ★ כרטיס בנקי לחייל,
- המאפשר משיכה של עד 1,000 שקל.
- ★ הטבות בנקאיות נוספות.
- ★ "חסן לחייל" תכנית חסכון מיוחדת
- עבורך, המעניקה לך, בנוסף להכנסות
- גבוהות, גם הלוואה בגובה החסכון,
- בתנאים נוחים.
- כל מצטרף מקבל עם שחרורו הלוואה
- בגובה מענק השחרור – בתנאים מועדפים.
- אם סכום המענק יושקע בתכנית חסכון או
- בקופת גמל, יקבל המשתחרר הלוואה
- בסכום כפול ממענק השחרור.
- ומה עוד ניתן להשיג בעזרת הכרטיס?
- ★ פרישת תשלומים נוחה של שכר לימוד
- בקורסים להכשרה מקצועית
- ובמוסדות להשכלה גבוהה.
- ★ הנחות על מופעים, ארועי תרבות ובידור.
- וזה עוד לא הכל...

בוא לגדול איתנו.

בנק הפועלים

העיתון הזה

ההומוסכסואל
שהופעתו
בטלוויזיה
צונזרה
מאשים
את
המישמרה
שהיא
מכילה

דשימרה

שחורה

של הומואים!!